

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Europaparlamentet	
	<i>Skriftliga frågor med svar</i>	
(98/C 196/01)	E-1720/97 från Heidi Hautala till rådet Ämne: FN:s deklaration om ursprungsfolk	1
(98/C 196/02)	P-2729/97 från Marianne Thyssen till kommissionen Ämne: Kompensationsbestämmelser för nederländska bensinstationsinnehavare längs med Belgiens och Tyskland gräns (kompletterande svar)	1
(98/C 196/03)	E-3169/97 från Raymonde Dury till kommissionen Ämne: Inaktuellt program i avsaknad av beslut från rådet	2
(98/C 196/04)	E-3378/97 från Anita Pollack till kommissionen Ämne: Det andra direktivet om företagslagar 77/91/EEG	3
(98/C 196/05)	E-3516/97 från John Iversen till kommissionen Ämne: Tillväxtfrämjande ämnen	3
(98/C 196/06)	E-3548/97 från Frédéric Striby till kommissionen Ämne: Harmonisering av destillatörers juridiska och skattemässiga ställning	4
(98/C 196/07)	E-3549/97 från Frédéric Striby till kommissionen Ämne: Oriktig tillämpning av punktskatt på ren alkohol	4
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3548/97 och E-3549/97	5
(98/C 196/08)	E-3563/97 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)	5
(98/C 196/09)	E-3564/97 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)	6
(98/C 196/10)	E-3565/97 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)	6
(98/C 196/11)	E-3566/97 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)	6

Pris: 30 ecu

(fortsättning på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 196/12)	E-3567/97 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)	7
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3563/97, E-3564/97, E-3565/97, E-3566/97 och E-3567/97	7
(98/C 196/13)	E-3591/97 från Yves Verwaerde till kommissionen Ämne: Filmer med störst intäkter i Spanien	8
(98/C 196/14)	E-3648/97 från Armelle Guinebertière till kommissionen Ämne: Snedviden konkurrens på grund av olika tillämpning av reglerna om mervärdesskatt	8
(98/C 196/15)	E-3658/97 från María Izquierdo Rojo till kommissionen Ämne: Europaprojekt för Granada och Albayzín	9
(98/C 196/16)	E-3667/97 från John Iversen till kommissionen Ämne: BSE	9
(98/C 196/17)	E-3705/97 från Françoise Grossetête till kommissionen Ämne: Den inre marknaden – försäljning av glasögon med färdiga linser	10
(98/C 196/18)	E-3728/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Allmänna preferenssystemet – Andinska gemenskapen och Centralamerikanska gemensamma marknaden – bedrägerier och garantier	11
(98/C 196/19)	E-3729/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Öppnande av gemenskapstullkvoter för 1000 ton tonfiskfilé till nedsatt tull	12
(98/C 196/20)	E-3730/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Tonfiskråvara för gemenskapen konservindustri	12
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3729/97 och E-3730/97	13
(98/C 196/21)	E-3746/97 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Buller och miljökonsekvensbedömning för den del av motorvägen mellan Milano och Neapel som går genom kommunen Galliciano (Lazio-regionen)	13
(98/C 196/22)	E-3749/97 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Roms kommuns anbudsinfördran för ett PR-kontrakt	14
(98/C 196/23)	E-3759/97 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Samarbete mellan EU och USA för livslångt lärande	15
(98/C 196/24)	E-3772/97 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Fri tillgång till Schengenavtalets tillämpningsföreskrifter	16
(98/C 196/25)	E-3777/97 från Jean-Antoine Giansily och Jacques Donnay till kommissionen Ämne: Franska textilplanen	16
(98/C 196/26)	E-3812/97 från Hilde Hawlicek till kommissionen Ämne: Kulturens andel av EU:s budget	18
(98/C 196/27)	E-3813/97 från Ilona Graenitz till kommissionen Ämne: Leksaker i livsmedel	18
(98/C 196/28)	E-3818/97 från Raymonde Dury till kommissionen Ämne: Indragna tjänster på Kodak	19
(98/C 196/29)	E-3823/97 från Roberto Mezzaroma till kommissionen Ämne: Skatteparadis	20
(98/C 196/30)	E-3824/97 från Roberto Mezzaroma till kommissionen Ämne: Situationen för fotvårdare i Europa	21
(98/C 196/31)	E-3845/97 från Kirsi Piha till kommissionen Ämne: Information om utvidgningen av unionen	22
(98/C 196/32)	E-3846/97 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Direktiv om televisionsverksamhet	22
(98/C 196/33)	E-3847/97 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Institutionen "Europas kulturhuvudstad"	23
(98/C 196/34)	E-3869/97 från Roberta Angelilli till kommissionen Ämne: Ögentligheter i det italienska utbildningsdepartementets anbudsförfarande	24

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 196/35)	E-3870/97 från Amedeo Amadeo till kommissionen Ämne: Den europeiska industrins konkurrenskraft	25
(98/C 196/36)	E-3879/97 från Amedeo Amadeo till kommissionen Ämne: Grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna	26
(98/C 196/37)	E-3880/97 från Amedeo Amadeo till kommissionen Ämne: Grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna	26
(98/C 196/38)	E-3881/97 från Amedeo Amadeo och Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna	26
(98/C 196/39)	E-3882/97 från Amedeo Amadeo och Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna	27
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3879/97, E-3880/97, E-3881/97 och E-3882/97	27
(98/C 196/40)	E-3883/97 från Amedeo Amadeo och Spalato Belleré till kommissionen Ämne: Transportabel tryckutrustning	28
(98/C 196/41)	E-3886/97 från Leonie van Bladel till rådet Ämne: Missbruk av EU:s stödmedel i Ryssland	29
(98/C 196/42)	E-4158/97 från Leonie van Bladel till rådet Ämne: Misslyckade Tacisprojekt i Ryssland	29
(98/C 196/43)	E-0298/98 från Leonie van Bladel till rådet Ämne: Påstridig attityd från den nederländska biträdande departementschefens sida när det gäller lösningen av en konflikt med ryska partner	30
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-3886/97, E-4158/97 och E-0298/98	30
(98/C 196/44)	E-3890/97 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Drabbade producenter utestängs från skadestånd	31
(98/C 196/45)	E-3896/97 från Joaquín Sisó Cruellas till kommissionen Ämne: Sänkning av momsen inom arbetsintensiva sektorer	32
(98/C 196/46)	E-3900/97 från Nel van Dijk till kommissionen Ämne: Internationell rättshjälp vid överlämnandet av asylsökande	32
(98/C 196/47)	E-3907/97 från Cristiana Muscardini till kommissionen Ämne: Kommunen Mantovas överträdelse av direktiv 92/50/EEG och 93/38/EEG om förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster	33
(98/C 196/48)	E-3908/97 från Hiltrud Breyer till kommissionen Ämne: Leverans av höganrikat uran till FRM II	34
(98/C 196/49)	E-3920/97 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Avbildande av de grekiska öarna på eurons mynt och sedlar	35
(98/C 196/50)	E-3924/97 från Johannes Swoboda till kommissionen Ämne: Stödberättigade institut som bedriver informationsarbete om EU:s utvidgning österut	35
(98/C 196/51)	E-3930/97 från W.G. van Velzen till kommissionen Ämne: Följderna av det planerade samgäendet mellan Worldcom och MCI för Internetmarknaden	36
(98/C 196/52)	E-3935/97 från Graham Mather till kommissionen Ämne: Professionella turistguiders rätt att utöva sitt yrke inom EU	37
(98/C 196/53)	E-3938/97 från Heidi Hautala till kommissionen Ämne: Skydd av naturlaxen i Östersjön	38
(98/C 196/54)	P-3939/97 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Legalisering av inkomster från illegal verksamhet	39
(98/C 196/55)	E-3941/97 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Inrättandet av en grekisk avdelning inom den tredje Europaskolan	39
(98/C 196/56)	E-3947/97 från Johannes Swoboda till rådet Ämne: OECD-avtal om bekämpning av korruption och mutor	40
(98/C 196/57)	E-3948/97 från Johannes Swoboda till rådet Ämne: Initiativ till lösning av Kosovofrågan	41

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 196/58)	E-3959/97 från Johanna Majj-Weggen till kommissionen Ämne: Den kinesiska befolkningspolitiken	41
(98/C 196/59)	E-3967/97 från Reimer Böge till kommissionen Ämne: Behovet av ett samlat direktiv om djurfoder	42
(98/C 196/60)	E-3968/97 från Mihail Papayannakis till kommissionen Ämne: Problemet år 2000	42
(98/C 196/61)	E-3969/97 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Arbetslöshet bland unga trots kompletterande yrkesutbildning	44
(98/C 196/62)	E-3972/97 från Gianni Tamino till kommissionen Ämne: Offentlig upphandling och bedömning av inverkan på miljön i samband med byggandet av "Cispadana- vägen"	44
(98/C 196/63)	P-3978/97 från Jaak Vandemeulebroucke till kommissionen Ämne: Rapporter om illegal export av brittiskt nötkött från Belgien till Zaire i augusti 1996, för vilken det utgått exportbidrag	45
(98/C 196/64)	E-3979/97 från Eva Kjer Hansen till kommissionen Ämne: System för att avskrika och/eller bevilja anstånd för utestående tullfordringar	47
(98/C 196/65)	E-3984/97 från Laura González Álvarez, Alonso Puerta och María Sornosa Martínez till kommissionen Ämne: Arbetsförhållandena i kolgruvorna i Acalanda (Brasilien)	48
(98/C 196/66)	E-3992/97 från Alexandros Alavanos till rådet Ämne: Rasistiskt våld i Tyskland	48
(98/C 196/67)	P-3993/97 från Olivier Dupuis till rådet Ämne: Tunisien: fallet Khémaïs Csila	49
(98/C 196/68)	E-3996/97 från Friedhelm Frischenschlager till kommissionen Ämne: Fri rörlighet för arbetstagare	50
(98/C 196/69)	E-3998/97 från Eva Kjer Hansen till kommissionen Ämne: Betalningsföreningar i Pacte-förvaltningen	51
(98/C 196/70)	E-4002/97 från Elly Plooij-van Gorsel till kommissionen Ämne: Europeiskt lagerhållningssystem för läkemedelsföretag	51
(98/C 196/71)	E-4003/97 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Inkomster till EU:s budget från fiskefartygens avgifter	52
(98/C 196/72)	E-4004/97 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Bombattentat mot det ekumeniska patriarkatet i Konstantinopel	53
(98/C 196/73)	E-4006/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Gemenskapens skifferindustri och miljön	53
(98/C 196/74)	E-4007/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Kampanj för att främja europeisk skiffer	54
(98/C 196/75)	E-4010/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Kvalitetskrav för skiffer från gemenskapen	54
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-4006/97, E-4007/97 och E-4010/97	54
(98/C 196/76)	E-4008/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Forskning och teknisk utveckling inom gemenskapens skifferindustri	55
(98/C 196/77)	E-4009/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Gemenskapens skifferindustri och dess konkurrenskraft	56
(98/C 196/78)	E-4011/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Export av skiffer från gemenskapen	56
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-4009/97 och E-4011/97	56
(98/C 196/79)	E-4015/97 från Thomas Megahy till kommissionen Ämne: Vilseledande marknadsföring från flygbolag	58
(98/C 196/80)	E-4018/97 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Inrättande av en grekisk avdelning vid den tredje Europaskolan i Bryssel	58

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 196/81)	E-4019/97 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Finansiering av forskning om allergier	59
(98/C 196/82)	E-4020/97 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Bly i dricksvatten	59
(98/C 196/83)	E-4021/97 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Farliga livsmedel säljs i snabbköp	60
(98/C 196/84)	E-4022/97 från Panayotis Lambrias till kommissionen Ämne: Narkotikapreparatet Ecstasy	60
(98/C 196/85)	E-4024/97 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Åtgärder för personer med särskilda behov	62
(98/C 196/86)	E-4026/97 från Mair Morgan till kommissionen Ämne: Agenda 2000	63
(98/C 196/87)	E-4027/97 från Glenys Kinnock till rådet Ämne: Landminor och EU-bistånd	64
(98/C 196/88)	E-4037/97 från Joaquín Sisó Cruellas till kommissionen Ämne: Skrapie i nötkött	64
(98/C 196/89)	E-4038/97 från Joaquín Sisó Cruellas till kommissionen Ämne: Utredning om subventioner för koschenillkarmin	65
(98/C 196/90)	E-4039/97 från María Sornosa Martínez till kommissionen Ämne: Saltvattendammarna i Alicante	66
(98/C 196/91)	E-4045/97 från Raimo Ilaskivi, Marjo Matikainen-Kallström och Jyrki Otila till kommissionen Ämne: Ehec-bakterien och slaktning av nötkreatur	67
(98/C 196/92)	E-4047/97 från Antonio Tajani och Claudio Azzolini till rådet Ämne: Banca d'Italias självständighet	68
(98/C 196/93)	E-4048/97 från Antonio Tajani och Claudio Azzolini till kommissionen Ämne: Banca d'Italias självständighet	68
(98/C 196/94)	P-4054/97 från Bartho Pronk till kommissionen Ämne: Nederländernas nettobidrag under 1997	69
(98/C 196/95)	E-4062/97 från Fernand Herman till kommissionen Ämne: Sjukvård	69
(98/C 196/96)	E-4073/97 från Riccardo Nencini till kommissionen Ämne: Försäkringar	70
(98/C 196/97)	E-4077/97 från Guido Podestà till kommissionen Ämne: Främjande av ett system med garantier för prestanda i Europeiska unionen	71
(98/C 196/98)	E-4078/97 från Monica Baldi till kommissionen Ämne: Anti-italienska TV-inslag på Channel Four	72
(98/C 196/99)	P-4079/97 från Georg Jarzembowski till kommissionen Ämne: Markttjänster	72
(98/C 196/100)	E-4087/97 från Katerina Daskalaki till kommissionen Ämne: Vattenkraftverk på arkeologiskt område	73
(98/C 196/101)	E-4089/97 från Peter Truscott till kommissionen Ämne: Bidrag till Hertfordshire från sysselsättningsfonderna Adapt, Horizon, Youthstart, Now och Integra 1994-1997	74
(98/C 196/102)	E-4093/97 från Peter Truscott till kommissionen Ämne: Stöd till Hertfordshire från ERUF och Konver-programmet 1994-1997	74
(98/C 196/103)	E-4095/97 från Peter Truscott till kommissionen Ämne: Stöd till Hertfordshire genom Phare och Tacis 1994-1997	75
(98/C 196/104)	E-4096/97 från Peter Truscott till kommissionen Ämne: Stöd till Hertfordshire genom MEDIA II och tvillingstadsprogram 1994-1997	76

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 196/105)	E-4097/97 från David Morris till kommissionen Ämne: Utveckling av och stöd till mänskliga resurser	76
(98/C 196/106)	E-4099/97 från Winifred Ewing till kommissionen Ämne: Tilldelning av kontrakt	77
(98/C 196/107)	E-4106/97 från Konstantinos Hatzidakis till kommissionen Ämne: Hur förverkligandet av gemenskapsinitiativen och projekten inom sammanhållningsfonden framskrider i Grekland	78
(98/C 196/108)	E-4107/97 från Joan Vallvé till kommissionen Ämne: Utnyttjande av kyltjänster i gränstrakter med fruktproduktion	78
(98/C 196/109)	E-4108/97 från Gianfranco Dell'Alba till kommissionen Ämne: Rättegången om mordet på den italienske medborgaren Giacomo Turra i Colombia den 3 september 1995	79
(98/C 196/110)	P-4109/97 från Mirja Rynnänen till kommissionen Ämne: Stöd till organisationer som mottar EU-bidrag för sin verksamhet	80
(98/C 196/111)	E-4114/97 från Yves Verwaerde till kommissionen Ämne: Socialpolitiken inom ramen för förbindelserna mellan EU och AVS-staterna	80
(98/C 196/112)	E-4119/97 från Marjo Matikainen-Kallström till kommissionen Ämne: Narkotikaproblem som orsakas av Afghanistan och Pakistan	81
(98/C 196/113)	E-4121/97 från Gerhard Hager till kommissionen Ämne: Förklaringen om idrott	82
(98/C 196/114)	E-4124/97 från Anita Pollack till kommissionen Ämne: Miljösaneringsverksamhet på Kolahalvön	82
(98/C 196/115)	E-4125/97 från Claude Desama till rådet Ämne: Läget vid Eurocontrol	83
(98/C 196/116)	E-4135/97 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Rysslands beslut om transitering av en rad produkter utanför TIR-systemet	84
(98/C 196/117)	E-4137/97 från David Bowe till kommissionen Ämne: Import av primater från Indonesien	85
(98/C 196/118)	E-4138/97 från David Bowe till kommissionen Ämne: Import av primater från Indonesien	85
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-4137/97 och E-4138/97	85
(98/C 196/119)	E-4142/97 från Francisco Sanz Fernández till kommissionen Ämne: Interkulturell utbildning/Sokratesprogrammet	85
(98/C 196/120)	E-4143/97 från Francisco Sanz Fernández till kommissionen Ämne: Programmet Sokrates	86
(98/C 196/121)	E-4145/97 från Antoinette Spaak till kommissionen Ämne: Införlivande av direktiv 94/80/EG	86
(98/C 196/122)	E-4146/97 från Marco Cellai till kommissionen Ämne: Omstruktureringar och fusioner i den italienska finans- och försäkringsbranschen	87
(98/C 196/123)	E-4147/97 från Gastone Parigi till kommissionen Ämne: Systemet med direktförhandlingar mellan oljebolag och bensinstationer. Distribution av drivmedel för exklusiva inköp i Italien	88
(98/C 196/124)	P-4148/97 från Sirkka-Liisa Anttila till kommissionen Ämne: Vallfoderstöd som kompensation för den stora prisskillnaden mellan spannmålsfoder och vallfoder som Agenda 2000 gett upphov till	89
(98/C 196/125)	E-4166/97 från Irene Soltwedel-Schäfer till kommissionen Ämne: Nötkött från Förenade kungariket	90
(98/C 196/126)	E-4169/97 från Eryl McNally till kommissionen Ämne: SKY:s satellitutsändningar inom EU	91
(98/C 196/127)	E-4172/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur	91
(98/C 196/128)	E-4173/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur	92

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (<i>fortsättning</i>)	Sida
(98/C 196/129)	E-4174/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur	92
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-4173/97 och E-4174/97	92
(98/C 196/130)	E-4175/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur	92
(98/C 196/131)	E-4176/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur	94
(98/C 196/132)	E-4177/97 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur	94
(98/C 196/133)	E-4185/97 från Bárbara Dührkop Dührkop till rådet Ämne: Förbud mot drivgarn och det brittiska ordförandeskapet	94
(98/C 196/134)	E-4188/97 från Eolo Parodi och Guido Viceconte till kommissionen Ämne: Fördelning av avgångs- och ankomsttider på gemenskapens flygplatser	95
(98/C 196/135)	E-4189/97 från Eolo Parodi och Guido Viceconte till kommissionen Ämne: Gemenskapsfinansiering för återuppbyggnad av Petruzzellioperan i Bari	96
(98/C 196/136)	E-4190/97 från Ernesto Caccavale till kommissionen Ämne: Elledningar och magnetfält: risker för människans hälsa	96
(98/C 196/137)	E-4192/97 från Maria Berger till rådet Ämne: Vapen i privat ägo	98
(98/C 196/138)	E-4195/97 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Agenda 2000 och mål 1: statsstöd 1993-1997	99
(98/C 196/139)	E-4202/97 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Agenda 2000 och mål 1: fondmedel 1993-1997	100
(98/C 196/140)	E-4203/97 från José García-Margallo y Marfil till kommissionen Ämne: Agenda 2000 och mål 1: investeringar 1993-1997	100
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-4202/97 och E-4203/97	101
(98/C 196/141)	E-4205/97 från Gerardo Fernández-Albor till kommissionen Ämne: Undervisning om Europeiska unionen i skolornas studieplaner	101
(98/C 196/142)	E-4207/97 från Gerardo Fernández-Albor till kommissionen Ämne: Blåbok om fisket i Europeiska unionen	102
(98/C 196/143)	E-4215/97 från Francesco Baldarelli till kommissionen Ämne: Respekt för konsumenternas rättigheter och bestämmelserna för fri konkurrens i Italien	102
(98/C 196/144)	E-4216/97 från Undine-Uta Bloch von Blottnitz till rådet Ämne: Förbud mot drivgarn – uteblivet rådsbeslut – skyldighet att informera	103
(98/C 196/145)	E-4224/97 från Cristiana Muscardini och Amedeo Amedeo till kommissionen Ämne: Genetiska förändringar	104
(98/C 196/146)	P-4229/97 från Ulf Holm till rådet Ämne: Reklamkampanj om Amsterdamfördraget	105
(98/C 196/147)	P-4230/97 från Pierluigi Castagnetti till kommissionen Ämne: Godkännande av det samlade programplaneringsdokumentet för regionen Friuli- Venezia Giulia 1997-1999	105
(98/C 196/148)	P-0001/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Säkerhetskontroll av flygplan från tredje land	106
(98/C 196/149)	E-0014/98 från Gordon Adam till rådet Ämne: Rådets svar på Greenpeaces skrivelse om energi och miljö	107
(98/C 196/150)	E-0019/98 från Nikitas Kaklamanis till kommissionen Ämne: Behov av att skydda uppgifterna i informationssystemet Schengen	107
(98/C 196/151)	E-0027/98 från Christoph Konrad till kommissionen Ämne: EU:s humanitära biståndsprojekt i Afghanistan	108
(98/C 196/152)	E-0030/98 från John Corrie till rådet Ämne: EU-stöd till Cypern	109
(98/C 196/153)	E-0037/98 från Bill Miller till kommissionen Ämne: Accis	110

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
(98/C 196/154)	P-0042/98 från Heidi Hautala till kommissionen Ämne: Den finska elskattemodellens överensstämmelse med grundfördraget före den 1 januari 1997	111
(98/C 196/155)	P-0043/98 från Daniel Varela Suanzes-Carpegna till kommissionen Ämne: Marockos brott mot fiskeriavtalet med EU	111
(98/C 196/156)	E-0048/98 från Jesús Cabezón Alonso till kommissionen Ämne: Bistånd till fredsprocessen i Guatemala	112
(98/C 196/157)	E-0049/98 från Jesús Cabezón Alonso till kommissionen Ämne: Uppfyllande av fredsavtalen i Guatemala	112
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0048/98 och E-0049/98	112
(98/C 196/158)	E-0057/98 från Alex Smith till kommissionen Ämne: Handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Sydafrika	113
(98/C 196/159)	E-0058/98 från Alex Smith till kommissionen Ämne: Handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Sydafrika	113
	Gemensamt svar på de skriftliga frågorna E-0057/98 och E-0058/98	114
(98/C 196/160)	E-0085/98 från Carlos Robles Piquer till kommissionen Ämne: Finanssituationen i Taiwan och kontor i Taipei	114
(98/C 196/161)	P-0091/98 från Ernesto Caccavale till kommissionen Ämne: RAI:s missbruk av sin dominerande ställning avseende radiosändningar	115
(98/C 196/162)	E-0099/98 från Umberto Bossi till rådet Ämne: Åtgärder mot illegal invandring i Europa	116
(98/C 196/163)	E-0118/98 från Jesús Cabezón Alonso till rådet Ämne: Fiskeavtal med Marocko: biologisk återhämtningsperiod	117
(98/C 196/164)	P-0133/98 från Katerina Daskalaki till rådet Ämne: Mord på kyrkvaktmästare i Istanbul	118
(98/C 196/165)	P-0138/98 från Hugh McMahon till kommissionen Ämne: Flyget mellan Bryssel och Strasbourg	118
(98/C 196/166)	E-0141/98 från Alexandros Alavanos till kommissionen Ämne: Gemenskapsinitiativet "Pesca" i Grekland	119
(98/C 196/167)	P-0169/98 från Sérgio Ribeiro till rådet Ämne: Bild av EU-området på Euromynten, utan åtskillnad mellan Spanien och Portugal	120
(98/C 196/168)	E-0190/98 från Cristiana Muscardini till rådet Ämne: Dubbelt medborgarskap för italienare i Belgien	120
(98/C 196/169)	P-0192/98 från Luigi Florio till rådet Ämne: Mångfald och yttrandefrihet i Turkiet och Italien	121
(98/C 196/170)	E-0203/98 från Gerhard Hager till rådet Ämne: Schengen-arbetsgrupp	122
(98/C 196/171)	E-0267/98 från Yiannis Roubatis till rådet Ämne: Sanktionspolitikens tragiska konsekvenser för befolkningen i Irak	122
(98/C 196/172)	E-0286/98 från Ana Miranda de Lage till rådet Ämne: Kommitté för bevakning av de mänskliga rättigheterna i Kuba	123
(98/C 196/173)	E-0299/98 från Leonie van Bladel till rådet Ämne: En särskild EU-ambassadör för Asien	124
(98/C 196/174)	P-0310/98 från Magda Aelvoet till rådet Ämne: Säkerheten i området kring de stora sjöarna i Afrika	124
(98/C 196/175)	P-0353/98 från Carmen Díez de Rivera Icaza till rådet Ämne: Nationella symboler på eurosedlarna	125
(98/C 196/176)	P-0500/98 från Jaak Vandemeulebroucke till rådet Ämne: Vapenembargo mot Burundi	125
(98/C 196/177)	P-0501/98 från Elly Plooij-van Gorsel till rådet Ämne: Förenata staternas avlyssning av telefon-, telefax- och e-postkommunikation i Europa	126

I*(Meddelanden)***EUROPAPARLAMENTET****SKRIFTLIGA FRÅGOR MED SVAR**

(98/C 196/01)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1720/97**från Heidi Hautala (V) till rådet***(22 maj 1997)**Ämne:* FN:s deklaration om ursprungsfolk

Parlamentet antog en resolution om förslaget till FN:s deklaration om ursprungsfolk i november 1995 (B4-1415/95) ⁽¹⁾. Sedan dess har den särskilda arbetsgruppen inom ramen för FN:s kommission för mänskliga rättigheter hållit två sammanträden.

1. Har EU-medlemsstater deltagit i denna arbetsgrupps arbete?
2. Om detta är fallet, har EU intagit en gemensam ståndpunkt?
3. Om detta inte är fallet, varför inte?
4. Överväger rådet att diskutera en gemensam ståndpunkt med avseende på deklarationen och/eller frågan om ursprungsfolk i allmänhet?

⁽¹⁾ EGT C 323, 4.12.1995, s. 117.

Svar*(30 mars 1998)*

EU har inte intagit någon gemensam ståndpunkt i ämnet för den ärade parlamentsledamotens fråga. Rådet kan inte ange vilka EU-medlemsstater som har deltagit i arbetet med deklarationen i den särskilda arbetsgruppen inom ramen för FN:s kommission för mänskliga rättigheter. Detta faller under de enskilda EU-medlemsstaternas nationella behörighet.

För närvarande överväger inte rådet någon gemensam ståndpunkt vare sig med avseende på deklarationen eller frågan om ursprungsfolk i allmänhet.

(98/C 196/02)

SKRIFTLIG FRÅGA P-2729/97**från Marianne Thyssen (PPE) till kommissionen***(30 juli 1997)**Ämne:* Kompensationsbestämmelser för nederländska bensinstationsinnehavare längs med Belgiens och Tyskland gräns

Efter vad som kommit till kännedom kommer i dag den 23 juli 1997 nya bestämmelser att träda i kraft för nederländska bensinstationsinnehavare längs med Belgiens och Tyskland gräns. Dessa bestämmelser skall kompensera innehavarna för den förlust de lidit genom att skatten på bensin höjts i deras land.

Kan kommissionen ge mig besked om huruvida dessa bestämmelser som inte gäller generellt på medlemsstaten Nederländernas hela territorium utan geografiskt är begränsad till gränzonernas står i överensstämmelse med gemenskapens bestämmelser om konkurrens?

**Kompletterande svar
från Karel Van Miert på kommissionens vägnar**

(16 februari 1998)

Kommissionen har nu möjlighet att komplettera sitt svar av den 11 september 1997 ⁽¹⁾ med följande information.

Den 18 augusti 1997 anmälde de nederländska myndigheterna ett stöd (N 558/97) till nederländska bensinstationer nära den tyska gränsen. Fysiska eller juridiska personer, partnerskap eller begränsade partnerskap, för vilkas räkning en eller flera bensinstationer drivs, och deras efterföljare är berättigade till stödet. Syftet med stödet är att kompensera bensinstationsägarna för den minskade omsättning som väntas bli följden av att punktskatten på gasolja höjdes den 1 juli 1997 i Nederländerna. Stödprogrammets varaktighet är högst tre år, till och med den 1 juli 2000.

Den 22 september 1997 begärde kommissionen ytterligare upplysningar för att undersöka i vilken utsträckning de anmälda åtgärderna skulle kunna snedvrída konkurrensen i andra medlemsstater, framför allt i Tyskland och Belgien, och om stödet skulle kunna ha en kumulativ effekt. Dessutom är det oklart om dessa kontrakt är förenliga med kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 av den 22 juni 1983 om tillämpning av artikel 85.3 på grupper av ensamåterköpsavtal ⁽²⁾. De nederländska myndigheterna svarade den 30 oktober 1997. Den 17 december 1997 begärde kommissionen ytterligare upplysningar, eftersom den nederländska regeringen inte hade besvarat alla frågor i kommissionens skrivelse av den 22 september 1997 på ett tillfredsställande sätt. Kommissionen kan för närvarande inte ta ställning i ärendet, eftersom den väntar på den nederländska regeringens svar på skrivelsen av den 17 december 1997.

⁽¹⁾ EGT C 82, 17.3.1998, s. 133.

⁽²⁾ EGT L 173, 30.6.1983.

(98/C 196/03)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3169/97
från Raymonde Dury (PSE) till kommissionen**

(13 oktober 1997)

Ämne: Inaktuellt program i avsaknad av beslut från rådet

Europeiska gemenskapernas officiella tidning C 233/8 av den 1 augusti 1997 informerar om att kommissionen har beslutat att återkalla uppmaningen till åtgärder för subventionering av kooperativa föreningar, ekonomiska föreningar, föreningar och stiftelser inom gemenskapen. Kommissionen tar därmed hänsyn till avsaknaden av beslut från rådet om det fleråriga programmet (1994-1996) om åtgärder till förmån för dessa föreningar och stiftelser, och till att programmet nu har blivit inaktuellt.

Kan kommissionen klargöra vad denna avsaknad av beslut kommer att innebära för föreningarna och stiftelserna i fråga och precisera om programmet har ersatts, eller kommer att ersättas, av ett annat program, och om det redan har hänt att program blivit inaktuella i avsaknad av beslut från rådet?

Svar avgivet av Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(30 januari 1998)

Inbjudan att lämna förslag sammanhängande mycket riktigt med kommissionens förslag till ett rådsbeslut om ett flerårigt arbetsprogram (1994—1996) för kooperativ, ömsesidiga bolag, föreningar och stiftelser, vilket parlamentsledamoten också nämner. Meddelandet om ansökningsomgången offentliggjordes den 24 augusti 1996. Tyvärr godkändes inte förslaget av rådet före utgången av 1996.

Kommissionen var därför tvungen att hitta en lämplig lösning för att kunna finansiera de projekt som var kopplade till ansökningsomgången. Av denna anledning beslutade kommissionen den 29 juli 1997 att dra tillbaka sitt programförslag och att avbryta ansökningsomgången. Därefter fattades ett särskilt beslut om finansieringen för 1997 av tolv projekt som valts ut bland de förslag som lämnats in inom ramen för ansökningsomgången. Förutom dessa tolv åtgärder togs även beslut om att finansiera ett antal andra åtgärder via budgetpost B5—321 (social ekonomi) för 1997.

Kommissionen utreder nu om det finns möjlighet att lansera ett nytt förslag om ett flerårigt arbetsprogram. Huvudsyftet är att hjälpa kooperativ, ömsesidiga bolag, föreningar och stiftelser att förbättra sina resultat som företag samt att aktivt verka för att lösa problemen i samband med den aktuella situationen på arbetsmarknaden.

För ytterligare information ombeds parlamentsledamoten att ta del av kommissionens svar på Caroline Jacksons muntliga fråga H—0717/97 på parlamentets frågestund under sammanträdesperioden i oktober 1997 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentsdebatter (oktober 1997).

(98/C 196/04)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3378/97
från Anita Pollack (PSE) till kommissionen
(23 oktober 1997)

Ämne: Det andra direktivet om företagslagar 77/91/EEG

Anser kommissionen att det i direktiv 77/91/EEG ⁽¹⁾ finns en tillräcklig grund för att skrida till handling mot en regering för åtgärder som vidtagits i strid med direktivet mellan direktivets ikraftträdande och ändrandet av de nationella lagarna?

⁽¹⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 1.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar
(6 januari 1998)

Kommissionen kan inleda ett överträdelseförfarande gentemot en medlemsstat om den anser att medlemsstaten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt gemenskapsrätten. Denna princip gäller naturligtvis rådets direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga. Lämpligheten och omfattningen av en sådan åtgärd måste emellertid bedömas med hänsyn till varje konkret fall av överträdelse, vilket kan hänföras till en viss medlemsstat och med hänvisning till en viss bestämd nationell lagstiftning.

(98/C 196/05)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3516/97
från John Iversen (PSE) till kommissionen
(12 november 1997)

Ämne: Tillväxtfrämjande ämnen

Misstanken om att tylosin i grisfoder kan leda till att människor blir resistent mot läkemedlet erytromycin är oroväckande. Kommer kommissionen i detta sammanhang att föreslå regler för märkning av kött från grisar som utfodrats med tillväxtfrämjande ämnen?

Kommer kommissionen i detta sammanhang även att föreslå avgifter för antibiotiska tillväxtfrämjande ämnen som ingår i foder till slaktgrisar?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar*(15 januari 1998)*

Kommissionen uppmärksammar parlamentsledamoten på att tillsatser till djurfoder enligt de gällande bestämmelserna för dessa tillsatser och undersökningarna i samband med att de godkänns i gemenskapen, inte bör utgöra en fara för djur- eller folkhälsan och inte heller innebära en risk för konsumenterna genom att de ändrar djurprodukternas egenskaper.

Som nämndes i svaret på parlamentsledamotens skriftliga fråga E-3388/97 ⁽¹⁾, har kommissionen ingen information om att Tylosin i svinfoder skulle orsaka resistens mot Erytromycin hos sjukdomsframkallande bakterier i människor. Om däremot den översyn av tillståndet för Tylosin som Finland har begärt skulle påvisa en hälsorisk för konsumenterna kommer kommissionen att omgående lägga fram ett förslag till förbud.

Om de tillsatser som används i djurfoder bedöms vara oskadliga anser kommissionen inte att bestämmelser om särskild märkning av de berörda produkterna är nödvändiga.

Kommissionen tänker inte föreslå avgifter på de nämnda produkterna.

⁽¹⁾ EGT C 174, 8.6.1998, s. 51.

(98/C 196/06)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3548/97**från Frédéric Striby (I-EDN) till kommissionen***(12 november 1997)*

Ämne: Harmonisering av destillatörers juridiska och skattemässiga ställning

Bestämmelserna kring destillering varierar från ett land till ett annat. I Spanien, Italien, Portugal och Grekland råder till exempel full frihet att destillera. I Tyskland tillämpas förmånsbeskattning och gradvis skattereduktion inom en gräns på 5000° ren alkohol. Österrike har också ett system med skattereduktion.

I Frankrike har sedan 1960 bara några få destillatörer skattebefrielse, eftersom denna förmån drogs in genom en förordning av den 29 november 1960 "vid varje förmånstagens eller efterlevande makas eller makes frånfälle". De franska destillatörer som finns kvar åtnjuter ingen skattereduktion och särbehandlas alltså i förhållande till sina europeiska motsvarigheter.

Vad ämnar kommissionen göra för att harmonisera de juridiska bestämmelser och skattereglerna för destillatörer i Europeiska unionen?

(98/C 196/07)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3549/97**från Frédéric Striby (I-EDN) till kommissionen***(12 november 1997)*

Ämne: Oriktig tillämpning av punktskatt på ren alkohol

Trots att det finns gemenskapsbestämmelser om punktskatter tillämpas inte dessa i Frankrike, vilket leder till en snedvridning av konkurrensen mellan de små destillatörerna och de destillatörer som bedriver verksamhet i industriell skala.

I Frankrike måste de små destillatörerna erlagga skatt redan på produktionen, medan industridestillatörerna betalar först vid försäljningen av sin produktion. Dessutom kan industridestillatörerna göra avdrag för en förlust på 6 % alkohol per år om de lagrar sina produkter. De små destillatörerna är alltså klart förfördelade jämfört med industridestillatörerna.

Anser Europeiska kommissionen mot bakgrund av detta att tillämpningen av direktiven om punktskatter är riktig och logisk i detta speciella fall?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3548/97 och E-3549/97
ingivna av Mario Monti för kommissionen**

(6 januari 1998)

I en förklaring i rådets protokoll om rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker⁽¹⁾ förklarar rådet och kommissionen att medlemsstater som traditionellt har undantagit privatpersoners tillverkning av små kvantiteter alkohol för eget bruk kan fortsätta att tillämpa dessa undantag. I enlighet med den förklaringen har Frankrike fortsatt att bevilja undantag för tillverkning av tio liter ren alkohol per år till privatpersoner som traditionellt haft den rätten.

Bortsett från detta speciella fall måste all sprittillverkning beskattas. Enligt undantaget i artikel 22 i direktiv 92/83/EEG kan medlemsstaterna emellertid tillämpa en reducerad skattesats för tillverkning vid små destillerier. Frankrike har i likhet med de flesta andra medlemsstaterna valt att inte utnyttja denna möjlighet.

Genom att Frankrike har gjort detta val bör de allmänna regler som fastställs i direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor⁽²⁾ gälla. Med ovannämnda undantag för hemdestillering är därmed alla franska destillerier skatteupplag som skall befrias från punktskatt tills godset övergår till fri omsättning och för vilka man skall ta hänsyn till förluster som uppstår av naturliga orsaker.

När det gäller kommissionens inställning till framtida harmonisering inom detta område var ett skäl till att undantagen tilläts – inom de fastställda gränserna – att beskattningen av dessa små producenter ansågs ha för liten effekt på den inre marknaden för att det skulle behövas enhetlighet på gemenskapsnivå. Mot bakgrund av parlamentsledamotens klagomål kommer kommissionen att hålla frågan under uppsikt, men den har idag inte för avsikt att försöka harmonisera beskattningen av dem ytterligare.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992.

⁽²⁾ EGT L 76, 23.3.1992.

(98/C 196/08)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3563/97
från Graham Mather (PPE) till kommissionen**

(13 november 1997)

Ämne: Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)

Vid Ekofin-rådets möte den 13 oktober 1997 diskuterades detta meddelande från kommissionen för första gången. I dokumentet föreslås ett åtgärds paket för att angripa ”skadlig skattekonkurrens”. Rådet uppmanade kommissionen att senast den 12 november lägga fram ett nytt meddelande som skulle ta i beaktande resultaten från detta möte och från Skattepolitiska gruppens möte den 20 oktober. Ministrarna betonade enhälligt sin avsikt att komma fram till en politisk överenskommelse i denna fråga vid Ekofin-rådets möte den 1 december.

Beträffande beskattning av kapitalinkomster konstateras i punkt 19.III i meddelandet att varje medlemsstat antingen bör ”tillämpa en minimikällskatt eller ge information om inkomst av sparande till de andra medlemsstaterna”. I punkt 19.IV konstateras därefter att gemenskapen även bör ”arbeta för att tillämpningen av den överenskomna lösningen sprids utanför dess gränser”.

1. Genom vilka mekanismer och internationella organisationer tänker kommissionen arbeta för den överenskomna lösningen?
2. Vilka medel kommer att användas inom dessa organisationer och mekanismer?

(98/C 196/09)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3564/97**från Graham Mather (PPE) till kommissionen***(13 november 1997)**Ämne:* Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)

Vid Ekofin-rådets möte den 13 oktober 1997 diskuterades detta meddelande från kommissionen för första gången. I dokumentet föreslås ett åtgärds paket för att angripa "skadlig skattekonkurrens". Rådet uppmanade kommissionen att senast den 12 november lägga fram ett nytt meddelande som skulle ta i beaktande resultaten från detta möte och från Skattepolitiska gruppens möte den 20 oktober. Ministrarna betonade enhälligt sin avsikt att komma fram till en politisk överenskommelse i denna fråga vid Ekofin-rådets möte den 1 december.

Beträffande beskattning av kapitalinkomster konstateras i punkt 19.III i meddelandet att varje medlemsstat antingen bör "tillämpa en minimikällskatt eller ge information om inkomst av sparande till de andra medlemsstaterna". I punkt 19.V konstateras därefter: "Bestämmelserna för kontroll av betalningsmottagarnas skattemässiga hemvist bör inte vara alltför ohanterliga."

1. Vilka undersökningar om möjliga bestämmelser har kommissionen gjort?
2. Vad har dessa undersökningar visat?
3. Vilka ekonomiska följder kommer kontroll av betalningsmottagarnas skattemässiga hemvist att ha för myndigheterna i gemenskapen och medlemsstaterna?

(98/C 196/10)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3565/97**från Graham Mather (PPE) till kommissionen***(13 november 1997)**Ämne:* Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)

Vid Ekofin-rådets möte den 13 oktober 1997 diskuterades detta meddelande från kommissionen för första gången. I dokumentet föreslås ett åtgärds paket för att angripa "skadlig skattekonkurrens". Rådet uppmanade kommissionen att senast den 12 november lägga fram ett nytt meddelande som skulle ta i beaktande resultaten från detta möte och från Skattepolitiska gruppens möte den 20 oktober. Ministrarna betonade enhälligt sin avsikt att komma fram till en politisk överenskommelse i denna fråga vid Ekofin-rådets möte den 1 december.

Beträffande beskattning av kapitalinkomster konstateras i punkt 19.III i meddelandet att varje medlemsstat antingen bör "tillämpa en minimikällskatt eller ge information om inkomst av sparande till de andra medlemsstaterna". I punkt 19.VI konstateras därefter följande: "Om en medlemsstat inte använder sig av alternativet med informationsutbyte bör den tillämpa åtminstone en minimikällskatt. Denna minimiskattesats bör fastställas så att en godtagbar beskattningsnivå för gränsöverskridande sparande säkerställs."

Hur kommer man att räkna ut och enas om denna "godtagbara nivå"?

(98/C 196/11)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3566/97**från Graham Mather (PPE) till kommissionen***(13 november 1997)**Ämne:* Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)

Vid Ekofin-rådets möte den 13 oktober 1997 diskuterades detta meddelande från kommissionen för första gången. I dokumentet föreslås ett åtgärds paket för att angripa "skadlig skattekonkurrens". Rådet uppmanade kommissionen att senast den 12 november lägga fram ett nytt meddelande som skulle ta i beaktande resultaten från detta möte och från Skattepolitiska gruppens möte den 20 oktober. Ministrarna betonade enhälligt sin avsikt att komma fram till en politisk överenskommelse i denna fråga vid Ekofin-rådets möte den 1 december.

Beträffande beskattning av kapitalinkomster konstateras i punkt 19.III i meddelandet att varje medlemsstat antingen bör "tillämpa en minimikällskatt eller ge information om inkomst av sparande till de andra medlemsstaterna".

1. Hur kommer man att organisera anpassningen mellan en medlemsstats minimikällskatt och den normala skattesatsen för kapitalinkomster i det land som är medborgarens skattemässiga hemvist?
2. Vilka undersökningar har kommissionen genomfört för att fastställa kostnaderna för sådana anpassningar?

(98/C 196/12)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3567/97

från Graham Mather (PPE) till kommissionen

(13 november 1997)

Ämne: Kommissionens meddelande om skattesamordning (KOM(97)0495)

Vid Ekofin-rådets möte den 13 oktober 1997 diskuterades detta meddelande från kommissionen för första gången. I dokumentet föreslås ett åtgärds paket för att angripa "skadlig skattekonkurrens". Rådet uppmanade kommissionen att senast den 12 november lägga fram ett nytt meddelande som skulle ta i beaktande resultaten från detta möte och från Skattepolitiska gruppens möte den 20 oktober. Ministrarna betonade enhälligt sin avsikt att komma fram till en politisk överenskommelse i denna fråga vid Ekofin-rådets möte den 1 december.

Beträffande beskattning av kapitalinkomster konstateras i punkt 19.III i meddelandet att varje medlemsstat antingen bör "tillämpa en minimikällskatt eller ge information om inkomst av sparande till de andra medlemsstaterna".

1. Hur skulle kommissionen säkerställa uppgifternas förenlighet och jämförbarhet i ett sådant informationsutbyte?
2. Hur skulle kommissionen garantera säkerheten för den information som utbyts?
3. Vilka undersökningar har kommissionen genomfört för att beräkna kostnaderna för utveckling och genomförande av ett sådant system?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3563/97, E-3564/97, E-3565/97, E-3566/97 och E-3567/97
ingivna av Mario Monti för kommissionen**

(3 februari 1998)

Kommissionen vill fästa parlamentsledamotens uppmärksamhet på sitt nya meddelande av den 5 november 1997 ⁽¹⁾ och på slutsatserna från Ekofin-rådets möte den 1 december 1997 om skattepolitik.

I dessa slutsatser godkände rådet en text om beskattning av inkomst av sparande som innehöll fyra punkter, vilka skulle kunna utgöra grunden för ett nytt förslag till ett direktiv.

Som kommissionen angav redan i det meddelande som nämns ovan, är det kommissionens avsikt att mycket snabbt lägga fram ett sådant förslag, i princip i april 1998.

Kommissionen anser att det ännu är för tidigt att kommentera den känsliga och svåra fråga som parlamentsledamoten tar upp.

Kommissionen har ännu inte avslutat sina överväganden och dess ståndpunkt kommer att framgå klart av direktivförslaget.

⁽¹⁾ KOM(97) 564 slutlig.

(98/C 196/13)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3591/97
från Yves Verwaerde (PPE) till kommissionen
(13 november 1997)

Ämne: Filmer med störst intäkter i Spanien

Jag skulle vilja ha en förteckning över de filmer, per produktionsland, som gjort de största intäkterna i Spanien under åren 1991, 1992, 1993, 1994 och 1995.

Svar avgivet av Marcelino Oreja på kommissionens vägnar
(2 februari 1998)

Kommissionen sänder de efterfrågade upplysningarna direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/14)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3648/97
från Armelle Guinebertière (UPE) till kommissionen
(19 november 1997)

Ämne: Snedviden konkurrens på grund av olika tillämpning av reglerna om mervärdesskatt

En fransk företagsledare som levererar utrustning till kaninuppfödare har påvisat att han missgynnas på grund av att reglerna om mervärdesskatt tillämpas olika beroende på om leverantören är från Frankrike eller från någon annan medlemsstat.

I det senare fallet säljs utrustningen momsfrött för leverans i början av 1998. Uppfödaren deklarerar moms först i början av 1999 och slipper lägga ut momsavgiften på 20,60 % under 12 till 18 månader, eftersom den franska staten fungerar som mellanhand.

Om däremot utrustningen säljs av en fransk leverantör, måste uppfödaren betala moms redan vid köpet av varorna.

Konkurrensen snedvids alltså eftersom de franska skattemyndigheterna missgynnar franska företagare.

Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att skapa en rättvisare konkurrenssituation, framför allt vad gäller tillämpningen av reglerna om mervärdesskatt?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar
(6 januari 1998)

Den situation som beskrivs av parlamentsledamoten är en följd av att olika regler gäller för gemenskapsintern handel respektive rent intern omsättning inom en viss medlemsstat.

Samtidigt som det enligt de grundläggande principer som bär upp ett mervärdesskattesystem erfordras att endast den skattskyldige varuleverantören eller tjänsteproducenten ansvarar för betalningen av mervärdesskatten och de skyldigheter som sammanhänger med dess korrekta tillämpning, föreskrivs i övergångsordningen för mervärdesskatt om undantag från dessa principer vad gäller gemenskapsinterna leveranser av varor och där anges att den skattskyldige köparen skall vara redovisningsskyldig för mervärdesskatten i destinationsmedlemsstaten. Man kan således i vissa extrema situationer notera att skillnader i skattemässig behandling missgynnar den rent interna omsättningen inom en viss medlemsstat.

I sin rapport om övergångsordningen för mervärdesbeskattning vid gemenskapsintern handel ⁽¹⁾, har kommissionen redan konstaterat att övergångsordningen står i strid med mervärdesskattens fundamentala principer. I meddelandet om "ett gemensamt momssystem — ett arbetsprogram för den inre marknaden ⁽²⁾" föreslog

kommissionen, efter att ha beskrivit det nuvarande systemets begränsningar, bland annat upphävandet av all särbehandling mellan rent interna respektive gemenskapsinterna transaktioner samt ett program för en stegvis övergång till det nya gemensamma moms-systemet. De förslag som kommissionen avser att lägga fram inom ramen för sitt arbetsprogram borde således lösa de ovan beskrivna problemen.

(¹) KOM(94) 515 slutlig.

(²) KOM(96) 328 slutlig.

(98/C 196/15)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3658/97
från María Izquierdo Rojo (PSE) till kommissionen
(19 november 1997)

Ämne: Europaprojekt för Granada och Albayzín

Skulle kommissionen kunna ge mig ingående information om Europaprojekten för Granada och Albayzín? Projekten har godkänts för europeisk samfinansiering och några omnämns i en sammanfattning i ett "lokalt brev" av oktober 1997.

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar
(3 februari 1998)

Kommissionen vill erinra om att den 1986 finansierade ett projekt i Granada för att konservera Lejongården, Baños de Comares och cubiertas planas i Alhambra. Detta projekt hade en budget på totalt 200 000 ecu.

Inom ramen för utbildningsprogrammet Leonardo da Vinci har tre projekt i provinsen Granada valts ut, nämligen projektet Iliberis år 1995 på totalt 58 000 ecu samt två projekt år 1997 på sammanlagt 234 000 ecu (projekt om europeiskt nätverk på landsbygden för yrkesvägledning och -information och om jordbruks- och miljöutbildning på landsbygden).

I juli 1997 finansierade kommissionen med stöd av artikel 10 i förordningen om Europeiska regionala utvecklingsfonden (¹) ett pilotprojekt för stadsmiljön i Albayzín i Granada, inklusive palatset i Alhambra. Totalsumman för detta projekt är 6 051 150 ecu och utvecklingsfonden bidrar med 2 953 897 ecu.

(¹) EGT L 193, 31.7.1993.

(98/C 196/16)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3667/97
från John Iversen (PSE) till kommissionen
(19 november 1997)

Ämne: BSE

I kommissionens beslut 97/534/EG (¹) föreskrivs att alla medlemsstater skall avlägsna specificerat riskmaterial ur näringskedjan. Detta beslut baseras på en rekommendation från Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén om att specificerat riskmaterial bör avlägsnas i länder eller regioner där en potentiell risk för TSE-smittämnen har konstaterats. I beslutet fastställs det utan närmare belägg att ingen medlemsstat kan betraktas som fri från en potentiell risk i fråga om TSE.

Det finns en klar skillnad mellan slaktning vid danska exportslakterier och situationen i andra medlemsländer:

- på grund av tillstånd för export till USA slaktas enbart danska djur
- scrapie har aldrig konstaterats, och BSE har endast konstaterats hos ett djur som importerats från Förenade kungariket

- förbudet mot import av kött- och benmjöl från 1933 och förbudet mot användning av idisslare från 1990 har respekterats
- BSE är en anmälningspliktig sjukdom sedan 1992.

Danmark är således officiellt ett BSE-fritt land i enlighet med artikel 3.2.13.3. i IOE:s (Internationella byrån för bekämpande av smittsamma husdjursjukdomar) djurhälsokodex (Animal Health Code).

1. Vad har kommissionen för belägg som motiverar att en potentiell risk för BSE har fastställts för Danmarks del?
2. Varför ges det i beslutet inte någon möjlighet att erkänna medlemsstater som BSE-fria i enlighet med artikel 6.4? Innebär inte detta att man förbigår EU:s princip om veterinärpolitisk regionalisering?

⁽¹⁾ EGT L 216, 8.8.1997, s. 95.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(10 februari 1998)

I artikel 6.4 i kommissionens beslut 97/534/EG av den 30 juli 1997 om förbud mot användande av riskmaterial i fråga om transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾ krävs det att gemenskapen tillämpar sina föreskrifter i enlighet med internationella åtaganden.

I texten anges inga undantag varken för tredje land eller för medlemsstater. Ansökan om erkännande som TSE-fritt eller BSE-fritt har gjorts av flera tredje länder och medlemsstater, inklusive Danmark. Kommissionen har rätt att föreslå denna typ av undantag för en eller flera medlemsstater på samma rättsliga grund som beslutet ovan.

Efter en begäran från kommissionen håller Vetenskapliga styrkommittén får närvarande på att lägga fram en harmoniserad förteckning över kriterier gentemot vilka alla ansökningar om erkännande som TSE- eller BSE-fri kommer att utvärderas och på grundval av vilka vissa länder kan anmodas att tillhandahålla ytterligare information. Vetenskapliga styrkommittén färdigställde denna förteckning den 26 januari 1998. De olika ansökningar som mottagits hittills, inklusive Danmarks, kommer sedan att utvärderas omgående.

Kommissionen kan inte ta ställning till situationen i enskilda medlemsstater förrän den har fått erforderliga vetenskapliga råd. Den kommer att utvärdera situationen i denna fråga så snart som dessa finns tillgängliga.

⁽¹⁾ EGT L 216, 8.8.1997.

(98/C 196/17)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3705/97

från Françoise Grossetête (PPE) till kommissionen

(19 november 1997)

Ämne: Den inre marknaden – försäljning av glasögon med färdiga linser

Försäljningsvillkoren för glasögon med färdiga linser varierar för närvarande från en medlemsstat till en annan.

Det är fråga om en produkt som påverkar konsumenternas hälsa.

Jag önskar att kommissionen kunde informera mig om sina avsikter vad gäller fastställandet av föreskrifter i gemenskapen i syfte att harmonisera försäljningsvillkoren och framför allt i fråga om de kvalitativa kraven inom EU på försäljare (optiker, apotekare eller andra) av glasögon med färdiga linser.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(2 februari 1998)*

Kommissionen har för närvarande inte för avsikt att lägga fram förslag om införandet av en gemenskapsförfordning om försäljningsvillkor för glasögon med färdiga linser (färdigglasögon).

Vad gäller kvalifikationerna för försäljare av färdigglasögon finns det inga gemenskapsbestämmelser för harmonisering av dessa yrkesgrupper eller tillträdet till eller utövandet av yrkesverksamhet inom denna sektor. Den typen av bestämmelser finns endast för sju yrken (läkare, tandläkare, sjuksköterskor inom allmänvården, veterinärer, barnmorskor, farmaceuter och arkitekter).

Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen och med tanke på att det ömsesidiga erkännandet av examensbevis för yrken inom detaljhandeln för färdigglasögon (optiker, optometriker, etc.) säkerställs genom direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier ⁽¹⁾ och direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG ⁽²⁾, avser inte kommissionen att lägga fram förslag om att harmonisera utbildningen för dessa yrken och villkoren för utövandet av dem.

I avsaknad av gemenskapsbestämmelser är det medlemsstaterna som själva är behöriga att besluta om försäljningsvillkor, nivå och längd på den utbildning som ges på deras territorier, samt om villkoren för att få tillstånd att utöva denna yrkesverksamhet, under förutsättning att den nationella lagstiftningen är förenlig med gemenskapslagstiftningen, särskilt principerna om fri rörlighet för varor och icke-diskriminering.

⁽¹⁾ EGT L 19, 24.1.1989.

⁽²⁾ EGT L 209, 24.7.1992.

(98/C 196/18)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3728/97**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(21 november 1997)*

Ämne: Allmänna preferenssystemet — Andinska gemenskapen och Centralamerikanska gemensamma marknaden — bedrägerier och garantier

Gemenskapsföretag beskylls för bedrägerier som har uppdagats i ursprungscertifikat för import av tonfisk med ursprung i tredje länder, såsom Colombia och Costa Rica.

Varför belastas importföretagen med denna olaglighet, med beaktande av att de exporterande ländernas regeringar anses representera kommissionen och att det är dessa länder som utfärdar nämnda certifikat, som t.o.m. utfärdas på officiellt papper? Importföretagen handlar i god tro och antar att de dokument som ett officiellt organ i ett land utfärdar är korrekta.

Anser inte kommissionen detta vara orättvist?

Varför behandlar å andra sidan inte samtliga regeringar inom gemenskapen denna fråga på samma sätt i de fall deras företag drabbas? Medan vissa regeringar inte kräver garantier för denna import så länge som undersökningen inte är genomförd, kräver andra garantier och försätter sålunda sina företag i en klart underlägsen ställning gentemot konkurrenterna.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(18 februari 1998)*

Parlamentsledamotens fråga rör det omfattande problemet med hur förmånsordningarna fungerar. Kommissionen påpekar att den i slutet av juli 1997 antog ett meddelande ⁽¹⁾ till rådet och parlamentet i detta avseende.

I meddelandet läggs klara lösningar fram på de särskilda problemen med god tro och samordning av medlemsstaternas verksamhet avseende uppbörd av tull. Vad gäller "god tro" måste kommissionen givetvis följa domstolens slutsatser, nämligen att tillit till ett ursprungscertifikats giltighet normalt inte ger något skydd. Detta innebär att denna giltighet kan bestridas om till exempel de varor som ursprungsintyget avser inte har erhållits i enlighet med ursprungskriterierna. På samma sätt måste det vara möjligt att bestrida giltigheten, oberoende av graden av tillförlitlighet hos de myndigheter som utfärdar ursprungsintyg i ett tredje land, om bedrägerier sker efter det att ursprungsintyget utfärdats (till exempel uppvisande för import till gemenskapen av en annan vara än den som exporterats). För domstolen ⁽²⁾ innebär bland annat samtliga dessa aspekter normal affärsrisk.

Bristerna i den önskvärda samordningen mellan medlemsstaternas åtgärder beror på att det inte finns någon enhetlig tullförvaltning i gemenskapen. Kommissionen kommer att göra ansträngningar för att förbättra situationen antingen inom ramen för ett övergripande instrument eller inom ramen för Europaparlamentets och rådets beslut nr 210/97/EG av den 19 december 1996 om antagandet av ett åtgärdsprogram för tullfrågor i gemenskapen ("Tull 2000") ⁽³⁾.

⁽¹⁾ KOM(97) 402 slutlig.

⁽²⁾ Mål Van Gend & Loos NV — förenade målen 98 och 230/83; Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 13 november 1984. Se även mål Faroe Seafood Co. Ltd — förenade målen C-153/94 och C-204/94 — dom av den 14 maj 1997.

⁽³⁾ EGT L 33, 4.2.1997.

(98/C 196/19)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3729/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(21 november 1997)

Ämne: Öppnande av gemenskapstullkvoter för 1000 ton tonfiskfilé till nedsatt tull

Rådets förordning (EG) nr 702/97 ⁽¹⁾ av den 14 april 1997 stadgar om öppnandet av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa fiskeriprodukter.

Enligt denna förordning tillåts import av 1000 ton tonfiskfilé med ursprung i tredje land till tullsatser som utgör hälften av motsvarande normala tullar.

Kan kommissionen informera om orsaken till detta exceptionella externa öppnande mot länder som omfattas av det allmänna preferenssystemet och avtal som Lomékonventionen?

Är detta en undantagsåtgärd eller är det möjligt att förfarandet upprepas i framtiden?

⁽¹⁾ EGT L 104, 22.4.1997, s. 8.

(98/C 196/20)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3730/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(21 november 1997)

Ämne: Tonfiskråvara för gemenskapen konservindustri

Tonfisk och tonfiskfiléproduktion i AVS-ULT-länderna, som åtnjuter förmåner genom Lomékonventionen, samt länderna i Andinska gemenskapen och Centralamerikanska gemensamma marknaden, som ingår i det allmänna preferenssystemet, kan innebära en råvaruförsörjning för gemenskapens industri, med hänsyn till råvarubristen under den senaste tiden. Anser kommissionen att tullkvoterna för denna produkt och dessa länder är tillräckliga för att uppnå en skäligen försörjning för vår konservindustri, som konserverar fiskeriprodukter, eller borde kvoterna ökas?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-3729/97 och E-3730/97
ingivna av Emma Bonino för kommissionen**

(23 januari 1998)

Beslutet om att öppna en autonom gemenskapstullkvot för import av 1000 ton tonfiskfilé till en tullsats på 12 % för år 1997 fattades till följd av de försörjningsproblem som den europeiska tonfiskkonserverindustrin brottas med. Dessa problem har uppstått till följd av den allmänna situationen på världsmarknaden för tonfisk (litet utbud men oförminskad efterfrågan) men bottnar även i utvecklingen av metoderna för bearbetning av råvaran (filéskärningen håller på att utvecklas i de länder som gränsar till fångstplatserna så att endast den "användbara" produkten behöver transporteras till konserveringsanläggningen).

Tullkvoten för tonfiskfiléer som är avsedda för gemenskapens bearbetningsindustri gäller andra tredje länder än AVS-länderna eftersom de senare redan åtnjuter total tullfrihet för de berörda produkterna.

Kommissionen granskar varje år på nytt situationen på samtliga marknader för vilka medlemsstaterna lagt fram ansökningar om kvoter eller tullbefrielse. För 1998 pågår denna analys för närvarande och kommissionens förslag väntas vara klara i slutet av januari 1998, vilket är det sedvanliga datumet för detta arbete. När det gäller tonfisk föreligger en ansökan om öppnandet av en kvot för filéer, vilken är under behandling.

(98/C 196/21)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3746/97
från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen**

(21 november 1997)

Ämne: Buller och miljökonsekvensbedömning för den del av motorvägen mellan Milano och Neapel som går genom kommunen Gallicano (Lazio-regionen)

1989 byggde man i kommunen Gallicano i Lazio-regionen en motorväg som ansluter till motorvägen mellan Milano och Neapel. Motorvägen i fråga går tätt intill tätorten Gallicano och i några avsnitt endast 20 meter från bostadshus. Trafiken är mycket intensiv på den här sträckan och detta skapar avsevärda olägenheter för de boende, som dagligen störs av en hög bullernivå.

Kan kommissionen, mot bakgrund av vad som fastställs i Europeiska kommissionens grönbok om en framtida bullerpolitik, och särskilt vad beträffar de framtida insatserna för att minska vägbuller, svara på följande:

1. Vilka av de åtgärder som anges i grönboken har kommissionen redan vidtagit och vilka resultat har uppnåtts?
2. Skulle ett projekt för att minska bullret från den här vägsträckan kunna få bidrag från gemenskapen, i enlighet med vad som sägs i grönboken?
3. Genom vilka kanaler skulle man kunna ansöka om ett sådant bidrag som avses i punkt 2?
4. Tog man under vägbyggets gång hänsyn till vad som sägs i direktiv 85/337/EEG ⁽¹⁾ om miljökonsekvensbedömningar?

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(5 februari 1998)

Med anledning av att kommissionen i november 1996 offentliggjorde grönboken om framtidens bullerpolitik ⁽¹⁾ ordnades ett stort samråd om bullerproblemet med samtliga inblandade parter.

Detta samråd avslutades i juni 1997. De erhållna synpunkterna har analyserats och sammanfattningen av dessa håller på att avslutas.

Det är på detta stadium alltför tidigt att tala om genomförandet av de åtgärder som anges i grönboken. Ett förslag till ett direktiv som syftar till att begränsa bullret från maskiner förbereds emellertid och kommissionen studerar även det bästa tillvägagångssättet för att utveckla en strategi för bedömning och hantering av bullernivåerna i omgivningen. Ett förslag till ett direktiv om begränsning av däckbuller håller också på att förberedas. Tillämpningen av de andra omnämnda åtgärderna skall också bli föremål för en djupgående undersökning.

Vad gäller gemenskapsstöd för att genomföra de arbeten som avser att minska buller går man i grönboken inte in på någon lösning på denna fråga. Det förslag som omnämns i dokumentet är att inkludera buller i listan över kriterier som man skall ta hänsyn till för utdelning av stöd. Det är en av anledningarna till att kommissionen undersöker möjligheterna att fastställa kvalitetsmål på gemenskapsnivå för bullernivåerna i omgivningen.

Slutligen kommer kommissionen att kontakta de italienska myndigheterna för att få reda på om det aktuella vägbygget har varit underkastat en miljökonsekvensbedömning i enlighet med direktiv 85/337/EEG.

(¹) KOM(96) 540 slutlig.

(98/C 196/22)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3749/97
från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen
(21 november 1997)

Ämne: Roms kommuns anbudsinfördran för ett PR-kontrakt

För några månader sedan gick Roms kommun ut med en selektiv anbudsinfördran för ett omfattande PR-projekt. Efter ett första urval, som genomfördes av den tekniska kommitté som inrättats hos Roms kommuns ekonomi- och näringslivsförvaltning, finns tre företag kvar: det franska Decaux, det grekiska Panel 2+4 och det italienska NDP. Enligt vissa uppgifter om den tekniska kommitténs arbete tycks det som om det franska företaget Decaux gjort sig skyldigt till några felaktigheter vid inlämnandet av sitt anbud. Detta har bekräftats av kommunens jurister, som anser att dessa felaktigheter kan utgöra grund för att utesluta Decaux från upphandlingsförfarandet.

Kan kommissionen mot denna bakgrund svara på följande:

1. Har upphandlingen i fråga, som rör cirka 60 miljarder lire, genomförts i enlighet med gemenskapsdirektiven om offentlig upphandling av tjänster respektive varor (92/50/EEG (¹) och 93/36/EEG) (²)?
2. Är de fel som begåtts av Decaux enligt gemenskapsdirektiven en tillräcklig grund för att utesluta företaget från upphandlingsförfarandet?
3. Vad anser kommissionen om saken?

(¹) EGT L 209, 24.7.1992, s. 1.

(²) EGT L 199, 9.8.1993, s. 1.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(6 januari 1998)

Kommissionen har inte den information som krävs för att kunna uttala sig om huruvida den upphandling av ett PR-projekt som Roms kommun skulle ha gjort är förenlig med gemenskapens bestämmelser. Parlamentsledamoten ombeds att meddela kommissionen alla viktiga uppgifter, bland annat föremålet för upphandlingen och den anbudsinfördran som hon hänvisar till.

Parlamentsledamoten uppmanas också att förse kommissionen med alla uppgifter som gäller misstänkta oegentligheter som bör bedömas mot bakgrund av de relevanta gemenskapsdirektiven.

Av de skäl som angetts kan kommissionen inte yttra sig om ärendet.

(98/C 196/23)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3759/97**från Graham Mather (PPE) till kommissionen***(21 november 1997)**Ämne:* Samarbete mellan EU och USA för livslångt lärande

Förra året, 1996, var Europaåret för livslångt lärande. Trots att kommissionens officiella rapport ännu inte offentliggjorts kan ett antal nyckelfrågor identifieras. En av rapportens viktigaste slutsatser kommer utan tvekan att bli att kommissionens strategi att försöka integrera konceptet med och bruket av livslångt lärande är riktig, och därför snarast bör drivas vidare. Det står emellertid lika klart att USA har kommit särskilt långt på detta område och att Europa därför kan dra nyttig lärdom av de amerikanska metoderna och erfarenheterna kring livslångt lärande.

1. Avser kommissionen mot bakgrund av detta att inleda en åtgärd för att stimulera samarbetet mellan EU och USA inom livslångt lärande, efter de riktlinjer som gäller för det nuvarande samarbetsavtalet inom högre utbildning och yrkesutbildning, eller att faktiskt utvidga detta avtal till att särskilt omfatta livslångt lärande?
2. Kommer kommissionen att prioritera livslångt lärande i den nuvarande åtgärden för benchmarkning (KOM(97)0153)?

Svar avgivet av Édith Cresson på kommissionens vägnar*(8 januari 1998)*

Livslångt lärande handlar om att hjälpa människor att inse sin egen potential, att hjälpa företag och organisationer att dra nytta av nya och förbättrade färdigheter hos sin personal, att hantera förändringar och att konkurrera framgångsrikt globalt. Detta koncept har kommissionen infört när det gäller all utbildningsverksamhet.

Tanken med livslångt lärande har faktiskt redan integrerats i samarbetsavtalet mellan EU och USA inom högre utbildning och yrkesutbildning. För att genomföra konceptet mer grundligt söker kommissionen specifika projektförslag för yrkesutbildning, där även privata företag kan delta i projekten som samarbetspartner. Dessutom främjas kontakter med det amerikanska allmänna collegesystemet, i synnerhet när det gäller omskolning av medelsålders arbetstagare eller människor som återvänder till arbetslivet.

Parlamentsledamoten är kanske intresserad av alla de olika projekt som hittills fått stöd inom ramen för samarbetsavtalet mellan USA och EU; kommissionen vidarebefordrar detta direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

Vad gäller den andra frågan så infördes fyra stödberättigade områden för pilotprojekt om benchmarking i bilagan till kommissionens meddelande "Benchmarking av konkurrenskraften: införandet av ett verktyg till aktörernas och de offentliga myndigheternas förfogande" ⁽¹⁾. Tre av dessa gäller färdigheter och immateriella investeringar (nämligen "Informations- och kommunikationsteknik och det nya tekniska och organisatoriska sammanhanget", "Finansiering av innovationer, särskilt immateriella rättigheter" och "Utveckling av mänskliga resurser"). Livslångt lärande är en viktig aspekt i samband med immateriella investeringar.

Det bör emellertid framhållas att benchmarkingprojekt utvecklas på grundval av förslag från medlemsstaterna och kommissionen har ingen möjlighet att säkerställa att alla områden verkligen kommer att täckas på ett adekvat sätt i framtiden.

⁽¹⁾ KOM(97) 153.

(98/C 196/24)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3772/97**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(21 november 1997)*

Ämne: Fri tillgång till Schengenavtalets tillämpningsföreskrifter

Schengenavtalet har införlivats i det nya fördraget om Europeiska unionen, som ju särskilt betonar de europeiska medborgarnas rätt till tillgång till offentliga dokument. Enligt upplysningar från Sverige har den svenska regeringen trots detta betecknat Schengenavtalets tillämpningsföreskrifter som "topphemliga" med avseende på utförandet av kontroller vid unionens yttre gränser och vad gäller utbytet av information mellan medlemsstater.

Det här är en ganska allvarlig fråga och den väcker berättigad oro över de orsaker som föranlett den svenska regeringen att fatta ett sådant här beslut.

Jag vill fråga Europeiska kommissionen hur den ser på detta ärende, om den känner till något om liknande fall i andra medlemsstater och om den ser sig föranledd att rekommendera att medlemsstaterna säkerställer fri tillgång till alla tillämpningsföreskrifter som rör Schengenavtalet.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(2 februari 1998)*

Schengenavtalet kommer att bli en del av Europeiska unionen när Amsterdamfördraget med tillhörande protokoll träder i kraft.

Eftersom de flesta av de dokument som rör dessa avtal upprättas av de berörda nationella myndigheterna kommer tillgången till dessa att fortsätta att regleras av gällande nationella bestämmelser om sekretess, med hänsyn tagen till de sekretessregler som enhälligt har beslutats av de medlemsstater som har undertecknat Schengenavtalet. Detta överensstämmer med kommissionens och rådets gemensamma uppförandekodex avseende tillgång till deras dokument, enligt vilken dessa institutioner endast ger tillgång till sina egna dokument och hänvisar sökandena till upphovsmannen när det gäller dokument som härrör från andra instanser.

Ansökningar om tillgång till rådets eller kommissionens handlingar avseende Schengenavtalet omfattas redan av den nämnda uppförandekodexen. Tillgång till dessa handlingar kan således beviljas, om handlingarna inte omfattas av ett av de uttryckligt föreskrivna undantagen som skall skydda vissa privata eller offentliga intressen eller garantera att dessa institutioners beslut förblir hemliga.

Vad gäller bestämmelserna i Schengenavtalet bör det påpekas att när väl Amsterdamfördraget har trätt i kraft och Schengenavtalet har integrerats i Europeiska unionen kommer reglerna om handlingars offentlighetsgörande i Europeiska gemenskapernas officiella tidning att tillämpas.

(98/C 196/25)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3777/97**från Jean-Antoine Giansily (UPE) och Jacques Donnay (UPE) till kommissionen***(21 november 1997)*

Ämne: Franska textilplanen

Den franska textilplanen, som den tidigare franska regeringen införde i Frankrike år 1995 och som mer allmänt går under namnet "Borotraplanen", innehåller bestämmelser om lägre socialavgifter för textilföretagen. Denna plan har skarpt kritiserats av kommissionen.

Textilplanen, som över 2 000 företag dragit nytta av, skulle ha gjort det möjligt att stabilisera och t.o.m. i viss utsträckning öka antalet arbetstagare inom en sektor som under tio år har förlorat hälften av sina arbetstillfällen.

Det har emellertid visat sig att kommissionen inte endast anser denna plan vara olaglig, utan till råga på allt kräver att de stöd som vissa textilföretag erhållit måste betalas tillbaka.

Kan kommissionen, mot bakgrund av ovanstående, informera oss om vilka kriterier och argument som beaktats och som gett anledning till att uppfatta den franska textilplanen som illegal?

Anser inte kommissionen att en sådan beskylldning är inkonsekvent och dramatisk vid en tid då samtliga ansvariga på EU-nivå bekräftar att högsta prioritet bör ges åt att skydda och främja sysselsättningen inom unionen?

Anser inte kommissionen att en alternativ lösning, med hänsyn till den svåra situation i vilken textilindustrin befinner sig, skulle vara möjlig genom att diskutera de obligatoriska avgifter som på ett oskäligt sätt ökar arbetskostnaderna samt genom att inrätta en social och skattegrundad importtull vid Europeiska unionens gränser?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar

(13 januari 1998)

I ett beslut av den 9 april 1997 konstaterade kommissionen att det stöd som planerats i form av ett försök med sänkta sociala avgifter för textil-, konfektions- och läder/sko-industrin, den s.k. textilplanen, inte endast är olagligt utan också oförenligt med EG-fördraget.

Stödet är olagligt på grund av att Frankrike började bevilja det till stödmottagarna innan kommissionen hade fattat beslut i ärendet. Detta skedde i strid med artikel 93.3 i EG-fördraget o trots flera varningar från kommissionen.

Kommissionen anser att de kostnader som orsakas företagen till följd av de avtal som ingåtts mellan arbetsmarknadens parter inom en viss sektor, vare sig det gäller arbetstidens fördelning eller något annat, och som består i lönehöjningar eller betald ledighet som inte föreskrivs i de gemensamma reglerna, utgör kostnader som normalt sett borde ha belastat företagets budgetar. Kommissionen anser därför att det i detta sammanhang är själva den statliga åtgärden som på grund av sin karaktär och i sin helhet utgör ett statligt stöd.

Eftersom det är fråga om sektorstöd till de känsliga sektorerna, som är krisdrabbade inte bara i Frankrike utan inom hela gemenskapen, kan kommissionen inte bevilja undantag enligt riktlinjerna för sysselsättningsstöd⁽¹⁾. Endast om åtgärderna hade omfattat hela den franska ekonomin, skulle de ha hamnat utanför tillämpningsområdet för artikel 92.1 i EG-fördraget.

Kommissionen har därför krävt återbetalning av den del av det olagligt utbetalade stödet som överskrider tröskeln för stöd av mindre betydelse, dvs. 100 000 ecu under tre år. Kravet på återbetalning gäller därmed endast företag med fler än 50 anställda, eftersom det stödbelopp övriga företag erhållit inte har överskridit tröskeln för stöd av mindre betydelse.

I sitt beslut konstaterar kommissionen att kampen för ökad sysselsättning är en av gemenskapens viktigaste prioriteringar och att det för att denna kamp skall bli framgångsrik krävs en bättre integration av medlemsstaternas makroekonomiska politik och industripolitik. Det krävs också både fantasi och djärvhet från medlemsstaternas och kommissionens sida i sökandet efter nya lösningar för att bekämpa det gissel som arbetslösheten utgör.

Kommissionen har hela tiden betonat att dess synpunkter på bestämmelserna i fråga inte gäller de mål Frankrike satt upp när det gäller att skapa fler arbetstillfällen (framför allt för ungdomar), utan endast det sätt på vilket Frankrike vill uppnå dessa mål och följderna av detta. Om bestämmelserna om sektorstöd skulle godkännas, skulle det finnas en risk för att de problem som drabbat företag i en medlemsstat flyttades till konkurrerande företag i de andra medlemsstaterna.

Därför anser kommissionen att den måste inta en strikt hållning till sektorstöd för att i god tid förebygga att användningen av sådant stöd sprids till de andra medlemsstaterna och för att förhindra att själva tanken med den inre marknaden ifrågasätts.

När det gäller alternativa lösningar för att sänka arbetskraftskostnaderna, påminner kommissionen om att den offentliggjort ett tillkännagivande om kontroll av statligt stöd och sänkning av arbetskraftskostnaderna⁽²⁾ där den anger vilka initiativ inom detta område som är förenliga med fördraget. Dessutom hoppas kommissionen att Europeiska rådets möte om sysselsättningen den 20 och 21 november 1997 leder till förslag om alternativ till sektorstöd som medlemsstaterna kan genomföra.

⁽¹⁾ EGT C 334, 12.12.1995.

⁽²⁾ EGT C 1, 3.1.1997.

(98/C 196/26)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3812/97
från Hilde Hawlicek (PSE) till kommissionen
(28 november 1997)

Ämne: Kulturens andel av EU:s budget

Eftersom det i olika kulturpolitiska publikationer gång på gång dyker upp olika procentsatser för kulturens andel av EU:s budget, och eftersom dessa siffror också ofta övertas i senare publikationer ställer jag följande frågor:

1. Hur stor är kulturens andel av EU:s budget för 1997 i verkligheten?
2. På vilket sätt har denna andel ändrats under årens lopp sedan det förekommit kulturella åtgärder inom kommissionen?
3. Vilka områden eller budgetposter inkluderar kommissionen när den beräknar kulturens andel?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(5 februari 1998)

Som svar på ledamotens skriftliga fråga kan jag meddela att 1997 var kulturens andel av budgeten 27 925 000 ecu, vilket motsvarar 0,03 % av gemenskapens budget (89 137 miljoner ecu).

Utvecklingen för kulturens andel av gemenskapens totala budget framgår av följande tabell:

År	Total budget för kulturen B3-2000	Total budget gemenskapen	Kultur/ Gemenskapens budget i %
1990	8 800 000	48 480 000 000	0,018
1991	10 000 000	59 370 000 000	0,016
1992	11 962 000	63 907 000 000	0,018
1993	12 355 000	70 408 000 000	0,017
1994	14 800 000	71 789 000 000	0,020
1995	19 654 000	79 846 000 000	0,024
1996	23 316 000	86 580 000 000	0,026
1997	27 925 000	89 137 000 000	0,031
1998	30 900 000	91 013 000 000	0,033

Förhoppningsvis kan en ökning i tilldelningen till kulturen komma genom ramprogrammet för 2000-2006 som skall läggas fram för parlamentet och rådet i maj 1998.

I beräkningarna för den del som ägnas kulturen i kapitel B3-2000 inbegrips följande poster:

- B3-2000: Rafael-programmet
 B3-2001: Kalejdoskop-programmet
 B3-2002: Ariane-programmet
 B3-2003: andra kulturåtgärder.

(98/C 196/27)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3813/97
från Ilona Graenitz (PSE) till kommissionen
(28 november 1997)

Ämne: Leksaker i livsmedel

Kommittén för brådskande produktsäkerhetsfrågor har nu vid två tillfällen tagit upp frågan om att konsument-säkerheten äventyras genom leksaker i livsmedel, men den har hittills inte föreslagit några konkreta åtgärder (det senaste sammanträdet hölls den 22 oktober 1997).

Känner kommissionen till att denna typ av produkter är förbjudna i USA och att en stor livsmedelsproducent alldeles nyligen anmodats att dra tillbaka en sådan produkt från den amerikanska marknaden efter tolv rapporterade olycksfall?

Varför vidtar inte kommissionen omgående åtgärder för att skydda konsumenterna, och då särskilt de utsatta barnen?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(19 december 1997)

Som redan nämnts i svaren på fråga E-2479/97 från Philip Whitehead ⁽¹⁾ och E-3085/97 från Jose Apolinario ⁽²⁾ har kommittén för brådskande produktsäkerhetsfrågor, som inrättats genom direktivet om allmän produktsäkerhet 92/59/EEG ⁽³⁾, redan vidtagit särskilda åtgärder när det gäller leksaker som kombineras med livsmedel.

Kommissionen är medveten om skillnaderna mellan amerikansk och europeisk lagstiftning när det gäller oätliga föremål inuti livsmedel. Kommissionen är också medveten om att Nestlé efter tilltagande kritik frivilligt har beslutat att sluta saluföra sötsaken "Nestlé Magic", trots att den amerikanska myndigheten (Food and Drug Administration) inte har fattat beslut om några obligatoriska åtgärder.

På europeisk nivå finns ingen särskild lagstiftning som förbjuder att oätbara föremål innesluts i livsmedel. I enlighet med direktiv 92/59/EEG skall medlemsstaterna emellertid vidta nödvändiga åtgärder för att garantera att alla konsumtionsvaror som släpps ut på marknaden är säkra. Enligt detta direktiv kan kommissionen endast ingripa mot produkter som utgör en allvarlig och omedelbar risk om medlemsstaterna har begärt det och om flera andra villkor är uppfyllda ⁽⁴⁾.

Vid det senaste mötet i kommittén för brådskande produktsäkerhetsfrågor av den 22 oktober 1997 rapporterade medlemsstaternas representanter om resultaten av den särskilda marknadsundersökning gällande oförpackade icke-livsmedelsprodukter som förekommer tillsammans med livsmedel, som har satts i gång på kommissionens begäran. Medlemsstaterna förklarade att de har nödvändiga medel för att i framtiden hantera riskerna med dessa produkter, och att det inte är nödvändigt med en insats från kommissionens sida.

När det gäller förpackade icke-livsmedelsprodukter som innesluts i livsmedel rapporterade medlemsstaterna inte något behov av insatser på nationell nivå och begärde inte heller att kommissionen skulle vidta några åtgärder. Kommissionen har emellertid anmodat de medlemsstater som har ytterligare information att lägga fram den.

Med utgångspunkt från denna information kommer kommissionen att fortsätta att följa frågan. Om de befintliga medlen inte visar sig vara tillräckliga, kommer kommissionen att överväga ytterligare åtgärder för att säkerställa konsumentskydd på en hög nivå.

⁽¹⁾ EGT C 82, 17.3.1998, s. 89.

⁽²⁾ EGT C 102, 3.4.1998, s. 164.

⁽³⁾ EGT L 228, 11.8.1992.

⁽⁴⁾ Artikel 9-11 i direktiv 92/59/EEG.

(98/C 196/28)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3818/97

från Raymonde Dury (PSE) till kommissionen

(28 november 1997)

Ämne: Indragna tjänster på Kodak

Den multinationella företaget Kodak har i nyligen meddelat att man tänker dra in 10 000 tjänster i företagets olika enheter.

På vilket sätt tänker kommissionen kontrollera att Kodak efterlever direktivet om information till anställda? Vet kommissionen hur företaget motiverar sin handling?

Enligt vissa tidningsartiklar är Japan mycket restriktivt och protektionistiskt vad gäller handelsutbyte i denna bransch. Kan kommissionen redogöra för hur det förhåller sig med den saken, och ange om kommissionen stöder Kodaks handlande?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(18 februari 1998)*

Kommissionen vill informera ledamoten om att det hittills inte har inkommit några klagomål om att tillämplig gemenskapsrätt inte skulle ha respekterats när det gäller den omstrukturering som Kodak-gruppen har tillkännagivit.

De direktiv som kan vara tillämpliga i detta fall är direktiv 75/129/EG, ändrat genom rådets direktiv 92/56/EG av den 24 juni 1992 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar ⁽¹⁾ och rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare ⁽²⁾. Dessa direktiv har införlivats i medlemsstaternas lagstiftning. I första hand åligger det de nationella myndigheterna att garantera efterlevnaden av de interna bestämmelser genom vilka de två direktiven införlivats i lagstiftningen.

Vad gäller frågan om tillträde till den japanska marknaden för filmprodukter och fotopapper hänvisar kommissionen till sitt svar på den muntliga fråga, H-991/97, som ställdes av herr Killilea under frågestunden vid parlamentets session i januari 1998. Detta svar innehåller en förklaring till den ståndpunkt som tagits vad avser Förenta staternas åtgärder inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO). Resultatet av arbetet i panelen för Allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) har ännu inte offentliggjorts, men panelen förefaller ha kommit till slutsatsen att de svårigheter som icke-japanska företag har haft med att komma in på den japanska marknaden inom området fotografiska produkter inte beror på åtgärder som direkt kan hänföras till Japans regering.

⁽¹⁾ EGT L 245, 26.8.1992.

⁽²⁾ EGT L 254, 30.9.1994.

(98/C 196/29)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3823/97**från Roberto Mezzaroma (UPE) till kommissionen***(28 november 1997)*

Ämne: Skatteparadis

Kan kommissionen uppge vilka områden i Europa som betraktas som skatteparadis?

Har kommissionen inrättat eller låtit inrätta skatteparadis? Ämnar den inom den närmaste framtiden inrätta eller delta i att utveckla sådana?

Vilken roll har de nuvarande skatteparadiserna och hur bör den se ut i framtiden?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(2 februari 1998)*

Begreppet "skatteparadis" är inte definierat i EG-lagstiftningen. Avsaknaden av definition gör det svårt att identifiera befintliga skatteparadis och följaktligen går det inte att besvara frågor om kommissionens eventuella roll i samband med deras tillkomst. Kommissionen har emellertid nyligen inlett ett viktigt initiativ för att främja samordningen i skattefrågor inom gemenskapen. Kommissionen föreslog en ny och heltäckande syn på beskattning, såväl direkt som indirekt, inom gemenskapen. I sitt meddelande till rådet av den 5 november 1997 ⁽¹⁾ lägger kommissionen fram ett åtgärdspaket för att angripa skadlig skattekonkurrens. I det här paketet ingick ett utkast till uppförandekodex som syftar till att definiera och ingripa mot skatteåtgärder som är skadliga. Rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, antog därefter den 1 december 1997

en resolution om en uppförandekodex för företagsbeskattning. Denna kodex innehåller en definition av potentiellt skadliga skatteåtgärder samt ett översynsförfarande för att kunna fastställa vilka av dessa åtgärder som faktiskt är skadliga. Sådana åtgärder bör avskaffas eller, när det gäller nya åtgärder, inte införas. I resolutionen fastslås också att rådet får besluta att offentliggöra de rapporter som utarbetas inom ramen för detta översynsförfarande.

(¹) KOM(97) 564.

(98/C 196/30)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3824/97

från Roberto Mezzaroma (UPE) till kommissionen

(28 november 1997)

Ämne: Situationen för fotvårdare i Europa

Kan kommissionen informera om läget i Europeiska unionen när det gäller erkännande av och fri rörlighet för utövare av icke-medicinska yrken inom hälsovården, och i synnerhet om:

1. situationen för fotvårdare?
2. de gemenskapsdirektiv som finns avseende fotvård eller icke-medicinska yrken inom hälsovården?
3. möjligheten att stödja den fria rörligheten för högskolestudenter med gemenskapsmedel?
4. möjligheten att stödja fortbildning för icke-medicinska yrken inom hälsovården med gemenskapsmedel?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(2 februari 1998)

1. Enligt de uppgifter som föreligger kommissionen är fotvårdsyrket reglerat i alla medlemsstater utom Belgien och Grekland.
2. I den mån det rör sig om reglerade yrken omfattas fotvården och de icke-medicinska yrkena inom hälsovården av tillämpningsområdet för rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examsbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (¹) eller för rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (²).
3. Inom ramen för Sokratesprogrammet, kapitel I om högre utbildning (Erasmus), beviljar gemenskapen ekonomiskt stöd för utbyte av studenter inom alla ämnesområden som undervisas på en högre utbildningsnivå.

De nationella myndigheterna bestämmer vilka högskolor som är berättigade att delta i programmet.

Studenter som läser fotvård vid de stödberättigade högskolor som med kommissionen slutit ett "institutionellt avtal" kan erhålla ett stipendium för utbytesstudier som delvis skall täcka resekostnader och högre levnadskostnader.

4. Även om Leonardo da Vinci-programmet har en allmän inriktning, är det möjligt att med dess hjälp finansiera särskilda utbildningsåtgärder för icke-medicinska yrken inom hälsovården. Två villkor måste dock vara uppfyllda. Åtgärderna måste vara nyskapande och de måste ha en transnationell karaktär (i de flesta fall måste minst tre medlemsstater delta).

(¹) EGT L 19, 24.1.1989.

(²) EGT L 209, 24.7.1992.

(98/C 196/31)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3845/97
från Kirsi Piha (PPE) till kommissionen
(5 december 1997)

Ämne: Information om utvidgningen av unionen

Utvidgningen av unionen är den största utmaningen för Europa inom den närmaste framtiden. Förberedelserna för inledningen av förhandlingarna med de första länderna är så gott som klara och efter toppmötet i Luxemburg ser det ut som om förhandlingarna med de första länderna kommer att inledas i början av 1998. Samtidigt med det här kan man dock konstatera att medborgarnas intresse för utvidgningen är ytterst litet och dessutom blir allt mindre. Det finns också risk för att den negativa hållningen i politikernas tal om att medlemsavgiftsandelarna kommer att öka och bidragen minska håller på att sprida sig till medborgarna. Å andra sidan är EMU ett gott exempel på hur man först i ett mycket sent skede började intressera sig för medborgarnas åsikter och för hur dessa kan formas och resultatet visar sig nu vara det att den största delen av medborgarna i Europeiska unionens medlemsstater motsätter sig en gemensam valuta. Vilka planer har kommissionen på en informationskampanj om utvidgningen, i finansiellt och innehållsmässigt avseende?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar
(6 februari 1998)

Kommissionen är väl medveten om vikten av den fråga som frågeställaren tar upp. Det finns ett behov av att kandidatländernas regeringar gör befolkningen mer medveten om dessa frågor och också av att gemenskapen bidrar till denna process i kandidatländerna och medlemsländerna.

Det förstnämnda behovet täcks av anslag, vanligen under rubriken "Europeisk integration", som efter ansökan anslås till kandidatländerna i enlighet med det normala Phare-förfarandet.

Gemenskapens insatser på detta område i kandidatländerna kanaliseras i första hand genom kommissionens delegationer. Delegationerna kunde inleda sin verksamhet först 1997 efter det att Europaparlamentet kunnat garantera ett visst mått av stabilitet och förutsägbarhet beträffande finansieringen inom Phares flerländersprogram på informationsområdet. Inom anslaget för 1997 har 5 miljoner ecu avsatts för att finansiera delegationernas informationsverksamhet. Expertinsatser finansieras via centrala anslag.

Med stöd av Phares flerländersprogram för information och kommunikation erbjuder kommissionen sitt besöksprogram, Eurobarometer-undersökningarna och tidskriften "European Dialogue" som utkommer varannan månad på de tio centraleuropeiska språken.

Kommissionens hemsida "Europaplus" har visat sig vara mycket framgångsrikt som informationsinstrument för allmänheten såväl inom som utom gemenskapen. Som exempel kan nämnas att hemsidan för GD 1A, som täcker Central- och Östeuropa, får mer än 500 000 besök per månad. Information om utvidgningen och därmed förknippade frågor kan också erhållas från kommissionens kontor i medlemsstaterna.

(98/C 196/32)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3846/97
från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen
(5 december 1997)

Ämne: Direktiv om televisionsverksamhet

Eftersom många medlemsstater bryter mot direktiven om televisionsverksamhet (t.ex. 89/552/EEG⁽¹⁾ "Television utan gränser", 93/83/EEG⁽²⁾ om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel, 94/46/EEG⁽³⁾ om satellitkommunikation och 95/47/EEG⁽⁴⁾ om tillämpning av standarder för sändning av televisionssignaler) och eftersom det audiovisuella området, enligt kommissionsledamot Oreja, är ett av de områden som kommissionen anser höra till de allra viktigaste, vill jag fråga kommissionen om följande:

1. På vilket sätt har man tänkt tillämpa en gemensam strategi, utöver Media II, för att stärka den audiovisuella produktionen i Europa vid en tidpunkt då nästan alla medlemsstater bryter mot televisionsdirektiven?
2. Har kommissionen för avsikt att dra vissa medlemsstater inför EG-domstolen för brott mot ovannämnda direktiv, när kommer detta i så fall att ske och vilka medlemsstater gäller det?

(¹) EGT L 298, 17.10.1989, s. 23.

(²) EGT L 248, 6.10.1993, s. 15.

(³) EGT L 268, 19.10.1994, s. 15.

(⁴) EGT L 281, 23.11.1995, s. 51.

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(3 februari 1998)

Utöver Media II har kommissionen föreslagit inrättandet av en europeisk garantifond för att uppmuntra biograf- och televisionsproduktion (förslag till rådets beslut av den 14 februari 1996) (¹), till vilket parlamentet har yttrat sig positivt. Den nödvändiga enigheten har dock ännu inte uppnåtts inom rådet.

I fråga om nya initiativ har kommissionen nu infört en fas av rådslag och analys, bland annat genom den "AV-kongress" som kommer att äga rum i Storbritannien våren 1998, och den reflexionsgrupp på hög nivå som har inrättats av kommissionsledamoten med ansvar för kultur och audiovisuella frågor. I linje med sitt engagemang i dessa frågor kommer kommissionen vidare under 1998 att lägga fram en grönbok om de kulturella aspekterna av de nya AV- och informationstjänsterna.

Jag vill också peka på att kommissionen har betydande befogenheter att göra sin egen bedömning i fråga om talan om fördragsbrott enligt artikel 169 i EG-fördraget, särskilt vad gäller möjligheten att lägga fram frågor inför domstolen. I synnerhet kan nämnas den andra rapporten från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (²), "Television utan gränser", som antogs den 24 oktober 1997 (³). I denna framläggs och analyseras bland annat sju domar från domstolen om tolkningen och tillämpningen av direktivet. Kommissionen har för övrigt nyligen beslutat att vända sig till domstolen för att få fastställt att Italien har brutit mot sina förpliktelser enligt EG-fördraget och direktivet om "TV utan gränser".

(¹) EGT C 41, 13.2.1996.

(²) EGT L 298, 17.10.1989. Svensk text i specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3.

(³) KOM(97) 523 slutlig.

(98/C 196/33)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3847/97

från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen

(5 december 1997)

Ämne: Institutionen "Europas kulturhuvudstad"

Av Orejas svar å kommissionens vägnar på fråga E-3127/96 (¹) framgår det klart att de grekiska myndigheterna då ännu inte hade lämnat in någon ansökan om finansiering av "Thessaloniki 97 Europas kulturhuvudstad". Eftersom det nu har gått ett år sedan dess och kulturåret nu lider mot sitt slut vill jag fråga kommissionen om den senare fattat något beslut om att delta i finansieringen av "Thessaloniki 97 Europas kulturhuvudstad" och, om den gjort det, med ett hur stort belopp?

(¹) EGT C 105, 3.4.1997, s. 54.

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar*(6 februari 1998)*

Kommissionen har deltagit med följande ekonomiska bidrag till evenemanget "Europas kulturhuvudstad" under 1997:

1. Ett bidrag på 403 012 ecu inom ramen för åtgärd IV i Kalejdoskop-programmet (post B3-2001) för följande fem arrangemang:
 - Sopranen Vasso Papantaniou (och Ungerns statsorkester 11/11/1997) 24 089 ecu
 - Ungerns statsorkester 11-12/11/1997 47 289 ecu
 - Ionio Universitetskör 22/11/1997 18 991 ecu
 - Operan "Konstantinos Palaiologos" 26-28/11/1997 296 390 ecu
 - Paul Merciers "Kitchensink" 1-2/12/1997 16 253 ecu
2. Ett bidrag på 208 556 ecu under post B3-2003 "Andra kulturåtgärder som genomförs inom gemenskapen eller i samarbete med tredje land" för utställningen "Skatter från klostren i Mont Athos".

Gemenskapens bidrag för 1997 uppgår därmed till totalt 611 568 ecu.

Kommissionen har för övrigt bidragit med 344 890 ecu till Aristeionpriset (europeiskt litteraturpris och europeiskt översättningspris). Detta bidrag ges varje år i samband med evenemanget Europas kulturhuvudstad.

(98/C 196/34)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3869/97**från Roberta Angelilli (NI) till kommissionen***(5 december 1997)*

Ämne: Oegentligheter i det italienska utbildningsdepartementets anbudsförfarande

I två tidigare frågor, P-1972/97 ⁽¹⁾ och P-2841/97 ⁽²⁾ påtalade jag de oegentligheter som påstås ha förekommit i samband med anbudet för datorisering av utbildningsdepartementets avdelningar. Anbudet har en avsevärd betydelse både på grund av omfattningen och antalet avdelningar som utbildningsdepartementet skall datorisera, och det förefaller som om ett klagomål i denna fråga redan har lämnats in till en gemenskapsinstans.

1. Har kommissionen fått upplysningar från de italienska myndigheterna rörande eventuella kränkningar av gemenskapsrätten i samband med anbudsförfarandet?
2. Innehåller det klagomål som kommissionen nämner i sitt svar på den förra frågan nya och viktiga faktorer som kan bidra till att skapa klarhet och kan kommissionen i så fall svara på följande två frågor?
3. Från vem och av vilken orsak har klagomålet lämnats in?
4. Är det möjligt att inom rimlig tid få information om resultatet av den undersökning som kommissionen har inlett?

⁽¹⁾ EGT C 45, 10.2.1998, s. 132.

⁽²⁾ EGT C 117, 16.4.1998, s. 76.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(9 februari 1998)*

1. De italienska myndigheterna svarade på kommissionens begäran om upplysningar den 12 november 1997. Av deras svar att döma förefaller bytet av aktieäggande i företaget TSF, vilket skedde samtidigt som anbudsförfarandet för datoriseringen av italienska utbildningsdepartementet, inte ha påverkat den tekniska kapaciteten för den företagsgrupp som tilldelades kontraktet. Men man kommer ändå att begära in ytterligare uppgifter från de italienska myndigheterna för att belysa frågan fullständigt.

2. De klagomål som framfördes till kommissionen innehöll inga särskilt avgörande element som förtydligar ärendet.
3. Kommissionen garanterar konfidentiell behandling av alla klagomål.
4. Parlamentsledamoten kommer att informeras så fort som möjligt om resultaten av alla framtida kontakter som kommissionen kommer att ha med de italienska myndigheterna för att belysa utvecklingen i frågan.

(98/C 196/35)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3870/97
från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen
(5 december 1997)

Ämne: Den europeiska industrins konkurrenskraft

Följande fråga ställs mot bakgrund av kommissionens meddelande "Benchmarking av konkurrenskraften: Införandet av ett verktyg till aktörernas och de offentliga myndigheternas förfogande" (KOM(97)0153). Detta meddelande utgör en lämplig grund för en jämförande analys av konkurrenskraft (benchmarking).

Det är viktigt att det finns ett samband mellan detta initiativ och genomförandet av andra typer av gemenskapspolitik, i synnerhet på områdena forskning och utveckling, innovationer, ekonomisk och social sammanhållning och företagspolitik.

Kan Europeiska kommissionen tala om vilka typer av politik med anknytning till benchmarking den har utarbetat för att mäta effektiviteten (den inre marknaden, regionalpolitik, forskning och utveckling)?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar

(30 januari 1998)

Kommissionen välkomnar noterar med tillfredsställelse att den får stöd för sin åsikt att benchmarking är ett utmärkt sätt för gemenskapen att jämföra framsteg i fråga om de huvudområdena och med de nyckelfaktorer som är avgörande för ekonomisk framgång. Kommissionen anser därför att benchmarking kan spela en viktig roll i utvärderingen av gemenskapspolitiken.

För att benchmarking skall få bredast möjliga användning som hjälpmedel för att påverka eventuella politiska åtgärder genomför nu kommissionen ett antal pilotprojekt inom viktiga politiska områden av betydelse för ramvillkoren. Pilotprojekten gör det möjligt att utarbeta effektiva arbetsmetoder i samförstånd med alla berörda parter och på grundval av öppenhet, meningsutbyte och sakkunskap. De metoder som utarbetas på detta sätt förväntas därefter tillämpas systematiskt på ett stort antal skiftande områden, däribland ytterligare delar av gemenskapspolitiken.

Kommissionen skulle också vilja framhålla att de första stegen mot benchmarking inom de övriga av gemenskapens politiska områden som nämns i frågan redan har tagits. Handlingsplanen för den inre marknaden är ett exempel på ett slags benchmarking där framsteg kontinuerligt övervakas och jämförs med målsättningarna. Inom ramen för det integrerade programmet för små och medelstora företag och hantverkssektorn⁽¹⁾ kommer kommissionen och medlemsstaterna att ta fram gemensamma åtgärder där benchmarking spelar en viktig roll i främjandet av de bästa sätten att genomföra en administrativ rationalisering och vidta stödåtgärder med inriktning på företag.

Vad gäller social och ekonomisk sammanhållning innehåller de regionala utvecklingsprogram som gemenskapen samfinansierar i princip redan kvantifierade mål baserade på stöd av en analys av de regionala skillnaderna i ekonomiska resultat och i konkurrenskraft. Programmets effektivitet utvärderas i efterhand mot bakgrund av de i förväg uppställda kvantifierade målen.

⁽¹⁾ KOM(96) 329 slutlig.

(98/C 196/36)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3879/97**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen***(5 december 1997)*

Ämne: Grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna

Denna fråga ställs mot bakgrund av grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna inför 2000-talet – Utmaningar och valmöjligheter inför ett nytt partnerskap (KOM(96)0570).

Starkare politiska förbindelser mellan EU och AVS-länderna är nödvändiga för att partnerskapet skall bli meningsfullt och för att man skall kunna anpassa samarbetet, så att dessa länder kan öppnas för världshandeln. Man bör skapa nya samarbetsformer och förmå andra aktörer än regeringarna att delta aktivt. Å andra sidan kan den geografiska utformningen av partnerskapsavtalet ändras i framtiden, med tanke på att en konsekventare och bättre samordnad infallsvinkel i förhållande till AVS-länderna är nödvändig.

Kan kommissionen förnya konventionen med hänsyn till etnisk-geografiska aspekter och utvecklingsgrad?

(98/C 196/37)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3880/97**från Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen***(5 december 1997)*

Ämne: Grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna

Denna fråga ställs mot bakgrund av grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna inför 2000-talet – Utmaningar och valmöjligheter inför ett nytt partnerskap (KOM(96)0570).

De handelsrelaterade och ekonomiska förbindelserna mellan EU och de 70 AVS-länderna är på väg in i en ny fas. Nu är det nödvändigt att mer ingående överväga de framtida riktlinjerna för dessa förbindelser (den nuvarande konventionen slutar gälla i februari år 2000) och därvid ta hänsyn både till det nya globala sammanhanget och Europeiska unionens allt större politiska och ekonomiska befogenheter på den internationella scenen.

Kan kommissionen mot bakgrund av detta tillämpa differentierad ömsesidighet för att säkerställa AVS-ländernas successiva integration på världsmarknaden och för att ge handeln mellan Europeiska unionen och AVS-länderna ny stimulans?

(98/C 196/38)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3881/97**från Amedeo Amadeo (NI) och Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen***(5 december 1997)*

Ämne: Grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna

Denna fråga ställs mot bakgrund av grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna inför 2000-talet – Utmaningar och valmöjligheter inför ett nytt partnerskap (KOM(96)0570).

Sedan 1975 har Lomékonventionen utgjort ramen för de handelsrelaterade och ekonomiska förbindelserna mellan Europeiska unionen och AVS-länderna, som för närvarande är 71 stycken. I och med att Lomékonventionen har varit föremål för en successiv revidering vart femte år, har det varit möjligt att anpassa bestämmelserna efter den ekonomiska och politiska utvecklingen, införa nya instrument för samarbete och fastställa nya prioriteter. Den senaste revideringen genomfördes 1995. Den fjärde och nu gällande Lomékonventionen slutar gälla den 29 februari 2000 och förhandlingarna mellan parterna bör inledas arton månader före detta datum, dvs. i september 1998. Före detta datum bör Europeiska unionen kunna inta en tydlig ståndpunkt.

Gemenskapens samarbetspolitik innebär ett stort stöd för många AVS-länder och har onekligen bidragit till att förbättra levnadsförhållandena för befolkningarna. Inför 2000-talet bör förbindelserna mellan Europeiska unionen och AVS-länderna fortsätta på ny grundval, med hänsyn inte bara till den politiska och ekonomiska villkoren för utveckling, utan även till de europeiska motiven, vilka har genomgått en grundlig förändring.

Kan kommissionen säkerställa större effektivitet och insyn i bestämmelserna för denna politik, både inom Europeiska unionen och vad gäller AVS-ländernas myndigheter?

(98/C 196/39)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3882/97

från Amedeo Amadeo (NI) och Cristiana Muscardini (NI) till kommissionen

(5 december 1997)

Ämne: Grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna

Denna fråga ställs mot bakgrund av grönboken om förbindelserna mellan EU och AVS-länderna inför 2000-talet – Utmaningar och valmöjligheter inför ett nytt partnerskap (KOM(96)0570).

Det nya globala sammanhanget, tidigare erfarenheter och AVS-ländernas socioekonomiska utveckling kräver nya prioriteter för samarbetspolitiken, som skulle kunna omstruktureras på grundval av följande tre principer: den ekonomiska, sociala och miljörelaterade dimensionen, den institutionella dimensionen samt handel och investeringar.

Kan kommissionen mot bakgrund av detta prioritera följande sektorer på samarbetsområdet:

- utbildning, i synnerhet för kvinnor och flickor,
- stöd till den privata sektorn och företagandet,
- miljöskydd, utveckling av ett jordbruk som motsvarar befolkningens krav, stadsplanering, tillämpad forskning samt spridning av ny teknologi och kultur?

Gemensamt svar

**på de skriftliga frågorna E-3879/97, E-3880/97, E-3881/97 och E-3882/97
ingivna av João de Deus Pinheiro för kommissionen**

(28 januari 1998)

Det konkreta svaret på parlamentsledamotens fråga är ja. Kommissionen kommer att använda ett differentierat tillvägagångssätt: samarbetets former och prioriteringar kommer att anpassas till partnerlandets utvecklingsnivå, behov och långsiktiga utvecklingsstrategi. I detta sammanhang kommer särskild uppmärksamhet att ägnas de minst utvecklade länderna, kustlösa länder och ö-stater.

Mot bakgrund av att det var nödvändigt att mer ingående överväga de framtida förbindelserna mellan Europeiska unionen och länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) och att Lomé-konventionen snart upphör att gälla, offentliggjorde kommissionen förra året en "Grönbok om förbindelserna mellan Europeiska unionen och AVS-länderna inför 2000-talet – Utmaningar och valmöjligheter inför ett nytt partnerskap" (¹). På grundval av detta dokument, i vilket de viktigaste framtida frågorna och valmöjligheterna identifieras, inledde kommissionen en omfattande offentlig debatt som gav upphov till en lång rad bidrag och manifestationer: på initiativ av kommissionen anordnade seminarier och samrådsforum, spontana initiativ från icke-statliga organisationer, sammanslutningar, företrädare för den privata sektorn och fackliga organisationer samt debatter i Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Efter denna samrådsprocess och med beaktande av de förslag och synpunkter som lades fram under debattens gång, lade kommissionen fram ett dokument med politiska riktlinjer (²) avsedda att ligga till grund för utarbetandet av förhandlingsdirektiven.

Beträffande det framtida avtalets geografiska täckning föreslår kommissionen att konventionens globala geografiska täckning upprätthålls samtidigt som en differentieringsprincip införs. Kommissionen anser nämligen å ena sidan att den önskan om solidaritet som partnerländerna i AVS-gruppen gav uttryck för i samband med debatten och som bekräftades vid toppmötet i Libreville mellan AVS-ländernas statschefer bör respekteras. Å andra sidan förefaller det önskvärt att införa principen om differentiering grundad på regionala särdrag och utsikterna till regional integration bland partnerländerna, samt på varje partnerlands utvecklingsnivå.

Beträffande de ekonomiska och kommersiella förbindelserna grundar sig den strategi som kommissionen föreslår på tre mål: hjälpa AVS-länderna att gradvis integreras i världsekonomin både vad gäller handelsutbyte och privatinvesteringar, förstärka den europeiska närvaron i AVS-länderna; uppmuntra AVS-länderna att samarbeta med EU i internationella förhandlingar om ekonomi och handel.

I detta sammanhang förefaller två typer av överväganden avgörande: Å ena sidan bör den politiska viljan om regional integration av AVS-länderna beaktas och å andra sidan bör strategin anpassas till situationen i de minst utvecklade länderna, för vilka systemet med ensidig förmånsbehandling bör upprätthållas och i görligaste mån utvidgas, inom ramen för uppföljningen av den handlingsplan som antogs vid Världshandelsorganisationens (WTO) möte i Singapore.

För att uppnå dessa mål skulle regionala avtal kunna övervägas antingen i form av avtal om ekonomiskt partnerskap syftande till ett gradvist upprättande av frihandelsområden i enlighet med Världshandelsorganisationen och med gemenskapens jordbrukspolitik, eller temporärt i form av avtal om ekonomiskt samarbete genom vilka AVS-ländernas tillträde till den europeiska marknaden konsolideras och inför ett inslag införs av ömsesidighet för den europeiska exporten till AVS-marknaderna. Dessa avtal skulle innehålla bestämmelser som skulle göra det möjligt att utveckla samarbetet på de områden som har anknytning till handeln.

Beträffande genomförandet av det finansiella och tekniska samarbetet utgörs hörnstnyckelorden i grönboken av effektivitet, förenkling och differentiering. Kommissionen tar fasta på dessa principer i sitt dokument om riktlinjer, i vilket man föreslår en grundläggande översyn av formerna för genomförandet av det finansiella och tekniska samarbetet för att säkerställa större effektivitet och flexibilitet i systemet inför de snabbt skiftande behoven. En framtida konvention bör också vara mer lättillgänglig för decentraliserade aktörer. Kommissionen föreslår bland annat att antalet instrument minska och att programmeringen, och sålunda dialogen om politikområdena, återigen ges en central roll.

Debatten om målen och prioriteringarna i gemenskapens samarbetspolitik har föranlett kommissionen att föreslå att målet om kampen mot fattigdom sätts i centrum för samarbetet inom ramen för en integrerad strategi i vilken faktorer som ekonomisk tillväxt, den sociala och miljömässiga dimensionen och utvecklingens institutionella aspekter beaktas. Dessutom bör ett nära samband mellan en förstärkt politisk dimension och samarbetet säkerställas: i detta sammanhang kommer förebyggandet av våldsamma konflikter och nödvändigheten av att behandla de djupliggande orsakerna här till även påverka hur åtgärderna prioriteras. Dessa åtgärder, över vilka en fullständig förteckning på förhand inte kan göras upp, har tre prioriterade områden: stöd till tillväxt-, konkurrens och sysselsättningsfaktorer; den sociala och kulturella dimensionen; regional integration. Dessutom har tre övergripande principer fastställts: utveckling av kapacitet, särskilt inom institutionerna; systematiskt beaktande av könsrollsfrågor och minskning av ojämlikheterna mellan män och kvinnor; principerna om bevarandet av naturtillgångarna och miljön.

(¹) KOM(96) 570.

(²) KOM(97) 537.

(98/C 196/40)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3883/97

från Amedeo Amadeo (NI) och Spalato Belleré (NI) till kommissionen

(5 december 1997)

Ämne: Transportabel tryckutrustning

Denna fråga ställs mot bakgrund av förslaget till rådets direktiv om transportabel tryckutrustning (KOM(96)0674 – 97/0011(SYN) (¹)).

Tillämpningen av detta direktiv kommer att leda till minskade kostnader och därmed ge tillverkarna av transportabel tryckutrustning ekonomiska fördelar, eftersom godkännande och särskiljande märkning skall utföras i en och samma medlemsstat och fri rörlighet för transportabel tryckutrustning på hela EU:s territorium därmed blir möjlig. Som en följd av konkurrensen kommer priset på denna utrustning att sjunka kraftigt.

Kan kommissionen se till att aktörerna inom denna sektor (tillverkarna av behållare, reservoarer och liknande utrustning samt tillverkare och distributörer av flytande gas) genom det slutgiltiga priset låter konsumenterna få del av dessa ekonomiska fördelar?

(¹) EGT C 95, 24.3.1997, s. 2.

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar*(9 februari 1998)*

Kommissionen anser att tillverkare, den dag det föreslagna direktivet träder i kraft, bör få dra nytta av de omkostnadsbesparingar som är förknippade med godkännande av transportabel tryckutrustning. Tillverkare av sådan utrustning måste inte längre erhålla godkännande i samtliga medlemsstater, eftersom godkännande och märkning i en medlemsstat är tillräckligt för att tillåta att utrustningen saluförs och används i samtliga medlemsstater.

Med hänsyn till effekten av besparingarna på priset för sådan utrustning, är kommissionen övertygad om att marknadskrafterna kommer att få denna effekt, trots att ingen formell garanti kan ges för detta.

(98/C 196/41)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3886/97**från Leonie van Bladel (UPE) till rådet***(5 december 1997)**Ämne:* Missbruk av EU:s stödmedel i Ryssland

1. I den ryska tidningen Rossiyskie Vesti, den ryska regeringens organ, publicerades den 11 april 1995, den 29 juni 1995 och den 18 oktober 1997 tre artiklar om missbruk av EU:s stödmedel under rubrikerna "Arvet efter en nederländsk farmor", "Rättfälla med nederländsk ost" respektive "Nederländska reaktioner på Rossiyskie Vestis undersökningar". Har rådet givit kommissionen i uppdrag att undersöka det missbruk av EU:s stödmedel som beskrivs i dessa tidningsartiklar? Om så är fallet, vilka resultat har rådet kommit fram till i detta fall? Om så inte är fallet, av vilken anledning har en sådan undersökning ännu inte genomförts? Är rådet berett att utan dröjsmål uppmana kommissionen att undersöka det misstänkta missbruket av EU:s stödmedel i samband med byggandet av distributionscentralen i Moskva?
2. Stämmer det påstående som görs i artikeln "Rättfälla med nederländsk ost" i tidningen Rossiyskie Vesti av den 29 juni 1995 att lejonparten av de medel som varit avsedda för det ryska utvecklingsprojektet — att bygga en distributionscentral i närheten av Moskva i samarbete med det halvstatliga ryska företaget TONAR — hävats in av det nederländska multinationella företaget Koninklijke AHOLD AB för konsultverksamhet och att affärsmän och tjänstemän skott sig på EU:s stödmedel under en täckmantel av hjälp till Ryssland?
3. I de olika artiklarna påstår tidningen Rossiyskie Vesti att medel som EU i detta ärende ställt till Rysslands förfogande för teknisk hjälp inte använts effektivt. Kan rådet uppge på vilket sätt EU-medlen använts vid det planerade bygget av distributionscentral och varför distributionscentralen inte byggts?
4. Anser rådet inte att de stödmedel som EU beviljat för detta projekt måste krävas tillbaka när nu en nederländsk domare de facto konstaterat att det multinationella företaget Koninklijke AHOLD AB, den nederländska parten i projektet, gått bakom ryggen på den ryska parten TONAR?
5. Den ryska tidningen Rossiyskie Vesti drog den 18 oktober 1997 slutsatsen att den nederländska regeringen egentligen bara stöder sina egna nationella företag. Är rådet medvetet om att ett sådant tillvägagångssätt från den nederländska regeringens sida undergräver Europeiska unionens målsättning med utdelning av stödmedel till Ryssland, nämligen att främja den ekonomiska verksamheten i Ryssland samt stabiliteten och säkerheten i hela Europa?

(98/C 196/42)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4158/97**från Leonie van Bladel (UPE) till rådet***(22 januari 1998)**Ämne:* Misslyckade Tacisprojekt i Ryssland

1. Nederländska staten och dess rådgivare Koninklijke Ahold NV har den 4 december 1997 stämts inför rätta av sin ryska partner Tonar som rest skadeståndsanspråk på nio miljoner gulden mot dem eftersom de rättsstridigt avslutat ett av Tacis hjälpprogram (Tagos) till vilket EU tagit initiativet. Enligt utlåtande från domstolen i

Amsterdam har hjälpprogrammet avslutats i strid mot gällande rätt. Både nederländska staten och Koninklijke Ahold NV har vägrat att reglera skadeståndet på vederbörligt sätt och tvingar den ryska partnern till ett kostsamt, onödigt och långvarigt rättegångsförfarande. Inser kommissionen att detta förfarande, som kan väntas komma att ta flera år, oavsett vilka positiva eller negativa resultat det kan föra med sig ur anspråksställarnas synvinkel kommer att ha en negativ inverkan på kommande program för bidrag samt också på det ömsesidiga förtroendet och stabiliteten i relationerna med Östeuropa? Anser inte kommissionen att det handlar om en grov uraktlåtenhet från Koninklijke Ahold NVs sida, i och med att bolaget nu vägrar att inlåta sig på någon som helst form av rimliga diskussioner med den skadelidande parten, till vilken den ryska partnern Tonar hör, trots att domstolen i Amsterdam givit en fingervisning om att den ansett bolaget skyldigt att betala skadestånd?

2. Av den undersökning som på uppdrag av EU utförts av Koninklijke Ahold NV framgår det att det som prioriterats högst är att få till stånd en parthandel med livsmedel, alltså ett distributionscentrum. Denna slutsats har fastställts av Koninklijke Ahold NV i dess rapport av augusti 1992. Tycker inte kommissionen det är underligt att det biståndsgivande landet, i det här fallet Nederländerna, inom ramen för Tacis-stödprogrammet, vägrar uppfylla de primära önskemålen från mottagarlandet, i detta fallet Ryssland och att samtidigt de avtal som Nederländerna ingått med Ryssland konsekvent inte följts, trots att det framkommit att ryssarna till fullo uppfyllt alla de krav som ställts på dem av Europeiska unionen och Nederländernas ministerium för ekonomi?

(98/C 196/43)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0298/98

från Leonie van Bladel (UPE) till rådet

(17 februari 1998)

Ämne: Påstridig attityd från den nederländska biträdande departementschefens sida när det gäller lösningen av en konflikt med ryska partner

1. Är rådet medvetet om att det ryska företaget Tonar Corporation har stämt den nederländska staten och det multinationella nederländska företaget Koninklijke Ahold N.V.?
2. Anser inte rådet att det nederländska finansdepartementets och Koninklijke Aholds totalt misslyckade Tacis-projekt, som finansieras med europeiska medel, hade kunna lösas på ett elegantare sätt än inför domstol, som den biträdande departementschefen i det nederländska finansdepartementet nu föreslår?
3. Kan rådet hålla med om att det ryska förtroendet för den fria marknaden, och indirekt den säkerhet och stabilitet som Europa strävar efter, undermineras genom det sätt på vilket den påstridiga biträdande departementschefen i det nederländska finansdepartementet vägrar att föra samman parterna till en rundabordskonferens — något som de nederländska parlamentsledamöterna Van Walsem, Leers och De Koning har föreslagit — så att man kan nå en lösning på konflikten, detta i än högre grad eftersom Aholds och det nederländska finansdepartementets uppträdande förstör de ryska medborgarnas förtroende för initiativ från Västeuropa och dessutom med tanke på det tidigare utlåtandet från domstolen i Amsterdam där Koninklijke Ahold förklarades ha agerat olagligt?
4. Är rådet med tanke på ovanstående berett att stödja förslagen om att återuppta samtalen parterna emellan för att återställa de ryska medborgarnas förtroende för initiativ från Västeuropa, genom att uppmana den biträdande departementschefen i det nederländska finansdepartementet att sluta upp med sin påstridiga attityd?

Gemensamt svar

på de skriftliga frågorna E-3886/97, E-4158/97 och E-0298/98

(7 april 1998)

Genom Tacisprogrammet beviljas de ekonomiska reformerna i Ryssland tekniskt bistånd som syftar till åtgärder som genom överföring av "know how" bl.a. skall säkerställa övergången till marknadsekonomi.

Med Sovjetunionens sönderfall uppstod stora svårigheter när det gäller de ryska städernas livsmedelsförsörjning, som för övrigt gav anledning till omfattande livsmedelsstöd från gemenskapens sida. De strukturella behov som är förknippade med övergången till marknadsekonomi på detta område har medfört att gemenskapen fastställt att produktion förädling och distribution av livsmedel skall vara en av prioriteringarna för Tacisprogrammet.

I samband med detta finansierades genom Tacisprogrammet en förberedande studie i syfte att upprätta ett centrum för livsmedelsdistribution en gros i Moskva. Denna studie åtföljdes av en åtgärd som finansierades genom bilateralt tekniskt stöd från den nederländska regeringen.

I detta sammanhang erinrar rådet allmänt om att förvaltningen av Tacisprogrammet faller under kommissionens behörighet enligt förordningarna 2157/91, 2053/93 och 1279/96 och att det således är den institutionen som skall lämna uppgifter om genomförandet av den verksamhet som den finansierar. Vad närmare beträffar projektet som den nederländska staten finansierar med egna medel anser rådet inte kunna yttra sig då ett ryskt företag har fört saken inför domstol i den berörda medlemsstaten.

(98/C 196/44)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3890/97

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(11 december 1997)

Ämne: Drabbade producenter utestängs från skadestånd

Genom sitt beslut om tolkning av förordning (EG) nr 950/97 ⁽¹⁾ (som ersatt förordning (EEG) nr 2328/91 ⁽²⁾) använder den grekiska regeringen jordbrukarfamiljens inkomst och inte jordbrukarens inkomst som kriterium för tillämpningen av artikel 5, vilket får till resultat att producenter med familjemedlemmar (make/maka eller barn) som har egna inkomster från arbete utanför jordbruket, utestängs från skadestånd på grund av katastrofer.

Mot bakgrund av att EU:s politik för landsbygdens utveckling även stödjer sig på att det skall finnas möjlighet till inkomster utanför jordbruket, tillfrågas kommissionen:

1. Är det lagligt att inräkna andra familjemedlemmars inkomster utanför jordbruket i de inkomster en jordbrukare med jordbruk som huvudsysselsättning har?
2. Vad avser kommissionen att göra för att de jordbrukare som uppfyller kriterierna i artikel 5 i förordning (EG) nr 950/97 inte skall utestängas från skadestånd av denna anledning?

⁽¹⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 218, 6.8.1991, s. 1.

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(13 februari 1998)

I syfte att koncentrera det stöd som utgår till investeringar i jordbruksföretag, i enlighet med förordning (EG) nr 950/97 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet, till de företag där behovet av stöd är störst, tar Grekland vid tolkningen av begreppet jordbrukare med jordbruk som huvudsysselsättning hänsyn till hela familjens inkomst vid beräkningen av den sammanlagda inkomsten.

Medlemsstaterna får faktiskt fastställa ytterligare villkor när det gäller att definiera begreppet jordbrukare med jordbruk som huvudsysselsättning, eftersom ovan nämnda förordning endast innehåller de minimivillkor som jordbrukare med jordbruk som huvudsysselsättning måste uppfylla för att vara berättigade till stödet i fråga ⁽¹⁾.

Greklands tillämpning av kriteriet "familjens inkomst" även när det gäller att fastställa stödmottagarna ifråga om det nationella stöd som beviljas vid katastrofer är motiverat av samma skäl som i fråga om det stöd som beviljas i enlighet med förordning nr 950/97. Detta ytterligare villkor som fastställts för beviljandet av nationellt stöd är inte oförenligt med bestämmelserna i artiklarna 92-94 i EG-fördraget om stöd som beviljas av medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Artikel 5.5 i nämnda förordning.

(98/C 196/45)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3896/97
från Joaquín Sisó Cruellas (PPE) till kommissionen

(11 december 1997)

Ämne: Sänkning av momsens inom arbetsintensiva sektorer

Kommissionär Montis förslag att på försök införa sänkt moms inom de mest arbetsintensiva sektorerna har väckt ett mycket starkt gensvar hos de potentiellt berörda sektorerna, som hävdar att denna åtgärd kan få positiva effekter för sysselsättningen. Europeiska sammanslutningen för hantverksföretag och små och medelstora företag (UEAPME), europeiska sammanslutningen för hotell- och restaurangbranschen (HOTREC) och byggindustrins europeiska sammanslutning (FIEC) har uttryckt sin optimism inför en eventuell generell momssänkning på deras tjänster, eftersom de menar att detta skulle öka möjligheterna att skapa sysselsättning och stärka deras sektorer i konkurrensen med tredje land. En momssänkning skulle även begränsa skattekonkurrensen mellan länderna inom unionen.

Enligt vad jag har förstått studerar kommissionen för närvarande om det är möjligt att via ett förslag till direktiv reducera momsens på vissa tjänster.

Kan kommissionen ange vilka sektorer som i princip skulle beröras av detta förslag och om man önskar införa en generell momssänkning för samtliga tjänster?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(13 februari 1998)

Kommissionens idéer om det ämne som parlamentsledamotens skrivna fråga gäller beskrivs ingående i kommissionens meddelande till rådet "Att skapa arbetstillfällen: Möjlighet till sänkt mervärdesskatt på arbetskraftsintensiva tjänster under en försöksperiod och på frivillig basis" ⁽¹⁾.

I detta meddelande framhåller kommissionen att de tjänster som eventuellt kommer att omfattas av sänkt mervärdesskatt bör vara de som är verkligt arbetskraftsintensiva, som tillhandahålls direkt till konsumenter, som i huvudsak använder sig av lågutbildad arbetskraft, och i första hand är av lokal karaktär (för att undvika snedvridande effekter till följd av gränsöverskridande handel), samt bör vara de där det starkaste sambandet mellan prissänkningar och ökad efterfrågan och sysselsättning föreligger.

Kommissionen föreslår att följande kategorier troligtvis erbjuder den bästa möjligheten till skapande av arbetstillfällen och att medlemsstaterna, om rådet är positivt till kommissionens ansats, skulle kunna välja bland dem:

- Reparationstjänster avseende lösöre (inklusive cyklar men exklusive andra transportmedel).
- Renoverings- och reparationstjänster avseende bostäder (med undantag av nybyggen).
- Nöjesfält, städtjänster, tvätterier och omsorgstjänster i hemmet såsom hemtjänst, vård av unga, funktionshindrade, gamla eller sjuka.

För närvarande överväger inte kommissionen en allmän tillämpning av sänkt mervärdesskatt för alla tjänster inom arbetskraftsintensiva sektorer.

⁽¹⁾ SEK(97) 2089 slutlig.

(98/C 196/46)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3900/97
från Nel van Dijk (V) till kommissionen

(11 december 1997)

Ämne: Internationell rättshjälp vid överlämnandet av asylsökande

Den nederländska advokatföreningen och den ständiga kommittén med sakkunniga i internationell utlännings-, flyktings- och straffrätt i Nederländerna förordar regler som stadgar att det, när en medlemsstat överlämnar en

asylsökande till en annan medlemsstat inom ramen för Dublinkonventionen, förs in uppgifter om den asylsökandes tidigare professionella stödpersoner i vederbörandes akt, så att en juridisk rådgivare i det land som tar emot den asylsökande kan ta kontakt med motsvarande juridiska rådgivare i det första landet.

Anser kommissionen att sådana regler vore önskvärda?

Är kommissionen beredd att använda sig av sin initiativrätt i syfte att åstadkomma sådana regler, antingen i enlighet med artikel K 3 i EU-fördraget eller i enlighet med artikel 73k i Amsterdamfördraget, om detta fördrag träder i kraft?

Kommer kommissionen att arbeta för att åstadkomma regler om internationell rättshjälp vid överlämnandet av asylsökande, när och om regelverket från Dublin införlivas med gemenskapslagstiftningen?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar

(23 februari 1998)

Kommissionen kan konstatera att det står varje asylsökande fritt som överlämnats från en medlemsstat till en annan enligt Dublinkonventionen, att lämna uppgifter om en person som yrkesmässigt bistått henne/honom i den första medlemsstaten (i vilken han/hon först sökte asyl) till sitt rättsliga biträde i den andra medlemsstaten (till vilken han/hon överlämnats).

Inga övertygande skäl har lagts fram för kommissionen om behovet av en centraliserad mekanism för att utbyta denna typ av information. När en asylsökande överlämnas från en medlemsstat till en annan enligt Dublinkonventionen, har den första medlemsstaten i de flesta fall inte börjat undersöka grunderna för asylansökan och det är inte självklart att ett rättsligt biträde i den första medlemsstaten skulle ha sådana uppgifter som vore av betydelse för asylansökans bedömning i den andra medlemsstaten. Om övertygande skäl kan läggas fram om att det finns ett verkligt behov av formella mekanismer av det slag som ständiga kommittén med sakkunniga i internationell utlännings-, flyktings- och straffrätt föreslagit, kommer kommissionen att begrunda detta.

Utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna i enskilda fall måste vara i överensstämmelse med artikel 15 i Dublinkonventionen. I artikel 15 anges av vilka skäl uppgifter får utbytas, vilka slag av uppgifter som får utbytas, vilka parter som får göra det och vilka parter som får ta del av uppgifter som utbyts.

Den kommitté som upprättats genom artikel 18 i Dublinkonventionen är det organ som kan anta genomförandebestämmelser och förslag till ändringar och tillägg till konventionen. Eftersom Dublinkonventionen slöts 1990, innan Fördraget om Europeiska unionen trätt i kraft, äger kommissionen ingen initiativrätt när det gäller denna kommitté.

Kommissionen överväger för närvarande ett antal asyrelaterade spörsmål som gäller artikel 73k i Amsterdamfördraget och välkomnar fler detaljerade bidrag om den fråga som parlamentsledamoten riktat uppmärksamheten på.

(98/C 196/47)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3907/97

från **Cristiana Muscardini (NI)** till kommissionen

(11 december 1997)

Ämne: Kommunen Mantovas överträdelse av direktiv 92/50/EEG och 93/38/EEG om förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster

1. Har kommissionen utvärderat innehållet i den besvärsskrivelse som minoritetsgrupper vid kommunfullmäktige i Mantova har ingett till kommunen Mantova om att denna gjort sig skyldig till överträdelse av gemenskapens bestämmelser då den tilldelat kontrakt utan någon anbudsinfördran på områdena för hälsovårdsinspektion och anställdas hälsa och säkerhet på arbetsplatsen?

2. Vet kommissionen att kommunen Mantova inte har genomfört direktiven 92/50/EEG⁽¹⁾ och 93/38/EEG⁽²⁾, då den med främst offentligt kapital har grundat ett aktiebolag — där den själv ingår som partner — som den har anförtrott förvaltningen av de kommunala informationstjänsterna?

3. Delar kommissionen dessa fullmäktigegruppers tolkning, enligt vilken kommunen Mantovas beslut utgör "överträdelser"?

4. Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta mot dessa överträdelser, om de kan fastställas?

(¹) EGT L 209, 24.7.1992, s. 1.

(²) EGT L 199, 9.8.1993, s. 84.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(3 februari 1998)

1. och 2. Kommissionen har just inlett en grundlig undersökning av de fall som parlamentsledamoten tar upp.

3. Utredningen av dessa ärenden kommer att göra det möjligt för kommissionen att avslöja om det har förekommit överträdelser av gemenskapsreglerna för offentlig upphandling av tjänster.

4. I förekommande fall kommer kommissionen att tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 169 i EG-fördraget.

(98/C 196/48)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3908/97

från Hiltrud Breyer (V) till kommissionen

(11 december 1997)

Ämne: Leverans av höganrikat uran till FRM II

1. Kan kommissionen bekräfta att Euratoms försörjningsbyrå förhandlar med ryska organisationer om att försörja europeiska forskningsreaktorer med höganrikat uran? Omfattar dessa förhandlingar även leverans till den omstridda FRM II-reaktorn i München?

2. Hur långt har förhandlingarna kommit? Vad har man kommit överens om, och vilka frågor är ännu inte avgjorda? När räknar man med att förhandlingarna avslutas?

3. Kan kommissionen bekräfta att Euratoms försörjningsbyrå har utarbetat ett förslag till avtal om leverans till FRM II-reaktorn av höganrikat uran från Ryssland?

4. Hyser kommissionen inga betänkligheter inför att inblandningen av FRM II kommer att innebära ett svårt bakslag för icke-spridningen av höganrikat uran, och om detta inte är fallet, varför inte?

Svar från Christos Papoutsis på kommissionens vägnar

(2 februari 1998)

Parlamentsledamoten hänvisas till kommissionens svar på hennes skriftliga fråga E-2903/97 (¹).

Sedan dess har kontakter tagits mellan ansvariga för vissa forskningsreaktorer inom gemenskapen och ryska myndigheter. Om leveranser av höganrikat uran kommer att ske som en följd av detta, kommer det att ske enligt de strikta reglerna för säkerhetskontroll och ickespridning.

(¹) EGT C 134, 30.4.1998, s. 33.

(98/C 196/49)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3920/97**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(11 december 1997)*

Ämne: Avbildande av de grekiska öarna på eurons mynt och sedlar

I sitt artiga svar på min föregående skriftliga fråga (E-0885/97) ⁽¹⁾ upplyste mig kommissionsledamot de Silguy om att bilderna av Europas karta på eurons mynt och sedlar inte var de slutgiltiga och att den slutliga utformningen också skulle visa de grekiska öarna, som fallit bort i modellerna till den nya gemensamma europeiska valutan, vilka offentliggjorts för länge sedan.

Jag önskar be Europeiska kommissionen om ett klagörande angående huruvida den ansvarige kommissionsledamotens löfte har uppfyllts i samband med den slutgiltiga avbildningen av de nya euromynten och eurosedlarna, eftersom det här är en fråga som med all rätt berör den allmänna opinionen i Grekland och som också har att göra med det psykologiska mottagandet som den första gemensamma valutan i vår världsdels historia bör få av folken i Europa.

⁽¹⁾ EGT C 319, 18.10.1997, s. 186.

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar*(29 januari 1998)*

Vad angår eurosedlarna godkände Europeiska monetära institutets råd de slutliga motiven i maj 1997. De ändringar som gjorts har bl.a. rört Europakartan, som har rättats till i syfte att få en korrekt geografisk återgivning av Europa. Samtliga öar, skärgårdar och landområden med en yta större än 400 km² har återgivits.

Vad angår mynten tillkännagav kommissionen i samband med avslutandet av Europeiska rådets möte i Amsterdam att de motiv som valts ut för euromyntens gemensamma sida skulle ändras något i syfte att få en korrekt återgivning av Europakartan.

Dessa ändringar har nu genomförts på grundval av synpunkterna från de femton medlemsstaternas myndigheter och de slutliga motiven godkändes av Ekofin-rådet den 17 november 1997.

Med tanke på de tekniska begränsningar som myntstorleken innebär har endast öar med en yta på minst 2 500 km² medtagits. Tillämpningen av detta kriterium har bland annat lett till att Kreta lagts till i motiven på mynten från och med 10 cent och uppåt.

Dessutom har återgivningen av Grekland rättats till på grundval av synpunkterna från de grekiska myndigheterna vilket bl.a. har lett till att återgivningen av Peloponnesos och halvön Chalkidike korrigerats.

(98/C 196/50)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3924/97**från Johannes Swoboda (PSE) till kommissionen***(11 december 1997)*

Ämne: Stödberättigade institut som bedriver informationsarbete om EU:s utvidgning österut

Åtskilliga österrikiska institut är intresserade av att ordna informationsmöten om konsekvenserna av utvidgningen österut för kommuner i österrikiska gränsområden samt för kommuner i Ungern, Tjeckien och Slovenien.

Är det möjligt att erhålla stöd för information och rådgivning om sannolika och förväntade konsekvenser av utvidgningen österut för kommuner på båda sidor av EU:s yttre gränser?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(29 januari 1998)*

Den verksamhet som föreslås berättigar eventuellt till finansiering inom programmet Interreg II C "Cadses" (Central Adriatic Danubian and south eastern European Space). Man bör formulera ett projekt som behandlar denna fråga och lägga fram det för det österrikiska Cadses-sekretariatet så att de ansvariga där kan diskutera det. Ett projekt som behandlar följderna av att utvidga gemenskapen har redan lagts fram.

Adressen till Cadses-sekretariatet skickas direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/51)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3930/97**från W.G. van Velzen (PPE) till kommissionen***(12 december 1997)*

Ämne: Följderna av det planerade samgåendet mellan Worldcom och MCI för Internetmarknaden

Det har nyligen framkommit uppgifter i pressen om att de båda företagen Worldcom och MCI planerar att gå samman. När detta samgående är ett faktum, kommer det nya företag som blir resultatet av detta samgående att få en mycket dominerande ställning på Internetmarknaden.

1. Avser kommissionen att pröva de följder som detta samgående kan få på Internetmarknaden mot den europeiska konkurrensrätten, i synnerhet artiklarna 90, 85 och 86 i EG-fördraget?
2. Anser kommissionen att det med hänsyn till marknadsutvecklingen i Europeiska unionen finns grundad anledning att ställa villkor på detta planerade samgående?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(3 februari 1998)*

Den 20 november 1997 mottog kommissionen från WorldCom, Inc. och MCI Corporation en gemensam anmälan av en transaktion genom vilken de två företagen skulle gå samman i den mening som avses i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (!) ("koncentrationsförordningen"). Anmälan håller på att undersökas i enlighet med bestämmelserna i förordningen. Inga förfaranden beträffande den anmälda transaktionen har inletts enligt artiklarna 90, 85 eller 86 i EG-fördraget.

Den 18 december 1997 förklarades anmälan vara ofullständig. Kommissionen inväntar fullständiga uppgifter. Från den tidpunkt då fullständiga uppgifter har mottagits har kommissionen enligt artikel 10 i koncentrationsförordningen en period på en månad från dagen efter det att de fullständiga uppgifterna har mottagits att fatta ett beslut enligt artikel 6 i denna förordning.

Om förfaranden har inletts enligt artikel 6.1 c i koncentrationsförordningen har parterna enligt artikel 8 möjlighet att under dessa förfaranden ändra sin ursprungliga koncentrationsplan i syfte att säkerställa att koncentrationen inte skapar eller förstärker en dominerande ställning som medför att effektiv konkurrens påtagligt skulle hämmas inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den. Om sådana förfaranden inleds måste parterna själva besluta om de skall föreslå sådana ändringar.

(!) EGT L 257, 21.9.1990.

(98/C 196/52)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3935/97**från Graham Mather (PPE) till kommissionen***(12 december 1997)*

Ämne: Professionella turistguiders rätt att utöva sitt yrke inom EU

I direktiv 75/0368/EEG ⁽¹⁾ fastställs unionsmedborgarnas rätt att tillhandahålla tjänster i samband med olika verksamheter. I direktivets bilaga inkluderas "fritidsverksamheter" i de verksamheter som faller inom direktivets räckvidd. "Turisttolkar" nämns också särskilt i bilagan. Enligt detta direktiv skall behöriga myndigheter i medlemsstaterna utfärda EG-intyg om yrkesskicklighet (eller motsvarande) som mot uppvisande skall ge arkeologiska turistguider rätt att utöva sitt yrke vid intressanta platser inom unionen.

Enligt den grekiska lagen 273/93 är det emellertid strängt förbjudet att guida grupper vid historiska platser.

1. Vad har kommissionen gjort för att trygga de professionella turistguidernas rätt att tillhandahålla sina tjänster inom unionen?
2. Är kommissionen medveten om detta uppenbara brott mot gemenskapslagstiftningen och vilka åtgärder har i så fall vidtagits för att komma till rätta med problemet?

⁽¹⁾ EGT L 167, 30.6.1975, s. 22.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(2 februari 1998)*

Rådets direktiv 75/368/EEG av den 16 juni 1975 om åtgärder för att främja det effektiva utövandet av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster inom diverse branscher (ur ISIC-huvudgrupperna 01-85), särskilt övergångsåtgärder för dessa verksamhetsformer, vilket parlamentsledamoten hänvisar till, omfattar reseledare och turisttolkar ("couriers" och "interpreter guides" i den engelska versionen). Turistguidernas verksamhet omfattas uttryckligen inte av detta direktiv ("tourist guides" i den engelska versionen). I denna fråga hänvisas parlamentsledamoten till det svar som givits på skriftlig fråga 2615/95 från Kellett-Bowman ⁽¹⁾ och kommissionen vill också fästa parlamentsledamotens uppmärksamhet på ett tidigare meddelande om jämförbarhet av yrkesutbildningsmeriter mellan medlemsstaterna ⁽²⁾, i vilket det preciseras att begreppet reseledare inte får förväxlas med begreppet turistguide.

De grekiska bestämmelser som parlamentsledamoten talar om avser turistguiders verksamhet och utgör således inte ett genomförande av direktiv 75/368/EEG, eftersom denna yrkesgrupp uttryckligen inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. Det finns således ingen anledning att granska om de grekiska bestämmelserna i fråga överensstämmer med detta direktiv, eftersom de inte syftar på samma sak.

Kommissionen har redan tidigare behandlat frågan om hindren för turistguider att fritt tillhandahålla tjänster. Den har utnyttjat de handlingsmöjligheter som anges i EG-fördraget (överträdelseförfarandet enligt artikel 169 i EG-fördraget), vilket ledde fram till domstolens dom av den 26 februari 1991 ⁽³⁾. I denna dom förklarade domstolen att de grekiska bestämmelser om turistguider som då var i kraft var oförenliga med artikel 59 i EG-fördraget (frihet att tillhandahålla tjänster).

Därefter inledde kommissionen ett förfarande enligt artikel 171 i EG-fördraget för att Grekland underlåtit att följa domstolens dom. Inom ramen för detta överträdelseförfarande anmälde Grekland det utkast till lagdekret 273/93 som landet höll på att utarbeta för att rätta sig efter denna dom. Kommissionen, som ansåg att detta utkast innehöll bestämmelser som inte innebar att domstolens dom följdes på ett tillfredsställande sätt, uppmanade Grekland att göra vissa ändringar. När utkastet till lagdekret ändrades togs hänsyn till de krav som kommissionen ställt. Mot bakgrund av detta beslutade kommissionen vid sitt möte den 26 juni 1997 att avsluta det överträdelseförfarande som inleddes mot Grekland.

Som ytterligare upplysning ber kommissionen att få rikta parlamentsledamotens uppmärksamhet mot det arbetsdokument om turistguider som kommissionen antagit ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EGT C 72, 7.3.1997.

⁽²⁾ EGT C 320, 7.12.1992.

⁽³⁾ Domstolens dom av den 26 februari 1991 i mål C-189/89, kommissionen mot Grekland, REG J-735.

⁽⁴⁾ SEK(97) 837 slutlig.

(98/C 196/53)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3938/97**från Heidi Hautala (V) till kommissionen***(12 december 1997)**Ämne:* Skydd av naturlaxen i Östersjön

Enligt en utredning som gjorts av det finländska vilt- och fiskeriforskningsinstitutet var reproduktionen av Östersjönaturlaxen år 1996 i Torne älv större än någonsin tidigare på trettio år. Forskarna anser att orsaken till det goda resultatet är begränsningen av drivgarnsfisket i Östersjön. Resultatet kan emellertid försämrats plötsligt av många olika skäl och därför behövs det en hög reproduktion fem-åtta år i rad.

I en arbetsgrupp vid det finländska jord- och skogsbruksministeriet har det lagts fram förslag om att lätta på restriktionerna, bl.a. genom att tidigarelägga inledandet av havsfisket med två veckor samt genom att övergå till fartygsrelaterade fångstkvoter genom att fullständigt avlägsna tidsbegränsningen. Enligt fiskeexperter på fiskvandringar skulle dessa åtgärder vara förödande för naturlaxen. Vilka åsikter framför kommissionen i den internationella fiskerikommissionen för Östersjön? Rådet (fiske) beslutade att drivgarnsfisket skulle upphöra på andra håll än i Östersjön. Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att få ett slut på drivgarnsfisket i Östersjön?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(28 januari 1998)*

Kommissionen vill påpeka att uppgifterna från det finländska vilt- och fiskeriforskningsinstitutet om den markanta ökningen av reproduktionen av naturlax ännu inte har bekräftats av Internationella rådet för havsforskning (ICES), men liknande uppgifter har erhållits från tillförlitliga vetenskapliga källor i Sverige, där det finns fler vattendrag med naturlax än i Finland.

Denna positiva utveckling visar att de gradvisa minskningar av de totala tillåtna fångstmängderna (TAC) för lax som rekommenderas av Internationella fiskerikommissionen för Östersjön (IBSFC) förefaller ge önskade resultat. TAC-minskningarna under fyra år i rad till nästan halva nivån för 1993 har direkta följder för fångstnivåerna för naturlax i ett blandat fiske av vild/odlad fisk. Fler naturlaxar kan slippa ut och återvända till de vattendrag de kommer från för att lägga rom.

IBSFC:s laxprogram, som antogs i början av 1997 syftar till att förstärka effekterna av de minskade totala tillåtna fångstmängderna, genom att uppmana kuststater att vidta ytterligare nationella åtgärder som exempelvis tids- eller områdesstängningar utanför IBSFC:s avtalsområde och i vattendrag i inlandet. Programmet ställer också upp tydliga mål och strategier, vilka varierar mellan olika vattendrag, för återuppbyggnad av naturlaxbestånden till minst 50 % av produktionskapaciteten för varje vattendrag. Som parlamentsledamoten påpekar kan detta mål uppnås endast över en tioårsperiod, på grund av laxens livscykel.

IBSFC har för 1998 rekommenderat ett totalt förbud mot laxfiske i avtalsområdet under perioden 15 juni — 30 september 1998. Detta är ett minimikrav för avtalsparterna. Kommissionen har dessutom erhållit preliminära uppgifter från Finland om dess avsikter att vidta nationella åtgärder under 1998, utöver IBSFC:s sommarförbud, för att skydda naturlax när den vandrar för att lägga rom. Kommissionen anser att den kombinerade effekten av ett minskat fisketryck i centrala Östersjön förenat med det allmänna sommarförbudet och andra lokala åtgärder kommer att bidra till att uppnå laxprogrammets övergripande mål till år 2010.

Vad beträffar den konkreta fråga som parlamentsledamoten ställer vill kommissionen påpeka att enskilda naturlaxar också kommer att fångas med andra redskap än drivgarn, till exempel långrev, nät av instängningstyp eller vanliga nät. Förbudet mot drivgarn kommer därför inte att eliminera de ofrånkomliga fångsterna av vilda fiskar som blandas med odlad lax under deras vandring för att hitta föda.

Frågan om lämpligheten av att använda drivgarn är direkt kopplad till möjliga bifångster av fåglar och däggdjur. Enligt återkommande rapporter från ICES, är sådana bifångster mycket små i Östersjön.

(98/C 196/54)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3939/97**från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen***(4 december 1997)*

Ämne: Legalisering av inkomster från illegal verksamhet

Enligt upplysningar — frågan har nu nått det grekiska parlamentet — finns det banker som sysslar med att legalisera inkomster från olaglig verksamhet (penningtvätt) vilket är ett brott mot direktiv 91/308/EEG ⁽¹⁾ som de grekiska myndigheterna har införlivat i sin nationella rättsskipning (Lag 2331 i den grekiska regeringens officiella tidning nr 173, 24.8.1995).

Det finns redan 27 anklagelser vad gäller parlamentets kontroll av penningtransaktioner som skall behandlas av kommissionen. Bankerna själva medger sin oförmåga att kontrollera sina transaktioner, något som bevisar att det är problem med tillämpningen av direktiv 91/308/EEG.

På en fråga jag tidigare ställt ⁽²⁾ svarade kommissionsledamot Monti den 13 maj 1996 att om det finns några som helst tvivel om att direktivet uppfylls så kommer kommissionen att inleda de förfaranden som anges.

Mot bakgrund av ovanstående tillfrågas kommissionen:

1. Känner kommissionen till ovanstående händelseutveckling och hur bedömer den i så fall den?
2. Vilka åtgärder avser den att vidta för att direktivet skall tillämpas mer effektivt?

⁽¹⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ Skriftlig fråga E-0823/96, EGT C 280, 25.9.1996, s. 87.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(3 februari 1998)*

Kommissionen känner inte till de av parlamentsledamoten nämnda rapporterna och inte heller de svårigheter som banksektorn uppenbarligen ställs inför. Kommissionen avser därför att skriva till de grekiska myndigheterna och begära fullständig information i frågan.

Kommissionen anmodar samtidigt parlamentsledamoten att själv förse kommissionen med alla mer ingående upplysningar som han besitter.

(98/C 196/55)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3941/97**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(12 december 1997)*

Ämne: Inrättandet av en grekisk avdelning inom den tredje Europaskolan

Föräldrarepresentanter för den grekiska avdelningen vid den första Europaskolan i Bryssel (UCCLE) har samlat in namnunderskrifter och vidtagit åtgärder för att kunna inrätta ytterligare en grekisk avdelning vid den tredje Europaskolan i Bryssel som är under uppförande. Att inrätta ytterligare en avdelning bedöms som absolut nödvändigt, eftersom den grekiska avdelningen inom den första Europaskolan i Bryssel har alldeles för många elever och man är tvungen att dela klasser, vilket leder till att många grekiska barn är hänvisade till undervisning i belgiska skolor, något som fråntar dem möjligheten att få kompetent undervisning i sitt eget modersmål.

Det här är förvisso en utomordentligt viktig angelägenhet som berör den lyhörddhet och känslighet som det mångkulturella Europa bör visa i frågor som rör språken, kulturen och traditionerna i de länder som tillsammans utgör Europa.

Jag vill fråga Europeiska kommissionen om dess officiella hållning i den här frågan och om man har planer på att skapa en extra grekisk avdelning inom den Europaskola som nu uppförs — detta mot bakgrund av att sådana planer redan finns och kommer att förverkligas med avseende på elever av andra nationaliteter.

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar*(2 februari 1998)*

Styrelsen för Europaskolorna, som är ett mellanstatligt organ, är den enda som har behörighet att fatta beslut om studiernas inriktning och organisering. Det är således styrelsens ansvar att fatta beslut om språkavdelningar på den tredje Europaskolan i Bryssel som är under uppförande. Detta beslut måste vara i enlighet med Europaskolornas pedagogiska principer.

Kommissionen, som är företrädd i styrelsen för Europaskolorna och är mycket angelägen om att skolorna fungerar, kommer därför att se till att de nämnda principerna respekteras.

(98/C 196/56)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3947/97**från Johannes Swoboda (PSE) till rådet***(15 december 1997)*

Ämne: OECD-avtal om bekämpning av korruption och mutor

Inom ramen för OECD har man träffat ett avtal om bekämpning av korruption och mutor. Detta avtal gäller dock endast mutor till offentliga tjänstemän.

I vilken mån ämnar Europeiska unionen gå in för en bredare och fullständig kriminalisering av samt rättsliga åtgärder mot korruption och mutor?

Svar*(30 mars 1998)*

Rådet har redan beslutat om ett antal åtgärder i kampen mot mutor. Följande instrument kan nämnas:

1. Konventionen av den 26 maj 1997 om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i ⁽¹⁾.
2. Konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och dess protokoll av den 27 september 1996 som speciellt rör korruption ⁽²⁾.
3. Gemensamma ståndpunkterna av den 6 oktober, respektive den 13 november 1997, båda om förhandlingarna i Europarådet och OECD om kampen mot korruption ⁽³⁾.

Vidare föreslog det luxemburgska ordförandeskapet en gemensam åtgärd för att bekämpa korruptionen inom den privata sektorn. Detta förslag har Europaparlamentet yttrat sig om och förslaget behandlas för närvarande av den behöriga arbetsgruppen i rådet så att framsteg kan nås under de kommande månaderna. Det brittiska ordförandeskapet hoppas nå en överenskommelse före slutet av detta halvåret.

I detta sammanhang bör nämnas att handlingsplanen mot organiserad brottslighet, som antogs av Europeiska rådet i Amsterdam i juni 1997, innehåller en särskild rekommendation (nr 6) som syftar till att utforma en övergripande EU-politik för att bekämpa korruption i avsikt att främja insynen i offentlig förvaltning och i affärsverksamhet och för att förhindra att den organiserade brottsligheten använder korruperade metoder. Detta är också målsättningen med kommissionens meddelande av den 21 maj 1997 till Europaparlamentet och rådet om en unionspolitik mot korruption.

Rådet kommer att agera med kraft mot bedrägeri och korruption.

⁽¹⁾ EGT C 195, 25.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 48 och C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 279, 13.10.1997, s. 1 och L 320, 21.11.1997, s. 1.

(98/C 196/57)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3948/97
från Johannes Swoboda (PSE) till rådet
(15 december 1997)

Ämne: Initiativ till lösning av Kosovofrågan

Frankrike och Tyskland har inlett ett initiativ för att lösa Kosovofrågan.

I vilken mån har man samordnat detta initiativ med rådet och vilka är de olika berörda parternas första reaktioner på initiativet?

Svar

(7 april 1998)

1. Frankrike och Tyskland har informerat rådet om det initiativ som de tagit efter samråd med de andra medlemmarna i kontaktgruppen och även om det brev som de skickat till president Milosevic. I sitt brev klargjorde de att initiativet skall ses som ett försök att finna en lösning på problemen i Kosovo och få ett slut på den internationella isoleringen av Förbundsrepubliken Jugoslavien, vilket är av intresse för stabiliteten i såväl regionen som i Europa. Olyckligtvis tycks deras initiativ, liksom så många andra initiativ av det internationella samfundet, inte ha vunnit något gehör för tillfället.

2. Rådet följer noggrant situationen i Kosovo. Dess ordförande gjorde en förklaring om denna fråga inför parlamentet vid plenarsammanträdet den 11 mars 1998 och kommer inte att underlåta att informera parlamentet om utvecklingen inom ramen för lämpliga forum.

3. Rådet antog nyligen en serie åtgärder avsedda att utöva påtryckningar på Belgrad för att finna en fredlig lösning på Kosovoproblemet. Dessa omfattar ett vapenembargo, vägran att tillhandahålla utrustning som kan användas till nationellt förtryck eller terrorism, ett moratorium för exportkrediter och förbud mot viseringar för ett antal serber vars ansvar för säkerhetsfrågor i Kosovo är klart fastställt.

Detta beslut som fattades efter diskussion bland utrikesministrarna den 13 mars visar hur allvarligt EU ser på de senaste händelserna i Kosovo. Europeiska unionen avser att upprätthålla dessa påtryckningar på myndigheterna i Belgrad för att få dem att påbörja en meningsfull och förutsättningslös dialog. Vi förväntar oss att både de och de kosovoalbanska ledarna axlar sitt ansvar eftersom Förbundsrepubliken Jugoslaviens intressen, inbegripet Kosovo, och stabiliteten i området är avhängigt av detta.

(98/C 196/58)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3959/97
från Johanna Maij-Weggen (PPE) till kommissionen
(12 december 1997)

Ämne: Den kinesiska befolkningspolitiken

Känner kommissionen till uppgifterna om att storskaliga tvångssteriliseringar skall ha ägt rum i Tibet i september och oktober 1996 (enligt TSG Nieuwsbrief NL)?

Känner kommissionen till att de kinesiska myndigheterna använder sig av ett obligatoriskt lotterisystem för att avgöra om ett äkta par skall få lov att skaffa barn?

Håller inte kommissionen med om att den kinesiska befolkningspolitiken syftar till att minska den tibetanska befolkningen?

Är kommissionen beredd att framföra sina protester till de kinesiska myndigheterna över detta förhållande?

Är kommissionen villig att ta upp denna fråga i FN:s kommission för de mänskliga rättigheterna?

Kan kommissionen meddela vilka åtgärder som hittills har vidtagits gentemot Kina på grund av befolkningspolitiken?

Svar från Sir Leon Brittan på kommissionens vägar*(2 februari 1998)*

Respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i Kina är en konstant källa till bekymmer för kommissionen. Kommissionen tar alla tillfällen i akt att när den så finner befogat uttrycka sin oro, i synnerhet när det gäller läget beträffande de mänskliga rättigheterna i Tibet.

Kommissionen har inte tillgång till några närmare uppgifter om de händelser som parlamentsledamoten redogör för. Om de bekräftas kommer kommissionen, på samma sätt som den tidigare gjort, att inom ramen för den bilaterala dialogen med Kina om de mänskliga rättigheterna rikta uppmärksamheten på varje brott mot de mänskliga rättigheterna och människovärdigheten.

(98/C 196/59)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3967/97**från Reimer Böge (PPE) till kommissionen***(12 december 1997)*

Ämne: Behovet av ett samlat direktiv om djurfoder

Delar kommissionen åsikten att det med tanke på de många direktiv som finns föreligger ett behov av att ta fram ett samlat direktiv om djurfoder, för att på sätt skapa en klart definierad och överskådlig ram för EU:s lagstiftning om djurfoder?

Om ja, vilka är de huvudsakliga mål och principer som enligt kommissionens åsikt bör prioriteras i ett sådant direktiv?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar*(3 februari 1998)*

Kommissionen delar parlamentsledamotens synpunkt att det vore lämpligt, med tanke på det stora antalet direktiv om djurfoder som finns, att inom överskådlig framtid sammanföra dessa till en samlad rättsakt.

Arbetet har påbörjats, men har tyvärr blivit avbrutet för att man skulle kunna ta itu med andra frågor som ansågs ha större prioritet.

Kommissionen anser att en omarbetning av nuvarande lagstiftning i första hand skall syfta till att åstadkomma en förenkling utan att för den delen avvika från de mål som har legat till grund för nuvarande bestämmelser, dvs. hälsoskydd för både människor och djur, miljöskydd, foderkvalitet och information till uppfödaren. Förenklingen bör leda till att de nya bestämmelser som antas blir mer överskådliga och därför lättare att tillämpa för de olika aktörerna, särskilt inom näringslivet.

(98/C 196/60)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3968/97**från Mihail Papayannakis (GUE/NGL) till kommissionen***(12 december 1997)*

Ämne: Problemet år 2000

London-tidningen Times skrev söndagen den 23 november om att en expertgrupp har lagt fram en rapport för president Clinton med framhävande av att tidpunkten för inträdet i EMU sammanfaller med behovet av att programmera om datorer i medlemsstaterna inför övergången till året 2000 ("the year 2000 problem"), vilket skapar svåra tekniska och ekonomiska problem för Europa.

Enligt artikeln går de amerikanska experterna så långt som till att "rekommendera" att Europa skjuter upp införandet av den gemensamma valutan åtminstone fem år.

Kan kommissionen, mot bakgrund av att frågan är särskilt allvarlig och att Europa inte kan vara beroende av råd utifrån i frågor som klart berör Europa, ange

1. om den anser att de amerikanska experternas värderingar är allvarliga eller om dessa möjligtvis utgör medveten eller omedveten spridning av vilseledande information,
2. hur stort den bedömer att det problem är som hur som helst föreligger och om det har utförts några studier i denna fråga samt vilka slutsatser man i så fall har dragit?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(16 februari 1998)

Kommissionen är medveten om den rapport som lagts fram för President Clinton, i vilken det bl.a. rekommenderas att Ekonomiska och monetära unionen (EMU) skjuts upp i fem år eftersom det antas vara brist på utbildad personal med förmåga att hantera övergången för IT-systemen. Även om vissa av slutsatserna i rapporten kan ifrågasättas erkänner kommissionen att författaren är en av de mest respekterade amerikanska experterna på uppskattningar av programvarukostnader och själva rapporten är ett välkommet och nyttigt bidrag till debatten om EMU:s konsekvenser för informationstekniken.

Kommissionen har sedan en tid tillbaka undersökt IT-konsekvenserna av milleniumskiftet och av eurons införande. Den organiserade bl.a. en rundabordskonferens den 2 oktober 1997 som enbart ägnades åt den utmaning för informationstekniken som införandet av euron innebär. Rundabordskonferensen visade tydligt att med utgångspunkt från datorsystemen finns det viktiga skillnader i problemdefinition mellan de två frågorna. Experterna noterar att milleniumskiftet är en IT-fråga med konsekvenser för företagen, medan euron huvudsakligen är en företagsfråga med IT-konsekvenser. Detta antyder att den lämpligaste metoden inte är att som i rapporten använda samma metoder för att uppskatta kostnaderna för de två projekten. Båda frågorna måste dock behandlas under i stort sett samma tidsperiod och var och en av dem kräver stora (männsliga och ekonomiska) resurser. Tillsammans utgör de en utmaning av tidigare icke skådat slag för dem som är ansvariga för programvarustyrda system.

Kommissionen samråder intensivt med IT-användare och -leverantörer och samfinansierar ett antal undersökningar av hur långt det europeiska näringslivet kommit i förberedelserna inför EMU och år 2000. Genom samrådet bekräftas att båda frågorna måste tas på stort allvar och att det inte är nödvändigt att försöka ta sig an dem i ett svep. Förberedelserna verkar dessutom inte ha kommit tillräckligt långt för någonda av frågorna. Trots att medvetenheten och engagemanget snabbt stiger sackar genomförandet efter. Det är absolut nödvändigt att näringslivet ökar tempot i förberedelserna för euron om de nödvändiga IT-anpassningarna skall kunna genomföras i tid. Genom samrådet bekräftas även att de planerade tidsgränserna inför eurons införande kan hållas och att det kommer att ge en snabb avkastning på de satsade resurserna, medan milleniumskiftet enbart är en källa till kostnader.

Båda frågorna behandlas på en webbplats med adressen <http://www.ispo.cec.be/y2keuro>. Kommissionen har publicerat flera dokument med råd i frågor som rör euron och informationstekniken ⁽¹⁾ och är i färd med att utarbeta ett meddelande beträffande det datorproblem milleniumskiftet innebär.

⁽¹⁾ Praktiska aspekter av införandet av euron, meddelande från kommissionen, KOM(97) 491, finns på <http://europa.eu.int/euro/en/practi/practi.asp>.
Rekommendation för placering av eurosymbolen på datortangentbord och liknande utrustning för informationsbehandling, finns på <http://www.ispo.cec.be/y2keuro/docs/eukeyb.pdf>.
"Preparing financial information systems for the euro" (Att förbereda de finansiella informationssystemen för euron), arbetsdokument, XV/7038/97, finns på <http://www.ispo.cec.be/y2keuro/docs/wdiseuro.pdf>.

(98/C 196/61)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3969/97**från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen***(12 december 1997)*

Ämne: Arbetslöshet bland unga trots kompletterande yrkesutbildning

Av uppgifter som har publicerats i Eurostat (No 6897/6-1097) framgår att arbetslösheten i Grekland bland unga med kompletterande utbildning är högre (20 %) än bland dem som endast har grundutbildning (14,3 %), medan genomsnittet för motsvarande grupper av arbetslösa i EU uppgår till 11,5 % respektive 23,5 %.

Kan kommissionen, mot bakgrund av att dessa uppgifter visar att kompletterande yrkesutbildning i Grekland inte leder till något, uppskatta orsakerna till detta motsägelsefulla fenomen?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(2 februari 1998)*

Kommissionen är medveten om att förhållandet mellan sysselsättningsnivån och utbildningsnivån inte är enhetlig inom gemenskapen. I Grekland, men också i Portugal, har man inte observerat någon minskad risk för arbetslöshet vid höjd utbildningsnivå, vilket verkar gälla inte bara för ungdomar utan även för yngre vuxna i arbetsför ålder (29–49 år), särskilt män, i dessa båda medlemsstater. Detta framgår av rapporten "Sysselsättning i Europa 1996" som överlämnats direkt till parlamentsledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

Den relativa försämringen av situationen för personer med högskoleexamen kan iakttas i många medlemsstater och beror på flera faktorer. I samtliga medlemsstater deltar allt fler i allmän utbildning och yrkesutbildning sedan ett tiotal år tillbaka, samtidigt som utbildningstiden blir allt längre. Detta kan göra det svårt för den yngre och högre utbildade generationen att finna sin plats i arbetslivet om inte efterfrågan i fråga om kunskap och utbildningsnivå samtidigt utvecklas. Utvecklingen av sysselsättningsstrukturen i samband med den europeiska ekonomins omvandling mot en högt kvalificerad tjänsteekonomi gör att man ända kan tro att dessa svårigheter för yngre högt utbildade är övergående. Omvandlingen sker inte i samma takt i alla medlemsstater, och det är möjligt att Grekland, i likhet med andra medlemsstater i Sydeuropa, fortfarande har en stor andel av mer traditionella yrkesverksamhet.

Den relativt höga arbetslösheten bland unga högskoleutbildade kan också återspegla det faktum att deras utbildning inte helt motsvarar vad som krävs och förväntas på arbetsmarknaden. Också här kan man tänka att det rör sig om ett problem som inte är begränsat till Grekland, även om det är möjligt att landet lider större brist än andra medlemsstater på personer med högre yrkesutbildning i förhållande till personer med universitetsutbildning i mer traditionella ämnen.

Under alla omständigheter är det en viktig fråga som parlamentsledamoten ställt och den bör beaktas vid alla de analyser som kommissionen kan komma att utföra i samband med uppföljningen av riktlinjerna för sysselsättning.

(98/C 196/62)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3972/97**från Gianni Tamino (V) till kommissionen***(12 december 1997)*

Ämne: Offentlig upphandling och bedömning av inverkan på miljön i samband med byggandet av "Cispadana-vägen"

Italiensk press (La Nuova Ferrara, 1.11.1997) har publicerat uppgiften att en avdelning vid det statliga vägverket (ANAS) i Rom har inlett ett anbudsförfarande för den första fasen av den andra delen av "Cispadana-vägen". Det är fråga om ett kort avsnitt på 3,7 kilometer inom kommunen S. Agostino (Ferrara) till en kostnad av 38 miljarder lire. Hela arbetet består i att anlägga en motorväg utan planskilda korsningar med en total längd av 24,7 kilometer (för sträckan i Ferraraprovinsen). Vägen projekterades för omkring 30 år sedan och projektet har vare sig

uppdaterats eller anpassats efter de förändringar som skett i området, som till exempel viadukter över tätorter (S. Carlo-S. Agostino) vilka splittras i två områden. Hela arbetet skall delas i tre anläggningsfaser, där den andra i sin tur är uppdelad i två. I det område som berörs av byggandet av "Cispadana-vägen" är vägarbetet för närvarande alltså endast inriktat på den korta sträckan som kvarstår av huvudvägen, medan det för väg nr 16 "Adriatica" och E 45 pågått anläggningsarbeten i flera år som fortfarande inte avslutats.

Hela projektet för anläggning av "Cispadana-vägen" har ännu inte blivit föremål för någon bedömning av inverkan på miljön, vilket föreskrivs av gemenskapsdirektiven, och inte heller har någon infordran av anbud på europeisk nivå skett.

Anser inte kommissionen att detta vägprojekt måste bli föremål för en bedömning av inverkan på miljön? Anser kommissionen att det är acceptabelt att detta arbete, vars kostnader kan komma att överstiga 300 miljarder lire, splittras upp i delanbud för att man skall komma undan gemenskapsreglerna för offentlig upphandling för bygg- och anläggningsarbeten?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(5 februari 1998)

Kommissionen känner inte till det projekt som ledamoten hänvisar till, och kommer att vidta lämpliga åtgärder för att skaffa detaljerade upplysningar i frågan och se till att gemenskapslagstiftningen efterlevs.

Kommissionen ber även ledamoten att i framtiden i större detalj beskriva de projekt som behandlas i skriftliga frågor, så att kommissionen får möjlighet att göra en inledande bedömning.

Beträffande gemenskapsbestämmelserna om offentlig upphandling kan det sägas att uppdelningen av en entreprenad inte i sig är ett brott mot gemenskapsrätten om offentlig upphandling. I artikel 6 i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg och anläggningsarbeten⁽¹⁾ föreskrivs endast att värdet för varje del skall beaktas vid uppskattningen av ett belopp i samband med de gränsvärden som anges i direktivet. Hur som helst överskrider redan värdet på den sträcka på 3,7 km som ledamoten hänvisar till ovan nämnda gränsvärden.

Kommissionen kommer att begära upplysningar från de italienska myndigheterna om varför det upphandlingsförfarande som ledamoten beskrivit inte offentliggjorts, och kommer att överväga om det i detta fall finns anledning att mot Italien inleda ett överträdelseförfarande enligt artikel 169 i EG-fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 199, 9.8.1993.

(98/C 196/63)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3978/97

från Jaak Vandemeulebroucke (ARE) till kommissionen

(9 december 1997)

Ämne: Rapporter om illegal export av brittiskt nötkött från Belgien till Zaire i augusti 1996, för vilken det utgått exportbidrag

Pressen i Flandern har offentliggjort en kopia av ett dokument ur vilket det framgår att ett företag från Zele i augusti 1996 lyckades exportera 36 ton brittiskt nötkött till före detta Zaire och att en tjänsteman vid det belgiska folkhälsoministeriet haft kännedom om saken och givit sitt uttryckliga godkännande. Händelsen inträffade knappt fem månader efter det att Europeiska unionen förbjudit export av brittiskt nötkött till EU-länder och tredje land (beslut 96/239)⁽¹⁾ senare ändrat genom beslut 96/362⁽²⁾.

Enligt uppgift har tjänstemannen pressat de belgiska veterinärspektörerna att underteckna de tillstånd som var nödvändiga för att det brittiska nötköttet skulle kunna exporteras och för att den belgiska byrån för interventioner och exportbidrag (BIRB) skulle betala ut exportbidraget.

Om uppgifterna i pressen är riktiga, innebär det att det redan 11 månader innan skandalen med bedrägerier med nötkött uppdagades den 2 juli 1997 och knappt ett år innan det brittiska nötköttet avsett för Vitryssland upptäcktes hos ett företag i Zele (25 augusti 1997), såväl ansvariga vid det belgiska hälsovårdsministeriet som inspektörer vid institutet för veterinärkontroll (IVK) kände till att det fanns brittiskt nötkött i Belgien. Det betyder varken mer eller mindre än att skandalen kring bedrägerierna med kött och bedrägerierna med brittiskt nötkött har förekommit i Belgien under flera år och varit av större omfattning än man hittills trott.

1. Kände kommissionen, redan innan dessa uppgifter offentliggjordes i pressen, till fakta avseende existensen och exporten av brittiskt nötkött från Belgien 1996? Om ja, vilka åtgärder vidtog i så fall kommissionen i ärendet? Om nej, har kommissionen för avsikt att vidta några åtgärder i framtiden?
2. Hur förklarar kommissionen att det vidtas åtgärder mot de berörda företaget i Zele först ett år efter de ovan beskrivna händelserna inträffat och först efter det att det upptäckts ett nytt parti brittiskt nötkött avsett för Vitryssland?
3. Förfogar kommissionen över en förteckning över de exporttillstånd till tredje land som detta företag beviljats och där exportbidrag utgått? Kan kommissionen ge mig en sådan förteckning med angivande av de mängder nötkött som exporterats, de beviljade och utbetalade exportbidragen samt till vilka företag och orter denna export skett?
4. Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att ta ett helhetsgrepp om köttsskandalen och få ett slut på den illegala exporten av brittiskt nötkött?

(¹) EGT L 78, 28.3.1996, s. 47.

(²) EGT L 139, 12.6.1996, s. 17.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(6 februari 1998)

Först och främst måste det framhållas att totalförbudet mot att exportera brittiskt nötkött till EU-länder och tredje land trädde i kraft först i och med beslut 96/239/EEG av den 27 mars 1996 om vissa nödatgärder vad beträffar skydd mot bovin spongiform encefalopati. Embargot gällde inte brittiskt kött som exporterats tidigare.

Efter att ha klarlagt detta kan kommissionen besvara de frågor parlamentsledamoten ställer.

1. Svaret är nej. De uppgifter som kommissionen nu förfogar över visar inte att köttet ifråga förts in i Belgien efter det att embargot trätt i kraft.
2. Enligt de uppgifter kommissionen förfogar över bröt inte de partier som var avsedda för Zaire och Vitryssland mot embargot.

De belgiska myndigheterna har meddelat kommissionen vilka åtgärder de vidtagit mot det nämnda företaget. Det rör sig om ett stopp för nötkött från företaget, beslutat den 25 augusti 1997 efter brott mot den belgiska hälsolagstiftningen, om hävning av stoppet efter gjorda undersökningar och om ett nytt tillstånd som meddelades den 17 november 1997, med krav på ständig veterinärkontroll.

3. Enligt gemenskapslagstiftningen förfogar inte kommissionen över någon förteckning över tillstånd som handläggs av de nationella myndigheterna.
4. Kommissionen vill gärna framhålla för parlamentsledamoten att händelserna framför allt visar på brister i medlemsstaternas kontroll. Kommissionen följer inte desto mindre utvecklingen på fältet, genom rapporter från sina inspektörer, och föreslår ändringar av lagarna så fort den bedömer det nödvändigt.

(98/C 196/64)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3979/97**från Eva Kjer Hansen (ELDR) till kommissionen***(14 januari 1998)*

Ämne: System för att avskrivna och/eller bevilja anstånd för utestående tullfordringar

Europaparlamentets tillfälliga undersökningskommitté för gemenskapens transiteringssystem rekommenderade att kommissionen skulle ta med ett förslag om avskrivning av utestående tullfordringar i sitt reformpaket (jfr rekommendation 27, PE 220.895).

Kan kommissionen redogöra för om den har följt upp rekommendationen om förslaget om avskrivning av utestående tullfordringar och för hur tidsschemat för införandet av ett sådant system ser ut?

Kan kommissionen uppge om tullförvaltningarna har blivit anmodade att gemensamt bevilja anstånd för krav på utestående återbetalningar tills det ovan nämnda systemet träder i kraft och vilka resultat som har uppnåtts?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(24 februari 1998)*

I rekommendation nr 27 som utfärdats av parlamentets undersökningskommitté beträffande transiteringssystemet och som parlamentsledamoten hänvisar till, föreslås att kommissionen lägger fram ett förslag om avskrivning av utestående tullfordringar i de fall fordringarna bevisligen har uppstått som ett resultat av dålig förvaltningspraxis. I rekommendationen föreslås även att tullmyndigheterna, i avvaktan på att åtgärden antas, inte bör driva in utestående fordringar som härstammar från tiden innan systemet med hundra procentig säkerhet för känsliga varor infördes.

Kommissionen förklarar i sitt meddelande till parlamentet och rådet om "En åtgärdsplan för transiteringen i Europa — en ny tullpolitik" ⁽¹⁾ vilka faktorer som, enligt kommissionen, försvårar genomförandet av denna rekommendation. Dessa faktorer kan sammanfattas i tre punkter. För det första gäller de utestående tullfordringarna både gemenskapsmedel (tullar) och nationella medel (mervärdesskatt och punktskatter) och det är medlemsstaterna som beviljar respektive avslår ansökningar om att uppbörd inte skall ske beträffande nationella medel.

Vad gäller tullskulder föreskrivs i de gällande gemenskapsbestämmelserna inte någon allmän eftergift av tullskulder och en sådan skulle dessutom vara orättvis eftersom de enskilda fallen är av så skiftande slag. Däremot ges det möjlighet att under vissa omständigheter efterskänka eller inte uppbära tullskulden. Dessa omständigheter är med nödvändighet individuellt betingade och det måste göras en bedömning i varje enskilt fall, på lämplig nivå (nationell nivå eller gemenskapsnivå) och med beaktande av det faktum att den huvudansvarige har ansvar för att gemenskapstransiteringen sker på ett korrekt sätt och det även om han skulle utsättas för bedrägerier som organiseras av kriminella ligor, även om det bör beaktas i vilken utsträckning förvaltningens agerande var av avgörande betydelse i samband med det felaktiga transiteringsförfarandet.

Av orsaker som är jämförbara med de orsaker som anges ovan innehåller gemenskapens tullagstiftning inga bestämmelser om att det skulle vara möjligt att bevilja allmänt betalningsanstånd. Mot bakgrund av ovanstående förefaller det betalningsanstånd som operatörerna önskar inte vara en lämplig lösning på problemet eftersom problemet, då anståndet löper ut, kvarstår helt och hållet. Däremot ges tullmyndigheterna i tullagstiftningen möjlighet att bevilja betalningsfrister och betalningslätnader. Det åligger således de aktörer som har svårigheter att vända sig till dessa myndigheter. Kommissionen har dessutom för avsikt att föreslå att tillämpningsområdet för betalningsanstånd utvidgas till att omfatta även fall där en tullskuld fördelas på flera gäldenärer, i syfte att skapa en närmare koppling mellan principen om den huvudansvariges ansvar och effektiv bedrägeribekämpning.

⁽¹⁾ EGT C 176, 10.6.1997.

(98/C 196/65)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3984/97**från Laura González Álvarez (GUE/NGL), Alonso Puerta (GUE/NGL)
och María Sornosa Martínez (GUE/NGL) till kommissionen***(14 januari 1998)**Ämne:* Arbetsförhållandena i kolgruvorna i Acalanda (Brasilien)

Centrum för skydd av liv och mänskliga rättigheter i Acalanda är en frivilligorganisation som i denna brasilianska kommun arbetar för ett erkännande av medborgarrätten och mot slavarbete och överexploatering i kolgruvorna.

Denna frivilligorganisation kritiserar den situation av överexploatering och nästan slaveri som de som arbetar i kolgruvorna i kommunen Alcalanda befinner sig i. Där inträffar regelbundet olyckor på grund av de dåliga arbetsförhållandena. Något som också har kritiserat är att arbete utförs av en grupp barn under 15 år. Enligt information från organisationen tillhör många av dessa kolgruvor stålverken Viena och Pindaré.

Känner kommissionen till denna kritik? Kan kommissionen informera oss om den håller på med någon uppföljning av avtalen mellan EU och Brasilien och Mercosur i syfte att få den brasilianska regeringen att se till att internationellt erkända arbetsregler och arbetsförhållanden respekteras och barnarbete förbjuds?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar*(3 februari 1998)*

Kommissionen känner naturligtvis till att oskäligen arbetsförhållanden kan förekomma, särskilt i gruvor, och att de ibland rör barn.

Många föreningar, organisationer av olika slag, icke-statliga organisationer (NGO) eller enskilda personer fäster kommissionens uppmärksamhet på sådana fall som i allmänhet drabbar utomordentligt fattiga och försvarslösa befolkningsgrupper.

Exploateringen eller överexploateringen av arbetare beror på bristande ekonomiska och sociala utvecklingsförhållanden, vilka ger upphov till detta slags situationer. En förändring av dessa förhållanden är en process på lång sikt.

Det kan dock tänkas att de åtgärder som kommissionen vidtar i sitt övergripande förhållande till sina partnerländer, i detta fall i samarbetet med Brasilien, just leder till att man gradvis kan komma till rätta med detta slags situationer.

Varje gång som en åtgärd kan tänkas leda till resultat anstränger sig kommissionen följaktligen att, på de bedömningsgrunder som står till buds, uppvakta de berörda myndigheterna via de kanaler som den finner mest lämpliga.

(98/C 196/66)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3992/97**från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till rådet***(15 januari 1998)**Ämne:* Rasistiskt våld i Tyskland

Enligt uppgifter från det tyska kontoret för brottsbekämpning har fallen av nynazistiska attacker ökat med 14 % sedan i fjol och är nu uppe i 5 173. Offren har varit portugiser, italienare, turkar, greker och andra arbetstagare.

En grekisk invandrare, Anastasios Dalakouras, föll offer för detta rasistiska våld då han den 8 november 1997 angreps av en grupp högerextremister i en by i Brandenburg och fick allvarliga skador.

Eftersom övervakning av sådana rasistiska handlingar och yttringar faller inom Europeiska unionens ansvarsområden, dels på grund av att det handlar om mänskliga rättigheter, dels på grund av innebörden i begreppet fri rörlighet för personer, frågar jag rådet: Hur många personer har arresterats i ovan nämnda fall av nynazistiska attacker och vad har de anklagats för? Vilka åtgärder avser den tyska regeringen att vidta för att begränsa fallen av rasistiskt våld i Tyskland?

Svar

(30 mars 1998)

1. Rådet fördömer alla rasistiska eller främlingsfientliga handlingar. Rådet har inte någon statistik över de händelser som den ärade parlamentsledamoten tar upp.
2. I detta sammanhang vill rådet fästa uppmärksamhet vid den gemensamma åtgärden av den 15 juli 1996 om åtgärder mot rasism och främlingsfientlighet⁽¹⁾. Enligt denna gemensamma åtgärd skall rådet senast till utgången av juni 1998 bedöma huruvida medlemsstaterna uppfyller de förpliktelser som följer av nämnda gemensamma åtgärd, med beaktande av de bifogade förklaringarna. Det är inte rådets uppgift att svara när det gäller de förebyggande åtgärder som varje enskild medlemsstats regering skall vidta.
3. Rådet erinrar slutligen om det europeiska centrum för övervakning av rasism och främlingsfientlighet som upprättades enligt rådets förordning nr 1035/97 av den 2 juni 1997. Centrumets styrelse hade sitt första möte i Wien den 21 januari 1998. Centrumets uppgift är i första hand att förse Europeiska unionen och dess medlemsstater med objektiv, tillförlitlig och jämförbar information om rasistiska, främlingsfientliga och antisemitiska företeelser i Europa. Denna information blir mycket användbar inför de åtgärder som medlemsstaterna eller Europeiska unionen kommer att vidta inom sina respektive behörighetsområden.

⁽¹⁾ EGT L 185, 24.7.1996, s. 5.

(98/C 196/67)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3993/97

från Olivier Dupuis (ARE) till rådet

(15 december 1997)

Ämne: Tunisien: fallet Khémaïs Csila

Den tunisiska medborgaren Khémaïs Csila, som är viceordförande för det tunisiska människorättsförbundet, greps den 29 september 1997. Detta som en följd av ett politiskt uttalande som denne gjort för att förklara av vilka orsaker han hungerstrejkade: i synnerhet för rätten att återgå till yrkeslivet och återfå sitt pass. Det handlar helt tydligt om ett åsiktsbrott. För övrigt lyfte Europaparlamentets delegation nyligen fram ett antal fall av brott mot mänskliga och grundläggande rättigheter, bl.a. fallet Khémaïs Csila, under sitt besök i landet.

Vilka åtgärder har rådet vidtagit eller ämnar rådet vidta för att få ett slut på den egenmäktiga häktningen av Khémaïs Csila och de ogrundade anklagelser som riktas mot honom? Vilka initiativ planerar rådet mera allmänt vidta för att få de tunisiska myndigheterna att upphöra med sina brott mot de mänskliga rättigheterna och på allvar ta sig an uppgiften att införa demokrati och skapa en rättsstat?

Svar

(30 mars 1998)

Rådet fäster stor politisk vikt vid främjandet av och respekten för de mänskliga rättigheterna i Tunisien och följer noggrant utvecklingen i detta land.

Som den ärade parlamentsledamoten säkert känner till, var Tunisien det första Medelhavsland som undertecknade ett nytt Europa–Medelhavsavtal om associering. Genom detta avtal upprättas en politisk dialog där parterna öppet kan diskutera en rad politiska frågor, inklusive frågan om mänskliga rättigheter. Det inbegriper dessutom en klausul om de mänskliga rättigheterna där det fastställs att bilaterala förbindelser¹ och samtliga bestämmelser i detta avtal grundas på respekten för de demokratiska principerna och mänskliga rättigheterna, som vägleder deras inrikes- och utrikespolitik och som utgör en väsentlig beståndsdel av avtalet.”

Rådet har, i likhet med en delegation från Europaparlamentet nyligen, tagit upp frågan om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, både allmänt och med hänvisning till särskilda fall, inklusive fallet Khémaïs Csila, och kommer att ta upp frågan på nytt och påminna sina tunisiska samtalspartner om deras ansvar för de mänskliga rättigheterna och deras åtaganden inom ramen för såväl EG-Tunisienavtalet som Barcelonaprocessen.

(98/C 196/68)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3996/97

från Friedhelm Frischenschlager (ELDR) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Fri rörlighet för arbetstagare

Den autonoma provinsen Bolzano (Bozen) i Italien har under de senaste 30 åren antagit omfattande rättsföreskrifter och förvaltningsbestämmelser om offentligt stöd inom provinsen till familjer med låga inkomster och ensamstående. Stödet är till för förvärv av bostäder avsedda för permanentboende samt andra former av bostadsbidrag (bland annat tilldelning av jordbruksmark som beviljas stöd, hyresbidrag och socialbidrag).

Vid bedömning av om bidrag skall utgå, och i så fall i vilken omfattning, beaktas förutom det ekonomiska behovet, hur länge den presumtiva bidragstagaren varit bosatt i den autonoma provinsen Bolzano (artikel 4 i provinslag nummer 4 av den 2 april 1962). Ingen hänsyn tas till bosättningstid i andra medlemsstater inom gemenskapen.

Känner kommissionen till dessa bestämmelser?

Anser kommissionen att denna bestämmelse, i synnerhet i den omfattning den tillämpas på arbetstagare från andra medlemsstater inom gemenskapen, är förenlig med det gemenskapsrättsliga diskrimineringsförbudet och därigenom med artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68⁽¹⁾ av den 15 oktober 1968, och då i synnerhet med avseende på kravet på lång bosättningstid?

Om kommissionen anser att denna bestämmelse strider mot gemenskapsrätten, kan den då meddela vilka åtgärder den vidtagit eller avser att vidta för att säkerställa att gemenskapsrätten iaktas?

⁽¹⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 2.

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(24 februari 1998)

Kommissionen kommer att be de italienska myndigheterna att inkomma med alla detaljer om de ifrågasatta bestämmelserna. Med hjälp av dessa detaljer kan det fastställas om den situation som parlamentsledamoten beskriver utgör en indirekt diskriminering av en arbetstagare inom gemenskapen i förhållande till en italiensk arbetstagare.

(98/C 196/69)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3998/97**från Eva Kjer Hansen (ELDR) till kommissionen***(14 januari 1998)**Ämne:* Betalningsförseningar i Pacte-förvaltningen

Kommissionen besvarade min senaste fråga (H-0718/97) ⁽¹⁾ med att försäkra mig om att den hade lärt sig av sina misstag och att misstagen kommer att rättas till i framtiden. Tyvärr är de nuvarande problemen fortfarande inte lösta och jag känner mig därför tvungen att åter ställa frågan om de allvarliga bristerna i administrationen av Pacte-programmet, vilka har medfört stora förseningar i betalningarna till leverantörerna.

1. Är kommissionen medveten om de ekonomiska konsekvenserna av stora betalningsförseningar för underleverantörer? För ett specifikt projekt 1995 har underleverantören väntat i 22 månader. Anser kommissionen att det är acceptabelt att obetalda fakturor leder till yrkesmässiga och personliga konkurser?
2. Vilka konkreta åtgärder är kommissionen beredd att vidta för att garantera en god administration av Pacte-kontoret i Strasbourg och av kommissionens interna administration för programmet, samt att underleverantörerna kommer att erhålla betalning?

⁽¹⁾ Europaparlamentets debatter (november 1997).

Svar från M. Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(27 februari 1998)*

Kommissionen verkställde de sista betalningarna av gemenskapens anslag till det kontor som förvaltar det aktuella programmet i februari 1997.

Redan i mars 1997 erinrade kommissionen kontoret för programmet PACTE i Strasbourg om att det brådskade med utbetalningen av saldobeloppen till projekten. Kontoret hade fastställt att vissa projektledare hade gjort sig skyldiga till oegentligheter och begärt en revision av utgifterna för att kontrollera om de utbetalningsansökningar som lämnats in av projektledarna motsvarade faktiska utgifter.

Det åligger därför de olika projektledarna själva att vända sig till PACTE-kontoret för att ta reda på hur det förhåller sig med slutbetalningen för deras projekt.

Kommissionen är medveten om de funktionsrubbingar som kan uppstå vid delegering av ansvaret för den ekonomiska förvaltningen och har därför inte för avsikt att i framtiden längre använda sig av denna finansieringsform för den typen av åtgärder.

(98/C 196/70)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4002/97**från Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) till kommissionen***(14 januari 1998)**Ämne:* Europeiskt lagerhållningssystem för läkemedelsföretag

Sedan den 1 mars 1996 arbetar MSD med ett europeiskt lagerhållningssystem för sju viktiga läkemedel. Den mängd läkemedel som är tillgänglig för varje kund (det vill säga läkemedelsgrossisterna) per halvår baseras på försäljningsprognoserna för vart och ett av dessa läkemedel. Dessa prognoser görs med hjälp av försäljnings-siffrorna från närmast föregående halvår som justeras med en förväntad tillväxtfaktor per produkt. MSD förbehåller sig rätten att inte expediera alla de beställningar som överskrider prognosen.

1. Är kommissionen underrättad om det europeiska lagerhållningssystem för sju viktiga läkemedel som MSD tillämpat sedan den 1 mars 1996?
2. Är ett sådant system förenligt med de konkurrensregler som gäller på den inre marknaden? Om så inte är fallet, vad avser kommissionen att göra i detta ärende?
3. Vilka åtgärder vidtar kommissionen för att säkerställa att läkemedelsproducenterna i medlemsstaterna kan bestämma priserna på sina läkemedel på lika villkor, så att sådana lagerhållningssystem för skydd mot parallellimport inte längre behövs? Vilka resultat har dessa åtgärder lett till?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(19 februari 1998)*

1. Kommissionen bekräftar att företaget MSD International Services har haft ett europeiskt lagerhållnings-system för sina viktigaste läkemedel sedan den 1 mars 1996.

2. Det europeiska lagerhållningssystemet anmäldes av MSD till kommissionen enligt rådets förordning 17/62, vilket var den första förordningen om tillämpningen av artikel 85 och artikel 86 i EG-fördraget ⁽¹⁾ (ärende IV/35.928/F3, anmälan av den 1 mars 1996).

Adalat-ärendet (kommissionens beslut 96/478/EG av den 10 januari 1996 om ett tillämpningsförfarande för artikel 85 i Romfördraget ⁽²⁾) som gav upphov till liknande problem håller för närvarande på att utredas av förstainstansrätten. Kommissionen anser att det är nödvändigt att avvakta förstainstansrättens beslut innan man tar ställning i MSD-ärendet.

3. De flesta av medlemsstaterna har vidtagit ekonomiska åtgärder för saluförande av läkemedel för att kontrollera de offentliga utgifterna inom hälsoområdet för läkemedel. Dessa åtgärder inbegriper ofta direkt och indirekt kontroll av läkemedelspriser för att kompensera otillräcklig eller obefintlig konkurrens på marknaden för läkemedel, samt begränsningar av mängden produkter som omfattas av de nationella sjukförsäkringssystemen. Sådana åtgärder är förenliga med gemenskapslagstiftningen under förutsättning att de inte diskriminerar produkter som importeras från andra medlemsstater och uppfyller de krav om insyn som fastställs i rådets direktiv (89/105/EEG) av den 21 december 1989 om insyn i de åtgärder som reglerar prissättningen på humanläkemedel och deras inordnande i de nationella sjukförsäkringssystemen ⁽³⁾.

Kommissionen har inlett en dialog med berörda medlemsstater och sociala och ekonomiska aktörer, främst läkemedelsindustrin, i syfte att fullborda den inre marknaden också inom detta område. Diskussionerna som inleddes vid rundabordkonferenserna i Frankfurt i december 1996 och december 1997 kommer snart att fortsätta vid ett möte med rådet för den inre marknaden.

⁽¹⁾ EGT 13, 21.2.1962.

⁽²⁾ EGT L 201, 9.8.1996.

⁽³⁾ EGT L 40, 11.2.1989.

(98/C 196/71)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4003/97**från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen***(14 januari 1998)*

Ämne: Inkomster till EU:s budget från fiskefartygens avgifter

Enligt uppgifter från organisationerna för ägare till fiskefartyg inom EU:s medlemsstater åläggs en fartygsägare som vill förvärva fisketillstånd att betala en avgift av vilken en del går till gemenskapens budget och resten till unionens medlemsstater.

Jag skulle vilja att Europeiska kommissionen redogjorde för var i gemenskapens budget denna inkomst bokförs, hur stor den var för 1997 och om det inom Europeiska kommissionen finns några tankar på att ytterligare höja denna avgift som påläggs unionens fiskefartyg.

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(12 februari 1998)*

De av gemenskapens fartygsägare som önskar erhålla fiskelicens inom ramen för ett fiskeavtal som ingåtts mellan gemenskapen och ett tredje land skall

- inte betala någon licensavgift om det rör sig om reciprocitetsavtal. Genom dessa avtal kan gemenskapen, i utbyte mot fiskemöjligheter som beviljats gemenskapens fartyg i ett tredje lands vatten, bevilja fiskemöjligheter till fartyg från detta tredje land. Dessa avtal rör Nordsjön, Östersjön och norra Atlanten,

- betala en licensavgift om det rör sig om avtal om tillträde till en zon i utbyte mot ekonomisk ersättning. Genom dessa avtal kan ett tredje land bevilja fiskemöjligheter till gemenskapsfartyg i utbyte mot en ekonomisk ersättning som betalas av kommissionen och en avgift som betalas av den fartygsägare som ansöker om licensen. Redaren skall betala hela denna avgift till det tredje landets statskassa. Denna typ av avtal ingås med länderna i södra Atlanten och Indiska oceanen samt AVS-länderna (vissa länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet).

Den fartygsägare som ansöker om en fiskelicens för sitt fartyg skall inte betala några pengar till kommissionen. Inget belopp av denna typ finns därför med i kommissionens budget.

(98/C 196/72)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4004/97

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Bombattentat mot det ekumeniska patriarkatet i Konstantinopel

Den 3 december 1997 utfördes ett bombattentat mot det ekumeniska patriarkatet i Konstantinopel. Bomben detonerade på taket till kyrkan Agios Georgios. Den kastades in från området norr om patriarkatets trädgård och enligt turkiska tjänstemäns bedömning kom den från minareten till den moské som ligger strax bakom patriarkatets byggnad.

Detta bombdåd fick till följd att prästen Nektarios vid det ekumeniska patriarkatet skadades i en skuldra och fick genomgå ett antal operationer för behandling av skadorna. Det bör understrykas att säkerhetsåtgärderna fortfarande är otillräckliga, trots de upprepade angrepp som det ekumeniska patriarkatet har utsatts för.

Vad avser Europeiska kommissionen att göra i syfte att förmå de turkiska myndigheterna att vidta åtgärder för att på ett effektivt sätt skydda det ekumeniska patriarkatet, så att liknande händelser undviks i framtiden?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(5 februari 1998)

Det turkiska utrikesdepartementet (UD) fördömde i december 1997 officiellt attentatet mot Istanbuls ortodoxa patriarkat. Turkiska UD framhöll därvid att allt skulle göras för att gripa och lagföra gärningsmännen och för att undvika en upprepning av dessa händelser. Utredningen pågår för närvarande.

Vad gäller de säkerhetsåtgärder som vidtagits till följd av detta attentat framgår det av de uppgifter som kommissionen inhämtat från Istanbuls ekumeniska patriarkat att beväpnade poliser, vilka avdelats för att skydda patriarkatet, är ständigt närvarande och att gendarmer utan avbrott patrullerar kring byggnaden. Patriarkatet har förklarat sig tillfreds med de åtgärder som de turkiska myndigheterna vidtagit.

(98/C 196/73)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4006/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Gemenskapens skifferindustri och miljön

Vilket gemenskapsstöd får skifferindustrin inom gemenskapen för närvarande för att klara av de höga miljökostnader som den måste betala och som gör att dess konkurrenskraft på marknaden försvagas?

Har kommissionen några planer på att vidta nya åtgärder för att stödja gemenskapsföretagen inom denna bransch för att hjälpa dem att klara sina kostnader?

Kan kommissionen informera om vilka åtgärder som vidtagits eller som man planerar att vidta för att iordningställa slagghögarna och bättre hantera avfallet inom gemenskapens skifferindustri?

(98/C 196/74)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4007/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Kampanj för att främja europeisk skiffer

Insatserna för att främja europeiskt skiffer ligger i allmänhet på en mycket låg nivå. Produktens värde ligger i dess tradition och i dess oöverträffade egenskaper som täckmaterial. Ändå är detta ett av de minst kända byggnadsmaterielen i de länder som normalt inte använder skiffer. Många arkitekter och byggherrar känner inte till dess tekniska egenskaper, dess användningsområden, tålighet och förtjänster utan tror i allmänhet att det är en dyr produkt som endast är avsedd för historiska byggnader och lyxbyggen. Det finns inte heller någon särskild bild av vår europeiska skiffer som skiljer den från skiffer producerad i tredje land, eller någon medvetenhet om hur viktig skifferindustrin är för sysselsättningen.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga kommissionen om den inte tror att det är nödvändigt att EU ställer upp riktlinjer för att stödja och främja europeisk skiffer?

Har kommissionen vidtagit eller planerar den att vidta några åtgärder för att främja och underlätta användning av europeisk skiffer?

(98/C 196/75)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4010/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Kvalitetskrav för skiffer från gemenskapen

För närvarande finns det inga gemenskapsbestämmelser som särskilt reglerar kvalitetskontrollerna avseende den skiffer som produceras i gemenskapen respektive skiffer importerad från tredje land.

Skulle kommissionen kunna informera om vilka åtgärder den vidtagit och vilka den planerar att vidta för att under harmoniserade former kontrollera kvaliteten på skiffer producerad inom EU respektive kvaliteten på skiffer importerad från tredje land?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-4006/97, E-4007/97 och E-4010/97
ingivna av Martin Bangemann för kommissionen**

(6 februari 1998)

I sin rapport till rådet om genomförandet av de slutsatser om utvinningsindustrin (utom energiproduktion) ⁽¹⁾ som drogs vid rådets möte den 18 november 1993 fastställde kommissionen att gemenskapslagstiftningen som sådan endast påverkar miljökostnaderna minimalt, om man jämför med de nationella och regionala eller lokala lagstiftningsinitiativen. Kommissionen förnekar inte att sektorn spelar en stor roll regionalt sett, och att den bör ha tillgång till strukturfonderna. Kommissionen förfogar dock inte över några ekonomiska styrmedel för att ersätta sådana kostnader.

Kommissionen förfogar inte heller över medel för att direkt främja skifferprodukter, men anser att detta i första hand bör vara yrkesförbundens uppgift. Kommissionen vill dock påpeka att vissa aktiviteter inom yrkesutbildningssektorn, utförda i samarbete med andra aktörer inom konstruktions- och byggsektorn eller inom forskningsområdet skulle kunna främja verksamheten.

Genomförandet av rådets direktiv av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter⁽²⁾, som berör sektorn i samband med standardiseringsåtgärderna, kommer troligtvis att påverka produktbilden positivt, och även öka gemenskapstillverkarnas internationella konkurrenskraft. Slutligen kan det nämnas att kommissionen den 20 november 1997 till följd av det positiva yttrandet från Ständiga byggkommittén antog beslut 97/808/EG om förfarandet för bestyrkande av överensstämmelse av byggprodukter enligt artikel 20.2 i rådets direktiv 89/106/EEG beträffande golveläggningar⁽³⁾.

⁽¹⁾ SEK(96) 852.

⁽²⁾ EGT L 40, 11.2.1989.

⁽³⁾ EGT L 331, 3.12.1997.

(98/C 196/76)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4008/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Forskning och teknisk utveckling inom gemenskapens skifferindustri

I kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om femte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998-2002) KOM(97)142⁽¹⁾, tar kommissionen på sidorna 6-7 upp de små och medelstora företagen som spelar en mycket viktig roll för nyskapandet och som står för två tredjedelar av Europeiska unionens arbetstillfällen. I texten hävdas att företagen bör få tillgång till den avancerade teknik de behöver och till de möjligheter som gemenskapens forskningsprojekt erbjuder. Samtidigt sägs det att unionens mänskliga potential, det vill säga kvaliteten på dess forskare, ingenjörer och tekniker, bör bevaras, utökas och utnyttjas på bästa möjliga sätt.

Mot bakgrund av att 98 procent av gemenskapens företag inom skifferindustrin är små eller medelstora företag, undrar jag om kommissionen kan ge information om vilka projekt där företag från skifferindustrin deltagit som samfinansierats av EU, inom ramen för det fjärde ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1995-1998), med uppgifter om land, totalbelopp och storleken på gemenskapens finansieringsdel?

Kan kommissionen även klargöra om man inom det femte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998-2002) kommer att ägna särskild uppmärksamhet åt skifferindustrin?

⁽¹⁾ EGT C 173, 7.6.1997, s. 10.

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar

(4 februari 1998)

Skifferindustrin, liksom andra industrigrenar inom gruvdrift, stenbrytning och -bearbetning, har möjlighet att delta i Fjärde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (FoTU)⁽¹⁾, inte minst i delprogrammet för industri- och materialteknik, men också i andra delprogram som informationsteknik, energi och miljö.

Fjärde ramprogrammets forskningsverksamhet är inte inriktad på enskilda industrigrenar. Därför är det lättare att ge enskilda exempel på projekt, än att tillhandahålla detaljerade upplysningar för en viss sektor.

Tre projekt kan nämnas som exempel på verksamhet som finansieras inom ramen för de åtgärder för teknisk stimulans (CRAFT) som ingår i delprogrammet för industri- och materialteknik. Projekten omfattar 16 små och medelstora företag från Spanien, Irland, Portugal, Finland och Förenade kungariket.

1. Innovative complete production line for the manufacture of slate flooring tiles (Innovativa kompletta löpande band för tillverkning av golvplattor i skiffer)
Projekt nr BES2-5168, gemenskapsbidrag 187 000 ecu.
2. Recovery of slate waste (Återvinning av skifferavfall)
Projekt nr BES2-2134, gemenskapsbidrag 387 500 ecu.
3. Development of expanded slate for horticultural and aggregated use (utveckling av expanderat skiffer för användning i trädgårdsodling och för kombianvändning)
Projekt nr BES2-5271, gemenskapsbidrag 309 800 ecu.

Som antytts i frågan syftar förslaget till Femte ramprogrammet ⁽²⁾ till att öka stödet till små och medelstora företag, främst genom verksamhetsområdet Förnyelse samt integration av de små och medelstora företagen. Företag inom skifferindustrin kommer liksom tidigare att ha tillfälle att delta, i synnerhet inom ramen för verksamhetsområdena Utveckla ett användarvänligt informationssamhälle och Främja en konkurrenskraftig och hållbar tillväxt.

⁽¹⁾ EGT L 126, 18.5.1994.

⁽²⁾ KOM(97) 142 slutlig.

(98/C 196/77)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4009/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Gemenskapens skifferindustri och dess konkurrenskraft

Den viktiga skifferindustrin inom gemenskapen är en bransch med stora traditioner och framtid inom flera medlemsstater. Endast i Spanien sysselsätter den direkt 4 800 personer och indirekt fler än 19 000. Industrierna ligger i avlägset belägna områden med svag ekonomisk utveckling eller i områden där industrin är på nedgång. Skifferindustrins konkurrenskraft hotas allvarligt av importen av skiffer från tredje länder där de fackliga kraven och miljökraven är lägre än inom EU.

Är kommissionen medveten om denna situation?

Kan kommissionen informera om vilka åtgärder den vidtagit eller tänker vidta för att stimulera konkurrenskraften hos gemenskapens skifferindustri?

Kan kommissionen klargöra vilka länder som exporterar skiffer till EU, i vilken mängd och under vilka villkor?

Kan kommissionen informera om den gemensamma tulltaxa som tillämpas på import av bearbetad skiffer?

Kan kommissionen informera om vilka olika ekonomiska och handelsmässiga avtal som EU har med tredje länder och som direkt eller indirekt berör skifferindustrin i dessa länder?

(98/C 196/78)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4011/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Export av skiffer från gemenskapen

Europeiska unionen importerar mycket mer skiffer från tredje länder som Kina och Brasilien än vad gemenskapen exporterar till dessa länder.

Skulle kommissionen kunna informera om vilka åtgärder den vidtagit eller tänker vidta för att stimulera export av gemenskapsskiffer till tredje land?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E- 4009/97 och E-4011/97
ingivna av Sir Leon Brittan för kommissionen**

(6 februari 1998)

Gemenskapen är nettoexportör av bearbetad skiffer. 1996 uppgick exporten till 43 610 ton (varav 7 997 ton kom från Spanien), medan importen uppgick till 26 639 ton. Med utgångspunkt i uppgifterna från det första halvåret förväntas samma resultat i samma proportioner under 1997.

Vad beträffar importen till Europa kan det konstateras att den domineras av en liten grupp länder. 1996 stod de fem viktigaste exportländerna för mer än 85 % av exporten till gemenskapen, nämligen Brasilien (5 501 ton), Kina (5 158 ton), Indien (4 864 ton), Norge (4 538 ton) och Kanada (3 091 ton). De viktigaste länderna för export från gemenskapen däremot var USA, Japan, Australien, och Schweiz.

Importen till gemenskapen är enligt mest gynnad nationsbehandling belagd med tull på 6 % av värdet. Import från länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (t.ex. Norge) och länder i Afrika, Västindien och Stilla Havet är däremot befriad från tull. Dessutom är produkterna i fråga enligt Allmänna preferenssystemet, som inrättades till fördel för utvecklingsländer, klassificerade som icke-känsliga, vilket betyder att importen är befriad från tull. Man räknar inte med att ändra klassificeringen av dessa produkter som icke-känsliga innan det nuvarande systemet upphör att gälla den 31 december 1998.

Brasilien, Kina, och Indien är förmånstagare i detta system. Enligt det gällande Allmänna preferenssystemet skall emellertid Kinas tullförmåner reduceras stegvis med anledning av landets industriella kapacitet inom denna sektor. Förmånsmarginalen för import av bearbetat skiffer från Kina reducerades därför den 1 januari 1997 med 50% och avskaffades helt den 1 januari 1998. Den gällande tullen på 2,1% är alltså återigen tillämplig på Kina.

Vad beträffar främjandet av export från gemenskapen har kommissionen åtagit sig att förbättra gemenskapsindustrins möjligheter att få tillträde till marknaderna i tredje land. Som parlamentsledamoten vet har kommissionen i november 1996 tagit ett nytt initiativ, en strategi för marknadstillträde, i syfte att identifiera och avlägsna hinder för gemenskapens export. Skifferindustrin, liksom alla ekonomiska sektorer, uppmuntras att aktivt delta i arbetet med att identifiera hinder för internationell handel. Kommissionen kommer i samråd med medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att lösa de ovannämnda problemen.

Dessutom måste det framhållas att kommissionen för en konkurrenspolitik till fördel för utvinningsindustrin i enlighet med riktlinjerna i meddelandet beträffande konkurrenskraften inom utvinningsindustrin (utom energiproduktion) ⁽¹⁾ och rådets slutsatser av den 18 november 1993 till följd av detta meddelande. Dessa dokument och en rapport till rådet ⁽²⁾ beträffande de åtgärder som vidtagits i detta sammanhang skickas direkt till parlamentsledamoten och parlamentets generalsekretariat. Bland dessa initiativ, som riktar sig både till skiffersektorn och andra utvinningsverksamheter för byggprodukter, ingår särskilt skapandet av en ökad öppenhet på marknaden och särskild övervakning av miljölagstiftningens effekter på utvinningsverksamheter. Med stöd av experter offentliggör kommissionen periodvis en årskrift om europeiska mineralier i syfte att öka marknadens öppenhet för konsumenter och producenter, vilka ofta faller inom kategorin små och medelstora företag. Den europeiska sammanslutningen för skifferindustrin inbjuds att delta i åtgärderna inom ramen för detta projekt. Vad gäller konsekvenserna för miljön anser kommissionen att utvinningsindustrins särskilda egenskaper beaktas i gemenskapens miljölagstiftning, i vilken en viss flexibilitet förutses. Denna flexibilitet kan exempelvis berättigas genom storleken eller produktionsmetoderna. Detta är fallet med stenbrotten i samband med direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽³⁾, vilket ändrades genom direktiv 97/11/EG, och med förslaget till rådets direktiv om deponering av avfall ⁽⁴⁾.

Nyligen har kommissionen antagit ett meddelande om byggbranschens konkurrenskraft, i vilket byggprodukter behandlas ⁽⁵⁾. I detta meddelande tillkännages fyra stora strategiska målsättningar och mer än 60 specifika åtgärder i avsikt att förbättra branschens konkurrenskraft.

⁽¹⁾ SEK(92) 1884 slutlig.

⁽²⁾ SEK(96) 852.

⁽³⁾ EGT L 73, 14.3.1997.

⁽⁴⁾ EGT C 156, 24.5.1997.

⁽⁵⁾ KOM(97) 539 slutlig.

(98/C 196/79)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4015/97**från Thomas Megahy (PSE) till kommissionen***(14 januari 1998)**Ämne:* Vilseledande marknadsföring från flygbolag

United Kingdom Advertising Standards Authority (Förenade kungarikets myndighet för regler i reklam-sammanhang) har nyligen beslutat att flygbolag och researrangörer måste åskådliggöra den verkliga kostnaden för resenärer vad gäller alla flyg, inklusive flygfältsskatt och andra skatter, säsongbetonade extrakostnader och samtliga övriga kostnader. Känner kommissionen till vilken situation som råder i andra medlemsstater och kan den överväga att föreslå ett direktiv för att det beslut som från och med den 1 januari 1998 kommer att gälla i Storbritannien skall bli allmängiltigt?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar*(26 februari 1998)*

Det brittiska initiativet att förbättra informationen till flygpassagerarna om den verkliga kostnaden för alla flygningar är glädjande. Kommissionen känner inte till några liknande initiativ i andra medlemsstater.

Kommissionen har emellertid inlett en omfattande undersökning för att utvärdera villkoren i lufttransportkontrakten ur konsumentsynpunkt. I denna undersökning behandlas bland annat frågan om hur passagerarna på bästa sätt skall få tillgång till den information (t.ex. om priser) som är nödvändig för att de skall kunna avgöra om de vill ingå kontraktet eller inte. Frågan behandlas nu vid överläggningar med samtliga aktörer inom den berörda sektorn. Beroende på resultatet av undersökningen och dessa överläggningar kommer kommissionen att ta ställning till om det finns något behov av ytterligare åtgärder.

(98/C 196/80)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4018/97**från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen***(14 januari 1998)**Ämne:* Inrättande av en grekisk avdelning vid den tredje Europaskolan i Bryssel

Trots det faktum att den grekiska kolonin i Bryssel är stor finns det bara en enda grekisk avdelning på de två nuvarande Europaskolorna i Bryssel. Under den närmaste tiden förväntas en betydande ökning av antalet grekiskspråkiga i Bryssel på grund av flytten av revisionsrätten från Luxemburg och Cyperns inträde i Europeiska unionen, samtidigt som antalet greker som bosätter sig i Bryssel ständigt ökar.

Har kommissionen för avsikt att vidta några åtgärder för att det skall inrättas en andra grekisk avdelning på den tredje Europaskolan, som är under konstruktion i Bryssel, ett krav som redan stöds av ett stort antal föräldrar (320 underskrifter) och som den grekiska ständiga representationen inte har några som helst invändningar mot?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar*(4 februari 1998)*

Styrelsen för Europaskolorna, som är ett mellanstatligt organ, är den enda som har behörighet att fatta beslut om studiernas inriktning och organisering. Det är således styrelsens ansvar att fatta beslut om språkavdelningar på den tredje Europaskolan i Bryssel som är under uppförande. Detta beslut måste vara i enlighet med Europaskolornas pedagogiska principer.

Kommissionen, som är företräd i styrelsen för Europaskolorna och är mycket angelägen om att skolorna fungerar, kommer därför att se till att de nämnda principerna respekteras.

(98/C 196/81)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4019/97
från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen
(14 januari 1998)

Ämne: Finansiering av forskning om allergier

Enligt bedömningar nyligen lider en tredjedel av Europas befolkning av någon allergi. Hur tänker kommissionen anpassa det femte ramprogram och utveckling som är under utarbetande så att ett betydande ekonomiskt stöd till forskning om allergier i Europa garanteras, mot bakgrund av att kostnaderna för dessa allergier har uppskattas till 30 miljarder ecu om året?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar
(25 februari 1998)

I förslaget till Femte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998—2002), vilket ändrades av kommissionen den 14 januari 1998 ⁽¹⁾ efter parlamentets första behandling, ingår utveckling av diagnostiska tester och metoder för eliminering av smittsamma och giftiga ämnen (dit också allergiframkallande ämnen räknas) i de vetenskapliga och tekniska målen för den första nyckelåtgärden, "Hälsa, kost och miljö" inom första verksamhetsområdet, "Förbättrad livskvalitet och förvaltning av bioresurserna". Där ingår också forskning om miljöbetingade respektive miljörelaterade allergier samt forskning om hur de kan behandlas och förebyggas.

Avsikten är att gemenskapens forskningsverksamhet i framtiden skall kompletteras med ett folkhälsoprogram om föroreningsrelaterade sjukdomar inom vilket tyngdpunkten kommer att ligga på luftvägssjukdomar och allergier. Kommissionens förslag är för närvarande föremål för förhandlingar i parlamentet och rådet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ KOM(98) 8.

⁽²⁾ EGT C 214, 16.7.1997.

(98/C 196/82)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4020/97
från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen
(14 januari 1998)

Ämne: Bly i dricksvatten

Världshälsoorganisationen har drastiskt sänkt tillåten mängd bly i dricksvattnet. Vilka åtgärder har kommissionen för avsikt att vidta för att underlätta för medlemsstaterna att så snabbt som möjligt begränsa mängden bly i dricksvattnet, och för att de skall kunna gå ut med bred information till lokala organ för självstyrelse och de europeiska medborgarna, med tanke på den hälsorisk som bly är, i synnerhet för spädbarn och barn?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar
(18 februari 1998)

I sitt förslag ⁽¹⁾ om en översyn av rådets direktiv 80/778/EEG av den 15 juli 1980 om kvaliteten på vatten avsett att användas som dricksvatten ⁽²⁾ (dricksvattendirektivet) har kommissionen valt det värde som rekommenderas av Världshälsoorganisationen (WHO), nämligen 10 mikrogram per liter (10 µg/l) för bly. Detta gränsvärde har godtagits av parlamentet (vid första behandlingen den 12 december 1996) och av rådet i dess gemensamma ståndpunkt (nr 12767/97) om det föreslagna direktivet, vilken antogs den 19 december 1997.

När direktivet har antagits, vilket i princip kommer att ske under 1998, kommer medlemsstaterna att ansvara för dess genomförande. Med tanke på de betydande finansiella och praktiska konsekvenserna kommer medlemsstaterna undantagsvis att få femton år på sig att uppfylla parametervärdet 10 µg/l för bly, jämfört med fem år för övriga parametrar. Under övergångstiden (fem till femton år) kommer gränsvärdet för bly att vara 25 µg/l i stället för 50 µg/l som är den nuvarande gränsvärdet.

⁽¹⁾ EGT C 131, 30.5.1995.

⁽²⁾ EGT L 229, 30.8.1980.

(98/C 196/83)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4021/97
från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen
(14 januari 1998)

Ämne: Farliga livsmedel säljs i snabbköp

Enligt undersökningar som konsumentskyddsorganisationer har gjort nyligen, men även enligt uttalanden från ansvariga statliga kontrollmyndigheter om kvaliteten på livsmedel i Grekland, framgår att försäljning av livsmedel som försämrats genom olika tillsatser, som är ruttna eller infekterade är ett direkt problem för folkhälsan. Dessa livsmedel täcker hela spektrumet, från dricksvatten och olivolja till kött, charkuteriprodukter och förpackade produkter. Problemet är omfattande på grund av att ansvaret för livsmedel är spritt på åtta olika ministerier och ungefär 50 olika instanser, samtidigt som man ännu inte inrättat någon gemensam kontrollenhet för livsmedel.

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att säkerställa att gemenskapslagstiftningen iakttas för livsmedel från Grekland, samt även vad gäller de grekiska medborgarnas rätt till god hälsa?

Svar från Martin Bangemann på kommissionens vägnar
(19 februari 1998)

Rådets direktiv 89/397/EEG av den 14 juni 1989 om offentlig kontroll av livsmedel ⁽¹⁾ innehåller krav på att medlemsstaterna skall genomföra effektiva inspektioner och kontroller av livsmedel vid de mest ändamålsenliga faserna, från produktion till distribution och handel. Begreppet "kontroll" i direktivet innebär även krav på inspektion av livsmedelsföretag samt provtagning, undersökning och analys av livsmedel för att se till att de livsmedel som levereras till de europeiska konsumenterna uppfyller kraven i nationell och europeiska livsmedelslagstiftning.

Artikel 5 i rådets direktiv 93/99/EEG om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel ⁽²⁾ innehåller bestämmelser om att kommissionen skall övervaka och utvärdera likvärdigheten och effektiviteten i de system för offentlig kontroll av livsmedel som drivs av behöriga myndigheter i medlemsstaterna. I detta avseende gjorde kommissionen ett första besök i Grekland och i andra medlemsstater under 1996 och 1997. Besöket i Grekland visade att förbättringar av kommunikationen och samordningen mellan landets olika myndigheter skulle effektivisera hela systemet för offentlig kontroll av livsmedel. Detta påpekades för de grekiska myndigheterna i kommissionens utvärderingsrapport, där även andra frågor togs upp. Ytterligare besök i Grekland och de andra medlemsstaterna är planerade för 1998 för att göra en bedömning av utvecklingen.

⁽¹⁾ EGT L 186, 30.6.1989.

⁽²⁾ EGT L 290, 24.11.1993.

(98/C 196/84)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4022/97
från Panayotis Lambrias (PPE) till kommissionen
(14 januari 1998)

Ämne: Narkotikapreparatet Ecstasy

Av de framträdanden som gjordes och de studier som lades fram under Europaparlamentets konferens om syntetiska narkotikapreparat den 27-28 november 1997 framgick hur stora riskerna är för de ungdomar som använder "ecstasy". Detta preparat, liksom andra syntetiska narkotikapreparat, tillverkas i stor mängd i fabriker inom Europeiska unionen, säljs mycket billigt och är lätt att få tag på för ungdomar, samtidigt som bruket av drogen får katastrofala följder för ungdomarnas fysiska och psykiska hälsa och utveckling.

Vilka kontrollåtgärder avser kommissionen att vidta för att få de illegala fabriker som tillverkar preparatet "ecstasy" inom EU att upphöra med sin verksamhet, och för att på bred front informera ungdomar om de risker som finns med bruket av detta preparat?

Svar från Anita Gradin på kommissionens vägnar*(10 februari 1998)*

Kommissionen är tacksam för att parlamentsledamoten riktar uppmärksamheten på slutsatserna från konferensen om syntetiska droger, en konferens som anordnades gemensamt den 27–28 november 1997 av Europaparlamentet, Luxemburg som ordförandeland och kommissionen. Det betydande problemet med syntetiska droger – även kallade designer drugs – beskrivs i 1997 års rapport från Europeiskt centrum för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk (EMCDDA) och i Europols narkotikaenhets (EDU) allmänna rapport.

Samarbete på gemenskapsnivå i dessa frågor har hög prioritet. Medlemsstaternas brottsbekämpande organ har till uppgift att uppdaga illegala laboratorier och beslagta deras utrustning. Kommissionen övervakar handel inom och utom gemenskapen av kemikalier som kan användas vid olaglig framställning av narkotiska preparat och psykotropa ämnen, däribland ecstasy, med stöd i rådets direktiv 92/109/EEG av den 14 december 1992 om tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa ämnen som används vid illegal tillverkning av narkotiska preparat och psykotropa ämnen ⁽¹⁾ och i rådets förordning (EEG) nr 3677/90 av den 13 december 1990 om åtgärder för att försvåra avledningen av vissa ämnen för olaglig framställning av narkotika och psykotropa ämnen ⁽²⁾.

Genomförandet av rådets gemensamma åtgärd av den 16 juni 1997 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll av syntetiska droger kommer att kräva ett vittgående samarbete mellan EMCDDA, EDU, medlemsstaterna och kommissionen.

När det gäller icke-förtecknade kemiska prekursorer som kan avledas för olaglig framställning av nya syntetiska droger, har kommissionen föreslagit rådet och Europaparlamentet att befintlig gemenskapslagstiftning ändras så att en övervakningsmekanism kan inrättas på grundval av ett frivilligt system där industrin rapporterar till myndigheterna om misstänkta beställningar av denna typ av kemiska ämnen.

Kommissionen håller med om att unga människor bör informeras om farorna med att använda ecstasy. Gemenskapens handlingsprogram för att förebygga drogberoende har stöd i EG-fördragets bestämmelser om hälsoskydd och förebyggande av sjukdomar. Syftet med programmet är att uppmuntra samarbete mellan medlemsstaterna, att stödja deras insatser och att främja samordning av deras politik och program på detta område. Avsikten är att förebygga missbruk, och de risker som är förbundna härmed, av alla sorters narkotika och psykotropa ämnen, inklusive de nya syntetiska drogerna.

Genom programmet stöds gränsöverskridande partnerskap med inriktning på hälsoinformation, utbildning och upplysning samt bättre kunskaper om vad som förknippas med bruk av syntetiska droger (t.ex. vilka socialgrupper som använder dessa droger). Syftet är att främja samlad forskning, förebyggande arbete och behandling av ecstasymissbrukare, vidare att bereda möjlighet att jämföra drogsituationen och hur medlemsstaterna tacklar den, slutligen att analysera ungdomars situation och hur sociala förhållanden påverkar förebyggande insatser.

I projekten fastställs gemensamma principer som en bas för definition av forskningsmetoder, framställning och spridning av informationsmaterial för missbrukare och andra. Vidare utvecklas metoder för information ungdomar emellan, för könsanpassad information samt för minskning av skadeverkningarna. Förutom gränsöverskridande projekt riktade mot nyckelpersoner inom ungdomskulturen eller till missbrukare, är handlingsprogrammets insatser för att förebygga missbruk av syntetiska droger också inriktade på bredare förebyggande arbete. Ett exempel är den kommande europeiska veckan för förebyggande av narkotikamissbruk (16–22 november 1998), vars tema är ”Tvärvetenskaplig metod och förebyggande av narkotikamissbruk: att öka medvetenheten i samhället och i partnerskap”. Under denna vecka kommer hälsofrämjande och förebyggande insatser att belysas, liksom olika slag av ingripanden, mobilisering av lokala resurser och det mervärde som tvärvetenskapliga och gränsöverskridande samarbetsformer kan erbjuda.

⁽¹⁾ EGT L 370, 19.12.1992, svensk text i specialutgåva 1994, område 15, volym 12, s. 7.

⁽²⁾ EGT L 357, 20.12.1990, svensk text i specialutgåva 1994, område 15, volym 10, s. 26.

(98/C 196/85)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4024/97**från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen**

(14 januari 1998)

Ämne: Åtgärder för personer med särskilda behov

Enligt en undersökning från institutionen för arkitektur vid den nationella tekniska högskolan Metsovo är över hälften av offentliga byggnader i Grekland, 91 % av universitet och högskolor, 67 % av museer och 63 % av teatrar inte tillgängliga för personer som har begränsad rörlighet. Enligt samma undersökning stöter allmänna kommunikationsmedel (bussar, trådbussar och järnväg) på grund av omständigheterna bort dessa människor. Dessutom är telekommunikation inte tillgänglig för döva och det finns ingen teleutrustning för personer som har nedsatt syn.

1. Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att man skall beakta de behov av tillgänglighet som personer med särskilda behov har när man konstruerar en byggnad eller en produkt (t.ex. bussar, hissar)?
2. Vilka åtgärder är det möjligt att finansiera så att personer med särskilda behov skall kunna röra sig fritt i sin bostadsmiljö och naturliga miljö, men även för att ge dem likställd tillgång till information och kommunikation?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(9 mars 1998)

Kommissionen är medveten om att många transportsystem och offentliga byggnader fortfarande inte är tillgängliga för personer med rörelsehinder. Transportmedlen spelar en avgörande roll i människors dagliga liv. De utgör en livsviktig förbindelse med omvärlden som gör det möjligt för människor att integrera sig i det ekonomiska och sociala livets alla aspekter. Att i praktiken förvägras tillgång till dessa transportmedel innebär på ett konkret plan att man förvägras lika möjligheter till arbete. Otillgängliga transportmedel har därför direkta konsekvenser på — och minskar på ett godtyckligt sätt — både anställbarhet och lika möjligheter för arbetstagare med funktionshinder, i den mening dessa begrepp används i de riktlinjer som antogs vid Europeiska rådets möte i Luxemburg.

Man bör notera att ansvaret för politik och insatser på detta område i första hand åligger medlemsstaterna.

Vad gäller tillgängliga transportmedel antog kommissionen 1993 ett handlingsprogram i vilket ett antal åtgärder fastställs som är nödvändiga för att uppnå mer lättillgängliga transportmedel ⁽¹⁾. Vidare främjar kommissionen begreppet "utformning för alla" och tillämpar det vid utformningen av sina egna lokaler.

Ett förslag till direktiv om minimikrav för att förbättra rörlighet och säkra transporter till arbetsplatsen för arbetstagare med nedsatt rörelseförmåga ⁽²⁾, som lades fram av kommissionen 1991, är fortfarande under behandling i rådet.

Forskningsprojektet COST 332 om låggolvbussar slutfördes 1995. Det resulterade i information och råd om system för låggolvbussar, och fungerar framgångsrikt i samtliga länder som deltog i projektet (Tyskland, Spanien, Frankrike, Nederländerna, Finland, Sverige, Förenade kungariket, Ungern och Schweiz). Projektet COST 335 om järnvägstrafikens tillgänglighet för passagerare fortskrider. Det kommer att leda fram till gemenskapsnormer för tillgängliga tåg och stationer, samt riktlinjer för information till funktionshindrade och äldre passagerare.

Kommissionen har färdigställt ett förslag till direktiv om konstruktionsstandarder för bussar ⁽³⁾. Det innehåller föreskrifter för att göra fordonen lättare tillgängliga för personer med rörelsehinder. Förslaget håller på att behandlas i Europaparlamentet och rådet.

Vad gäller informationsteknik och telekommunikationer beaktas funktionshindrade personers behov i olika direktiv, som t. ex. det förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ansluten teleutrustning och ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse ⁽⁴⁾ som för närvarande håller på att diskuteras.

För att stödja denna verksamhet och som förberedelse för det femte ramprogrammet pågår olika slags verksamhet under övergångsperioden. För det första har ett anbudsförfarande påbörjats avseende en utvärdering av metoden "utformning för alla" för att integrera funktionshindrade och äldre i informationsområdet. Vidare har många forskningsprojekt och undersökningar genomförts inom ramen för programmen Tide, Telematics och COST, varvid resultat spridits och medvetenheten ökat.

Kommissionen har föreslagit att "utformning för alla" skall ingå i det utkast till standardiseringsuppdrag som lämnats till standardiseringsorganisationerna i fråga om informations- och kommunikationsteknik som rör konsumenternas krav i informationsområdet. Tillämpningar och tjänster enligt internationell standard (IS) skall således utformas för alla och erbjuda lika tillgänglighet för alla konsumenter, med eller utan särskilda behov.

- (¹) KOM(93) 433 slutlig.
(²) KOM(91) 539 slutlig.
(³) EGT C 17, 20.1.1998.
(⁴) KOM(97) 257 slutlig.

(98/C 196/86)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4026/97

från Mair Morgan (PSE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Agenda 2000

Kommissionen föreslår tre nya gemenskapsinitiativ i Agenda 2000. Kommer man att hänvisa till dessa tre initiativ i ramförordningen? Vidare gäller att samtidigt som kommissionen har hänvisat till att man skall tillämpa "mainstreaming", så att erfarenheter från gemenskapsinitiativ kan införas i de regionala målen, föreligger det uppenbarligen inkonsekvenser i kommissionens tillvägagångssätt. Medan landsbygdsområden kan dra nytta av Mål 2 och Leader finns det inga "gräsrotsinitiativ" i lokalsamhällena som kan komplettera de övriga delarna av Mål 2. Kommer kommissionen att ytterligare överväga att utvidga bästa praxis inom Leader till ett fjärde initiativ för stads- och industriregioner?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(4 mars 1998)

I syfte att förstärka effektiviteten, och den innovativa karaktären hos framtida gemenskapsinitiativ samt göra dessa mer synliga anger kommissionen i Agenda 2000 (¹) en fokusering av insatserna på följande tre områden: samarbete över gränser, mellan stater och mellan regioner, landsbygdsutveckling, samt utveckling av mänskliga resurser präglad av lika möjligheter. Kommissionen granskar också möjligheten att uttryckligen inkludera dessa åtgärder i de nya bestämmelserna om strukturfonderna som för närvarande håller på att utarbetas.

Den fokusering på olika ämnesområden som på detta sätt planeras bör göra det möjligt att i högre grad ge uttryck för gemenskapens intresse för samarbete och nytänkande till förmån för en harmonisk utveckling av det europeiska territoriet, för att främja nya tillvägagångssätt på landsbygden genom den djupgående reform av den gemensamma jordbrukspolitiken som planeras, och slutligen för att bättre mobilisera mänskliga resurser. Det sistnämnda målet ligger i linje med åtgärder för sysselsättningen i Europa och tillträdet till arbetsmarknaden.

Det faktum att kommissionen inte har föreslagit någon särskild åtgärd för de områden som drabbats av industriell tillbakagång innebär inte att dessa områden har lägre prioritet. I själva verket utgör mål 1 (regioner på tillbakagång som bland annat drabbats av svårigheter inom produktionssystemet och när det gäller sysselsättning), mål 2 (ekonomisk och social omvandling i områden stadda i ekonomisk förändring inklusive industrier, tjänster, landsbygdsområden och stadsområden med svårigheter), mål 3 (utveckling av mänskliga resurser i de övriga områdena) eller de nya gemenskapsinitiativen som föreslagits utgör instrument för genomförande av projekt i industri- och tätortsområden.

(¹) KOM(97) 2000 slutlig.

(98/C 196/87)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4027/97
från Glenys Kinnock (PSE) till rådet
(15 januari 1998)

Ämne: Landminor och EU-bistånd

Välkomnar rådet Förenade kungarikets beslut att ompröva nivån för utvecklingsbistånd med hänsyn till om mottagarländerna inte undertecknar Ottawaavtalet om landminor?

Skulle det inte sålunda vara lämpligt att rådet rekommenderade att Europeiska unionen beslutar om en liknande särbehandling av mottagare av utvecklingsbistånd från EU som fortsätter att tillverka och exportera landminor?

Svar

(30 mars 1998)

Rådet har till dags dato inte underrättats om innehållet i det beslut som den ärade parlamentsledamoten nämner i sin fråga, och har följaktligen inte diskuterat ämnet.

Den ärade parlamentsledamoten är dock säkert medveten om att rådet, i den gemensamma åtgärden om antipersonella minor av den 28 november 1997, erinrar om sin resolution av den 22 november 1996 om kampen mot antipersonella minor där vissa åtgärder och de kriterier som bör styra tilldelningen av medel till minröjningsverksamhet fastställdes.

Europeiska unionen välkomnade samtidigt insatserna för att främja universell anslutning till konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor och om deras förstöring samt meddelade att det skulle fästa uppmärksamheten på de tredje länder som fortsätter de oansvariga leveranserna och den urskillningslösa användningen av antipersonella landminor.

(98/C 196/88)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4037/97
från Joaquín Sisó Cruellas (PPE) till kommissionen
(14 januari 1998)

Ämne: Skrapie i nötkött

Det eventuella sambandet mellan spongiform encefalopati hos nötdjur, även kallad galna ko-sjukan, och sjukdomen skrapie som drabbar får, gör det nödvändigt att vidta vissa försiktighetsåtgärder. Ordet skrapie som används som beteckning på sjukdomen inom den anglosaxiska världen kommer av engelskans "scrape", det vill säga "skrapa". De djur som är sjuka drabbas nämligen av stark klåda och skrapar sig mot stängslet. Förutom av stark klåda kännetecknas skrapie av successivt försämrad motorisk koordinationsförmåga, förlamning och död. Sjukdomen har blivit aktuell på nytt efter det att galna ko-sjukan blev känd och människor smittades, eftersom båda dessa sjukdomar uppkommer av ett atypiskt smittämne, prion, som smittar människor och djur. Den främsta smittkällan inom ett djurbestånd uppstår då nya djur kommer från gårdar där smittan finns, direktöverförd eller via den tidigare generationen. Skrapie utvecklas mycket långsamt, sakta men säkert under en tidsrymd av tio till tolv månader. De smittade djuren brukar vara minst ett år gamla, och oftast mellan två och fyra år. Sjukdomen syns tydligt då djuren tappar sin ull. Sjukdomsbilden tillhör samma slag som den encefalopati som drabbar galna kor och det finns ännu inte någon behandling eller särskilda vacciner, utan alla djur som drabbas och deras avkommor måste slaktas.

Jag vill mot bakgrund av den stora inverkan galna ko-sjukan haft på det europeiska samhället fråga kommissionen:

- Har kommissionen genomfört någon undersökning för att få kunskap om hur spridd sjukdomen skrapie egentligen är bland det europeiska fårbeståndet? Om så är fallet, vilka resultat har man fått fram? Om ingen undersökning gjorts, har kommissionen några planer på att göra någon?
- Vilka förebyggande åtgärder vidtas nu för att denna sjukdom inte skall förvandlas till "galna får-sjukan"?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar*(17 februari 1998)*

Såsom ledamoten påpekar finns det en koppling mellan bovin spongiform encefalopati (BSE) och skrapie, som är en spongiform encefalopati hos får och getter. De tillhör båda den grupp av sjukdomar som kallas transmissibla spongiforma encefalopatier och en hypotes för uppkomsten av BSE hos nötboskap är att djuren utfodrats med kött- och benmjöl som innehöll skrapie-smittan.

Det måste betonas att skrapie har funnits hos får i mer än två hundra år och fortfarande förekommer nästan överallt i världen där man uppföder får. Trots detta finns det inget känt samband mellan skrapie och någon sjukdom hos människor. BSE har dock på försök överförts till får genom utfodring med vävnader som härrör från hjärnor från BSE-smittad boskap, vilket framkallat en sjukdom som kliniskt liknar skrapie. Även om utfodring av får och getter med protein som härrör från idisslare har varit förbjudet i gemenskapen sedan 1994 finns det en avlägsen möjlighet att BSE skulle kunna angripa får och förväxlas med skrapie.

Av denna anledning har kommissionen inkluderat högriskmaterial från får och getter i sitt beslut 97/534/EG av den 30 juli 1997 om förbud mot användande av riskmaterial i fråga om transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾.

Skyldighet att anmäla misstanke om eller förekomst av skrapie till myndigheterna i den berörda medlemsstaten fastställdes i rådets direktiv 91/68/EG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskap med får och getter ⁽²⁾. Medlemsstaterna har olika nationella krav för kontroll av skrapie och kommissionen håller för närvarande på att utarbeta ett förslag till gemenskapsregler för kontroll av transmissibla spongiforma encefalopatier. Detta förslag förväntas vara färdigt under andra hälften av 1998 och kommer, när det antas, att ge den information som ledamoten föreslår.

⁽¹⁾ EGT L 216, 8.8.1997.

⁽²⁾ EGT L 46, 19.2.1991.

(98/C 196/89)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4038/97**från Joaquín Sisó Cruellas (PPE) till kommissionen***(14 januari 1998)*

Ämne: Utredning om subventioner för koschenillkarmin

Kommissionen har inlett en undersökning för att utreda om statliga stöd förekommit i samband med import av koschenillkarmin från Peru, efter en anmälan av Xantaflor AB i Spanien som står för den största delen av gemenskapens produktion av detta färgämne. Enligt anmälaren har de peruanska producenterna erhållit olika statliga subventioner som gjort att importen från Peru ökat och prisnivåerna har inverkat menligt på gemenskapens produktion.

Skulle kommissionen kunna upplysa mig om vilka de första resultaten av denna undersökning är?

Svar från sir Leon Brittan på kommissionens vägnar*(4 februari 1998)*

Xantoflor SA lämnade den 22 september 1997 in ett klagomål i vilket det gjordes gällande att importen av koschenillrött med ursprung i Peru subventionerades och orsakade gemenskapstillverkarna väsentlig skada. Kommissionen undersökte klagomålet i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, och fann att klagomålet innehöll tillräcklig bevisning om subventionering och väsentlig skada och offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande av antisubventionsförfarande i Europeiska gemenskapens officiella tidning ⁽²⁾.

Sedan tillkännagivandet offentliggjorts skickade kommissionen frågeformulär till alla berörda parter. Frågeformulären skall vara besvarade i slutet av januari 1998 och svaren skall granskas under februari 1998. I enlighet med gängse beslutsförfarande kan någon bedömning av fallet alltså inte göras förrän svaren på frågeformulären granskats. Det bör betonas att undersökningen görs i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2026/97 genom vilken Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om subventioner och utjämningsåtgärder införlivas i gemenskapslagstiftningen.

(¹) EGT L 288, 21.10.1997.

(²) EGT C 335, 6.11.1997.

(98/C 196/90)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4039/97

från María Sornosa Martínez (GUE/NGL) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Saltvattendammarna i Alicante

Saltvattendammarna i Alicante utgör ett speciellt ekosystem som uppfyller alla de krav som ställs i Ramsarkonventionen, vilken den spanska staten undertecknat. Detta naturområde har högt värde kulturellt, vetenskapligt och rekreativt sett och om det inte bevaras vore det en oersättlig förlust. Saltvattendammarna utgör en landskapsmässig enhet med både fossila och rörliga sanddyner och en kustformation med urholkade klippor och blindskär. Området är ett oersättligt habitat för en varierad fauna.

Under årens lopp har området berörts av stadsplaneringsprojekt som hotar dess bevarande och dess möjlighet att finnas kvar som våtmark.

1994 antog kommunfullmäktige i Alicante enhälligt förslaget att en undersökning skulle genomföras för att se om det var möjligt att förklara denna våtmarkszon som naturskyddsområde. För att området skall kunna klassificeras som skyddat våtmarksområde, i enlighet med artikel 15.2 i lag nr. 11/94 av den 27 december om naturskyddsområden i den autonoma regionen Valencia, måste kommunfullmäktige i Alicante ändra sin stadsplan, vilken ännu inte är definitivt fastställd.

1. Skulle kommissionen kunna vända sig till kommunfullmäktige i Alicante för att rekommendera att man bör tillämpa rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (¹), och att man måste följa Ramsarkonventionen vars artikel 1 behandlar områden med bräckt eller salt vatten som våtmarker?
2. Kan kommissionen, i det fall dess rekommendation inte följs, och med stöd av direktiv 92/43/EEG, utse en expert som åker till platsen och bedömer om den kan anses lämplig som naturskyddsområde i enlighet med de krav som ställs i direktivet?
3. Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta i samråd med de ansvariga myndigheterna för att påskynda att de områden som är värda särskilt skydd och som ännu inte betecknats som naturskyddsområden får denna klassificering?

(¹) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar

(18 februari 1998)

1. Kommissionen har ingen möjlighet att vända sig till kommunfullmäktige i Alicante för att rekommendera det att följa rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (¹). Kommissionens samtalsparter i ärenden av det här slaget är alltid medlemsstaternas statsförvaltning och inte de lokala förvaltningarna.

Gemenskapen är inte part till Ramsarkonventionen och kommissionen saknar därför behörighet när det gäller medlemsstaternas tillämpning av denna konvention.

2. Spanien har ännu inte lämnat in någon lista med förslag på områden i medelhavsregionen. Det går alltså inte att avgöra huruvida det nämnda området kommer att ingå i förslaget.

Listorna med förslag på områden som skall ingå i nätet Natura 2000 utvärderas av kommissionen tillsammans med företrädare för medlemsstaterna och oberoende experter.

På grund av det stora antalet föreslagna områden (flera tusen) är det inte möjligt att på plats undersöka värdet av varje sådant område.

3. Med anledning av att de spanska listorna är försenade har kommissionen inlett ett överträdelseförfarande mot Spanien för den bristande efterlevnaden av direktiv 92/43/EEG.

(¹) EGT L 206, 22.7.1992.

(98/C 196/91)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4045/97

från Raimo Ilaskivi (PPE), Marjo Matikainen-Kallström (PPE)
och Jyrki Otila (PPE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Ehec-bakterien och slaktning av nötkreatur

Ehec-bakterien har konstaterats hos nötkreatur i Finland. Detta har lett till att man måste slakta kreatur för att förhindra att sjukdomen sprids. Det är verkligen motiverat med slaktning, eftersom människor har omkommit och en del lider av blödande mag- och tarmsymptom.

Hur ämnar kommissionen säkerställa att s.k. infekterat kött inte används som föda för människor och djur? Slaktningen leder till enorma ekonomiska förluster för jordbrukarna; hur ämnar kommissionen ersätta dessa förluster?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(9 februari 1998)

Produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv 64/433/EEG om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen ("direktivet om färskt kött"), som konsoliderats genom direktiv 91/496/EEG om fastställande av regler om hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG and 90/675/EEG (¹), senast ändrat genom direktiv 95/23/EG om villkoren vid produktion och utsläppande på marknaden av färskt kött (²). Enligt dessa bestämmelser skall medlemsstaterna säkerställa att den officiella veterinären förklarar kött som är infekterat eller påverkat av någon sjukdom som otjänligt som livsmedel. Sådant kött kan följaktligen inte hamna i näringskedjan. Om köttet smälts ned och används som foder måste det behandlas på ett sätt som omöjliggör spridning av infektioner eller sjukdomar.

Villkoren för en eventuell medfinansiering med gemenskapsmedel omfattas av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet (³), den s.k. "veterinärfonden".

För det första kan med stöd av artiklarna 29, 32 och 33 avdelning III, kapitel 2 i beslut 90/424/EEG gemenskapsstöd beviljas inom ramen för en nationell plan som syftar till att säkerställa kontrollen av zoonoser. Hittills har ingen plan som omfattar Ehec-bakterien godkänts.

För det andra kan enligt artikel 4.3 i beslut 90/424/EEG brådskande åtgärder vidtas vid utbrott av en zoonos som avses i rådets direktiv 92/117/EEG av den 17 december 1992 om skyddsåtgärder mot specifika zoonoser och zoonotiska agenser hos djur och animaliska produkter för att förhindra utbrott av livsmedelsburna infektioner och förgiftningar (⁴), under förutsättning att sjukdomen innebär en omedelbar risk för folkhälsan. För närvarande har ingen finansiering beviljats på dessa grunder.

(¹) EGT L 268, 24.9.1991.

(²) EGT L 243, 11.0.1995.

(³) EGT L 224, 18.8.1990.

(⁴) EGT L 62, 15.3.1993.

(98/C 196/92)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4047/97**från Antonio Tajani (UPE) och Claudio Azzolini (UPE) till rådet***(15 januari 1998)**Ämne:* Banca d'Italias självständighet

Den framtida europeiska centralbankens hörnstenar kommer att vara centralbankernas självständighet och autonomi, som fortsatt bör tryggas i allt högre grad mot interventioner från den politiska maktens sida.

Känner rådet till den italienska regeringens och de parlamentariska majoritetsgruppernas otillbörliga påtryckningar mot Banca d'Italias chef Antonio Fazio som syftar till att få denne att sänka nyckelräntesatserna, vilket det rapporterats utförligt om i pressen?

Har den italienska regeringen någonsin förelagt rådet möjligheten att omgående ersätta Antonio Fazio med centralbanksrepresentanter som står den nuvarande regeringsmajoriteten närmare?

Anser rådet inte att initiativ av denna typ äventyrar Banca d'Italias självständighet och sätter Italiens deltagande i den gemensamma europeiska valutan samt senare medlemskap i detta system på spel?

Hur bedömer rådet centralbankschef Fazios yttrande om att strukturreformer och minskning av skattetrycket är oeftergivliga för deltagandet i den gemensamma valutan?

Svar*(30 mars 1998)*

Rådet ämnar inte ta ställning till de påståenden som de ärade parlamentsledamöterna syftar på i sin fråga.

Rådet medger att deltagande i den gemensamma valutan framtvingar betydande strukturreformer i medlemsstaterna. En del reformer har redan genomförts, och andra håller på att genomföras.

Vad beträffar situationen i Italien erinrar rådet om att det granskade Italiens konvergensprogram för perioden 1998–2000 vid sitt möte den 7 juli 1997 samt granskade detta lands budget för 1998 vid sitt möte den 19 januari 1998. Resultaten av dessa överläggningar har offentliggjorts.

(98/C 196/93)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4048/97**från Antonio Tajani (UPE) och Claudio Azzolini (UPE) till kommissionen***(14 januari 1998)**Ämne:* Banca d'Italias självständighet

Den framtida europeiska centralbankens hörnstenar kommer att vara centralbankernas självständighet och autonomi, som fortsatt bör tryggas i allt högre grad mot interventioner från den politiska maktens sida.

Känner kommissionen till den italienska regeringens och de parlamentariska majoritetsgruppernas otillbörliga påtryckningar mot Banca d'Italias chef Antonio Fazio som syftar till att få denne att sänka nyckelräntesatserna, vilket det rapporterats utförligt om i pressen?

Har den italienska regeringen någonsin förelagt kommissionen möjligheten att omgående ersätta Antonio Fazio med centralbanksrepresentanter som står den nuvarande regeringsmajoriteten närmare?

Anser kommissionen inte att initiativ av denna typ äventyrar Banca d'Italias självständighet och sätter Italiens deltagande i den gemensamma europeiska valutan samt senare medlemskap i detta system på spel?

Hur bedömer kommissionen centralbankschef Fazios yttrande om att strukturreformer och minskning av skattetrycket är oeftergivliga för deltagandet i den gemensamma valutan?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar*(23 februari 1998)*

Beträffande centralbankens självständighet:

I enlighet med bestämmelserna i artikel 109j EG-fördraget kommer kommissionen i sin konvergensrapport att bedöma om den nationella italienska centralbankens stadgar är förenliga med artiklarna 107 och 108 i fördraget och med stadgarna för Europeiska centralbankssystemet (ECBS). Enligt artikel 108 skall varje medlemsstat senast då ECBS upprättas säkerställa att dess nationella lagstiftning, inbegripet stadgan för dess nationella centralbank, är förenlig med detta fördrag och ECBS-stadgan.

Oberoende av det arbete som för närvarande pågår inom kommissionen beträffande bedömningen av den italienska centralbankens stadgar har kommissionen ingen kännedom om initiativ till skada för den italienska centralbankens självständighet eller om något eventuellt önskemål från regeringens sida att ersätta centralbankens direktör.

Beträffande nödvändigheten av strukturella reformer:

I den senaste ekonomisk årsrapporten och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken stödde kommissionen tanken på en minskning av skattetrycket och ett tidigarelagt genomförande av strukturella reformer. En sådan politik bidrar till den ekonomiska tillväxten och således till skapandet av arbetstillfällen. I flertalet medlemsstater är dessa reformer nödvändiga, oberoende av införandet av den gemensamma valutan.

I sin slutsats om Italiens konvergensprogram välkomnade Ekofin-rådet den 19 januari 1998 för övrigt de omfattande reformer som inletts eller genomförts av Italien sedan genomgången av konvergensprogrammet i juli 1997 och som berör skatte- och budgetprocedurer samt tilläggsbestämmelser till reformen av socialförsäkringssystemet år 1995.

(98/C 196/94)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4054/97**från Bartho Pronk (PPE) till kommissionen***(15 december 1997)*

Ämne: Nederländernas nettobidrag under 1997

Till vilket belopp uppskattar man att Nederländernas nettobidrag till Europeiska unionens budget kommer att uppgå till under 1997?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar*(19 januari 1998)*

Kommissionen gör inga beräkningar av budgetbalanser, dvs. skillnaden mellan medlemsstaternas bidrag till och från gemenskapens budget. Följaktligen finns inte de uppgifter om Nederländernas budgetställning för 1997 att tillgå, som parlamentsledamoten frågar efter. Skälen till kommissionens inställning i denna fråga diskuteras ingående i ett dokument med titeln Bidrag till budgeten, EU:s utgifter, budgetbalans och medlemsstaternas relativa välbefinnande, som kommissionen lade fram för Ekofin-rådet den 13 oktober 1997. Detta dokument finns tillgängligt på alla de elva officiella språken på Europa-hemsidan på World Wide Web.

(98/C 196/95)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4062/97**från Fernand Herman (PPE) till kommissionen***(14 januari 1998)*

Ämne: Sjukvård

Enligt förordning nr 1408/71 ⁽¹⁾ om social trygghet kan inte unionsmedborgarna förvägras tillstånd att i en annan medlemsstat få effektivare behandling om de inte kan erbjudas denna vård inom en tidsrymd som tar hänsyn till deras ålder och hälsotillstånd. Domstolen har sedan 1978 bekräftat denna förpliktelse (mål 117/177).

Vad gör kommissionen för att behöriga franska myndigheter skall leva upp till sina förpliktelser enligt gemenskapsrätten och låta sina medborgare få komma under geriatrisk rehabilitering i Belgien, som gör att de kan återvända till hemmet inom tre månader, istället för att få en dyrare palliativ behandling i Frankrike?

(¹) EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(17 februari 1998)

Kommissionen önskar göra ledamoten uppmärksam på att, enligt domstolens dom i målet 117/77 (Pierik) och till vilken det hänvisas, har artikel 22.2 andra stycket i förordning (EEG) nr 1408/71 (¹) ändrats genom rådets förordning nr 2793/81 av den 17 september 1981 (²) om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjer flyttar inom gemenskapen och förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71.

Enligt den aktuella texten i denna förordning krävs ett förhandstillstånd för att få sjukvårdskostnader ersätta (undantaget omedelbart nödvändiga kostnader) som har uppstått i en annan medlemsstat än den medlemsstat där personen i fråga är försäkrad (se artikel 22.1 c). Detta tillstånd "får inte vägras, om vården är en förmån som utges enligt lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium personen är bosatt och om han i den staten inte kan få vård inom den tid som, med beaktande av hans aktuella hälsotillstånd och sjukdomens sannolika förlopp, där är normal för vården i fråga" (artikel 22.2 sista stycket).

Angående problemet att få tillstånd från de franska myndigheterna för rehabiliterande geriatrisk vård i Belgien, undersöker kommissionen alla sådana klagomål utifrån gällande aktuella bestämmelser, dvs. kommissionen kontrollerar om behandlingen finns med bland de tjänster som föreskrivs i den franska lagstiftningen och om den kan ges inom den tid som är normal för sådan vård i Frankrike.

För närvarande är dock frågan om huruvida systemet med förhandstillstånd är förenligt med artiklarna 30 och 59 i EG-fördraget föremål för överläggningar vid domstolen, målen Decker (C-120/95) och Kohll (C-160/96).

Kommissionen avvaktar de domar som domstolen kommer att avkunna i dessa mål innan man eventuellt tar lämpliga initiativ.

(¹) En uppdaterad version av denna förordning antogs genom rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, EGT L 28, 30.1.1997.

(²) EGT L 275, 29.9.1981.

(98/C 196/96)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4073/97

från Riccardo Nencini (PSE) till kommissionen

(14 januari 1998)

Ämne: Försäkringar

Bolaget Fondiaria assicurazioni håller på att genomföra en omstrukturering som beträffar nätverken inom Fondiaria och bolagen Milano assicurazioni, Polaris och Previdente. Omstruktureringen innebär att ett inte närmare preciserat, men under alla omständigheter mycket högt antal både direkta och indirekta arbetstillfällen kommer att skäras ned.

Förutom att Fondiaria säger upp försäkringsagenternas fullmakter informerar bolaget sina kunder om att deras försäkringsbrev upphävs, vilket skapar förvirring bland försäkringstagarna, liksom betydande störningar.

Ämnar kommissionen kontrollera om det ovannämnda försäkringsbolaget har brutit mot antitrustbestämmelserna och bestämmelserna om konsumenternas rättigheter?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(9 mars 1998)*

På grundval av de uppgifter som nyligen inkommit till kommissionen antas att omstruktureringen av bolaget Fondiaria inte snedvrider konkurrensen enligt artiklarna 85–94 i EG-fördraget.

Det är inte möjligt att ge ett abstrakt svar på frågan om konsumenträttigheter. Medan den grundläggande principen att avtal skall hållas uppenbarligen gäller, kan avtalet dock brytas om speciella omständigheter råder. Klausuler i kontrakt som medger detta kan anses vara oskäligen enligt rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ⁽¹⁾ men detta kan inte fastställas utan ingående granskning. I vilket fall som helst är det inte kommissionens uppgift att undersöka om företagen agerar i överensstämmelse med nationella åtgärder som syftar till att införa detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 95, 21.4.1993.

*(98/C 196/97)***SKRIFTLIG FRÅGA E-4077/97****från Guido Podestà (UPE) till kommissionen***(14 januari 1998)*

Ämne: Främjande av ett system med garantier för prestanda i Europeiska unionen

Som svar på mitt muntliga inlägg i plenum avseende Tappinbetänkandet om offentlig upphandling avgav Mario Monti den 21 oktober 1997 ett yttrande för kommissionen, i vilket han inte ställde sig negativt till införande av nya typer av garantier för punktligt genomförande av offentliga kontrakt, d.v.s. garantier för prestanda (sk. Performance Bond), och underströk bl.a. att de små och medelstora företagen inte får diskrimineras eller förfördelas.

Kan kommissionen uppge om och när den ämnar utföra mer ingående undersökningar i syfte att fastställa om det är lämpligt att införa dessa garantier och på vilket sätt det bör ske?

Om kommissionen inte ämnar inleda dessa undersökningar – vilka är i så fall orsakerna till detta beslut?

Om kommissionen däremot genomför de undersökningar som nämnts ovan, ämnar den i så fall utarbeta ett förslag som syftar till att införa dessa system med garantier för genomförande av offentliga kontrakt i gemenskapslagstiftningen? När förväntas detta kunna ske?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(10 mars 1998)*

Kommissionen angav som svar på en fråga som parlamentsledamoten ställde i samband med en debatt om Tappin-rapporten om grönboken om offentlig upphandling ⁽¹⁾, att uppfyllelsesäkerheter kan spela stor roll för att underlätta öppnandet av marknaden för offentlig upphandling inom byggsektorn. Undersökningen om den inre marknads inverkan och effektivitet ⁽²⁾, som genomfördes för kommissionens räkning under 1996, visade att den offentliga upphandlingen på detta område inte har öppnats för konkurrens i någon större utsträckning. Kommissionen är övertygad om att detta huvudsakligen beror på att det inte finns någon verklig konkurrens och välkomnar därför varje åtgärd som kan leda till en ökad sådan.

Förutom kommissionens initiativ, såsom att ge mandat till Europeiska standardiseringsorganisationen (CEN) och Europeiska standardiseringsorganisationen inom elområdet (Cenelec) att utveckla en kvalifikationsstandard, finns det ett stort behov av initiativ från den privata sektorn. Utvecklingen av uppfyllelsesäkerheter verkar vara ett lovande exempel på ett sådant initiativ. Kommissionen följer noga med utvecklingen av detta och liknande initiativ, men anser inte att den behöver vidta åtgärder i detta skede. Om det senare skulle visa sig att kommissionen väsentligen skulle kunna bidra till ett framgångsrikt genomförande av dessa initiativ, kommer den att fatta lämpliga beslut på grundval av den information som står den till buds då.

⁽¹⁾ KOM(96) 583 slutlig.

⁽²⁾ KOM(96) 520 slutlig.

(98/C 196/98)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4078/97
från Monica Baldi (UPE) till kommissionen*(14 januari 1998)**Ämne:* Anti-italienska TV-inslag på Channel Four

De anti-italienska TV-inslag som nyligen visats på den brittiska TV-kanalen Channel Four i samband med presentationen av fotbollsmatchen mellan Italien och Ryssland är djupt kränkande för Italien och utgör ett incitament till intolerans och våld.

Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att förhindra att medierna bryter mot principen om rätt till fred och tolerans, som Europeiska unionen bygger på, och plikten att respektera den nationella identiteten hos unionens medlemsstater, som fastställs i de gemensamma bestämmelserna i artikel F i Fördraget om upprättandet av Europeiska unionen?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar*(24 februari 1998)*

Kommissionen kände inte till att Channel 4 i Förenade kungariket sände den typ av trailer som parlamentsledamoten nämner och tog genast upp frågan med de brittiska myndigheterna. De har informerat kommissionen om att dessa frågor i Förenade kungariket regleras av Independent television commission (ITC), som är ansvarig för att tillämpa de brittiska genomförandebestämmelserna för Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (direktivet "Television utan gränser"), som utgör gemenskapens rättsliga ram för TV-sändningar⁽¹⁾. Vidare prövar Broadcasting standards commission (BSC) klagomål utifrån sina sändningsregler, som alla brittiska sändningsföretag anslutit sig. Båda dessa organ har undersökt ärendet och har dragit slutsatsen att trailrarna visserligen var ett exempel på dålig humor, men att de inte bröt mot de brittiska reglerna om god smak och anständighet. Det skall påpekas att trailrarna bara sändes före den första matchen och inte upprepades före den andra matchen. Vidare har den brittiske idrottsministern vid kontakter med ordföranden i Italiens olympiska kommitté sagt, att han helhjärtat instämmer i att inslag inte skall sändas om de kan tolkas som en uppmuntran till olämpligt beteende bland åskådare vid internationella tävlingar. Med tanke på omständigheterna anser kommissionen att incidenten var olycklig, men att den inte kan anses som ett brott mot gemenskapsrätten. Kommissionen är övertygad om att den inte kommer att upprepas.

⁽¹⁾ EGT L 202, 30.7.1997.

(98/C 196/99)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4079/97
från Georg Jarzembowski (PPE) till kommissionen*(18 december 1997)**Ämne:* Markttjänster

Den 15 oktober 1996 utfärdade rådet direktiv 96/67/EG⁽¹⁾ om tillträde till marknaden för markttjänster på flygplatserna inom gemenskapen. Tidsfristen för genomförandet av direktivet i medlemsstaterna fastställdes i enlighet med artikel 23 i direktivet till ett år efter det att direktivet offentliggjorts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Denna tidsfrist gick ut den 26 oktober 1997. Målet med direktivet är att öppna markttjänsterna för konkurrens efter att flygplatserna i årtionden haft en monopolliknande ställning samt att också ge nya leverantörer tillgång till markttjänsterna.

Mot bakgrund av detta ställer jag följande frågor till kommissionen:

1. Vilka medlemsstater har införlivat direktivet i den nationella lagstiftningen inom utsatt tid eller fram till dags dato?
2. Har kommissionen redan granskat om införlivandeakterna i de medlemsstater som redan införlivat direktivet faktiskt stämmer överens med uppgifterna i direktivet? Om svaret är ja, vad blev resultatet? Om svaret är nej, när har kommissionen för avsikt att göra detta?

3. Har de medlemsstater som inte införlivat direktivet inom utsatt tid redan meddelat kommissionen när de tänker göra det? (Var vänlig och ange vilka datum medlemsstaterna angett).
4. Vilka åtgärder håller kommissionen på att vidta för att kräva att de länder som fortfarande inte införlivat direktivet gör det?
5. På vilket sätt kan drabbade företag efter tidsfristens utgång ställa krav som finns i direktivet i de stater som fortfarande inte har införlivat det?

(¹) EGT L 272, 25.10.1996, s. 36.

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(16 februari 1998)

Genomförandet i nationell lagstiftning av direktiv 96/67/EG om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen skulle vara avslutat före den 25 oktober 1997. Ingen nationell lagstiftning hade meddelats kommissionen före tidsgränsens utgång och därför sändes formella underrättelser till samtliga medlemsstater den 29 december 1997.

Fyra medlemsstater (Tyskland, Frankrike, Finland och Förenade kungariket) har nu genomfört direktivet, medan den majoritet (Belgien, Nederländerna, Luxemburg, Irland, Danmark, Sverige, Grekland och Österrike) som ännu inte genomfört direktivet har underrättat kommissionen om att detta kommer att göras under det första kvartalet 1998. De resterande medlemsstaterna har ännu inte inkommit med några svar.

Under genomförandeprocessen hålls kommissionen underrättad om de lagtexter som utarbetats så att den kan yttra sig om huruvida de är tillräckliga och korrekta.

Enligt EG-domstolens rättspraxis kan företag förlita sig direkt på bestämmelserna i ett gemenskapsdirektiv i de fall då en medlemsstat inte genomfört lagen före tidsfristens utgång, på villkoret att dessa bestämmelser är tydliga, otvetydiga, villkorslösa och inte beroende av ytterligare åtgärder från gemenskapens eller de nationella myndigheternas sida. Dessutom kan företag, under vissa förhållanden, begära ersättning från medlemsstaten för skador som de åsamkats som en följd av att staten inte genomfört ett gemenskapsdirektiv före tidsgränsens utgång.

(98/C 196/100)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4087/97

från Katerina Daskalaki (UPE) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Vattenkraftverk på arkeologiskt område

Nyligen utfärdade de behöriga myndigheterna tillstånd för uppförandet av två vattenkraftverk i Dimitsana-trakten, nära ett område som av kulturministeriet förklarats utgöra ett enhetligt arkeologiskt område, beläget i omgivningarna av den mytomspunna floden Lousios Gortynias i vars närhet också Johannes Prodromos och Aemilius kloster samt det antika Gortys ligger. Tillståndet ifråga innehåller också en bestämmelse som tillåter att ledningar dras genom sluttningarna längs floden. I samma område invigdes för övrigt nyligen ett friluftsmuseum för vattenkraft som bland annat inrättats genom samfinansiering från Europeiska unionen.

Har kommissionen för avsikt att vidta några åtgärder för att skydda det här området som kännetecknas av en osedvanligt naturskönhet och som därutöver hyser många minnesmärken som tillhör vårt europeiska kulturarvet?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar*(4 mars 1998)*

Som parlamentsledamoten känner till hör skyddet av det nationella arkeologiska kulturarvet till de frågor där medlemsstaterna är ensamt behöriga och ansvariga. Gemenskapens, särskilt kommissionens, insatser begränsas av subsidiaritetsprincipen och är klart definierad i artikel 128 i EG-fördraget. Närmare bestämt skall gemenskapen främja samarbete mellan medlemsstaterna för att bevara kulturarvet. Detta samarbete kan konkretiseras i program av typen Rafael, som fastställs gemensamt av parlamentet och rådet.

Mot denna bakgrund är det uppenbart att kommissionen inte kan ingripa i det ärende som parlamentsledamoten nämner, nämligen uppförandet av vattenkraftverket nära Dimitsana.

(98/C 196/101)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4089/97**från Peter Truscott (PSE) till kommissionen***(16 januari 1998)*

Ämne: Bidrag till Hertfordshire från sysselsättningsfonderna Adapt, Horizon, Youthstart, Now och Integra 1994-1997

Vill kommissionen vara vänlig att informera mig om storleken på det stöd Hertfordshire har fått från sysselsättningsfonderna ADAPT, Horizon, Youthstart, NOW och Integra under 1994, 1995, 1996 och 1997?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar*(4 februari 1998)*

Nedanstående belopp (i ecu) har utbetalats av Europeiska socialfonden (ESF) till projekt där de ansökande organisationerna eller kontaktpersonerna hade en adress i Hertfordshire:

	1995	1996	1997
ADAPT	14 671	538 677	847 285
Horizon	37 699	121 508	371 503
Youthstart	53 367	68 968	89 713
NOW	27 328	33 709	273 974

Siffrorna för 1995 och 1996 utgör ESF:s totala utgifter under dessa kalenderår. Dessa består av en första förskottsbetalning på upp till 50 % av de medel som anslagits från ESF och en andra förskottsbetalning på upp till 30 %. Båda dessa förskottsbetalningar görs under ifrågavarande år. Återstoden utbetalas året därpå sedan de sista utgiftsposterna godkänts. Siffrorna för 1997 avser de medel som begärts från ESF och som har godkänts för projekt år 1997.

Inga organisationer i Hertfordshire har mottagit medel för Integra (eller för det program som var dess föregångare på detta område, Horizon disadvantaged). Inga projekt har fått medel för 1994 eftersom den första ansökningsomgången gällde verksamhet år 1995-1997.

(98/C 196/102)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4093/97**från Peter Truscott (PSE) till kommissionen***(16 januari 1998)*

Ämne: Stöd till Hertfordshire från ERUF och Konver-programmet 1994-1997

Vill kommissionen vara vänlig att informera mig om vilka summor Hertfordshire har fått från ERUF och genom programmet Konver under 1994, 1995, 1996 och 1997?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(26 februari 1998)

Hertfordshire kan inte komma i åtnjutande av direktfinansiering från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) eftersom detta grevskap inte är upptaget bland de regioner som är berättigade till stöd från strukturfonderna. Däremot har Hertfordshire erhållit finansiellt stöd från gemenskapens initiativprogram Konver.

ERUF och Europeiska socialfonden (ESF) har beviljat Hertfordshire följande finansiella stöd inom programmet Konver II under perioden 1994-1999:

Projekt	Sökande	Beviljat stöd (i GBP)	Milj. ecu
ERUF			
I. Främjande av turism	Hertfordshire County Council	107 000	0,161
II. Herts, Beds 1 Luton Åtgärd 1	Herts training and enterprise Council (TEC)	1 151 000	1,732
III. Herts, Beds & Luton Åtgärd 2	Herts. TEC	265 000	0,399
		1 523 000	2,292
ESF			
I. Winning out of Defence 1996	Herts. TEC	310 770	0,468
II. Winning out of Defence 1997	Herts. TEC	444 600	0,667
III. Kompetensbrist i tillverkningsindustrin	Herts. TEC	104 850	0,158
		860 220	1,293

Det är inte möjligt att ge en detaljerad översikt på årsbasis av alla utbetalningar till Hertfordshire. Denna information finns hos Förenade kungarikets regering. Programmet förvaltas av regeringens kontor för östra regionen.

(98/C 196/103)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4095/97

från Peter Truscott (PSE) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Stöd till Hertfordshire genom Phare och Tacis 1994-1997

Vill kommissionen vara vänlig att informera mig om storleken på det stöd som Hertfordshire fått inom ramen för Phare och Tacis under 1994, 1995, 1996 och 1997?

Svar från Hans van den Broek på kommissionens vägnar

(5 februari 1998)

Syftet med finansieringen inom Phare och Tacis är att bistå staterna i Central- och östeuropa respektive de nya oberoende staterna och Mongoliet. Inom dessa program kan finansiering inte erhållas för stöd till områden inom gemenskapen. Organisationer från den offentliga och den privata sektorn inom gemenskapen deltar i genomförandet av Phare- och Tacisprogrammen. Beträffande detta deltagande för kommissionen ingen regional statistik för enskilda länder.

(98/C 196/104)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4096/97
från Peter Truscott (PSE) till kommissionen
(16 januari 1998)

Ämne: Stöd till Hertfordshire genom MEDIA II och tvillingstadsprogram 1994-1997

Vill kommissionen vara vänlig att informera mig om storleken på det stöd som Hertfordshire har fått genom Media II och programmet för tvillingstäder under 1994, 1995, 1996 och 1997?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar
(13 mars 1998)

Programmet Media II startade den 1 januari 1996 och innan dess beviljades inget stöd.

År 1996 fick inget företag med säte i Hertfordshire stöd från Media-programmet.

År 1997 fick företaget Arrow Film Distributors Ltd i Radlett 25 000 ecu i stöd.

Hertfordshire har fått kommissionens stöd till vänorter inom Europeiska gemenskapen enligt budgetrubrik A3021 med 5 898 ecu år 1994, 5 427 ecu år 1995, 14 201 ecu år 1996 och med 11 036 ecu år 1997.

(98/C 196/105)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4097/97
från David Morris (PSE) till kommissionen
(16 januari 1998)

Ämne: Utveckling av och stöd till mänskliga resurser

Kommissionen föreslår fyra inriktningar för utveckling av mänskliga resurser under mål 3. Kommer dessa att vara identiska under mål 1 och 2? Kommer även den föreslagna ESF-förordningen att specificera den ekonomiska fördelningen mellan dessa inriktningar och i så fall i vilken omfattning?

Svar avgivet av Pádraig Flynn på kommissionens vägnar
(2 februari 1998)

Kommissionen håller för närvarande på att utarbeta ett förslag till förordningar för strukturfonderna för perioden 2000-2006 och avser att anta dem före påsk 1998. En närmare redogörelse av bakgrunden till dessa förslag finns i Agenda 2000 ⁽¹⁾.

Det föreslås, att det nya mål 3, som omfattar de fyra områden som nämns i Agenda 2000, skall ha två huvudfunktioner bl.a. följande:

- Gemensamma ramar för alla insatser av Europeiska socialfonden (dvs. mål 1, 2 och 3) för att säkerställa överensstämmelse mellan å ena sidan de nationella och de europeiska strategierna för utveckling av mänskliga resurser och regionala insatser å den andra.
- Självständigt mål för finansiering av åtgärder för utveckling av mänskliga resurser utanför mål 1 och 2-regionerna så att en sammanhängande strategi för utveckling av mänskliga resurser säkerställs i hela EU.

Man har ännu inte beaktat de praktiska detaljerna när det gäller genomförandet av mål 3. Frågan om prioritering när det gäller programmering och finansiering är ännu inte utredd. Kommissionens förslag kommer att framgå av de förslag till förordningar som kommer att läggas fram under 1998.

⁽¹⁾ KOM(97) 2000 slutlig.

(98/C 196/106)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4099/97**från Winifred Ewing (ARE) till kommissionen***(16 januari 1998)**Ämne:* Tilldelning av kontrakt

Det belgiska företaget GIM, Geographic Information Management, liksom dess moderbolag GIM i Luxemburg, har regelbundet tilldelats kontrakt av Europeiska kommissionen (bland andra av GISCO/Luxemburg och Eurostat) samt av Europeiska miljöbyrån för bland andra Corine- och Phare-programmen.

Flertalet av dessa projekt gick till företaget utan konkurrens från andra.

1. Kan kommissionen tillhandahålla en lista över alla kontrakt som tilldelats GIM Belgien och GIM Luxemburg under de senaste fem åren? Enligt vilket förfarande tilldelades de? För vilka belopp och perioder tilldelades kontrakten?
2. Är kommissionen medveten om att 99 procent av aktierna i GIM Belgien ägs av GIM Luxemburg och att 75 procent av aktierna i GIM Luxemburg ägs av ett företag kallat KIVAL Consultants, registrerat i Bahamas?
3. Bahamas är känt för att vara en av de platser där lagstiftningen gör det omöjligt att kartlägga aktieinnehavet i ett företag. Målsättningen med denna lagstiftning är att locka till sig företag vars aktieägare önskar förbli anonyma för att kunna agera under sekretess. Håller kommissionen med om att det är olämpligt att ingå kontrakt med företag vars aktiemajoritet är förlagd till sådana platser?
4. Håller kommissionen med om att de företag man tilldelar kontrakt borde avslöja sina aktieägares identitet för att förhindra att kontrakt tilldelas företag som är förbundna med hemliga organisationer?

Svar från Erkki Liikanen på kommissionens vägnar*(18 mars 1998)*

1. Kommissionen har tilldelat bolaget Geographic Information Management (GIM) flera kontrakt under senare år.

Under de senaste fem åren har fyra kontrakt tilldelats inom ramen för bistånd till tredje land, särskilt programmet Phare. Med hänsyn till att beloppen i de olika fallen understeg den tröskel på 50 000 ecu som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 3906/89 om ekonomiskt stöd till Ungern och Polen ⁽¹⁾, har tre av dessa kontrakt tilldelats direkt. Kontrakten avsåg tillverkning av kartor och löptiden skiftade mellan ett och tre år.

När det gäller kontrakt som ligger utanför ramen för bistånd till tredje land, har fyra sådana tilldelats under de senaste fem åren. Tre offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning och det fjärde, vars värde understeg tröskeln för offentliggörande, tilldelades på grundval av det selektiva förfarandet enligt budgetförordningen ⁽²⁾. Samtliga kontrakt har således tilldelats i enlighet med de förfaranden för offentlig upphandling som föreskrivs i budgetförordningen och direktiven om offentlig upphandling.

Bolagets insatser har i samtliga fallen varit tillfredsställande. Planering och genomförande av arbeten som anförtrots bolaget har inte gett upphov till några som helst problem.

2. och 3. Direktiven om offentlig upphandling och särskilt artiklarna 29 och 30 i direktiv 92/50/EEG om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster ⁽³⁾ ger möjlighet att utesluta leverantörer som inte har uppfyllt sina skyldigheter vad gäller skatter och socialförsäkringsavgifter. Däremot ger direktiven ingen möjlighet att utesluta ett företag på grund av att dess bolagskapital innehas av en viss person eller ett annat bolag. Ett sådant villkor skulle bedömas som diskriminerande mot bakgrund av direktiven.

För att undvika att underlätta skatteflykt, kan kommissionen begära nödvändig dokumentation av leverantörerna. Vad gäller Phare kräver kommissionen att konsulter som finns upptagna i urvalsförteckningarna har sitt säte antingen i en medlemsstat eller i mottagarlandet. Leverantörer eller kontraktsparter som misstänks stå i samröre med illegala organisationer granskas särskilt. Resultaten av dessa undersökningar vidarebefordras till kommissionen.

Detaljuppgifterna för de fyra kontrakt som översteg 50 000 ecu kommer att sändas direkt till parlamentsledamoten och parlamentets generalsekretariat.

(¹) EGT L 375, 23.12.1989.

(²) EGT L 356, 31.12.1977.

(³) EGT L 209, 24.7.1992.

(98/C 196/107)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4106/97

från Konstantinos Hatzidakis (PPE) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Hur förverkligandet av gemenskapsinitiativen och projekten inom sammanhållningsfonden framskrider i Grekland

Skulle kommissionen med hjälp av en jämförande och detaljerad tabell upplysa mig om hur förverkligandet av gemenskapsinitiativen och projekten inom sammanhållningsfonden framskrider inom var och en av medlemsstaterna?

Svar avgivet av Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(6 mars 1998)

På grund av svarets längd, inräknat ett antal tabeller, sänder kommissionen det direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/108)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4107/97

från Joan Vallvé (ELDR) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Utnyttjande av kyltjänster i gränstrakter med fruktproduktion

I gränstrakter med fruktproduktion uppstår det beroende på skörden brist på kylkapacitet på ena sidan av gränsen, medan det på den andra sidan finns överskottskapacitet. Detta kan medföra att jordbrukare på en sida av gränsen utnyttjar systemet med uthyrning av kyltjänster i grannlandet.

Har kommissionen planerat några åtgärder för att underlätta det gränsöverskridande samarbetet vid förädling och saluföring av jordbruksprodukter?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(18 februari 1998)

Genom den reform av den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker som införts genom rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 (¹) fastställs åtgärder som gör det möjligt att hantera den situation som ledamoten beskriver.

I själva verket kan producentorganisationerna genomföra verksamhetsprogram bland annat för att förbättra kvaliteten på produkterna och utveckla deras kommersiella värde. I detta syfte kan fryshus som är belägna i en annan medlemsstat hyras. Med de förutsättningar som gäller för den inre marknaden kan bearbetning eller avsättning ske utan territoriell begränsning.

Dessa verksamhetsprogram finansieras till 50 % av gemenskapen men om ett program läggs fram av flera producentorganisationer i gemenskapen som agerar i olika medlemsstater för transnationella åtgärder höjs denna finansiering till 60 % av de utgifter som faktiskt har genomförts.

(¹) EGT L 297, 21.11.1996.

(98/C 196/109)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4108/97

från Gianfranco Dell'Alba (ARE) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Rättegången om mordet på den italienske medborgaren Giacomo Turra i Colombia den 3 september 1995

Den 15 december inleds vid militärdomstolen i Cartagena (Colombia) den krigsrätt som slutligen skall pröva det fall där 5 polismän står åtalade för dråp på unionsmedborgaren Giacomo Turra som avled vid 24 års ålder i Cartagena.

Rättegången har kommit till stånd efter det att de colombianska myndigheterna flera gånger försökt förhindra detta och tack vare påtryckningar, inte bara från den italienska regeringen utan även från åtskilliga internationella organisationer som är verksamma på området för de mänskliga rättigheterna. Kommissionen anslog nyligen USD 5 miljoner i form av humanitärt bistånd till den colombianska staten som därmed förband sig att förbättra respekten för de mänskliga rättigheterna i landet. Rättegången är naturligtvis en viktig bekräftelse på den colombianska statens goda vilja att bekämpa den strafflöshet som den kännetecknas av.

Anser inte kommissionen, mot bakgrund av ovanstående, att det vore lämpligt att ta tillfället i akt att skicka observatörer till Colombia för att kontrollera att rättegången förlöper på ett korrekt sätt och med respekt för de mänskliga rättigheterna?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(4 februari 1998)

Kommissionen följer bekymrat utvecklingen av situationen beträffande de mänskliga rättigheterna i Colombia som fortsätter att vara generellt sett otillfredsställande. Kommissionen har därför för avsikt att, genom delegationen i Bogota och samordnat med medlemsstaternas diplomatiska beskickningar på platsen, nära följa rättegången mot Giacomo Turras förmodade banemän.

Kommissionen vill vidare erinra om att den ger mycket hög prioritet både åt initiativ som kan bidra till en förstärkning av mekanismerna för skydd av de mänskliga rättigheterna i Colombia och åt uppföljningen av fall av kränkningar av dessa rättigheter. Det sker på tre olika sätt, nämligen genom en förstärkning av det internationella samfundets närvaro i landet (fortsatt finansiering av de internationella observatörer som ställts till förfogande för FN:s människorättskommissariats kontor för att följa situationen i hela landet beträffande mänskliga rättigheter), genom finansiering av initiativ till förmån för lokala icke-statliga organisationer som är aktiva inom området demokrati och mänskliga rättigheter samt genom strukturellt stöd till rättsförvaltningen.

Vad gäller det program för humanitärt bistånd som parlamentsledamoten hänvisar till är det viktigt att erinra om att detta stöd, med hänsyn till dess syften, inte skall styras av eller underkastas politiska överväganden. Detta följer av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (¹).

Det stöd i andra former som Colombia mottar från kommissionen är till helt övervägande del avsett för de mest eftersatta grupperna i landet. Vid genomförandet av stödet samarbetar kommissionen med ett stort antal lokala och internationella icke-statliga organisationer.

Det bör understrykas att Colombia har undertecknat ett regionalt samarbetsavtal med gemenskapen enligt vilket stöd från gemenskapen är beroende av att de mänskliga rättigheterna i landet respekteras.

(¹) EGT L 163, 2.7.1996.

(98/C 196/110)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4109/97
från Mirja Ryynänen (ELDR) till kommissionen
(18 december 1997)

Ämne: Stöd till organisationer som mottar EU-bidrag för sin verksamhet

Kommissionen ger verksamhetsbidrag till flera organisationer. Organisationernas problem är att de inte får information om hur stort deras bidrag är förrän sent under mitten av året ifråga eller först på hösten. Detta gör att det blir omöjligt att planera verksamheten rationellt och skapar osäkerhet vad gäller att inleda projekt som kräver medel.

Situationen skulle underlättas om de organisationer som visat sig vara stabila samarbetsparter fick ut hälften av det bidrag som anslagits föregående år i början av året och om eventuella förändringar i det totala bidraget beaktades i den summa som betalas ut vid årets slut.

Vad ämnar kommissionen göra för att bidragen till organisationernas verksamhet skall fungera bättre ur brukarnas synvinkel än för närvarande?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(18 februari 1998)

Driftsanslagen i gemenskapens budget fördelas inte på förhand mellan de många organisationerna. En organisation kan erhålla ekonomiskt stöd av kommissionen om den framlägger ett förslag till projekt som för det första utgör en åtgärd som faller inom ramen för budgetmyndighetens allmänna budget och som för det andra uppfyller de särskilda krav som fastställs i gemenskapslagstiftningen rörande genomförandet av denna särskilda åtgärd.

Av detta följer att kommissionen måste göra en särskild granskning av ansökan från den potentiella mottagaren.

En proportionell tilldelning av driftsanslag som frågeställaren föreslår gör det omöjligt för kommissionen att iakta villkoren (i artikel 2) i budgetförordningen som syftar till att säkerställa en god användning av allmänna medel i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning, särskilt vad gäller sparsamhet och kostnadseffektivitet.

Vad gäller ett effektivare genomförande av driftsanslagen sker denna undersökning allt mer jämt fördelat över året i syfte att säkerställa ett jämnare genomförande av budgeten och förkorta tiden mellan inlämnandet av ansökan och kommissionens svar.

(98/C 196/111)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4114/97
från Yves Verwaerde (PPE) till kommissionen
(16 januari 1998)

Ämne: Socialpolitiken inom ramen för förbindelserna mellan EU och AVS-staterna

Skulle kommissionen vilja informera om den politik den har för avsikt att föra och de åtgärder den har för avsikt att vidta för att stödja socialpolitiken i syfte att bekämpa fattigdomen och öka sysselsättningen i AVS-staterna?

Svar från João de Deus Pinheiro på kommissionens vägnar

(17 februari 1998)

Kommissionens arbete i kampen mot fattigdomen i länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet framgår av den nyligen utgivna rapporten om samarbetet mellan gemenskapen och AVS-länderna 1996 som skickas direkt till frågeställaren och Europaparlamentets sekretariat. Rapporten innehåller uppgifter om de olika typer av åtgärder som har genomförts på det makroekonomiska planet, inom olika sektorer och på projektnivå. Kommissionen har för avsikt att fortsätta det arbete som redan inletts, såväl på det politiska området som i den operativa verksamheten.

I riktlinjerna för samarbetet efter det att Lomé-avtalet löpt ut krävs uttryckligen ett engagemang för att fattigdomen utrotas. Två nya meddelanden till rådet kommer att utarbetas under det innevarande halvåret beträffande mikrofinansiering och de infödda befolkningsgrupperna. I båda meddelandena kommer politiska riktlinjer att anges för de olika aspekterna av fattigdomsminskningen. Mikrofinansieringen erbjuder en möjlighet till ökad sysselsättning och ökade inkomstmöjligheter för de mycket fattiga som står utanför den formella sektorn. En politik som tar sikte på den infödda befolkningen skapar en ram inom vilken dessa sårbara gruppers särskilda behov kan behandlas och som öppnar deras möjligheter till utveckling.

I de nationella vägledande program som överenskommit med AVS-länderna inom ramen för den åttonde Europeiska utvecklingsfonden är det övergripande målet att minska fattigdomen. De sektorer som prioriteras varierar och inkluderar bl.a. tryggad livsmedelsförsörjning, olika samhällssektorer och landsbygdsutveckling. Den berörda personalen kommer nu att genomföra dessa åtgärder.

(98/C 196/112)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4119/97

från Marjo Matikainen-Kallström (PPE) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Narkotikaproblem som orsakas av Afghanistan och Pakistan

Årligen strömmar betydande mängder narkotika över Afghanistans och Pakistans gränser in på marknaderna i Europa och USA. Enligt statistik från FN:s utvecklingsprogram UNDP producerar t.ex. Afghanistan varje år 2 500 ton opium, varav två tredjedelar förädlas till heroin. En stor del av förädlingen och smugglingen till marknaden i väst sker genom Pakistan. Särskilt hårt drabbas Europeiska unionen, eftersom narkotikan alltför lätt kommer in på den inre marknaden. Övervakningen av EU:s yttre gränser bör effektiveras, framför allt genom ett effektivare informationsutbyte och högteknologiska metoder.

Med hänvisning till det ovan anförda vill jag ställa följande fråga: Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att biträda och utöva påtryckningar på Afghanistan och Pakistan för att dessa kraftigare skall bekämpa producenterna, förädlarna och förmedlarna av narkotika? Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att utreda hur unionens yttre gränser kunde övervakas på ett effektivare sätt i syfte att stoppa tillströmningen av narkotika?

Svar från Manuel Marín på kommissionens vägnar

(17 februari 1998)

Anslag från punkt B7-6210 i gemenskapens budget är för närvarande avsedda för finansiering av direkta åtgärder som åtgärder för att förebygga och minska narkotikamissbruk och för att kontrollera tillgången på narkotika genom att förhindra avledning av prekursorer och genom finansiering av åtgärder mot penningtvätt i olika länder.

Under de nuvarande förhållandena i Afghanistan kan kommissionen inte göra mer än att stödja begränsade, men dock vittomspännande, projekt för behandling, rehabilitering och prevention i de områden som är mest drabbade av opiummissbruk. Kommissionen har lämnat tekniskt bistånd till Förenta nationernas narkotikakontrollprogram (UNDCP), för genomförande av den årliga kontrollen av vallmoodlingen. Eftersom Afghanistan för närvarande inte har något riktigt fungerande grundlagsenligt system för genomdrivande av lagstiftningen, är det inte möjligt för kommissionen att ingripa i landet mot tillverkare, förädlare eller leverantörer av narkotika.

I Pakistan, där en betydande del av befolkningen är missbrukare (uppskattningsvis 2 miljoner heroinmissbrukare), har kommissionen försökt leda det gemenskapsbistånd som är avsett för förebyggande av narkotikamissbruk, utbildning, behandling och rehabilitering via statliga och icke-statliga organisationer. Kommissionen deltar dessutom i ett projekt med Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete (SAARC) avseende kontroll av prekursorer. Genomförandet av projektet kommer att ske genom UNDCP.

Vad beträffar kontrollen vid gemenskapens yttre gränser av den olagliga narkotikahantering som har sitt ursprung i framför allt Afghanistan och Pakistan är kommissionen i färd med att genom regionala och nationella Phare-narkotikabekämpningsprogram utveckla transiteringsländerna Bulgariens, Rumäniens och före detta jugoslaviska republiken Makedoniens kapacitet att kontrollera de yttre gränserna och de viktigaste inreseställena (t.ex. internationella flygplatser och hamnarna vid Svarta havet).

Kommissionen har också planer på att inom ramen för Tacis-programmet genomföra konkreta åtgärder för att stävja den olagliga narkotikahandlingen som går genom länderna i Oberoende staters samväld.

Operativa projekt kommer inom kort att genomföras inom ramen för OISIN-programmet för samarbete mellan polis- och tullmyndigheter i gemenskapen, vilket förvaltas av kommissionen. Syftet är att förbättra kontrollen vid gemenskapens yttre gränser mot den olagliga narkotikahandlingen längs Balkanrutten.

(98/C 196/113)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4121/97
från Gerhard Hager (NI) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Förklaringen om idrott

Med förklaringen om idrott har medlemsstaterna i Amsterdam för första gången uttryckligen erkänt den speciella betydelse som idrotten har.

1. Vilka åtgärder har kommissionen planerat för att ta hänsyn till denna förklaring?
2. Enligt min erfarenhet innebär Eurathlon att särskilt smärre idrottsföreningar, fastän just dessa ger ett betydande bidrag till arbetet för idrott på vitt omfattande medborgarbasis, står inför organisatoriska problem som de knappast kan lösa. Är kommissionen medveten om dessa problem?
3. Har det övervägts några ytterligare understödsprogram som med tanke på stödet till de breda idrotterna också skulle göra det möjligt för sådana föreningar att medverka?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar

(2 mars 1998)

1. Kommissionen förbereder för närvarande ett meddelande till parlamentet och rådet om idrott inom gemenskapen. Meddelandet kommer att ta hänsyn inte bara till förklaringen om idrott som ingår i Amsterdamfördraget utan även till Doris Packs rapport om idrott, som har antagits av parlamentet. Meddelandet kommer att innehålla en rad förslag till eventuella gemenskapsåtgärder på området.
2. Kommissionen är medveten om de problem som Eurathlon-programmet medför. En granskning av programmet kommer därför att genomföras i år, och resultaten kommer att läggas fram för den budgetansvariga myndigheten. Granskningen kommer att gälla de finansiella och organisatoriska aspekterna av programmet.
3. På grundval av de slutsatser som dras utifrån meddelandet och granskningen kommer kommissionen att lägga fram nya förslag gällande program för idrottsverksamhet.

(98/C 196/114)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4124/97
från Anita Pollack (PSE) till kommissionen

(16 januari 1998)

Ämne: Miljösaneringsverksamhet på Kolahalvön

Kommissionen är medveten om att det på Kolahalvön lagras mycket radioaktivt avfall på medellång sikt i anläggningar som inte svarar mot moderna säkerhetsföreskrifter och att endast 5 miljoner ecu reserverades för projekt i anslutning till avfallshandlingen. Kan kommissionen vänligen redogöra för huruvida det här arbetet har påbörjats eller inte?

Svar från Ritt Bjerregaard på kommissionens vägnar*(17 februari 1998)*

En inventering av det använda kärnbränsle och det radioaktiva avfall som för närvarande förvaras i anläggningar i nordvästra Ryssland, och en uppskattning av de mängder som man beräknar kommer att alstras under kommande år, gjordes under 1996 inom ramen för en studie som finansierades av kommissionen. Studien resulterade i att 5 miljoner ecu av TACIS kärnsäkerhetsfond anslogs till omhändertagande av radioaktivt avfall i området. De fyra projekt som ingår i programmet igångsattes alla under 1997.

Förutom dessa projekt stödjer kommissionen också en rad andra verksamheter vad gäller omhändertagande av radioaktivt avfall i området. Dessa omfattar sanering av fartyget "Lepse" (som används för lagring), avlägsnande av använt kärnbränsle, utveckling av en behållare för förvaring och transport av avlägsnat bränsle, bedömning av förvaringsmöjligheterna för använt kärnbränsle som avlägsnats från ubåtar och isbrytare samt en bedömning av hur de kärnreaktorer som dumpats i Karahavet påverkar miljön.

Det återstår dock mycket att göra. En internationell expert konstaterade nyligen att situationen i området försämrats ytterligare i och med att allt fler atomubåtar tas ur drift, och länderna uppmanas att främja finansiering av ytterligare verksamheter i området. Kommissionen stödjer denna åsikt och hoppas kunna intensifiera sina ansträngningar för att råda bot på situationen. Kommissionen räknar med parlamentets fortsatta stöd.

(98/C 196/115)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4125/97
från Claude Desama (PSE) till rådet
*(22 januari 1998)**Ämne:* Läget vid Eurocontrol

Eurocontrol håller i praktiken på att förlora sin karaktär av internationell offentligrättslig och allmännyttig organisation. År 1963 inrättades den som en sådan genom en konvention som undertecknades av flera europeiska länder, men idag förekommer stora brister i den dagliga förvaltningen på grund av översynen av organisationens grundläggande bestämmelser.

Förutom en nödvändig anpassning till uppenbara aktuella behov leder denna situation till att privata företag helt enkelt tar över organisationen, vilket tydligt bryter mot dess tradition och strider mot det uppdrag den har som internationell offentligrättslig organisation.

Sedan flera år tillbaka sköts fastställandet av Eurocontrols målsättningar och användandet av dess instrument av externa konsulter och diverse avtalspartner (nästan 400 totalt!) som inte är specialister på luftfart och vars enda intresse är att ta fram kostsamma rapporter som ofta är onödiga, istället för att bidra till att upprätta ett integrerat och sammanhängande kontroll- och ledningssystem för luftfarten.

Denna situation har redan lett till att många av byråns tjänstemän har avskedats och till att en skuld på 400 miljoner ecu har uppstått på fem år.

Tänker rådet ta några initiativ för att förbättra läget och göra slut på förstörandet av en organisation vars kunskap och medel förlösas till förmån för privata intressen vilket i slutändan sker på bekostnad av medlemsstaterna och de europeiska medborgarnas säkerhet?

Svar*(30 mars 1998)*

Europeiska organisationen för luftfartssäkerhet (Eurocontrol) är en europeisk organisation som omfattar Europeiska unionens medlemsstater (utom Finland) och tretton andra europeiska stater.

Den 6 november 1996 förelades rådet en rekommendation från kommissionen, som syftade till att bemyndiga kommissionen att på Europeiska gemenskapens vägnar förhandla om ett deltagande i organisationen. Denna rekommendation granskas för närvarande inom rådets organ.

Rådet har sedan flera år prioriterat de problem som handlar om att kontrollera luftfarten, i synnerhet i rådets resolution 89/C189/02 av den 18 juli 1989 och genom slutsatserna den 29–30 mars 1990. Dessa åtgärder har resulterat i att ett betydande antal av medlemsstaterna såsom Danmark, Spanien, Italien, Österrike och Sverige anslutit sig till Eurocontrol.

Den 19 juli 1993 antog rådet direktiv 93/65/EEG om definitionen och användningen av kompatibla tekniska specifikationer för upphandling av utrustning och system för ledning av luftfarten.

Den 17 november 1995 antog rådet en resolution om problem av överbelastning och krissituationer i luftfarten i Europa.

Den ärade parlamentsledamoten kan vara förvissad om att rådet instämmer i nödvändigheten av att fortsätta och intensifiera arbetet i Eurocontrol. Eurocontrolkonventionen reviderades nyligen (27 juni 1997), och för att kunna ta itu med och lösa de problem som orsakas av luftfarten i Europa ser rådet även över möjligheterna att ansluta Europeiska gemenskapen till denna internationella organisation.

När det gäller frågor om Eurocontrols interna organisation som den ärade parlamentsledamoten berör i sin fråga är det inte rådets sak att ta ställning på ett område där endast vissa medlemsstater och inte gemenskapen har behörighet att agera.

(98/C 196/116)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4135/97

från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen

(21 januari 1998)

Ämne: Rysslands beslut om transitering av en rad produkter utanför TIR-systemet

Ryssland har fattat beslut om att transiteringssystemet TIR inte skall gälla för ett stort antal produkter. Transporten av de här produkterna till Ryssland är numera omöjlig med en TIR-carnet. Med stöd av dekret nr 513, utfärdat av den ryska statliga tullkommissionen och riktat till den internationella vägtransportorganisationen (IRU) förbjuds transitering av en rad varor med TIR-carnet till ryskt territorium. Bland dessa produkter finner man bland annat produkter från gemenskapen som öl bryggt på korn, socker, sötningsmedel, smör och andra fetter framställda av mjölk, choklad, läkemedel, datorer, video- och televisionsapparater, transportmedel m.fl.

Konsekvenserna av detta, inte bara för de europeiska produkterna utan också för de europeiska transportörerna, är omfattande. I synnerhet för dem som kommer från mera avlägset belägna länder i unionen, från Grekland till exempel, innebär det ryska beslutet att man går miste om transportuppdrag, eftersom de grekiska lastbilarna i andra länder brukade lasta en del gemenskapsprodukter med destination Ryssland. Nu går de helt miste om denna möjlighet.

Jag vill fråga Europeiska kommissionen på vilket sätt den har tänkt reagera på de ryska myndigheternas beslut, för att trygga gemenskapens transportörens intressen och villkoren för en sund konkurrens i förhållande till kolleger från de övriga europeiska länderna, som just nu vädjar till unionen om ekonomiskt och moraliskt stöd.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar

(26 februari 1998)

Kommissionen delar parlamentsledamotens oro i fråga om dekret 513 som den statliga ryska tullkommittén har utfärdat och enligt vilket det för 20 varuslag erfordras särskilda garantiarrangemang utöver det som avses i konventionen om internationell transport av gods med vägfordon, TIR-konventionen från 1975. Kommissionen inser att en sådan åtgärd skulle få allvarliga följder för exportörer och transportörer i gemenskapen och att den utgör ett potentiellt hot mot framtiden för detta system som är oundgängligt för den internationella handeln.

Kommissionen reagerade mycket snabbt inom alla de berörda sektorerna via direktkontakter med den statliga ryska tullkommittén och via andra transport- och handelskontakter. Dessutom drev kommissionen frågan vid relevanta sammanträden i Ekonomiska kommissionen för Europa i Genève.

Genomförandet av dekret 513 har sedan dess skjutits upp till den 1 april 1998. Kommissionen fortsätter sina diskussioner med Ryssland och andra inblandade på alla relevanta nivåer för att se till att det dras tillbaka för gott.

(98/C 196/117)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4137/97
från David Bowe (PSE) till kommissionen
(21 januari 1998)

Ämne: Import av primater från Indonesien

Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta mot överträdelser av konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter och mot det stora lidande djuren utsätts för enligt en ny rapport om handeln med icke-hominider från Indonesien, vilken också mottagits av kommissionen?

(98/C 196/118)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4138/97
från David Bowe (PSE) till kommissionen
(21 januari 1998)

Ämne: Import av primater från Indonesien

Med tanke på slutsatserna i en ny rapport om handeln med icke-hominider från Indonesien och, inte minst, de allvarliga överträdelserna mot bestämmelserna i konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter, undrar jag om kommissionen överväger att göra en egen undersökning av handeln med primater?

Kommer kommissionen dessutom i väntan på resultaten av en sådan undersökning att överväga att lägga ett embargo på användningen av primater från Indonesien i experiment inom EU?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-4137/97 och E-4138/97
ingivna av Ritt Bjerregaard för kommissionen
(18 februari 1998)

Kommissionen är medveten om den brittiska djurskyddsorganisationen BUAV:s (British Union for the Abolition of Vivisection) rapport från november 1997 om ett antal transporter av primater från Indonesien till Förenta staterna. Eftersom åtminstone en av transporterna transiterades genom gemenskapen, har kommissionen erinrat myndigheterna i den berörda medlemsstaten om bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽¹⁾, och särskilt om artikel 9.5 i denna förordning.

Kommissionen har även begärt att den indonesiska förvaltningsmyndigheten för konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES) skall ta ställning till påståendena i BUAV:s rapport och redogöra för sin policy när det gäller genomförandet av IATA:s (International Air Transport Association) bestämmelser och uppfödning i fångenskap.

Mot bakgrund av resultaten av de nödvändiga överläggningarna kommer kommissionen att överväga huruvida det är nödvändigt att vidta åtgärder i enlighet med artikel 4.6 c i förordning nr 338/97.

⁽¹⁾ EGT L 61, 3.3.1997.

(98/C 196/119)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4142/97
från Francisco Sanz Fernández (PSE) till kommissionen
(21 januari 1998)

Ämne: Interkulturell utbildning/Sokratesprogrammet

Kan kommissionen uppge hur stor budgeten varit under år 1997 för åtgärd 2 i kapitel II (Comenius) i programmet Sokrates? Hur stor andel av dessa anslag har riktats till utbildning för zigenare?

Vilka projekt riktade till utbildning för zigenare har subventionerats under år 1997?

Har övriga projekt riktade till zigenare subventionerats inom ramen för detta program?

Svar från Édith Cresson på Kommissionens vägnar*(5 mars 1998)*

År 1997 uppgick Comenius sammanlagda budget (insats 2 i kapitel II i Sokrates-programmet) till 4,8 miljoner ecu.

Inom ramen för Comenius har kommissionen gett bidrag till ett antal projekt för zigenarbarnens skolgång, nämligen:

- 1997 gavs stöd till 13 projekt för en sammanlagd summa av 1.036.000 ecu; och cirka 120 partner var kopplade till dessa fleråriga projekt,
- 1996 gavs stöd till 27 projekt för en summa av 1.119.625 ecu,
- 1995 gavs stöd till 44 projekt för en summa av 1.173.728 ecu.

Det är de nationella kontoren som vidarebefordrar projekten till kommissionen. Vid det senaste mötet med de nationella kontoren uppmärksammade kommissionen dem på antalet framlagda projekt.

Inom ramen för Ungdom för Europa-programmet har kommissionen gett stöd till 11 projekt för zigeniska ungdomar, för en sammanlagd summa på 310.000 ecu.

(98/C 196/120)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4143/97**från Francisco Sanz Fernández (PSE) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Programmet Sokrates

Kan kommissionen uppge hur de centraliserade åtgärderna inom ramen för programmet Sokrates har fördelats per land under år 1997?

Svar från Edith Cresson på kommissionens vägnar*(25 februari 1998)*

Parlamentsledamoten ombedes vänligen konsultera den studie över bidragen till gemenskapens budget som översändes till parlamentet den 14 oktober 1997.

(98/C 196/121)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4145/97**från Antoinette Spaak (ELDR) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Införlivande av direktiv 94/80/EG

Kan kommissionen göra en sammanställning av vilka medlemsstater som i sin nationella lagstiftning har respektive inte har införlivat rådets direktiv 94/80/EG ⁽¹⁾ av den 19 december 1994 om närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid kommunala val för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare?

⁽¹⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 38.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(16 februari 1998)*

Frankrike och Belgien är de enda medlemsstater som ännu inte har genomfört rådets direktiv 94/80/EG av den 19 december 1994 om närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid kommunala val för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare ⁽¹⁾ i sin nationella lagstiftning.

⁽¹⁾ EGT L 368, 31.12.1994.

(98/C 196/122)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4146/97**från Marco Cellai (NI) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Omstruktureringar och fusioner i den italienska finans- och försäkringsbranschen

I Italien, precis som i många andra europeiska länder, pågår en omstrukturering av hela försäkringsbranschen. Det sker allt fler uppköp och fusioner i syfte att stärka försäkringsbolagen inför införandet av euron och den globalisering av ekonomin som kommer att accentueras av euron. Detta är både legitimt och nödvändigt.

Tyvärr verkar det som om vissa bolag, särskilt inom bilförsäkringsbranschen, genomför omstruktureringar för att skaffa sig en monopolställning, eller åtminstone en säker inkomst, genom att tvinga sina mäklare att endast förmedla försäkringar i det bolag de företräder, även om de känner till bättre marknadsvillkor.

Ett exempel på detta är Fondiaria-koncernen och fusionen mellan de två försäkringsbolagen La Previdente och Milano Assicurazione. Fondiaria ingår i den finansjätte som är kopplad till Mediobanca, som är navet i hela det italienska ekonomi- och finanssystemet.

Strider inte de senaste fusionerna och åtgärderna i samband med dessa mot gemenskapens konkurrensdirektiv, särskilt när det gäller försäkringsbolagen La Previdente och Milano Assicurazione? Anser inte kommissionen att man med tanke på Mediobancas monopolliknande ställning och för att skydda de anställda i branschen måste utreda de sociala aspekterna i samband med fusionerna och uppköpen i den italienska bank- och försäkringsbranschen?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(10 mars 1998)*

Med utgångspunkt från vad kommissionen för närvarande känner till anser den att varken de sociala och ekonomiska konsekvenserna av omstruktureringen av gruppen Fondiaria, eller de villkor enligt vilka denna omstrukturering har gjorts, visar att det finns snedvridningar av konkurrensen mellan de europeiska investerarna i strid med artiklarna 85-94 i EG-fördraget.

I synnerhet i fråga om koncentrationer och förvärv är kommissionen enbart behörig att undersöka koncentrationer med en gemenskapsdimension enligt artikel 1 i förordning (EEG) nr 4064/89, ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽¹⁾. Vid en undersökning på grundval av denna förordning kan kommissionen dessutom kontrollera om koncentrationen kan tänkas få återverkningar på situationen för löntagarna i de berörda företagen, på ett sätt som påverkar sysselsättningsnivån eller arbetsvillkoren i gemenskapen eller en väsentlig del av den (förstainstansrättens domar av den 27 april 1995, mål T-96/92 (punkt 28) och T-12/93 (punkt 38), REG. II-1216 och II-1250). Kriteriet för att bedöma om en koncentration är oförenlig med den gemensamma marknaden är i vilket fall som helst skapandet eller förstärkandet av en dominerande ställning som skulle medföra att den effektiva konkurrensen inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av denna hämmas (artikel 2.2 i förordning (EEG) nr 4064/89).

Vad gäller Mediobancas roll, får kommissionen hänvisa frågeställaren till slutsatserna i den utredning som gjordes av Autorità garante della concorrenza e del mercato och som publicerades i myndighetens veckobulletin nr 39 av den 13 oktober 1997.

⁽¹⁾ EGT L 180, 9.7.1997.

(98/C 196/123)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4147/97**från Gastone Parigi (NI) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Systemet med direktförhandlingar mellan oljebolag och bensinstationer. Distribution av drivmedel för exklusiva inköp i Italien

Oljebolagen har tagit fram ensidiga ekonomiska avtal (direktförhandlingar), som sinsemellan är i det närmaste identiska. De är avsedda för de årliga förhandlingarna med de enskilda bensinstationerna om exklusivt inköp av drivmedel och andra varor.

Detta system har redan tagits upp för prövning av den behöriga konkurrens- och marknadsmyndigheten, både för gemenskapen och Italien, i enlighet med förordning (EG) nr 1984/83 ⁽¹⁾ av den 22 juni 1983 och den italienska lagen nr 287/90 av den 10 oktober 1990.

Utan att gå in på några detaljer vill jag ställa följande fråga till kommissionen:

1. Kände kommissionen till oljebolagens uppgörelser avseende exklusivt inköp av drivmedel?
2. Om svaret är ja: Kan oljebolagens uppförande, och även de enskilda klausulerna, i de så kallade direktförhandlingarna mellan oljebolag och bensinstationer anses strida mot konkurrensrätten?
3. Kan klausulerna om övriga varor i avtalen också betraktas som brott mot gemenskapsrätten?
4. Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att se till att gemenskapslagstiftningen tillämpas korrekt?

⁽¹⁾ EGT L 173, 30.6.1983, p. 5.

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(5 mars 1998)*

1. Kommissionen känner till att det förekommer avtal som sluts mellan oljebolagen och bensinstationsinnehavarna i Italien (parlamentsledamoten hänvisar till den skriftliga frågan nr E-2249/97 från Luigi Caligaris ⁽¹⁾). Dessa avtal är resultatet av systemet med "direktförhandlingar" som syftar till att fastställa de objektiva ekonomiska faktorer som operatörerna skall beakta under förhandlingar mellan leverantörerna och de enskilda bensinstationerna.

2. och 3. En undersökning av överensstämmelsen med gemenskapens konkurrensrätt för ett avtal mellan företag sker genom en ingående granskning av paragraferna och en utvärdering av det ekonomiska sammanhang i vilket avtalet ingår. Därför kan kommissionen inte uttala sig i generella termer om de innehållsfrågor som parlamentsledamoten ställer.

För övrigt bör nämnda system med direktförhandlingar granskas inom en större ram, nämligen de gällande reglerna för bensindistribution i Italien. Denna rättsliga ram håller för närvarande på att omarbetas. Enligt de uppgifter som står till kommissionens förfogande har denna ändring som syfte att liberalisera den avsedda sektorn främst genom att upphäva det nuvarande systemet med koncessioner som beviljas av de italienska myndigheterna och ersätta det med ett system för godkännande som underställs objektiva kriterier för driften av bensinstationer.

4. Kommissionen har regelbundna kontakter med "Autorità garante della concorrenza e del mercato", som också följer denna fråga på nära håll, för att få texterna i sin slutliga lydelse efter den pågående lagändringen. Denna myndighet är behörig att tillämpa den italienska lagstiftningen såväl som gemenskapsbestämmelserna inom området konkurrens.

Den italienska myndigheten är bäst skickad att inleda undersökningen av de nämnda avtalens överensstämmelse med konkurrensrätten. Faktum är att avtalen främst har effekter på italienskt territorium och den italienska myndigheten har en fördjupad kännedom om verksamheterna och företagen i fråga.

I detta särfall skulle den nationella myndigheten kunna uppmanas att tolka och tillämpa kommissionens förordning (EEG) nr 1984/83 av den 22 juni 1983 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av exklusiva inköpsavtal.

Kommissionen påminner dessutom om att de nationella domstolarna också är behöriga att granska avtalen med avseende på artikel 85.1 i EG-fördraget och på sekundärlagstiftningen. I förekommande fall får den nationella domstolen förklara avtalen ogiltiga enligt artikel 85.2 i EG-fördraget.

(¹) EGT C 102, 3.4.1998, s. 19.

(98/C 196/124)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4148/97

från Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) till kommissionen

(5 januari 1998)

Ämne: Vallfoderstöd som kompensation för den stora prisskillnaden mellan spannmålsfoder och vallfoder som Agenda 2000 gett upphov till

EU:s reformering av den gemensamma jordbrukspolitiken har lett till att vallfoder blivit dyrare än spannmålsfoder, vilket beror på att spannmålspriserna sjunkit. Om förslagen i Agenda 2000 förverkligas i den form som kommissionen lagt fram kommer det här ytterligare att förvärra prisskillnaderna mellan vallfoder och spannmål, i synnerhet i unionens bergsområden och nordliga regioner. Lönsamheten för vallfoderproduktionen försvagas av produktionsförhållandena, vilket är orsaken till att skördarna av fodersäd uttryckta i foderenheter i de bästa områdena i Centraleuropa är mycket större än skördarna av vallfoder i nordliga regionerna och bergsområden. Det gräsbaserade ensilagefodret är ett foder som används vid utfodring av kor. Om man inte förmår förbättra vallfodrets lönsamhet och konkurrenskraft i förhållande till spannmål kommer det i anmärkningsvärd grad att skada konkurrensen för gårdar som föder upp nötkreatur och som redan nu kämpar med svårigheter och problem. För att få ett slut på den snedvridna konkurrensen behövs nu ett tilläggsstöd. Vallfodret bör beviljas ett CAP-stöd som motsvarar det som nu utbetalas för spannmålsfoder.

Om vallodlingen skulle minska skulle också kvävebelastningen och den totala fosforbelastningen på vattendragen samt erosionen öka. Eutrofieringsrisken för vattendrag i områden som domineras av vallodling skulle öka i ansenlig grad. På kommissionens initiativ försöker man finna lösningar ur Agenda 2000 på det lönsamhetsproblem som den nordliga växtodlingen kommer att drabbas av. Vallproduktionen i EU behöver tilläggsstöd för att vi skall kunna bevara konkurrenskraften för bergsområdenas och de nordliga regionernas mjölkproduktion. Vallproduktionen är i behov av ett stöd, motsvarande ett CAP-stöd.

Vilka åtgärder har kommissionen för avsikt att vidta för att säkerställa lönsamheten och konkurrenskraften på den gemensamma marknaden för vallodling i nordliga regioner och bergsområden? Är kommissionen redo att bilda en arbetsgrupp för att utreda även denna fråga?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(3 februari 1998)

Många av de frågor som ledamoten tar upp hänger samman med frågan om hur intensivt boskapsuppfödning bedrivs och mark utnyttjas. Dessa ämnen behandlas i kommissionens riktlinjer för den gemensamma jordbrukspolitiken som återfinns i dokumentet Agenda 2000 (¹) från juli 1997. I detta dokument föreslås olika åtgärder för att främja mer extensivt bete som skulle kunna omfatta grässlätter. Inom nötkreaturssektorn kommer det att bli ännu viktigare att iaktta lägsta djurtäthetsfaktor när djurbidragen ökar. Det kommer till och med att locka vissa producenter att bedriva mer extensiv verksamhet. Effektiviteten hos de olika åtgärderna för att främja en mer extensiv produktion, och särskilt nötkreaturssektorns "extensifieringsordning" kommer att förstärkas och förbättras. Stödsystemet för mindre gynnade områden kommer gradvis att förändras till ett grundläggande instrument för att bibehålla och främja resurssnåla uppfödningssystem. Målinriktade jordbruks- och miljöåtgärder (förordning (EEG) nr 2078/92 av den 30 juni 1992 om produktionsmetoder inom jordbruket som är förenliga med miljöskydds- och naturvårdskraven (²)) kommer att förstärkas genom ökade budgetmedel och, när så är nödvändigt, genom högre medfinansieringsnivåer. Extensifiering är ett centralt mål inom dessa åtgärder.

Däremot är mjölkavkastningen hos finska kor högre än gemenskapens genomsnitt, vilket tyder på större kraftfodergivor. Som en följd av detta kan finska jordbrukare förväntas gynnas mer om foderpriserna sjunker.

Stort utnyttjande av bete men å andra sidan jämförelsevis intensiva produktionssystem visar att frågan inte är helt okomplicerad. Efter det att riktlinjerna för den gemensamma jordbrukspolitiken efter år 2000 publicerades har kommissionen besökt alla medlemsstater och lyssnat till de åsikter som regeringar, industrin och andra icke-statliga organisationer har fört fram. Kommissionen lägger också ner stort arbete på att tillägna sig större kunskap i dessa frågor och är säker på att denna process kommer att fortsätta efter det att formella förslag har offentliggjorts.

Dessa formella förslag kommer inom kort att läggas fram av kommissionen och är ännu inte slutförda. De kommer emellertid att avspegla kommissionens önskan att stödet till boskapsuppfödning skall bli mer flexibelt och göra det möjligt för medlemsstaterna att bättre ta hänsyn till den typ av problem som ledamoten tar upp.

(¹) KOM(97) 2000 slutlig.

(²) EGT L 215, 30.7.1992.

(98/C 196/125)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4166/97

från Irene Soltwedel-Schäfer (V) till kommissionen

(21 januari 1998)

Ämne: Nötkött från Förenade kungariket

När införlivades EU:s förbud mot export av nötkött från Förenade kungariket i nationell (brittisk) lagstiftning i form av genomförandebestämmelser?

Svar från Franz Fischler på kommissionens vägnar

(9 februari 1998)

Genom kommissionens beslut 96/239/EG av den 27 mars 1996 (¹), senast ändrat genom kommissionens beslut 96/362/EG av den 11 juni 1996 om brådsående skyddsåtgärder mot bovin spongiform encefalopati (²), infördes ett förbud mot export från Förenade kungariket av nötkreatur och nötkött samt av produkter framställda ur nötkreatur som slaktats i Förenade kungariket. Dessa beslut tillämpades till en början av myndigheterna i Förenade kungariket genom ett antal olika lagar, författningar och administrativa åtgärder.

De veterinärinspektioner som gjordes visade att dessa nationella åtgärder för att genomföra exportförbudet i vissa avseenden inte var fullständiga.

Som en följd av detta har kommissionen utövat påtryckningar på Förenade kungarikets regering som ledde till antagandet i augusti 1997 av mer kompletta nationella bestämmelser som åtföljdes månaden därpå av ett antal cirkulär som innehöll detaljerade föreskrifter bl.a. om hur den nya lagstiftningen skulle tillämpas vid hamnarna.

Kommissionens inspektörer har även upptäckt ett antal brister vad gäller omfattningen av de officiella kontrollerna som görs vid produktionsanläggningar och kyl- och fryshus i Förenade kungariket. Dessa brister kan vara av betydelse för den effektiva tillämpningen av exportförbudet. I detta avseende har ett förfarande för överträdelse av förbudet inletts mot Förenade kungariket.

(¹) EGT L 78, 28.3.1996.

(²) EGT L 139, 12.6.1996.

(98/C 196/126)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4169/97
från Eryl McNally (PSE) till kommissionen*(21 januari 1998)**Ämne:* SKY:s satellitutsändningar inom EU

Enligt satellit-tv-bolaget SKY förbjuder den brittiska copyrightlagstiftningen brittiska medborgare som betalt för SKY-utsändningar inom Förenade kungariket att ta emot utsändningar då de besöker eller bor i andra länder inom Europeiska unionen. Följaktligen tvingas många brittiska medborgare som bor i eller besöker andra länder inom EU att antingen avstå från SKY eller att illegalt ta med sig sina SKY-kort utomlands och lämna en adress i Förenade kungariket till SKY. Inget annat land inom unionen har några restriktioner för tittande på sina kanaler och de är tillgängliga i alla andra europeiska länder.

Vad kan kommissionen göra för att hjälpa till att säkerställa att brittiska abonnenter på SKY:s satellit-tv skall kunna åtnjuta samma rättigheter och villkor som alla andra européer?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(24 februari 1998)*

Kommissionen är medveten om att mottagningen för vissa satellitutsändningar i gemenskapen begränsas främst på grund av upphovsrätten. Detta gäller inte enbart det företag som parlamentsledamoten nämner, utan också ett antal andra satellitutsändare i andra medlemsstater.

Kommissionen har redan granskat ärenden där konsumenternas val av teveprogram begränsas och man har kommit fram till att man inte kan ingripa eftersom inga överträdelse av gemenskapsrätten förefaller ha skett.

Begränsningar av mottagningen för en viss satellitutsändare baseras inte på nationella bestämmelser om begränsade återsändningar av tevetjänster utan beror på radiotjänstoperatörernas affärsbeslut, vilka främst beror på avtalet om nyttjande med rättighetsinnehavarna för sändning av deras verk. Därför föreligger ingen överträdelse av kraven för den inre marknaden.

(98/C 196/127)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4172/97
från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen*(21 januari 1998)**Ämne:* Sammanhållningspolitik och kultur

I sitt meddelande (KOM(96)0512) "Sammanhållningspolitik och kultur: Ett bidrag till sysselsättningen" (närmare bestämt i inledningen, sidan 3) hänvisar kommissionen till mångfalden i begreppet "kultur" utan att avslöja vari denna mångfald består.

Kan kommissionen informera om vilken verksamhet som omfattas av begreppet kultur inom ramen för sammanhållningspolitiken?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(17 februari 1998)*

I inledningen till kommissionens meddelande "Sammanhållningspolitik och kultur" (KOM(96) 512 slutlig) beskrivs kulturell mångfald på följande sätt:

"Kultursektorn kännetecknas alltmer av direkta och varierade kontakter mellan kulturlivet (offentliga kulturella och samhällskulturella institutioner: teatrar, muséer, konstnärscentrer, historiska platser i tätorter eller på landsbygd, skolor för konst och musik etc.) och kulturekonomin (marknader för musik, konst, litteratur och böcker, filmer på biografer, TV och video, fotografi, design, visuell konst, underhållning, arkitektur, hantverk, skydd av historiska monument, turism)."

När det gäller politiken för sammanhållning betonas i meddelandet att "kultur är inte bara en offentlig verksamhet som innebär kostnader utan den utgör en allt större del av den privata ekonomin, där den har stor tillväxtpotential genom att främja kreativitet, innovation och produktion som gagnar regional och lokal ekonomi". De exempel som lämnas i meddelandet illustrerar detta.

(98/C 196/128)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4173/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(21 januari 1998)

Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur

I sitt meddelande (KOM(96)0512) "Sammanhållningspolitik och kultur: Ett bidrag till sysselsättningen" (sidan 6) påpekar kommissionen att "ca 400 miljoner ecu inom ramen för strukturfondsprogrammen 1989-1993 gick direkt till kultursektorn".

Kan kommissionen meddela vilka kulturprojekt som samfinansierats och ange vilket land och målområde varje projekt avsåg samt gemenskapens totala kostnad för genomförande och samfinansiering?

(98/C 196/129)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4174/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(21 januari 1998)

Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur

Kan kommissionen meddela vilka kulturprojekt som samfinansierats genom strukturfonderna under innevarande programplaneringsperiod (1994-1999) och ange vilket land och målområde varje projekt avsåg samt gemenskapens totala kostnad för genomförande och samfinansiering?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-4173/97 och E-4174/97
ingivna av Monika Wulf-Mathies för kommissionen**

(9 mars 1998)

Den siffra som ledamoten nämner är baserad på en uppskattning som gjorts av externa konsulter för kommissionens räkning. Såsom framhölls i meddelandet kan siffror som hänför sig till kulturverksamhet bara bli uppskattningar och måste därför tolkas med viss försiktighet. Det är särskilt svårt att identifiera kulturaspekter i program eftersom de ofta ingår i andra prioriteringar såsom turism, små och medelstora företag eller utbildning.

Med hänsyn till att medlemsstaterna godkänner och genomför projekt inom ramen för strukturfonderna i program som de själva ansvarar för, förfogar inte kommissionen över någon systematisk information om projekt på området för kultur. Flera bra exempel lades dock fram i meddelandet och dessa illustrerade nyskapande integration av kultur i åtgärder för regional utveckling och sysselsättningsskapande insatser.

(98/C 196/130)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4175/97

från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen

(21 januari 1998)

Ämne: Sammanhållningspolitik och kultur

Kan kommissionen informera om de pilotprojekt på kulturområdet som samfinansierats under programplaneringsperioden 1989 -1993 samt under innevarande programplaneringsperiod (1994-1999) inom ramen för artikel 10 i ERUF-förordningen och ange vilket land och målområde varje projekt avsåg samt gemenskapens totala kostnad för genomförande och samfinansiering?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar

(5 mars 1998)

Pilotprojekten inom det interregionala samarbetet på kulturområdet inleddes för första gången inom ramen för programverksamheten enligt artikel 10 i förordningen om strukturfonderna ⁽¹⁾ för perioden 1994-1999.

Den främsta orsaken till lanseringen av pilotprojekt för interregionalt samarbete på kulturområdet är att de minst gynnade områdena inom gemenskapen ofta förfogar över ett mycket viktigt kulturarv, vilket dock ibland är dåligt utnyttjat. Det skulle kunna utnyttjas bättre genom att införlivas i ett nätverk bestående av andra lokala och regionala myndigheter, i syfte att ge erfarenheter, uppnå kunskapsöverföring och ekonomisk utveckling av ett territorium med utgångspunkt i kulturarvet.

Det interregionala samarbetets pilotåtgärder på det kulturella området ligger sålunda inom ramen för sammanhållningspolitiken.

En förslagsinfordran (nr 95/C 253/11) offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning i september 1995 ⁽²⁾. Kommissionen har därefter valt ut 32 projekt bland de 265 förslag som den mottog.

Samarbetsnäten skall omfatta partner i lokala eller regionala grupper i tre till sex olika regioner i minst tre olika medlemsstater. Antalet regioner i mål 1, 2, 5b och 6 som deltar i ett nät får inte vara i minoritet jämfört med det totala antalet deltagare. En totalsumma på 15 miljoner ecu har avsatts för denna pilotåtgärd med en högsta medfinansiering från gemenskapen på 600 000 ecu per projekt.

Samarbetsområdena i de projekt som valts ut är främst tillvaratagande av kulturarvet, kunskapsöverföring i syfte att genomföra restaureringsarbeten, skapande av resrutten med utgångspunkt i kultur, eller utnyttjande av ny informationsteknik för skapande av det virtuella muséet.

Pilotprojekten för interregionalt samarbete på kulturområdet fördelar sig på följande sätt, uppdelat enligt de nätverksansvarigas geografiska ursprung:

Belgien	1
Tyskland	3
Grekland	4
Spanien	5
Frankrike	4
Irland	3
Italien	3
Nederländerna	1
Österrike	1
Portugal	3
Sverige	1
Förenade kungariket	3

De 32 pilotprojekten för interregionalt samarbete på kulturområdet inledde sin verksamhet den 1 januari 1997 för en period på två år.

En Internetadress har skapats på kommissionens initiativ. På denna hemsida återfinns förteckningen över de 32 pilotprojekten, ämnena för samarbetet, partnerna i näten liksom viktigaste budgetposter. Denna hemsida finns på <http://www.aeidl.be/art10>.

⁽¹⁾ EGT L 193, 31.7.1993.

⁽²⁾ EGT C 352, 29.9.1995.

(98/C 196/131)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4176/97**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(21 januari 1998)**Ämne:* Sammanhållningspolitik och kultur

Kan kommissionen informera om de kulturprojekt som samfinansierats inom ramen för gemenskapsinitiativen under programplaneringsperioderna 1989-1993 och 1994-1999 och ange vilket land och målområde varje projekt avsåg samt gemenskapens totala kostnad för genomförande och samfinansiering?

Svar avgivet av Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(6 mars 1998)*

Då svaret är mycket omfattande, sänder kommissionen det direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/132)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4177/97**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(21 januari 1998)**Ämne:* Sammanhållningspolitik och kultur

I sitt meddelande (KOM(96)0512) "Sammanhållningspolitik och kultur: Ett bidrag till sysselsättningen" (sidan 4) påpekar kommissionen att kulturaktiviteter endast är berättigade till stöd från strukturfonderna om de bidrar till stadigvarande arbetstillfällen och utgör en integrerad del av de lokala och regionala utvecklingsstrategierna.

Kan kommissionen tillhandahålla uppgifter om de bidrag till arbetstillfällen den lokala och regionala utvecklingen som kommit från de kulturprojekt som samfinansierats genom strukturfonderna under programplaneringsperioden 1989-1993 och innevarande programplaneringsperiod 1994-1999?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(17 februari 1998)*

Kommissionen underströk i meddelandet att det fortfarande saknas exakt kunskap om sambandet mellan kultur och skapande av sysselsättning regionalt eller lokalt. Detta beror främst på att kultursektorn inte är enhetlig och kultur återfinns inom olika programprioriteringar eller statistiska kategorier. Dessutom finns det avsevärda variationer mellan medlemsstaterna när det gäller definition och statistisk kategoriindelning. I meddelandet ges därför istället exempel på framgångsrika åtgärder och de sysselsättningsskapande effekter som dessa åtgärder bedöms ha givit.

(98/C 196/133)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4185/97**från Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) till rådet***(22 januari 1998)**Ämne:* Förbud mot drivgarn och det brittiska ordförandeskapet

I enlighet med besluten från det senaste ministerrådsmötet (fiske), vilka åtgärder kommer det brittiska ordförandeskapet att föreslå rådet i syfte att avskaffa bruket av drivgarn?

Svar*(7 april 1998)*

Ordförandeskapet har för avsikt att, med stöd av kommissionen och med hänsyn till Europaparlamentets åsikter, göra allt det förmår för att rådet snarast möjligt skall kunna fatta ett beslut i denna fråga.

(98/C 196/134)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4188/97**från Eolo Parodi (UPE) och Guido Viceconte (UPE) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Fördelning av avgångs- och ankomsttider på gemenskapens flygplatser

På vissa av Europeiska unionens flygplatser, särskilt de mest trafikerade, gör det otillräckliga antalet lediga "slots", det vill säga avgångs- och ankomsttider, att vissa flygbolag inte kan verka i enlighet med reglerna om en fri och sund konkurrens.

Känner kommissionen till eventuella fall av handel med "slots"?

På vilket sätt tänker kommissionen agera för att tilldelningen av avgångs- och ankomsttiderna skall ske enligt tydliga kriterier som följer gemenskapsbestämmelserna vad gäller konkurrens?

Vilka instrument förfogar kommissionen över för att se till att avgångs- och ankomsttider frigörs och tilldelas de flygbolag som vill ha dem?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar*(23 februari 1998)*

Kommissionen är mycket bekymrad över bristen på lediga ankomst- och avgångstider vid de hårt trafikerade flygplatserna i gemenskapen. I rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser⁽¹⁾ fastställs de regler som flygplatsernas samordnare måste följa för att se till att fördelningen av ankomst- och avgångstider behandlas på ett opartiskt, öppet och icke-diskriminerande sätt.

Kommissionen skall se till att den befintliga förordningen tillämpas på ett korrekt sätt, inte minst i syfte att garantera att nykomlingar får tillgång till de mest trafikerade flygplatserna i den omfattning som föreskrivs i förordningen. Kommissionen har nyligen fått kännedom om vissa transaktioner mellan flygbolag som ger anledning till tvivel om deras förenlighet med förordningen. Kommissionen har bitt de berörda medlemsstaterna om ytterligare information. Kommissionen kommer, om så behövs, inte att tveka att vidta åtgärder för att se till att förordningen efterlevs på ett korrekt sätt.

Kommissionen inser däremot också att den befintliga förordningen inte räcker till för att effektivt tillgodose alla lufttransportföretags behov. Förordningen syftar till att garantera att de ankomst- och avgångstider som blir tillgängliga fördelas rättvist, men skapar inga nya möjligheter för tillträde till flygplatser. Dessutom skulle en ökning av flygplatsens kapacitet i många fall inte räcka till för att lösa problemen med överbelastningen. Ofta kommer sådana kapacitetsökningar inte ens att genomföras.

Kommissionen förbereder därför ett förslag om ändring av den befintliga förordningen, som går ut på att optimera användningen av ankomst- och avgångstider. Därvid tar kommissionen särskild hänsyn till för- och nackdelarna med införandet av rättvisa metoder för att förenkla överföringen av ankomst- och avgångstider. Dessutom undersöks olika möjligheter att förstärka nykomlingarnas position och göra den befintliga förordningen lättare att genomdriva.

Kommissionens förslag kommer att syfta till att införa ett väl avvägt åtgärds paket som skall lösa de problem som ledamöterna hänvisar till. I de fall där dominerande transportföretag vid hårt trafikerade flygplatser missbrukar sin position kan naturligtvis EG-fördragets konkurrensbestämmelser användas som utgångspunkt för åtgärder.

⁽¹⁾ EGT L 14, 22.1.1993.

(98/C 196/135)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4189/97**från Eolo Parodi (UPE) och Guido Viceconte (UPE) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Gemenskapsfinansiering för återuppbyggnad av Petruzzellioperan i Bari

Den 27 oktober 1991 förstördes Petruzzellioperan i Bari av en våldsamt brand. Byggnaden uppfördes mellan 1898 och 1903, förklarades för historiskt minnesmärke av nationellt intresse år 1954, utnämndes till traditionsenlig opera 1967 och var den enda privatägda operabyggnaden i Europa.

Byggnadens ödeläggande kan jämföras med den brand som 1996 totalförstörde en annan berömd italiensk opera, "La Fenice" i Venedig.

Denna sistnämnda byggnad fick rättmätigt ansenligt stöd från gemenskapen för att man skulle kunna utföra en viss restaurering. Operabyggnaden i Bari har däremot av någon outgrundlig anledning endast tilldelats 80 000 ecu för viss restaurering av entréhallen.

Jag vill därför fråga kommissionen:

1. Beror det blygsamma stödet till Petruzzellioperan på att den till skillnad från andra europeiska operabyggnader är privatägd?
2. Anser inte kommissionen att det är nödvändigt och brådskande att bevilja gemenskapsstöd för att slutföra arbetet med att bygga upp Petruzzellioperan, eftersom familjen Messeni Nemagna som äger byggnaden inte har de pengar som behövs för att slutföra restaureringsarbetet?

Svar från Marcelino Oreja på kommissionens vägnar*(26 februari 1998)*

1. Petruzzelli-operan i Bari, Italien, erhöll 1994 ett bidrag från kommissionen på 80 000 ecu som ett led i stödet till pilotprojekt för att bevara Europas arkitektoniska kulturarv – det året hade stödet som tema teaterbyggnader.

Åren 1995, 1996 och 1997 har kommissionen som en förberedelse för Rafael-programmet inlett flera stödinsatser för att bevara det arkitektoniska kulturarvet. Dessa insatser har varit inriktade på olika teman som betraktats som prioriterade (byggnader för religiösa ändamål, barockbyggnader, utsmyckade fasader, förindustriell arkitektur).

2. Inom ramen för regionala stödinsatser (strukturfonderna) finns återuppbyggnaden av operan som ett av projekten i åtgärd 6.3 (återskapande av kulturarvet) i det operativa programmet 1994–1999 till förmån för regionen Apulien, som medfinansieras av strukturfonderna.

Enligt uppgifter från de italienska myndigheterna inlämnades en ansökan om bidrag för återuppbyggnad av operan, men denna ansökan godkändes inte av de regionala myndigheterna p.g.a. att vissa villkor för stöd inte var uppfyllda.

Eftersom det rör sig om en privat byggnad, om än av allmänt intresse, som drivs i vinstsyfte, begränsas medfinansiering till en viss procentandel av kostnaderna, vilket är i enlighet med författningsbestämmelser på området.

(98/C 196/136)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4190/97**från Ernesto Caccavale (UPE) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Elledningar och magnetfält: risker för människans hälsa

Miljöorganisationer på europeisk nivå såsom Codacons och Legambiente bestrider kraftfullt de uttalanden som Enel, monopol företaget för eldistributionen i Italien, gjort angående uppbyggnaden av en stor eltransformatorcentral i Striano (NA).

De elektromagnetiska fälten vid högspänningsanläggningar har enligt de mest kända onkologerna allvarlig inverkan på folkhälsan och kan ge upphov till cancer.

Jag vill fråga kommissionen:

- Finns det några studier på europeisk nivå som visar detta nära samband mellan exponering för elektromagnetiska fält och ökad risk för lymfkörtelproblem, leukemi och tumörer i nervsystemet?
- Är det riktigt att Enel har begärt information från kommissionen för att få veta om det finns några eventuella direktiv eller gemenskapsbestämmelser om uppbyggnad av transformatorcentraler för högspänning och elledning ovan jord som behandlar de cancerrisker de elektromagnetiska fälten innebär?
- Kan kommissionen intyga att Enel verkligen efterlever alla gemenskapens föreskrifter om skydd av medborgarnas hälsa?
- Har kommissionen för avsikt att be den italienska staten om ytterligare förklaringar och eventuellt inleda de förfaranden som fördragen tillåter för att förhindra initiativ som kan skada människors hälsa?

Svar från Pádraig Flynn på kommissionens vägnar

(11 mars 1998)

Statiska och extremt lågfrekventa elektriska och magnetiska fält uppkommer vid alstring, överföring och användning av elkraft. Elektriska stötar och brännskador till följd av kontakt med strömförande ledare har varit ett problem sedan man först började använda elektricitet. Idag är allmänheten mer oroad över långsiktiga ("fördröjda") och oförnimbara effekter av exponering för fält i samband med användning av elektricitet. Vissa epidemiologiska undersökningar har påvisat effekter på biologiska system som utsätts för statiska och extremt lågfrekventa fält vid betydligt lägre nivåer än vad som kunde förklaras med etablerade mekanismer. Den väsentliga vetenskapliga frågan är dock huruvida de rapporterade biologiska effekterna skulle kunna innebära negativ hälsopåverkan. Idag existerar inga erkända mekanismer genom vilka de antagna effekterna skulle kunna uppkomma genom exponering för fält vars styrka är för låg för att i kroppen inducera elektrisk ström starkare än kroppens endogena elektriska ström.

Hittills har inga biologiska undersökningar lyckats påvisa någon mekanism genom vilken extremt lågfrekventa fält skulle kunna vara cancerframkallande. Å andra sidan har olika epidemiologiska undersökningar om möjlig hälsopåverkan av exponering i bostaden för elektromagnetiska fält som uppkommer på grund av högspänningsledning omfattat en rad olika effekter, till exempel sjukdomar i nervsystemet, skador på fortplantningsorganen, leukemi, bröstcancer och hjärntumörer. Forskningen inleddes 1979 då en svensk undersökning publicerades, och sedan dess har ett tiotal epidemiologiska undersökningar gjorts om barncancer. Man har genom en granskning av dessa undersökningar kommit fram till att ett eventuellt samband mellan bostadens närhet till en kraftledning och risken för barnleukemi förblir en öppen fråga. De genomsnittliga fält som uppmätts i barnfamiljers hem har inte befunnits ha något samband med en onormalt hög frekvens av barnleukemi eller andra cancersjukdomar. Inga faktorer har heller identifierats som skulle kunna förklara ett samband mellan bostadens närhet till en kraftledning och barnleukemi.

Gemenskapen finansierar idag epidemiologisk forskning om magnetiska fält och cancer inom Biomed 2-programmet, och resultaten förväntas vara klara sommaren 1999. Den europeiska forskningen om biologiska effekter av exponering för extremt lågfrekventa fält samordnas inom en COST-insats, och kommer att fortsätta inom det kommande femte ramprogrammet.

Kommissionen känner inte till den begäran om information från ENEL som parlamentsledamoten nämner och kan inte avgöra om ENEL:s verksamhet följer gemenskapslagstiftningen. Kommissionen samlar in information som överlämnats av nationella myndigheter och av dem som lämnar in klagomål. Utifrån den information som idag står till kommissionens förfogande kan inga slutsatser dras om huruvida ENEL följer gemenskapens miljölagstiftning.

Under punkt 3 b i Bilaga II i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾ anges som aktivitet "överföring av elektrisk energi med luftledningar". Enligt detta direktiv måste en miljökonsekvensanalys göras för anläggningar som har stor miljöpåverkan, vilket avgörs av medlemsstaterna när det gäller projekt enligt Bilaga II. Om medlemsstaten (genom att fastställa gränsvärden eller kriterier genom granskning av varje enskilt fall) har beslutat att man skall göra en miljökonsekvensanalys av sådana anläggningar, skall effekter på olika miljömedier och även människan fastställas, beskrivas och bedömas. I detta sammanhang kan hälsopåverkan givetvis spela en viktig roll i konsekvensanalysen.

I rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 om ändring av direktiv 85/337/EEG ⁽²⁾, som antogs 1997 och som skall genomföras i medlemsstaterna senast i mars 1999, flyttades uppförande av elkraftledningar över mark med en spänning på minst 220 kV och en längd på mer än 15 km från Bilaga II i direktiv 85/337/EEG till Bilaga I. Det innebär att en konsekvensanalys ur miljösynpunkt blir obligatorisk för denna typ av projekt från mars 1999.

Med tanke på den information som idag finns tillgänglig har kommissionen ingen rättslig grund för att agera, eftersom ingen anmälning har inkommit om överträdelse av den gemenskapslagstiftning som finns på området.

⁽¹⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EGT L 73, 14.3.1997, s. 5.

(98/C 196/137)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4192/97

från Maria Berger (PSE) till rådet

(22 januari 1998)

Ämne: Vapen i privat ägo

Sedan en tid tillbaka har det kommit in en mängd rapporter om personer som löpt amok med vapen varvid flera offer krävts i medlemsstaterna. De som fallit offer tillhör de mest skiftande grupper av människor, olika slags vapen kom till användning, men för det mesta handlade det om sådana vapen som var lätta att få tag i, och förövarna uppvisade synnerligen olika profil. Enda sättet att komma tillrätta med denna problematik är väl om man över hela EU inför stränga regler och begränsningar för enskildas vapeninnehav och framför allt för handeln med vapen för enskildas bruk och för enskildas möjligheter att skaffa sig vapen.

Har rådet med tanke på det som inträffat i medlemsstaterna för avsikt att skärpa EU:s direktiv om vapen?

Svar

(30 mars 1998)

Den ärade parlamentsledamoten är säkert medveten om att kontroll av privatpersoners förvärv och innehav av vapen för närvarande regleras av direktiv 91/477/EEG av den 18 juni 1991 (EGT L 256, 13.9.1991). I detta direktiv fastställs det för privatpersoner fyra kategorier av vapen: sådana som privatpersoner inte får förvärva, sådana som de får förvärva med tillstånd, sådana som kräver en anmälan för förvärv och sådana som får säljas fritt. Det står för övrigt medlemsstaterna fritt att behålla eller införa strängare åtgärder om de anser det vara nödvändigt. I de flesta medlemsstater är privatpersoners förvärv av vapen faktiskt förbjudet eller underkastat ett tillståndsförfarande. I detta skede har kommissionen inte förelagt rådet några förslag till skärpt lagstiftning på detta område.

(98/C 196/138)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4195/97**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(21 januari 1998)***Ämne:** Agenda 2000 och mål 1: statsstöd 1993-1997

Eneko Landáburu, generaldirektör med ansvar för regional- och sammanhållningspolitik, lade fram ett förslag inför pressen i slutet av november om att elva europeiska regioner, bl.a. Valencia (Spanien), inte längre skulle utgöra mål 1-regioner, i enlighet med kommissionens förslag att minska strukturfonderna innan de nya länderna ansluter sig.

Generaldirektören gjorde denna bedömning på grundval av preliminära uppgifter som kommissionen förfogar över. Eurostats officiella statistik visar emellertid för Valencias del att denna autonoma regions BNP år 1993 utgjorde 74,9 % av gemenskapens genomsnittliga BNP och att procentförhållandet år 1994 var ännu lägre, nämligen 73,6 %. Taket för att godkännas som mål 1-region ligger på 75 %. Ingenting tyder sålunda på att Valencia omedelbart skulle falla utanför kriterierna för mål 1.

Ifall den genomsnittliga inkomsten i regionerna under åren 1993-1997 utnyttjades som kriterium för att beräkna BNP, skulle det vara viktigt att känna till nationalekonomiska uppgifter om dessa regioner för varje år som beaktas.

Hur stora belopp i statsstöd beviljades de 15 medlemsstaterna och de nedan uppräknade regionerna åren 1993, 1994, 1995, 1996, 1997?

Regioner:

- Thrakien, Makedonien, Thessalien, Kreta, Peloponnesos, Centralgrekland, Epirus, Attika, Joniska öarna, Achaia, Fastlandsgrekland (Grekland)
- Hainaut (Belgien)
- Thüringen, Brandenburg, Östberlin, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Munster (Tyskland)
- Galicien, Extremadura, Kastilien-La Mancha, Kastilien-Leon, Ceuta och Melilla, Comunidad Valenciana, Asturien, Andalusien, Kanarieöarna, Murcia (Spanien)
- Valanciennes, Avesnes, Douai, Korsika, de franska utomeuropeiska departementen (Frankrike)
- Ulster, Connauaught, Leinster (Irland)
- Molise, Apulien, Sicilien, Basilicata, Sardinien, Kalabrien, Kampanien (Italien)
- Flevoland (Nederländerna)
- Burgenland (Österrike)
- Nordportugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, Vale do Tejo, Centrala Portugal (Portugal)
- Enterprise Islands, Highlands, Merseyside, Nordirland (Förenade kungariket)

Svar från Karel van Miert på kommissionens vägnar*(18 februari 1998)*

Parlamentsledamoten återfinner här nedan tillgängliga uppgifter om de statliga stöd som beviljats inom ramen för nationella regionalstödsordningar (artikel 92.3 a i EG-fördraget).

Årsgenomsnitt 1992-1994 i miljoner ecu

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	EUR 12
0	0	11666	217	56	515	343	5742	0	0	151	244	18933

I tabellen ovan anges det regionalstöd som medlemsstaterna sammanlagt beviljat regionerna (artikel 92.3 a i EG-fördraget) under åren 1992-1994. Uppgifterna för de följande åren är ännu inte tillgängliga. Parlamentsledamoten ombeds notera att kommissionen inte får uppgifter om den regionala fördelningen av sådana stöd som beviljas enligt branschövergripande ordningar, såsom stöd till FoU eller små och medelstora företag.

(98/C 196/139)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4202/97**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Agenda 2000 och mål 1: fondmedel 1993-1997

Eneko Landáburu, generaldirektör med ansvar för regional- och sammanhållningspolitik, lade fram ett förslag inför pressen i slutet av november om att elva europeiska regioner, bl.a. Valencia (Spanien), inte längre skulle utgöra mål 1-regioner, i enlighet med kommissionens förslag att minska strukturfonderna innan de nya länderna ansluter sig.

Generaldirektören gjorde denna bedömning på grundval av preliminära uppgifter som kommissionen förfogar över. Eurostats officiella statistik visar emellertid för Valencias del att denna autonoma regions BNP år 1993 utgjorde 74,9 % av gemenskapens genomsnittliga BNP och att procentförhållandet år 1994 var ännu lägre, nämligen 73,6 %. Taket för att godkännas som mål 1-region ligger på 75 %. Ingenting tyder sålunda på att Valencia omedelbart skulle falla utanför kriterierna för mål 1.

Ifall den genomsnittliga inkomsten i regionerna under åren 1993-1997 utnyttjades som kriterium för att beräkna BNP, skulle det vara viktigt att känna till nationalekonomiska uppgifter om dessa regioner för varje år som beaktas.

Hur stora belopp ur strukturfonderna (mål 1) mottog de nedan uppräknade regionerna åren 1993, 1994, 1995, 1996, 1997?

Regioner:

- Thrakien, Makedonien, Thessalien, Kreta, Peloponnesos, Centralgrekland, Epirus, Attika, Joniska öarna, Achaia, Fastlandsgrekland (Grekland)
- Hainaut (Belgien)
- Thüringen, Brandenburg, Östberlin, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Munster (Tyskland)
- Galicien, Extremadura, Kastilien-La Mancha, Kastilien-Leon, Ceuta och Melilla, Comunidad Valenciana, Asturien, Andalusien, Kanarieöarna, Murcia (Spanien)
- Valanciennes, Avesnes, Douai, Korsika, de franska utomeuropeiska departementen (Frankrike)
- Ulster, Connauaught, Leinster (Irland)
- Molise, Apulien, Sicilien, Basilicata, Sardinien, Kalabrien, Kampanien (Italien)
- Flevoland (Nederländerna)
- Burgerland (Österrike)
- Nordportugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, Vale do Tejo, Centrala Portugal (Portugal)
- Enterprise Islands, Highlands, Merseyside, Nordirland (Förenade kungariket)

(98/C 196/140)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4203/97**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Agenda 2000 och mål 1: investeringar 1993-1997

Eneko Landáburu, generaldirektör med ansvar för regional- och sammanhållningspolitik, lade fram ett förslag inför pressen i slutet av november om att elva europeiska regioner, bl.a. Valencia (Spanien), inte längre skulle utgöra mål 1-regioner, i enlighet med kommissionens förslag att minska strukturfonderna innan de nya länderna ansluter sig.

Generaldirektören gjorde denna bedömning på grundval av preliminära uppgifter som kommissionen förfogar över. Eurostats officiella statistik visar emellertid för Valencias del att denna autonoma regions BNP år 1993 utgjorde 74,9 % av gemenskapens genomsnittliga BNP och att procentförhållandet år 1994 var ännu lägre, nämligen 73,6 %. Taket för att godkännas som mål 1-region ligger på 75 %. Ingenting tyder sålunda på att Valencia omedelbart skulle falla utanför kriterierna för mål 1.

Ifall den genomsnittliga inkomsten i regionerna under åren 1993-1997 utnyttjades som kriterium för att beräkna BNP, skulle det vara viktigt att känna till nationalekonomiska uppgifter om dessa regioner för varje år som beaktas.

Hur stora var beloppen för de investeringar som genomfördes och som finansierades av strukturfonderna (mål 1) i de nedan uppräknade regionerna åren 1993, 1994, 1995, 1996, 1997?

Regioner:

- Thrakien, Makedonien, Thessalien, Kreta, Peloponnesos, Centralgrekland, Epirus, Attika, Joniska öarna, Achaia, Fastlandsgrekland (Grekland)
- Hainaut (Belgien)
- Thüringen, Brandenburg, Östberlin, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Munster (Tyskland)
- Galicien, Extremadura, Kastilien-La Mancha, Kastilien-Leon, Ceuta och Melilla, Comunidad Valenciana, Asturien, Andalusien, Kanarieöarna, Murcia (Spanien)
- Valanciennes, Avesnes, Douai, Korsika, de franska utomeuropeiska departementen (Frankrike)
- Ulster, Connauaught, Leinster (Irland)
- Molise, Apulien, Sicilien, Basilicata, Sardinien, Kalabrien, Kampanien (Italien)
- Flevoland (Nederländerna)
- Burgerland (Österrike)
- Nordportugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, Vale do Tejo, Centrala Portugal (Portugal)
- Enterprise Islands, Highlands, Merseyside, Nordirland (Förenade kungariket)

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-4202/97 och E-4203/97
ingivna av Monika Wulf-Mathies för kommissionen**

(26 februari 1998)

På grund av svarets längd, inräknat ett antal tabeller, sänder kommissionen det direkt till ledamoten och till parlamentets generalsekretariat.

(98/C 196/141)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-4205/97
från Gerardo Fernández-Albor (PPE) till kommissionen**

(21 januari 1998)

Ämne: Undervisning om Europeiska unionen i skolornas studieplaner

Europeiska unionen är en realitet som inbegriper alla aspekter av det liv en unionsmedborgare lever i en riktig gemenskap med övriga medborgare i medlemsstaterna.

Därför är det nödvändigt att denna unionsmedborgare redan från och med sin skoltid kan identifiera sig med det som Europeiska unionen representerar, i alla sina personliga, yrkesmässiga och politiska relationer.

Vilken kännedom har kommissionen om studieplanerna i de medlemsstaters skolor där undervisning om Europeiska unionen är obligatorisk? Vilka initiativ kan kommissionen ta för att en gång för alla se till att samtliga femton medlemsstater accepterar att göra detta ämne obligatoriskt för gemenskapens elever?

Svar avgivet av Edith Cresson på kommissionens vägnar

(24 februari 1998)

Kommissionen känner till hur viktigt det är med undervisning om gemenskapen för att utveckla ett europeiskt medborgarskap och vill göra ledamoten uppmärksam på innehållet i artikel 126 i EG-fördraget enligt vilken gemenskapen skall "bidra till utvecklingen av en utbildning av god kvalitet genom att främja samarbetet mellan medlemsstaterna och genom att vid behov stödja och komplettera deras insatser, samtidigt som gemenskapen fullt ut skall respektera medlemsstaternas ansvar för undervisningens innehåll och utbildningssystemens organisation samt medlemsstaternas kulturella och språkliga mångfald".

Icke desto mindre stöder och finansierar kommissionen inom ramen för Komenius, kapitel II i programmet Sokrates, många aktiviteter som bidrar till att ämnen som avser gemenskapen i större utsträckning tas med i skolundervisningen, samtidigt som man respekterar att detta omfattas av medlemsstaternas kompetensområde. Dessutom planeras ett tematiskt nätverk för europeiskt medborgarskap under innevarande år. Detta nätverk skall, samtidigt som det sammanför läroanstalter och andra institutioner som arbetar inom detta område, bl.a. ha till uppgift att upprätta en förteckning över relevant information inom området europeiskt medborgarskap, att organisera spridningen av god praxis vad avser undervisning i ämnen som har anknytning till gemenskapen, att anordna evenemang som bidrar till att utveckla projekt kring dessa ämnen och att öka deras påverkan på utbildningssystemen.

(98/C 196/142)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4207/97**från Gerardo Fernández-Albor (PPE) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Blåbok om fisket i Europeiska unionen

De olika omkastningar som skett på fiskeriområdet i Europeiska unionen har lett till en ny situation inom hela sektorn som gör att det är nödvändigt att ompröva och nyinrikta gemenskapens hela fiskedimension.

För att åstadkomma detta borde man enligt vissa inom fisket aktiva grupper i medlemsstaterna se tillbaka i tiden, överblicka nuläget och därefter fastställa lämpliga planer för framtiden.

Anser kommissionen att det därför vore lämpligt att utarbeta en blåbok om fiskets situation inom gemenskapen, så att man kan ställa upp kriterier och prognoser som inger sektorn förtroende och gör att den slipper frukta oväntade svängningar och skrämshot som får negativ inverkan på en i vår ekonomi så känslig sektor som fiskerisektorn?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(13 februari 1998)*

Kommissionen har redan vid flera tillfällen, både i parlamentet och annorstädes, tillkännagivit att den efter år 2002 kommer att inleda omfattande konsultationer om den gemensamma fiskeripolitiken tillsammans med alla berörda parter, däribland hela fiskeribranschen.

Kommissionen ämnar genomföra dessa konsultationer genom att skicka ut ett frågeformulär samt genom möten i medlemsstaterna under 1998 och 1999.

Efter dessa omfattande överläggningar kommer kommissionen att utarbeta sin rapport till parlamentet och rådet om situationen inom gemenskapens fiskesektor i enlighet med artikel 14.2 i förordning nr 3760/92 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992.

(98/C 196/143)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4215/97**från Francesco Baldarelli (PSE) till kommissionen***(21 januari 1998)*

Ämne: Respekt för konsumenternas rättigheter och bestämmelserna för fri konkurrens i Italien

Den italienske medborgaren Gaetano Di Bari har i över sju år drivit ett mål mot den italienska grenen av ett internationellt företag som tillverkar kontorsmaskiner. Di Bari var återförsäljare för detta företags maskiner i ett område i Mellanitalien.

Orsaken till denna ytterst långdragna tvist är problem i samband med stora mängder maskindelar som skulle ha distribuerats gratis till kunderna som ersättning för defekta delar. Denna bristfälliga distribution innebar en snedvridning av den fria konkurrensen och var otvivelaktigen till men för de återförsäljare och konsumenter som under flera år betalade enorma summor för tekniska åtgärder på grund av problem som i själva verket redan hade lösts av moderbolaget. Di Bari ansåg det vara lämpligt att väcka åtal. Det långa rättsliga förfarande som följde och som ännu inte är avslutat har gjort Di Bari lidande ur såväl materiell och ekonomisk som moralisk aspekt och har orsakat personliga och yrkesmässiga problem. Bland annat tvingades han upphöra med sin verksamhet i och med att företaget drog tillbaka rättigheterna till återförsäljning, och han har därmed lidit stora ekonomiska förluster.

Anser Europeiska kommissionen inte att det internationella företaget i fråga har skadat konsumenterna och återförsäljarna direkt, genom att dessa inte har informerats om skadorna på kontorsmaskinerna och inte har fått defekta delar utbytta gratis?

Anser Europeiska kommissionen inte att företaget har underlåtit att följa bestämmelserna för korrekt och snabb information till konsumenterna och därmed underlåtit att respektera deras rättigheter?

På vilket sätt avser Europeiska kommissionen att i detta och andra aktuella eller framtida fall säkerställa respekten för gemenskapsdirektiven på området fri konkurrens?

Anser Europeiska kommissionen inte att Di Bari har varit utsatt för en form av bestraffning i form av tydliga och negativa ekonomiska och moraliska följder?

Svar från Karel van Miert på kommissionens vägnar

(18 februari 1998)

Kommissionen vill till att börja med nämna att varje ställningstagande beträffande en eventuell tillämpning av gemenskapens konkurrensregler förutsätter en noggrann granskning av ärendet i fråga i dess juridiska och ekonomiska sammanhang.

Med beaktande av de upplysningar som frågeställaren lämnat är det motiverat att undra om det inte rör sig om en tvist som i första hand bör lösas med utgångspunkt i italiensk privaträtt. Det administrativa förfarande som kommissionen i princip skulle kunna inleda, kan nämligen inte leda till att eventuella skadestånd utdöms. I detta sammanhang konstaterar kommissionen att åtal redan väckts vid domstol i Italien och att flera rättsliga förfaranden fortfarande pågår.

Ett ingripande från kommissionens sida förefaller därför varken lämpligt eller tillräckligt för att den person som frågeställaren nämner skall kunna uppnå sina syften.

(98/C 196/144)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4216/97

från Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) till rådet

(22 januari 1998)

Ämne: Förbud mot drivgarn — uteblivet rådsbeslut — skyldighet att informera

I Europeiska gemenskapernas officiella tidning C 367 av den 4 december 1997 offentliggjordes två svar från rådet på frågor från ledamöter av Europaparlamentet. Jag skulle gärna få ytterligare information om innehållet i dessa. I fråga P-1212/97⁽¹⁾ efterfrågas information om vilka medlemsstater som i rådet uttalat sig mot kommissionens förslag om förbud mot fiske med drivgarn. ”På grund av att rådets överläggningar är sekretessbelagda” lämnar rådet emellertid inte något svar.

1. Jag ställer här på nytt frågan hur medlemsstaterna förhållit sig vid omröstning i detta ärende. Vem röstade i rådet på exakt vilket sätt?

I rådets svar på fråga E-0893/97⁽²⁾, som likaledes offentliggjorts i ovan nämnda nummer av Europeiska gemenskapernas officiella tidning, hänvisas nämligen till ”de åtgärder som redan har vidtagits, särskilt i fråga om offentliggörande av röstresultat och röstmotiveringar, offentliga debatter, allmänhetens tillgång till uttalanden och protokoll samt allmänhetens tillgång till rådets handlingar i allmänhet”.

2. I tillägg till frågan ovan skulle jag vilja veta varför rådet å ena sidan utlovar insyn och öppenhet, men å andra sidan i samma publikation (EGT C 367, 4.12.1997) vägrar att lämna information med hänvisning till sekretessen?

3. På vilket sätt avser rådet härnäst att förfara med sina beslut: öppet eller hemligt?

(¹) EGT C 367, 4.12.1997, s. 99.

(²) EGT C 367, 4.12.1997, s. 56.

Svar

(7 april 1998)

Rådet ber att få informera den ärade parlamentsledamoten om att det ännu inte har antagit någon slutlig rättsakt när det gäller kommissionens förslag om förbud mot fiske med drivgarn. Rådet har därför inte haft någon omröstning i denna fråga.

Bestämmelserna om insyn i rådets lagstiftning (offentliggörande av röstresultat och röstmotiveringar samt uttalanden till rådets protokoll) gäller endast det slutliga antagandet av rådets rättsakter. Eftersom ärendet ännu inte har kommit så långt gäller därför inte dessa bestämmelser.

Andra åtgärder för öppenhet som rör tillgång till särskilda rådshandlingar regleras i rådets beslut 93/731/EG om allmänhetens tillgång till rådets handlingar (¹).

(¹) EGT L 340, 31.12.1993, s. 43.

(98/C 196/145)

SKRIFTLIG FRÅGA E-4224/97

från **Cristiana Muscardini (NI) och Amedeo Amadeo (NI) till kommissionen**

(21 januari 1998)

Ämne: Genetiska förändringar

Den genetiska forskningen och dess resultat hör i det vetenskapliga dagsläget till århundradets mest häpnadsväckande fenomen.

Tyvärn leder bristen på bestämmelser till att dessa vetenskapliga framsteg tillämpas ansvarslost, vilket ger upphov till allvarliga hälsomässiga och etiska problem som inte längre vare sig får ignoreras eller underskattas. Detta gäller framför allt risken för framtida genetiska skador som kan uppstå då par som inte känner till sitt sammanlagda kromosomarv kan få barn med vissa genetiska anomalier.

1. Anser kommissionen inte att man snarast bör lägga fram förslag till bestämmelser som gör det obligatoriskt med noggranna hälsokontroller för spermadonatorer?

2. Anser kommissionen inte likaledes att man måste fastställa ett högsta antal befruktningar med samma sädesvätska i syfte att begränsa risken för att blodsförvanter möts?

Svar från **Padraig Flynn** på kommissionens vägnar

(11 mars 1998)

Lagstiftning på de områden som behandlas i frågan är en fråga för medlemsstaterna.

Inom ramen för forskningen avseende biomedicinsk etik har ett antal seminarier om etiska aspekter på spermadonationer finansierats genom forskningsprogrammet för biomedicin och hälsa (Biomed). I detta sammanhang diskuterades frågan om en eventuell begränsning av antalet födselar per donator.

Etiska regler finns, antingen på nationell nivå i vissa medlemsstater, eller i centrumen för spermadonation. Gemenskapen är dock inte behörig på detta område.

(98/C 196/146)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4229/97**från Ulf Holm (V) till rådet***(15 januari 1998)**Ämne:* Reklamkampanj om Amsterdamfördraget

Utrikesdepartementet i Sverige har under hösten lanserat en stor propagandakampanj för Amsterdamfördraget till en kostnad av ca nio miljoner svenska kronor. Kampanjmaterialet innehåller dock många sakfel och texten domineras av ett exempel på så kallade svenska "framgångar" vad gäller sysselsättning, miljö och jämställdhet. Läser man däremot t. ex. det tyska utrikesministeriets skrift "Det Abschluss der Regierungskonferenz — eine Gesamtwortung" nämns inte ens de frågor som lyfts fram i den svenska kampanjen. I stället står där utförligt vad syftet är med Amsterdamfördraget: en vidareutveckling av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, ett utökat samarbete vad gäller polis- och rättsväsen, samt att göra unionen effektivare genom att öka överstatligheten och minska ländernas vetorätt så att en utvidgning av unionen blir möjlig. Skillnaderna på materialets innehåll är så omfattande att en läsare måste ställa sig frågan om det är samma Amsterdamfördrag texterna hänvisar till. I stället för offentliga diskussioner har vi alltså fått en envägskommunikation där makten talar om för medborgarna hur det är. Med anledning av detta vill jag fråga rådet: Hur är de möjligt att två länders regeringars "informationsmaterial" om Amsterdamfördraget skiljer sig så mycket åt? Anser rådet att det är etiskt riktigt att använda regeringsmakten och skattebetalarnas pengar för hårt "politiskt" vinklade informationskampanjer om EU där det t. o. m. finns sakfel?

Svar*(30 mars 1998)*

Den ärade parlamentsledamoten ombedes notera att det inte tillkommer rådet att uttala sig om den information som medlemsstaterna ger om Amsterdamfördraget, vilket för närvarande är under ratificering av medlemsstaterna.

Rådets generalsekretariat har medverkat till offentliggörande av Amsterdamfördragets text och fördragens konsoliderade versioner genom byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer. Dessa publikationer kan konsulteras gratis via Internet, på rådets generalsekretariats webbplats (<http://ue.eu.int>). Till texterna finns en beskrivande sammanfattning, för vilken varken gemenskapsinstitutionerna eller medlemsstaterna bär ansvaret.

(98/C 196/147)

SKRIFTLIG FRÅGA P-4230/97**från Pierluigi Castagnetti (PPE) till kommissionen***(14 januari 1998)**Ämne:* Godkännande av det samlade programplaneringsdokumentet för regionen Friuli- Venezia Giulia 1997-1999

Regionen Friuli-Venezia Giulia lade fram det samlade programplaneringsdokumentet för mål 2 rörande perioden 1997-1999 i början av augusti.

Trots mycket intensiva förhandlingar och försäkringar om att beslut snabbt skulle fattas har det samlade programplaneringsdokumentet ännu inte godkänts av kommissionen.

Kan kommissionen ange orsakerna till denna försening?

Är kommissionen medveten om att den regionala administrationen till följd av oberättigade förseningar i beslutsfattandet får svårigheter att genomföra de planerade åtgärderna?

Svar från Monika Wulf-Mathies på kommissionens vägnar*(6 februari 1998)*

Kommissionen har nöjet att bekräfta att det samlade programplaneringsdokumentet inom mål-2 för regionen Friuli-Venezia-Giulia med avseende på perioden 1997-1999 antogs den 18 december 1997.

Kommissionen beklagar att beslutsfattandet har försenats vilket framför allt beror på att regionens förslag behövde förtydligas i vissa avseenden. Kommissionen kommer att göra allt för att hjälpa regionen att övervinna de svårigheter som därmed kan ha uppstått när det gäller genomförandet av de planerade åtgärderna.

(98/C 196/148)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0001/98**från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen***(15 januari 1998)*

Ämne: Säkerhetskontroll av flygplan från tredje land

Den 17 december 1997 störtade ett ukrainskt flygplan av Jakovlevtyp i Grekland. Samtliga passagerare och hela besättningen omkom. Trots att någon officiell utredning över olyckans händelseförlopp ännu inte offentliggjorts finns det många frågetecken i anslutning till huruvida säkerhetsföreskrifterna följts, om en tillfredsställande kontroll av flygplanet utfördes före flygningen och om besättningens kunskaper i engelska var tillräckliga.

Kommissionen lade den 17 februari 1997 fram ett förslag till rådets direktiv om säkerhetskontroll av flygplan från tredje land som trafikerar flygplatser i gemenskapen. Förslaget diskuterades i parlamentets kammare under sammanträdesperioden i november 1997.

Jag vill fråga kommissionen om följande: Vilka av Europeiska unionens medlemsstater utför redan nu säkerhetskontroller av flygplan från tredje land och vad går de här kontrollerna i huvudsak ut på? Hör Grekland till de länder som utför grundliga säkerhetskontroller? Har kommissionen — med tanke på frågans angelägenhet och den långa tid det kommer att ta innan direktivet till fullo träder i kraft och börjar genomföras — för avsikt att ta initiativ som skulle förpliktiga medlemsstaterna att omedelbart vidta åtgärder för genomförande av säkerhetskontroller av flygplan från tredje land, detta för att omedelbart minimera risken för flera olyckor?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar*(6 februari 1998)*

Enligt Chicagokonventionen om civil luftfart har länder rätt att genomföra en rampinspektion om ett utländskt flygplan misstänks avvika från internationella säkerhetsstandarder. Denna rättighet stärks ytterligare genom kommissionens förslag ⁽¹⁾, enligt vilket medlemsstaterna måste genomföra sådana inspektioner under vissa förhållanden, delta i insamlingen och utbytet av information, belägga osäkra flygplan med startförbud och fastställa eventuella gemensamma åtgärder.

Kommissionen har förstått att de flesta, om inte alla, medlemsstater sedan en tid genomför sina egna rampinspektioner. Kommissionen informeras inte alltid om sådana inspektioner och vet därför inte om detta också sker i Grekland.

Kommissionen vet däremot att vissa medlemsstater redan deltar i ett informationsutbyte utan att vänta på att det föreslagna direktivet träder i kraft. Hittills deltar Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrike, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Sverige och Förenade kungariket i detta samarbete. Kommissionen är medveten om att åtminstone två andra medlemsstater genomför rampinspektioner även om de av rättsliga anledningar ännu inte deltar i detta informationsutbyte.

För att ge medlemsstaterna möjlighet att vidta en del av åtgärderna innan direktivet träder i kraft beviljar kommissionen ekonomiskt stöd för att upprätta och använda en databas, vilken redan innehåller rapporter om mer än 1400 inspektioner som vid åtminstone fem tillfällen har resulterat i startförbud för osäkra flygplan.

⁽¹⁾ KOM(97) 55 slutlig, 17.2.1997.

(98/C 196/149)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0014/98
från Gordon Adam (PSE) till rådet
(28 januari 1998)

Ämne: Rådets svar på Greenpeaces skrivelse om energi och miljö

Skulle rådet kunna upplysa om vilket svar Luxemburgs ordförandeskap gav på Greenpeaces skrivelse om energi och miljö? I skrivelsen begärde Greenpeace att EU skulle utveckla politiska åtgärder för att begränsa vidare exploatering av samtliga olje- och gasfyndigheter inom Europeiska unionen och Europeiska unionens territorier, förhindra exploatering och prospektering av olje- och gasfyndigheter inom Europeiska unionen och territorier utanför Europeiska unionen samt gradvis avveckla produktion och användning av kol som energikälla.

Skulle rådet nu kunna ge ett svar på just dessa punkter?

Svar

(7 april 1998)

Rådet erinrar om att det inte tar ställning till dokument som läggs fram utanför dess institutionella ram.

Rådet är angeläget om att åter framhålla att det anser att förhållandet mellan energi och miljö är av största vikt och utgör en central faktor vid val av energipolitik. Rådet har därför fortlöpande studerat denna fråga på grundval av kommissionens meddelanden och förslag.

Detta är bakgrunden till att rådet den 18 december 1997 antog en resolution om en gemenskapsstrategi för att främja kraftvärme ⁽¹⁾.

Rådet fortsätter för övrigt sin reflexion på grundval av kommissionens vitbok som sätter upp en strategi och en handlingsplan för gemenskapen då det gäller förnybar energi. Vid sitt möte den 11 maj 1998 kommer rådet att ordna en offentlig debatt på temat energi och miljö.

Rådet studerar också ingående kommissionens förslag om ett flerårigt ramprogram för insatser inom energisektorn, i vilket hela problemställningen med gemenskapens insatser på energiområdet tas upp.

⁽¹⁾ EGT C 4, 8.1.1998, s. 1

(98/C 196/150)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0019/98
från Nikitas Kaklamanis (UPE) till kommissionen
(29 januari 1998)

Ämne: Behov av att skydda uppgifterna i informationssystemet Schengen

Enligt uppgifter i europeisk press har belgiska myndigheter i Bryssel arresterat och häktat en tjänsteman vid en stödenhet inom den belgiska polisen. Tjänstemännen anklagas för att ha läckt hemligstämplade uppgifter ur informationssystemet Schengen till grupper av kriminella från bland annat Nederländerna.

Detta ger också europeisk press anledning att konstatera att informationssystemet Schengen innehåller uppgifter om unionens medborgares rastillhörighet, sexuella läggning, politiska och religiösa övertygelse samt hälsotillstånd.

Hur ställer sig Europeiska kommissionen officiellt till detta, på vilket sätt har den reagerat eller ämnar den reagera på de här mycket allvarliga anklagelserna som direkt berör de demokratiska friheterna och behovet av ett skyddat privatliv för EU:s medborgare?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(10 mars 1998)*

Det åligger inte kommissionen att bedöma de förhållanden som parlamentsledamoten erinrar om.

För närvarande är Schengenavtalet ett mellanstatligt avtal och innebär inget direkt ansvar för de europeiska institutionerna.

När det gäller skydd av personuppgifter inom informationssystemet Schengen noterar kommissionen att varje avtalslutande part, i enlighet med artiklarna 114 och 115 i Schengenavtalet, har utsett en kontrollmyndighet som med beaktande av nationell rätt skall utöva en oberoende kontroll av registret i den nationella delen av informationssystemet. Myndigheten skall också kontrollera att behandlingen och användningen av uppgifterna i informationssystemet inte kränker den berörda personens rättigheter. Varje person har rätt att begära att kontrollmyndigheterna dels kontrollerar uppgifterna om honom i informationssystemet Schengen, dels hur dessa uppgifter används.

En gemensam kontrollmyndighet har skapats som ansvarar dels för kontrollen av det tekniska stödet för informationssystemet Schengen och dels för kontrollen av att bestämmelserna i avtalet genomförs väl vad avser det tekniska stödet för systemet. Myndigheten är också behörig att bl.a. analysera sådana svårigheter avseende tillämpning eller tolkning som kan dyka upp vid användningen av systemet, att undersöka problem som kan uppkomma då de avtalslutande parternas nationella kontrollmyndigheter utövar sin oberoende kontroll eller då åtkomsträttigheten till systemet utövas samt att utarbeta harmoniserade förslag i syfte att hitta gemensamma lösningar på de problem som finns.

(98/C 196/151)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0027/98**från Christoph Konrad (PPE) till kommissionen***(29 januari 1998)*

Ämne: EU:s humanitära biståndsprojekt i Afghanistan

1. Stödjer Europeiska unionen för närvarande humanitära biståndsprojekt i Afghanistan?
2. Om ja, vilka konkreta projekt på området "humanitär läkarhjälp till barn" stöds i Afghanistan?
3. Arbetar kommissionen i sitt utvecklingsarbete på området humanitärt bistånd tillsammans med biståndsorganisationer och icke-statliga organisationer?
4. Om ja, hur ser det konkreta samarbetet ut på platsen, också i ekonomiskt avseende?
5. Vilka förutsättningar måste humanitära organisationer på nationellt plan uppfylla för att erhålla stöd från EU?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar*(17 mars 1998)*

Under 1996/97 avsatte kommissionen 124 miljoner ecu till humanitärt bistånd till Afghanistan. Kommissionen har nyligen godkänt ett program med 17 miljoner ecu i humanitärt bistånd till offren för den pågående konflikten i landet. Kommissionen har också meddelat att man godkänner katastrofhjälp till offren för den jordbävning som drabbade provinsen Takhar den 4 februari 1998.

Kommissionens bistånd till Afghanistan går via europeiska och afghanska icke-statliga organisationer och kontor under Röda korset och Förenta Nationerna. Målet med de humanitära insatserna är att säkra tillgången till den nödvändigaste hälso- och sjukvården på flera platser i landet, stärka de sociala skyddsnetten, bidra till den humanitära miniröjningsinsatsen och återuppbygga den förstörda infrastrukturen. Kvinnors och barns behov prioriteras.

Vissa humanitära insatser har som särskilt mål att minska barnsängs- och spädbarnsdödligheten. Gemenskapen finansierar projekt för intensivmatning av svårt undernärda barn, stöder barnvårdscentraler och pediatrik, gynekologisk och obstetrisk kirurgi vid olika sjukhus i Kabul.

Enligt rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd⁽¹⁾ skall humanitära organisationer ha rättslig ställning i en medlemsstat som oberoende organisation utan vinstsyfte enligt gällande lag i den staten, och ha sitt säte i en medlemsstat i gemenskapen eller i det tredje land som är mottagare av gemenskapens bistånd.

Man beaktar också organisationens administrativa och finansiella förvaltningsförmåga, dess tekniska och logistiska förmåga i förhållande till den planerade insatsen, dess erfarenhet av humanitärt bistånd, resultaten av tidigare insatser som organisationen genomfört samt i förekommande fall, dess tidigare erfarenhet i det tredje land som berörs av den humanitära insatsen i fråga.

Icke-statliga organisationer som kan komma i fråga för finansiering måste skriva under ett särskilt kontrakt för genomförandet av varje enskilt projekt eller enskild insats i enlighet med det ramavtal för partnerskap för humanitärt bistånd som kommissionen antog i maj 1993. Ramavtalet för partnerskap innehåller de allmänna och särskilda finansiella villkor som gäller för gemenskapsfinansierade humanitära projekt.

⁽¹⁾ EGT L 163, 2.7.1996.

(98/C 196/152)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0030/98

från John Corrie (PPE) till rådet

(28 januari 1998)

Ämne: EU-stöd till Cypern

Hur mycket pengar har betalats ut till Cypern under de senaste 10 åren? Hur mycket gick till den grekiska sidan och hur mycket till den turkiska? Till vilka projekt gick pengarna?

Svar

(7 april 1998)

1. Beträffande den tid som intresserar den ärade parlamentsledamoten finns det anledning att citera det andra finansprotokollet av år 1984, i kraft fram till 1988, det tredje finansprotokollet av år 1990, fram till 1994, och det fjärde finansprotokollet, i kraft sedan den 1 januari 1996.

I det andra protokollet föreskrevs 28 miljoner ecu som lån från Europeiska investeringsbanken (EIB), 6 miljoner ecu som lån med räntesubventioner och 10 miljoner ecu som bistånd.

Det tredje protokollet föreskrev å sin sida 44 miljoner ecu som lån från EIB, 5 miljoner ecu som riskkapital och 13 miljoner ecu som gåvobistånd.

Dessa belopp har i sin helhet tagits i anspråk, med undantag av den del som anslagits för den turkycypriotiska folkgruppen. De hinder som möter projekt avsedda för båda grupperna, på formulerings- liksom på genomförandeplanet, har inneburit att dessa medel inte kunnat användas. Gemenskapen erkänner nämligen inte myndigheterna på norra Cypern och dessa kan inte tolerera att finansieringsprojekt avsedda för dem passerar genom Republiken Cyperns myndigheter.

När det gäller att fastställa åt vilka projekt detta bistånd har anslagits uppmanas den ärade parlamentsledamoten att vända sig till kommissionen, som är ansvarig för genomförandet av dessa program, och av denna begära de önskade närmare uppgifterna om fördelningen mellan den grekiska och den turkiska folkgruppen.

2. Det fjärde finansprotokollet, som håller på att genomföras, föreskriver ett finansiellt samarbete med Cypern uppgående till sammanlagt 74 miljoner ecu och fördelat på följande sätt:

- 50 miljoner ecu som lån från EIB:s egna medel, en summa som redan anslagits till projekt på industri- och miljöområdet.
- 2 miljoner ecu från gemenskapens budgetmedel i form av bidrag till uppbyggnad av riskkapital vilka redan har tagits i anspråk för Cyperns Utvecklingsbank.

- 22 miljoner ecu i gåvobistånd från gemenskapens budgetmedel med följande fördelning:
 - 12 miljoner ecu för finansiering av utredningar eller stöd för insatser som bidrar till en bättre förståelse av situationen på ön. Att ta i bruk detta belopp förutsätter en vilja från båda parter att arbeta tillsammans.
 - 5 miljoner ecu avsedda att gynna utvecklingen på hela ön och som, så vitt rådet känner till, ännu inte tycks ha tagits i anspråk.
 - 5 miljoner ecu till projekt som kan anses ingå i förberedelserna för anslutning. De är avsedda att förbereda den cypriotiska regeringen på att inlemma gemenskapens regelverk genom praktiskt bistånd inom följande sektorer: kommunikationer, turism, statistik samt olja och oljeprodukter; de skall också användas till att stödja Cyperns deltagande i vissa av gemenskapens program (Media II, Leonardo, Sokrates och Ungdom för Europa) liksom till att sprida Europatanken särskilt via bidrag till Europeiska institutet på Cypern.

Den ärade parlamentsledamoten uppmanas även vända sig till kommissionen för att få exakta lägesrapporter om inledda projekt och deras fördelning mellan öns båda folkgrupper.

3. Dessutom drar Cypern nytta av det s.k. övergripande ekonomiska samarbete, som berör samtliga partnerländer vid Medelhavet och som beslutats inom ramen för den förändrade Medelhavspolitiken (bland annat regionalt samarbete, miljö, deltagande i Med- och Life-programmen) samt inom ramen för ECIP "EC Investment Partners". Cypern mottar likaså bistånd genom Meda-programmet, i fråga om insatser för regionalt samarbete (väsentligen finansieringen av Barcelonaprocessens verksamheter).

(98/C 196/153)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0037/98
från Bill Miller (PSE) till kommissionen
(29 januari 1998)

Ämne: Accis

I sitt svar på fråga E-3239/97 ⁽¹⁾ sade kommissionsledamot Monti att kommissionen för närvarande studerade frågan om tull på alkohol- och tobaksprodukter, och att kommissionen skulle överlämna en rapport med lämpliga förslag till rådet och parlamentet.

Med tanke på att denna rapport skulle ha lagts fram för en tid sedan, kan kommissionsledamoten ge ett datum då rapporten kan förväntas läggas fram för både parlamentet och rådet?

⁽¹⁾ EGT C 158, 25.5.1998.

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar
(10 mars 1998)

Kommissionen avser att ta fram separata rapporter för sektorerna tobaksprodukter och alkoholhaltiga drycker före utgången av mars 1998.

När det gäller rapporten om alkoholhaltiga drycker föreligger inget samförstånd mellan medlemsstaterna vad avser de mest grundläggande skattefrågorna som gemenskapen står inför. Kommissionen arbetar med att fastställa en handlingsplan som skulle kunna få det enhälliga godkännande från rådet som krävs, medan parlamentet tidigare har varit delat i två mer eller mindre lika stora läger vad avser alla frågor. Samtidigt skulle inte många anse att det nuvarande gemenskapssystemet för beskattning av drycker motsvarar en inre marknads behov.

Ledamoten kan säkert erinra sig att situationen var en liknande då kommissionens senaste rapport om beskattning av alkoholhaltiga drycker lades fram. Då ansåg kommissionen att det var olämpligt att lägga fram förslag om ytterligare harmonisering (särskilt med tanke på den reformering av vinmarknaden som kommissionen nyligen hade föreslagit). Denna inställning mottogs i allmänhet väl av både rådet och parlamentet.

Med beaktande av detta eftersträvar kommissionen att lägga fram sin rapport för rådet och parlamentet så snart som möjligt.

(98/C 196/154)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0042/98**från Heidi Hautala (V) till kommissionen***(15 januari 1998)*

Ämne: Den finska elskattemodellens överensstämmelse med grundfördraget före den 1 januari 1997

EG-domstolens generaladvokat har meddelat sin ståndpunkt i målet Outokumpu Oy mot Republiken Finland. Outokumpu Oy har krävt att finska staten skall ersätta skatten på den el som bolaget importerat från Sverige. Bolaget anser att denna skatt är en sådan importtull som förbjuds i gemenskapslagstiftningen. Generaladvokatens ståndpunkt stödjer inte Outokumpu Oy:s krav.

Kommissionen underrättade den 23 november 1995 Finland om att den ansåg den dåvarande finska elskatten utgöra sådan diskriminering som avses i artikel 95 i grundfördraget. Det var till stor del av detta skäl man från och med den 1 januari 1997 slopade den miljöavgift som fanns inbakad i elskatten.

Enligt generaladvokaten förbjuder grundfördraget inte elbeskattning som främjar ur miljöhänsyn mindre skadliga produktionsmetoder. Även i direktivet om överföring av el konstateras att energiåtgärder inte bör vidtas endast av kostnadssänkande orsaker och för upprätthållande av konkurrens, utan att man även bör beakta energins lämplighet ur miljösynpunkt.

Anser kommissionen även i det fall att domstolens beslut följer generaladvokatens ståndpunkt att den elskatt som tillämpades i Finland före 1997 stred mot grundfördraget, eller skulle Finland ha haft rätt att bibehålla den dåvarande skattemodellen som minskade koldioxidutsläppen inom elproduktionen?

Svar från Mario Monti på kommissionens vägnar*(17 februari 1998)*

I det nuvarande skedet av förfarandet kan svaret till parlamentsledamoten endast bli att EG-domstolens avgörande bör inväntas. Alla funderingar kring vad kommissionen kan tänkas göra beroende på resultatet av förfarandet är förhastade. Efter det att domen har avkunnats kommer kommissionen att analysera frågan och dra sina slutsatser med beaktande av EG-domstolens resonemang.

När domen har avkunnats kommer det att visa sig i vilken utsträckning Finland skulle ha kunnat upprätthålla den tidigare modellen för elbeskattning med tanke på gemenskapsrätten. Parlamentsledamotens andra fråga kommer därför att besvaras genom EG-domstolens beslut i frågan.

Det är skäl att komma ihåg att kommissionen inte har ifrågasatt medlemsstatens rätt att använda beskattning i miljöfrämjande syfte om en sådan beskattning är förenlig med gemenskapsrätten.

(98/C 196/155)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0043/98**från Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) till kommissionen***(15 januari 1998)*

Ämne: Marockos brott mot fiskeriavtalet med EU

Marockos ensidiga beslut att förlänga den biologiska återhämtningsperioden för bläckfisk för 1998 strider mot bestämmelserna i det nu gällande fiskeriavtalet med EU. Det är också känt att Marocko inte respekterar bläckfiskens lekplatser innanför gränsen 12 sjömil från kusten, vilket betyder att dessa biologiska återhämtningsperioder bara är skenåtgärder för resursbevarande.

Kan kommissionen informera om vilka åtgärder den redan vidtagit och vilka åtgärder den avser att vidta för att hindra de marockanska myndigheterna från att på detta sätt bryta mot det nu gällande fiskeriavtalet?

Kan kommissionen visa vilka effekter denna åtgärd, om den genomfördes, skulle få politiskt, ekonomiskt och handelsmässigt för bindelserna mellan EU och Marocko och särskilt vilka de rättsliga och finansiella konsekvenserna skulle bli inom ramen för fiskeriavtalet?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(12 februari 1998)

Gemenskapen har alltid fäst mycket stor vikt vid bevarandet och en sund förvaltning av fiskeresurserna. Inom ramen för fiskeriavtalet med Marocko har gemenskapen, tillsammans med sin avtalspart, åtagit sig att införa en politik som gör det möjligt att garantera fiskerisektorns livskraftighet på lång sikt, och då särskilt när det gäller fisket efter bläckfisk, vilket ju är av stor betydelse för båda parter:s fiskeflottor.

Mot denna bakgrund anser kommissionen att en biologisk återhämtningsperiod endast utgör en del av åtgärderna för att bevara fiskeresurserna. Kommissionen motsätter sig i princip inte en dubbelt så lång biologisk återhämtningsperiod som den som redan fastställts i avtalet.

Denna åtgärd bör emellertid ingå i en operativ ram för de åtgärder för bevarande av resurserna som Marocko åtagit sig att vidta och som, i båda parter:s intresse, skall omfatta både det storskaliga och det småskaliga bläckfiskfisket. Detta är den åsikt som gemenskapen framförde på den blandade kommitténs möte den 3 och 4 december 1997.

När det gäller Marockos ensidiga beslut att förlänga den biologiska återhämtningsperioden fortsätter kommissionen, i enlighet med den förklaring som antogs av rådet i denna fråga den 18 december 1997, sina ansträngningar för att garantera efterlevnaden av de åtaganden som gjorts.

(98/C 196/156)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0048/98

från Jesús Cabezón Alonso (PSE) till kommissionen

(29 januari 1998)

Ämne: Bistånd till fredsprocessen i Guatemala

För ett år sedan skrev Guatemalas regering och den revolutionära rörelsen URNG under fredsavtalen. Vilken summa har Europeiska unionen under detta år utlovat som bidrag till innehållet i fredsavtalen?

Ger Europeiska unionen bistånd endast på villkor att vissa delar av nämnda fredsavtal uppfylls?

(98/C 196/157)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0049/98

från Jesús Cabezón Alonso (PSE) till kommissionen

(29 januari 1998)

Ämne: Uppfyllande av fredsavtalen i Guatemala

För ett år sedan undertecknades fredsavtalen i Guatemala. Har kommissionen utvärderat i vilken utsträckning innehållet i dessa fredsavtal har uppfyllts?

Om kommissionen har gjort en utvärdering: vilket är resultatet? Vilka slutsatser har kommissionen kommit fram till?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0048/98 och E-0049/98
ingivna av Manuel Marín för kommissionen**

(18 februari 1998)

Kommissionen har under 1997 via sitt kontor i Guatemala mycket nära följt den guatemalanska regeringens fullgörande av åtagandena i de olika delavtalen. Dess utvärdering överensstämmer i stor utsträckning med den som nyligen gjordes (23 december 1997) av de delegationschefer som ansvarar för övervakningen av genomförandet av fredsprocessen i Guatemala.

Kommissionen medger att de åtgärder som hittills har vidtagits har varit tillfredsställande, men den delar delegationschefernas åsikt om att 1998 kommer att bli ett år av avgörande betydelse. Känsliga frågor som uppköp och fördelning av jordområden till de befolkningsgrupper som avses i avtalet, problemet med ett rättvist och effektivt skattesystem, förvaltning av rättsväsendet, ökning av de sociala utgifterna och upprättandet av ett nationellt fastighetsregister kommer att sätta regeringen på många svåra prov vilka kommer att påvisa i vilken utsträckning denna är i stånd att lösa landet strukturella problem.

Kommissionen bidrog redan under 1997 i hög grad till förverkligandet av fredsavtalen inom ramen för den gemensamma förklaringen om genomförandet av Europeiska unionens bidrag till fredsprocessen i Guatemala. Det har särskilt gällt insatser för demobilisering av de före detta soldaterna i den nationella revolutionära sammanslutningen UNRG, (Unidad Revolucionario Nacional Guatemalteca) och deras återanpassning till arbetslivet (följande har genomförts eller är för närvarande under genomförande: Budgetposterna B7-210 "Humanitärt bistånd och katasrofbistånd (ECHO)" och B7-217: Sex projekt till ett sammanlagt belopp av 3 440 000 ecu: Budgetpost B7-6410 "Rehabilitering": ett projekt för 950 000 ecu med följande åtaganden: B7-6410 "Rehabilitering": ett projekt för 5 miljoner ecu för fullständig återanpassning av de före detta soldaterna i UNRG, upprättande av ett nationellt fastighetsregister (godkännande av ett pilotprojekt på 990 000 ecu), stöd till att skapa en nationell, civil polisstyrka (godkännande av ett betydande stödprojekt till ett belopp av 31,73 miljoner ecu för utbildning av polisstyrkans personal, tillhandahållande av utrustning, modernisering av polisskolan och upprättande av mindre infrastrukturer (poliskontor) i olika delar i landet) och stöd till förstärkning av den lokala förvaltningen (godkännande av ett första pilotprojekt till ett belopp av 940 000 ecu).

Sammanlagt uppgår gemenskapens bistånd 1997 med direkt anknytning till genomförandet av fredsavtalen till 43 miljoner ecu, medan det sammanlagda biståndet (samtliga finansiella instrument) uppgår till 63 miljoner ecu.

En allmän förutsättning för finansiellt bistånd från gemenskapen är att andan i fredsavtalen respekteras. För att kontrollera om detta villkor uppfylls måste det ske en löpande utvärdering av att det finns en tillräckligt stark politisk vilja eller avsikt att fullgöra de olika åtagandena med beaktande av de svårigheter som skulle kunna hindra deras fullgörande.

(98/C 196/158)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0057/98

från Alex Smith (PSE) till kommissionen

(29 januari 1998)

Ämne: Handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Sydafrika

EU håller för närvarande på att framförhandla ett samarbetsavtal med Sydafrika. Avtalet kommer att få avgörande betydelse för Sydafrikas framtid. Det är därför viktigt att se till att alla samhällsskikt och i första hand de mer utsatta grupperna kommer att kunna dra nytta av överenskommelsen.

Bland de utsatta grupperna utgör kvinnorna den största gruppen. Hur tänker kommissionen se till att avtalet, framför allt den del som berör handeln, inte får negativa följder för kvinnorna i Sydafrika? Kommer man att genomföra studier om vilka följder avtalet får för kvinnorna? Är kommissionen beredd att ge Sydafrika ekonomiskt stöd till sådana studier?

Kommer kommissionen att undersöka EU-importens följder för lokala produkter som ofta saluförs av kvinnor som bedriver affärsverksamhet på orten i liten skala? Kommer man att göra undantag för dessa produkter som ger ett stort antal kvinnor inkomster inom den informella sektorn?

(98/C 196/159)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0058/98

från Alex Smith (PSE) till kommissionen

(29 januari 1998)

Ämne: Handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Sydafrika

EU håller för närvarande på att framförhandla ett samarbetsavtal med Sydafrika. Avtalet kommer att få avgörande betydelse för Sydafrikas framtid. Erfarenheten visar emellertid att kvinnor ofta tycker att det är mycket svårt att delta i den verksamhet som föreslås äga rum inom samarbetsavtalet.

Kommer avtalet att innehålla krav på att man skall undersöka om kvinnor verkligen har tillgång till den verksamhet inom området för utveckling och ekonomiskt samarbete som avses i den del av avtalet som handlar om samarbete och om de tar aktiv del i det föreslagna samarbetet på områden som till exempel utveckling av mänskliga resurser, information och media, tekniskt och socialt samarbete? Om så är fallet, hur avser kommissionen att genomföra dessa studier? Kommer man att samla in separata uppgifter om män och kvinnor?

Avtal utvärderas vanligtvis regelbundet. På vilket sätt försöker förhandlingsparterna se till att kvinnornas intressen blir företrädda i denna utvärdering? Kommer kvinnorepresentanter från det civila samhället att ha rätt att delta i utvärderingen? Kommer frågan om huruvida avtalet gynnar kvinnorna att diskuteras?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0057/98 och E-0058/98
ingivna av João de Deus Pinheiro för kommissionen**

(12 februari 1998)

Könsrollsfrågorna har hög prioritet i kommissionens utvecklingspolitik, och den sydafrikanska regeringen strävar efter att främja könsrollsfrågorna och att följa framstegen på detta område. Det råder ingen tvekan om att detta kommer att omnämnas och understrykas i de kapitel i avtalet som rör "Utvecklingssamarbete" och "Samarbete inom andra områden". Kommissionen kommer att verka för bestämmelser som främjar kvinnans roll inom de områden som tas upp av parlamentsledamoten. Avtalet kommer därför att vara positivt för kvinnorna.

Förhandlarna räknar inte med att det kommer att tas in några skyldigheter i avtalet vad gäller genomförandet av studier. Däremot har kommissionen åtagit sig att bedöma verkningarna för kvinnor av program som redan satts igång inom ramen för det Europeiska programmet för återuppbyggnad och utveckling i Sydafrika liksom av framtida program.

Avtalet kommer också att innehålla vissa bestämmelser om uppföljning av samarbetet mellan gemenskapen och Sydafrika. Vad gäller utvecklingssamarbetet inom ramen för det Europeiska programmet för återuppbyggnad och utveckling sker årligen överläggningar mellan kommissionen och den sydafrikanska regeringen varvid man går igenom resultaten av pågående program. Denna praxis kommer att bibehållas för det nya avtalet. När det gäller att bedöma specifika program tar kommissionen i regel hänsyn till stödmottagarnas synpunkter. Bedömningen av verkningarna för kvinnor kommer därför i tillämpliga fall att genomföras tillsammans med företrädare för kvinnorna.

(98/C 196/160)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0085/98

från Carlos Robles Piquer (PPE) till kommissionen

(30 januari 1998)

Ämne: Finanssituationen i Taiwan och kontor i Taipei

I den fruktansvärda oro som under flera månader drabbat de asiatiska finansmarknaderna har ett land lyst med sin frånvaro: Taiwan. Detta lands ekonomi tycks helt orubbat ha stått emot denna storm.

Kan kommissionen förklara detta beundransvärda undantag? Tror inte kommissionen att detta är ännu en orsak till att man, i Europas intresse, bör finna nödvändiga medel i 1998 års budget för att öppna det informationskontor som avses i Dupuis skriftliga fråga P-1432/97 (16 april 1997) och Leon Brittans svar (13 maj 1997) som offentliggjordes i EGT den 4 december 1997 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EGT C 367, 4.12.1997, s. 125.

Svar från Sir Leon Brittan på kommissionens vägnar*(12 mars 1998)*

Taiwan är visserligen inte det enda asiatiska land som hitintills gått förhållandevis oskadat ur den asiatiska finanskrisen, men dess förmåga att återhämta sig från det svåra kaoset har verkligen varit imponerande. Det förefaller finnas flera orsaker till detta. I jämförelse med bankerna i grannländerna är de taiwanesiska bankerna inte så utsatta på den asiatiska marknaden. De taiwanesiska bankernas investeringar i Asien tenderar att gälla industrianläggningar och många av dessa kan istället dra nytta av oron på marknaden genom att exportera från länder som nyligen devalverat. De taiwanesiska företagen kan utnyttja detta förhållande för att kompensera eventuell förlust av konkurrenskraft i samband med sina transaktioner på det kinesiska fastlandet.

För det andra har den goda taiwanesiska ekonomin, inbegripet en sund ekonomisk förvaltning (statskassan har en utländsk valutareserv på 82 miljarder dollar), öppenhet och en ökande grad av demokratisk kontroll, bidragit till att Taiwan kunnat behålla investerarnas förtroende.

Taiwan har dessutom reagerat på krisen genom att ytterligare öppna sin ekonomi istället för stänga den mot omvärlden. Man bör dock erinra sig om att Taiwan inte helt och hållet undgick krisen. I förhållande till US-dollar föll landets valuta till den lägsta nivån under den senaste tioårsperioden och aktiemarknaden sjönk till den lägsta nivån på nästan två år.

Kommissionen anser att ett kontor, som arbetar på samma informella sätt som många medlemsstaters handelskontor där skulle kunna bidra till att främja europeiska intressen inom ekonomi och handel i Taiwan, inte minst mot bakgrund av de stora framsteg som nyligen nåtts i förhandlingarna om ett bilateralt avtal om marknadstillträde mellan gemenskapen och Taiwan. Kommissionen anser därför att det är viktigt att ett sådant kontor öppnas så snart som möjligt efter en bedömning av kommissionens prioriteringar vad gäller utvecklingen av sitt nätverk av representationskontor i tredje land. Detta är i sin tur beroende av vilka mänskliga och ekonomiska resurser som finns tillgängliga.

(98/C 196/161)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0091/98**från Ernesto Caccavale (UPE) till kommissionen***(20 januari 1998)*

Ämne: RAI:s missbruk av sin dominerande ställning avseende radiosändningar

Det italienska kommunikationsministeriet har nyligen ingått ett avtal med det italienska radio- och TV-bolaget RAI. RAI har beviljats rätten att skapa ett särskilt radionät på nationellt område för att sända från parlamentets arbete, och detta utan att man gett andra operatörer möjlighet att lämna konkurrerande anbud till ministeriet, i ett öppet och korrekt anbudsförfarande.

Fram till den 21 november 1997 har Radio Radicale skött radiosändningar från parlamentet, i enlighet med ett avtal som ingicks med post- och telekommunikationsministeriet den 21 november 1994. Flera gånger har ministeriet sedan vägrat att förnya avtalet.

Skulle kommissionen kunna klargöra om RAI misstänks ha gjort sig skyldig till missbruk av sin dominerande ställning för att befästa en redan stark position i Italien och utvidga den till europeiska närliggande marknader?

Anser inte kommissionen att det skulle vara lämpligt att för radiosändningarna från parlamentet genomföra ett anbudsförfarande på europeisk nivå grundat på gällande gemenskapsbestämmelser?

Skulle kommissionen dessutom kunna kontrollera om ett missbruk skadar konkurrenternas intressen på den nationella radiosändningsmarknaden och konsumenternas/lyssnarnas rätt till mångfald i nyhetsutbudet? Dessa sistnämnda drabbas för övrigt av en höjning av radiolicensavgiften som gynnar RAI.

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(17 februari 1998)*

Parlamentsledamoten fäster kommissionens uppmärksamhet på problemet huruvida ett tjänstekontrakt som skall ha ingåtts mellan det italienska kommunikationsministeriet och det italienska radio- och TV-bolaget RAI är förenligt med gemenskapslagstiftningen. Syftet med kontraktet är att RAI skall skapa en särskild radiostation enbart för sändningar från parlamentets arbete. I synnerhet ber man kommissionen att undersöka om detta skulle kunna utgöra ett fall av missbruk av dominerande ställning till nackdel för konkurrenterna och lyssnarna, vars intressen bättre skulle tillvaratas genom ett tjänstekontrakt som tilldelas genom anbudsförfarande.

Enligt de uppgifter som kommissionen har fått godkände det italienska ministerrådet den 16 januari 1998 ett lagförslag om att ge Radio Radicale tillstånd att under innevarande år fortsätta med radiosändningarna från parlamentets arbete. Avsikten är att senare upphandla denna tjänst genom öppet anbudsförfarande.

Med hänsyn till detta anser kommissionen att det på det här stadiet inte finns några skäl som, enligt parlamentsledamotens önskemål, berättigar inledandet av en undersökning om eventuellt missbruk av dominerande ställning.

(98/C 196/162)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0099/98**från Umberto Bossi (NI) till rådet***(30 januari 1998)*

Ämne: Åtgärder mot illegal invandring i Europa

I Italien har invandringen från Albanien varit föremål för häftiga diskussioner som ofta har tjänat föga till annat än att utnyttjas för politiska ändamål. Dessa diskussioner upprepas nu i fråga om kurdernas situation. Enligt internationella källor är tusentals kurder på väg mot Apuliens kuster eftersom de har förföljts i Turkiet och Irak, och detta kommer att leda till en mycket kritisk situation ur hälsovårds- och ordningshänseende.

Officiella uppgifter visar att brottsligheten (framför allt i de norditalienska storstäderna och den landsbygd som omger dem) har ökat i oroväckande grad på grund av den otroliga albanska organiserade brottsligheten (utpressning, prostitution och narkotikasmuggling). På mindre än ett år har albaneserna, vare sig de är illegala invandrare eller ej, lyckats skapa ett brottsligt välde.

Den katastrofala italienska lagstiftningen rörande invandring från tredje land (den så kallade Martelli-lagen) ger de illegala invandrarna möjlighet att stanna 15 dagar på italienskt territorium innan de frivilligt lämnar det. Naturligtvis öppnar dessa bestämmelser vägen för en ström av illegala flyktingar till andra europeiska stater (framför allt Tyskland, Frankrike och Österrike).

Har rådet för avsikt att agera konkret för att Turkiet, som förhandlar om anslutning till Europeiska unionen, skall upphöra med de kränkningar av de mänskliga rättigheterna som kurderna utsätts för?

Har rådet för avsikt att anta lagstiftningsåtgärder i syfte att avskräcka illegala invandrare från tredje land att installera sig på europeiskt territorium? Anser rådet inte att medlemsstaterna bör anpassa sina lagstiftningar i syfte att endast ta emot de medborgare i tredje land som kan erbjudas lagligt arbete, drägliga levnadsförhållanden och lämplig socialförsäkring?

Vad tänker rådet göra för att förhindra att kriminella organisationer från tredje land breder ut sig i Europa?

Svar*(7 april 1998)*

Europeiska unionen fäster stor vikt vid att de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna respekteras. Inom ramen för dialogen och samarbetet mellan EU och Turkiet anses främjandet av de mänskliga rättigheterna vara ett grundläggande mål.

Beträffande de rättsakter som antagits av rådet för att hindra illegal invandring hänvisas till rådets svar på skriftlig fråga nr E-3773/97.

Flera rättsakter har antagits angående villkoren för medborgare i tredje land att resa in i och vistas på medlemsstaternas territorium. Vid sitt möte i Köpenhamn den 1 juni 1993 antog ministrarna med ansvar för invandringspolitik resolutionen om harmonisering av nationell politik om återförening av familjer. Senare har rådet antagit följande resolutioner:

- Rådets resolution av den 20 juni 1994 om begränsning av rätten till inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare till medlemsländerna för anställning (EGT C 274, 19.9.1996, s. 3).
- Rådets resolution av den 30 november 1994 om begränsningar för medborgare i tredje land när det gäller rätt till inresa och vistelse i medlemsstaternas territorier i syfte att bedriva verksamhet som egenföretagare (EGT C 274, 19.9.1996, s. 7).
- Rådets resolution av den 30 november 1994 om tredje lands medborgares rätt till inresa och vistelse i Europeiska unionens medlemsstaters territorium för studier (EGT C 274, 19.9.1996, s. 10).

Rådet övervakar regelbundet hur medlemsstaterna tillämpar dessa rättsakter, i enlighet med rådets beslut av den 22 december 1995 om uppföljning av redan antagna rättsakter om inresa för medborgare i tredje land (EGT C 11, 16.1.1995, s. 1).

Vidare är denna fråga föremål för kommissionens förslag till rådets rättsakt om utarbetandet av en konvention med bestämmelser för tredjelandsmedborgares rätt till inresa och vistelse i medlemsstaterna (EGT C 337, 7.11.1997, s. 9), som för närvarande revideras i den behöriga arbetsgruppen i rådet.

Slutligen är rådet medvetet om att kriminella element ligger bakom planeringen och genomförandet av en stor del av den olagliga invandringen, särskilt den nuvarande migrationsströmmen från Irak och angränsande områden, som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till i sin fråga. Därför anser rådet att man, genom att man bekämpar den olagliga invandringen också på ett effektivt sätt förhindrar spridningen av kriminella organisationer från tredje land till Europa. I detta sammanhang hänvisas till EU:s handlingsplan, som antogs av rådet den 26 januari 1998, för att bemöta den nuvarande ökningen av invandrare från Irak och angränsande områden. Handlingsplanen omfattar olika aspekter av den tillströmning som nyligen skett. Den omfattar i synnerhet punkter med syftet att dels samla, analysera och kommentera alla tillgängliga upplysningar om inblandningen av organiserad brottslighet i nätverken för olaglig invandring, dels klarlägga eventuella förbindelser med andra områden av gränsöverskridande organiserad brottslighet, där de berörda grupperna kan vara involverade.

(98/C 196/163)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0118/98

från Jesús Cabezón Alonso (PSE) till rådet

(30 januari 1998)

Ämne: Fiskeavtal med Marocko: biologisk återhämtningsperiod

Den planerade förlängningen av den biologiska återhämtningsperioden inom fisket som beslutats av Marockos regering innebär att nämnda regering överskrider det som fastställts i det gällande fiskeavtalet mellan Marocko och Europeiska unionen. Har denna förlängning uttryckligen godtagits av alla ministrar som ansvarar för fisket i vart och ett av Europeiska unionens medlemsstater?

Svar

(30 mars 1998)

Svaret på frågan är nekande.

Vid mötet den 18–19 december 1997 rapporterade kommissionen till rådet om de svårigheter som uppstått vid tillämpningen av fiskeavtalet med Marocko. Rådet uttryckte stor oro över detta och uppmanade kommissionen att fortsätta sina strävanden att säkerställa att de åtaganden som har ingåtts, fullföljs.

(98/C 196/164)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0133/98**från Katerina Daskalaki (UPE) till rådet***(23 januari 1998)**Ämne:* Mord på kyrkvaktmästare i Istanbul

Det ekumeniska patriarkatet i Konstantinopel har på senare tid utsatts för en rad angrepp, bland annat ett bombattentat i vilket en präst skadades allvarligt. Det senaste angreppet var riktat mot Agios Therapon-kyrkan i Istanbul, där okända personer tände eld på kyrkan, stal värdefulla ikoner och heliga kärl och mördade kyrkvaktmästaren Havieropoloulos, efter att först ha utsatt honom för fruktansvärd tortyr.

Inga personer har någonsin gripits i samband med de angrepp som då och då riktats mot det ekumeniska patriarkatet eftersom de turkiska myndigheterna inte har låtit den grekiska generalkonsuln kontakta länsstyrelsen i Istanbul för att anmäla det inträffade.

Kan och tänker rådet — med tanke på att Turkiet är förbundet till EU genom särskilda avtal och det är dess skyldighet att skydda kristna minnesmärken — göra något för att utöva påtryckning på Turkiet för att få det att vidta åtgärder till skydd för dessa minnesmärken och för att beskydda de få greker som lever kvar i Istanbul?

Svar*(30 april 1998)*

Rådet beklagar och fördömer de våldsamma incidenter som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till, inbegripet bombattentaten mot kyrkor. Det noterar även att den turkiska regeringen enligt det fredsavtal som undertecknades i Lausanne i juli 1923 åtog sig att fullt ut skydda kyrkor, synagogor, kyrkogårdar och andra icke-muslimska minoriteters religiösa inrättningar.

Europeiska rådet i Luxemburg den 12–13 december 1997 betonade återigen nödvändigheten av att den turkiska regeringen uppfyller sina grundläggande skyldigheter, inbegripet skyddet av minoriteter, vilket även omfattar religiösa minoriteter. I enlighet med den ståndpunkt som rådet intog vid associeringsrådet med Turkiet den 29 april 1997, erinrade det om att en förstärkning av Turkiets förbindelser med Europeiska unionen också är avhängig av att landet fullföljer politiska och ekonomiska reformer, vilket även innebär att det anpassar sina normer för mänskliga rättigheter och sin praxis till vad som gäller inom EU. I detta sammanhang är respekten för och skyddet av alla minoriteter av avgörande betydelse.

Dessa frågor tas i praktiken upp med de turkiska myndigheterna vid varje lämpligt tillfälle.

(98/C 196/165)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0138/98**från Hugh McMahon (PSE) till kommissionen***(23 januari 1998)**Ämne:* Flyget mellan Bryssel och Strasbourg

Känner kommissionen till att det kommit in ett antal klagomål över att det inte finns några sparpriser att tillgå på Sabena World Airlines flygningar mellan Bryssel och Strasbourg under parlamentets sessionsveckor? Kunde kommissionen undersöka om detta är ett brott mot konkurrensreglerna, i och med att det ovannämnda flygbolaget har monopol på denna linje?

Svar från Karel Van Miert på kommissionens vägnar*(18 februari 1998)*

Kommissionen känner inte till några klagomål om att det inte går att köpa biljetter i ekonomiklass hos Sabena Belgian World Airlines på sträckan Bryssel–Strasbourg under parlamentets sessionsveckor.

Genom antagandet av det tredje avregleringsprogrammet för civil luftfart skapade kommissionen en rättslig ram inom vilken lufttrafikföretagen kan sätta sina priser i enlighet med sina försäljningsregler. Kommissionen saknar behörighet att bestämma vilka priser ett företag skall ta ut. Kommissionen skulle emellertid kunna överväga att vidta åtgärder vid överträdelse av konkurrensreglerna i artikel 85 i EG-fördraget — till exempel om lufttrafikföretag gör upp om gemensamma priser — och artikel 86 i EG-fördraget — till exempel om lufttrafikföretag missbrukar sin dominerande ställning genom att förhindra en konkurrent att inleda trafik på en särskild sträcka genom att själva ha alltför låga priser. Det faktum att sträckan för närvarande endast trafikeras av ett lufttrafikföretag utgör inte i sig en överträdelse av konkurrensreglerna. Det är inte bara under parlamentets sessionsveckor som det inte förekommer ekonomiklassbiljetter på den nämnda sträckan. Det går att köpa billigare biljetter året runt under förutsättning att man stannar borta över helgen. Detta utgör inte i sig en överträdelse av konkurrensreglerna.

Kommissionen är dock inte begränsad till att vidta åtgärder enligt konkurrensreglerna. Enligt rådets förordning (EEG) nr 2409/92 av den 23 juli 1992 om biljettpreiser och tariffer för lufttrafik ⁽¹⁾ kan medlemsstater kräva att uppgift om flygpriser lämnas till dem. Om ett biljettpreis är orimligt högt, till skada för kunderna i förhållande till lufttrafikföretagets på lång sikt fullt ut fördelade relevanta kostnader kan de berörda medlemsstaterna ingripa och upphäva tillämpningen av baspriset. Kommissionen kan dessutom på grundval av ett klagomål från en part med legitimt intresse, undersöka om flygpriserna uppfyller kriterierna i denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 240, 24.8.1992.

(98/C 196/166)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0141/98

från Alexandros Alavanos (GUE/NGL) till kommissionen

(2 februari 1998)

Ämne: Gemenskapsinitiativet "Pesca" i Grekland

Gemenskapsinitiativet "Pesca" för Grekland omfattar fyra delprogram samt ett femte program som rör tekniskt bistånd. Eftersom varje delprogram (1 till 4) är belagt med ett tidsschema vill jag fråga kommissionen om följande:

1. Hur framskrider delprogrammen och vilka åtgärder har vidtagits inom varje enskilt delprogram?
2. Förekommer det förseningar i samband med utnyttjandet av de anslagna medlen? Vilka är i så fall de främsta orsakerna till dessa?

Svar från Emma Bonino på kommissionens vägnar

(13 mars 1998)

1. De fyra inriktningarna av för interventioner inom ramen för programmet Pesca i Grekland befinner sig för närvarande på det inledande administrativa stadiet. Vad gäller programmets privatinvesteringar måste enligt de grekiska myndigheterna ansökningarna om stöd vara inlämnade till de lokala fiskerimyndigheterna senast den 31 mars 1998, medan besluten om finansiella åtaganden på nationell nivå kommer att fattas före slutet av juni 1998. Vad gäller offentliga investeringar är man i färd med att förbereda besluten om anslagsåtaganden för de olika åtgärderna. Därefter kommer åtgärderna att börja genomföras i praktiken.

2. Att igångsättningen av programmet har blivit försenad beror till stor del på att det har brustit i den samordning som krävs på lokal nivå för att genomföra ett program på flerfundsbasis där en av förutsättningarna är effektivt samarbete mellan ett antal offentliga myndigheter. På grund av förseningen har de befintliga anslagen ännu inte utnyttjats. De nya administrativa åtgärder som vidtagits i Grekland ger dock anledning att anta att programmets stödmottagare kommer att börja använda anslagen från och med andra halvåret 1998.

(98/C 196/167)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0169/98
från Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) till rådet
(28 januari 1998)

Ämne: Bild av EU-området på Euromynten, utan åtskillnad mellan Spanien och Portugal

I ett informationsdokument som getts ut av Europeiska monetära institutet som reklam för euron (på samma sätt som kalendern för 1998 som nyligen delades ut) har metallmynten en design som representerar Europeiska unionens område på ett sådant sätt att de olika medlemsstaterna kan urskiljas, med undantag av Portugal och Spanien. Dessa två länder har en sådan design på mynten att det ser ut som om de utgjorde en enda stat. Detta misstag — det kan väl endast röra sig om ett misstag — har uppmärksammats i portugisiska massmedier (se "O Independiente" av den 16 januari 1998). Misstaget är mycket allvarligt och känsligt, vilket rådet säkert är medvetet om.

Samarbetsförfarandet som skall tillämpas för att anta rådets förordning om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro pågår och parlamentet antog två resolutioner, den 6 november och den 17 december 1997, utan att detta fel skulle ha visat sig eller uppdagats.

Jag ställer därför frågan vad rådet ämnar göra för att rätta till detta misstag och för att avvärja de följder misstaget kan få, samt vilken åtgärd eller åtgärder rådet ämnar vidta för att klara upp saken inför allmänheten i syfte att sätta stopp för eller minska de konsekvenser som inte längre kan undvikas.

Svar

(30 mars 1998)

Enligt fördraget är det rådet och inte EMI som är behörigt att harmonisera euromyntens valörer och tekniska specifikationer (artikel 105a.2 i fördraget).

Under den avslutande delen av samarbetsförfarandet med Europaparlamentet bekräftade rådet den 19 januari 1998 sitt godkännande av den gemensamma ståndpunkten inför antagandet av en förordning om euromyntens valörer och tekniska specifikationer, efter att ha tagit del av de ändringar Europaparlamentet föreslagit vid andra behandlingen. Förordningens formella antagande kommer att äga rum efter bekräftelse av de medlemsstater som deltar i euron.

Däremot är förfarandet ett annat då det gäller beslutet om utformningen av euromyntens gemensamma sida. Alla medlemsstater har nämligen med en mellanstatlig överenskommelse godkänt den slutliga utformningen av denna gemensamma sida, först på Europeiska rådet i Amsterdam och nu senast i samband med Ecofin-rådet den 17 november 1997.

Den avbildning som avses ovan framställer Spanien och Portugal som två skilda geografiska enheter.

(98/C 196/168)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0190/98
från Cristiana Muscardini (NI) till rådet
(6 februari 1998)

Ämne: Dubbelt medborgarskap för italienare i Belgien

Strasbourgkonventionen av den 6 maj 1963 reglerar fall av flerfaldigt medborgarskap och innebär i praktiken att den som har förlorat eller frivilligt frånsagt sig ett medborgarskap kan återvinna det, eftersom det i konventionen slås fast att den inte påverkar olika bestämmelser i internationella avtal.

Protokollet till konventionen har till exempel möjliggjort avtalen mellan Italien och Frankrike och mellan Italien och Nederländerna där dubbelt medborgarskap medges.

Kan rådet för att undanröja hindren för den fria rörligheten och förverkliga den fria rörligheten för personer vidta lämpliga åtgärder för att få Strasbourgprotokollet att omfatta de europeiska länder där många italienska medborgare är bosatta?

Kan rådet också, med hänsyn till det italienska samfundets tydliga närvaro i Belgien, snarast utvidga Strasbourgprotokollet till förbindelserna mellan Belgien och Italien för att de italienare som är bosatta i Belgien och som vill ansöka om återvinning av sitt ursprungsmedborgarskap skall kunna erhålla detta och samtidigt behålla det belgiska medborgarskap som de erhållit genom frivillig naturalisering?

Svar*(7 april 1998)*

Rådet ber den ärade parlamentsledamoten att uppmärksamma det faktum att det åligger varje medlemsstat att fastställa bestämmelserna om beviljande av medborgarskap. I detta hänseende vill rådet erinra om att det i förklaring nr 2 som bifogas slutakten i Fördraget om Europeiska unionen anges att "när det i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen hänvisas till medborgare i medlemsstaterna, skall frågan om en persons medborgarskap i en viss medlemsstat avgöras uteslutande genom hänvisning till den berörda medlemsstatens egna lagstiftning. Medlemsstaterna kan upplysningsvis i en förklaring till presidiet ange vilka personer som i förhållande till gemenskapen skall anses vara deras medborgare; de kan vid behov ändra denna förklaring".

(98/C 196/169)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0192/98**från Luigi Florio (UPE) till rådet***(29 januari 1998)**Ämne: Mångfald och yttrandefrihet i Turkiet och Italien*

Efter att ha fått veta att förvaltningsdomstolen i Turkiet hade olagligförklarat det lokala muslimska partiet Refah avgav EU:s ordförandeland Storbritannien den 16 januari 1998 en offentlig förklaring, i vilket det uttryckte sin oro över detta besluts följder för den demokratiska mångfalden och yttrandefriheten och meddelade att olagligförklarandet av Refahpartiet snart skulle granskas av EU-länderna.

Om ordförandelandet hyser en sådan oro, vilken man för övrigt kan dela, över vad som händer i ett land utanför EU, anser det då inte att man även snarast möjligt bör granska följderna för den demokratiska mångfalden och yttrandefriheten av det som händer i ett land inom EU, nämligen Italien? I detta land har följande utveckling skett:

1. Det statliga radio- och TV-bolaget RAI administreras för första gången i historien enbart av personer som hör till den så kallade olivträdsalliansen, som har majoritet i parlamentet.
2. Den största privata TV-kanalen styrs av en känd journalist som är öppet allierad med olivträdsalliansen.
3. Det näst största privata TV-bolaget ägs av en parlamentsledamot från olivträdsalliansen.
4. Alla de viktigaste ledare för statliga företag som har utnämnts under de senaste arton månaderna stödjer olivträdsalliansen politiskt och många av dem kommer direkt från Nomisma, det konsult- och forskningsföretag som har grundats av den nuvarande statsministern.
5. Den skolreform som nyligen inleddes av utbildningsminister Berlinguer från Vänsterdemokratiska partiet (PDS) innebär att 1900-talets historia "skrivs om" på så sätt att kommunismen och de brott som har begåtts av kommunistregimer aldrig omnämns.
6. Förra året förhindrade förvaltningsdomstolen en rad folkomröstningar på grundval av rent politiska bedömningar.
7. Emma Bonino, ledamot av Europeiska kommissionen, uttalade sig offentligt i december förra året om att det håller på att uppstå en verklig totalitär regim i Italien.

Svar*(30 mars 1998)*

I den förklaring i Europeiska unionens namn som den ärade parlamentsledamoten syftar på uttrycker ordförandeskapet unionens oro över de följder som det kan få för den demokratiska mångfalden och yttrandefriheten i Turkiet att ett politiskt parti förbjudits.

I övrigt är det inte rådets uppgift att kommentera vare sig de utnämningar som sker till ledande poster inom den audiovisuella sektorn i en medlemsstat, eller den utbildningspolitik som förs av en medlemsstats regering, eller de beslut som fattas av ett juridiskt organ i en medlemsstat, eller de individuella uttalanden som görs av en kommissionärsledamot.

(98/C 196/170)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0203/98

från Gerhard Hager (NI) till rådet

(11 februari 1998)

Ämne: Schengen-arbetsgrupp

På senare tid har det talats om en arbetsgrupp, en "task force", som skulle jobba med åtgärder för att förbättra skyddet av Schengenrådets yttre gränser. I samband med detta vill jag ställa följande frågor till rådet:

1. Vad har fått Europeiska unionen att inrätta en sådan arbetsgrupp?
2. Var tror rådet att det skall hitta brister i det nuvarande skyddet av de yttre gränserna?
3. Vilka förbättringar förväntar sig rådet att en sådan arbetsgrupp skall kunna bidra med?
4. Tror rådet att inrättandet av en sådan arbetsgrupp kan garantera en heltäckande kontroll av gränserna både på land och längs vattendrag?
5. Anser rådet att det bara är nationella genomförandeproblem eller även brister i Schengenregelverket som orsakar de problem som finns?
6. Anser rådet att vissa medlemsstaters hantering av illegala invandrare, det vill säga att visserligen gripa dem men sedan inte övervaka att de faktiskt lämnar unionens territorium, strider mot unionsrätten?

Svar

(7 april 1998)

"Task Force Schengen", som den ärade parlamentsledamoten hänvisar till, hör inte till Europeiska unionens arbetsgrupper utan är en Schengenarbetsgrupp. Rådet är inte behörigt att svara på frågan.

(98/C 196/171)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0267/98

från Yiannis Roubatis (PSE) till rådet

(17 februari 1998)

Ämne: Sanktionspolitikens tragiska konsekvenser för befolkningen i Irak

Som vi alla vet har sanktionerna mot Hussein-regimen i Irak tragiska konsekvenser för landets befolkning, i synnerhet för landets barn som lider av undernäring och brist på mediciner.

Mot bakgrund av att man kan ifrågasätta i vilken mån sanktionspolitiken har lett till önskade resultat, och det faktum att situationen för befolkningen är sådan att ingen civiliserad stat längre kan blunda för den,

vill jag fråga kommissionen om följande:

1. Vilken hållning intar kommissionen till ovanstående?
2. Har kommissionen för avsikt att vidta några som helst åtgärder för att lindra nöden hos den lidande befolkningen, särskilt med tanke på barnen som lider av undernäring och brist på mediciner?

Svar*(30 april 1998)*

Europeiska unionen är allvarligt oroad över den irakiska civilbefolkningens lidande, särskilt barnens. Den har därför från första början givit sitt starka stöd till säkerhetsrådets resolution 986 som gör det möjligt för Irak att sälja olja för att köpa livsnödvändiga varor till medborgarna.

Vid sitt möte den 23 februari 1998 välkomnade rådet FN:s säkerhetsråds beslut om att i betydande grad utöka och främja "olja-för-mat"-programmet och uppmanade Irak att underlätta ansträngningarna att tillhandahålla humanitärt stöd.

Förutom sitt aktiva stöd till "olja-för-mat"-arrangemanget är unionen den huvudsakliga bidragsgivaren i fråga om humanitärt stöd till befolkningen i Irak.

(98/C 196/172)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0286/98**från Ana Miranda de Lage (PSE) till rådet***(17 februari 1998)*

Ämne: Kommitté för bevakning av de mänskliga rättigheterna i Kuba

Enligt uppgift gav ministerrådet nyligen instruktioner till EU:s ambassader i Kuba om att dessa skulle inrätta en kommitté för bevakning och bedömning av människorättssituationen i detta land.

Kan rådet förklara hur detta nätverk skall vara utformat och exakt vilka målsättningar det skall ha?

Och tänker rådet mot bakgrund av vad som tidigare skett och de många förpliktigande förklaringarna om mänskliga, sociala och miljörelaterade rättigheter, demokratisk mångfald etc. utöka detta nyskapande och lovande initiativ till länder som Kina, Förenade arabemiraten och Saudiarabien, med vilka vi sedan länge har omfattande handelsförbindelser utan att det ställs några krav på demokratiska motprestationer i samband med detta samarbete?

Svar*(30 april 1998)*

Syftet med den gemensamma ståndpunkt om Kuba som rådet antog den 2 december 1996 är i första hand att "uppmuntra en övergångsprocess till pluralistisk demokrati och respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter".

För att genomföra den uppgift som innebär att utveckla en mera samordnad dialog med de grupper som arbetar för att främja civila och politiska rättigheter har EU beslutat att inrätta en lokal arbetsgrupp för mänskliga rättigheter på grundval av medlemsstaternas diplomatiska beskickningar i Havanna. Arbetsgruppen har två huvudsakliga uppgifter, nämligen att bevaka frågor om mänskliga rättigheter och att utveckla en mera samordnad dialog med de lokala grupper och individer som söker främja civila och politiska rättigheter i Kuba. Kontakter med kubanska tjänstemän kan även ske inom denna ram.

För närvarande förbereder denna arbetsgrupp en analys av de mänskliga rättigheterna i Kuba och kommer att lämna rekommendationer om det sätt på vilket EU kan föra dialogen framåt på detta område.

Inrättandet av en arbetsgrupp för mänskliga rättigheter som skall övervaka människorättssituationen är endast en av de metoder som rådet använder sig av. I fråga om de länder som den ärade parlamentsledamoten åberopar tillämpas andra metoder, t.ex. en ständig dialog om mänskliga rättigheter eller bevakning med hjälp av beskickningschefernas rapporter.

Rådet delar förvisso åsikten att riktlinjerna för Europeiska unionens åtgärder för att främja demokratin och respekten för de mänskliga rättigheterna inom ramen för gemenskapens och dess medlemsstaters samarbetspolitik bör grundas på objektiva och rättvisa kriterier och genomföras på ett samordnat och konsekvent sätt.

(98/C 196/173)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0299/98

från Leonie van Bladel (UPE) till rådet

(17 februari 1998)

Ämne: En särskild EU-ambassadör för Asien

1. Kan rådets ordförande meddela varför det hittills inte har gjorts någonting för att förverkliga förslaget om att utnämna en särskild EU-ambassadör för den asiatiska regionen?
2. Inser rådets ordförande att så här precis inför toppmötet mellan Europa och Asien skulle utnämmandet av en särskild EU-ambassadör ha stort symbolvärde och med eftertryck visa att EU står enat när det gäller krisen i Asien, och på så sätt medverka till en begränsning av krisens negativa effekter på den ekonomiska situationen och för sysselsättningen inte bara i Asien utan även i Europeiska unionen?

Svar

(30 april 1998)

Den 23 februari 1998 diskuterade rådet (allmänna frågor) unionens reaktion på den ekonomiska krisen i Asien. Ordförandeskapet samtyckte till att granska frågan om utnämning av en särskild företrädare som kan besöka regionen för att betona Europas stöd till dem som drabbas av den ekonomiska krisen i Asien.

Mot bakgrund av dessa diskussioner har ordförandeskapet beslutat att till sin särskilda företrädare utnämna Derek Fatchett, utrikesminister med ansvar för Asien. Derek Fatchett besökte den 3–7 mars Thailand, Malaysia, Indonesien och Singapore tillsammans med Jim Cloos, företrädare för Europeiska kommissionen.

Besöket utgjorde en tydlig signal om den vikt som Europeiska unionen lägger vid att vara behjälplig när det gäller att lösa den kris som drabbat Asien. Avsikten med besöket var att undanröja alla tvivel om Europas engagemang i förhållande till det som t.ex. USA visar i fråga om att finna lösningar på de svårigheter som många av våra asiatiska partnerländer står inför. Det erbjöd även ett tillfälle för Europa att tydligt markera sin önskan om att diskutera den ekonomiska krisen i Asien vid det andra Asien-Europa-mötet (ASEM2) i april 1998.

(98/C 196/174)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0310/98

från Magda Aelvoet (V) till rådet

(9 februari 1998)

Ämne: Säkerheten i området kring de stora sjöarna i Afrika

Tänker rådet stödja de internationella ansträngningarna att återuppliva FN:s internationella kommission (Rwanda) och utvidga dess mandat till att undersöka tillströmningen av vapen till området kring de stora sjöarna, såsom Europaparlamentet har efterlyst? Stödjer rådet de internationella uppmaningarna att placera ut militära observatörer från Förenta nationerna eller Afrikanska enhetsorganisationen vid viktiga start- och landningsbanor och trafikknutpunkter?

Svar*(30 april 1998)*

Rådet skulle gärna stödja de internationella ansträngningarna att återuppliva FN:s internationella kommission. Förenta staterna har föreslagit att kommissionens mandat utvidgas med en hänvisning till Burundi och har tillsammans med företrädare för afrikanska länder i FN diskuterat olika aspekter av ett utkast till resolution från säkerhetsrådet. Inget förslag till text har dock ännu lagts fram.

Det har inte lagts fram några förslag om att placera ut observatörer från FN eller OAU vid viktiga start- och landningsbanor och gränsövergångar i området. Rådet skulle dock ta alla sådana förslag i noggrant övervägande.

(98/C 196/175)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0353/98**från Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) till rådet***(6 februari 1998)*

Ämne: Nationella symboler på eurosedlarna

Den gemensamma valutan är en viktig etapp i uppbyggnaden av Europeiska unionen. Har rådet redan löst frågan om huruvida det är lämpligt med nationella symboler på ena sidan av sedlarna? Om så är fallet, anser inte rådet att dessa symboler dels strider mot själva idén med unionen, dels kan leda till oönskade sammanblandningar?

Svar*(7 april 1998)*

Det framgår av fördragets fördelning av behörigheter att Europeiska centralbanken skall ha ensamrätt att tillåta utgivning av eurosedlar och även skall bestämma sedlarnas utformning (artikel 105a i fördraget och artikel 16 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken).

De slutgiltiga besluten i denna fråga åligger det således Europeiska centralbanken att fatta när den väl har upprättats.

(98/C 196/176)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0500/98**från Jaak Vandemeulebroucke (ARE) till rådet***(17 februari 1998)*

Ämne: Vapenembargo mot Burundi

I sin resolution av den 18 december 1997 och på rekommendation av FN:s särskilda sändebud i Burundi kräver Europaparlamentet ett vapenembargo från EU:s sida mot de stridande parterna i Burundi.

Är rådet berett att inom ramen för en aktiv fredspolitik ansluta sig till detta och, mer allmänt, förbjuda EU:s medlemsstater att delta i upprustningen i tredje land?

Svar*(30 april 1998)*

Rådet är medvetet om den resolution om Burundi som Europaparlamentet antog den 18 december 1997 och välkomnar resolutionens fördömande av de grymheter som begåtts mot civilbefolkningen, kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och de fortsatta vapenleveranserna till de stridande parterna i konflikten.

Även om det inte finns något vapenembargo som sådant mot Burundi från unionens sida, handlar medlemsstaterna i enlighet med de gemensamma kriterier som definierades i slutsatserna från Europeiska rådet den 29 juni 1991 och den 26-27 juni 1992. På grundval av dessa kriterier krävde Europeiska rådet i Amsterdam (16-17 juni 1997) förnyad och oavbruten uppmärksamhet för att, inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP), utveckla en ansvarsfull och konsekvent politik för vapenexport i hela unionen. I Burundis fall gäller att behöriga nationella myndigheter inte beviljar licenser för vapenexport. Om vapen från eller via en medlemsstat når Burundi utreds fallet av relevanta nationella myndigheter.

Rådet kommer att fortsätta att noga bevaka situationen i Burundi och området kring de stora sjöarna, inklusive frågan om handel med vapen.

(98/C 196/177)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0501/98

från Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) till rådet

(17 februari 1998)

Ämne: Förenta staternas avlyssning av telefon-, telefax- och e-postkommunikation i Europa

1. Känner rådet till innehållet i den rapport om utvärdering av teknik för politisk kontroll som utarbetats på uppdrag av Europaparlamentet?
2. Stämmer det att Förenta staterna systematiskt avlyssnar all kommunikation via telefon, telefax, e-post och telex i EU:s medlemsstater?
3. Stämmer det att Förenade kungariket därvid fungerar som mellanhand? Om så är fallet, är EU:s övriga medlemsstater medvetna om detta och samtycker de till det? Kan rådets ordförande möjligen skaffa upplysningar i ärendet?
4. Ägde denna storskaliga avlyssning av kommunikationskanaler rum under förhandlingsomgångarna inom ramen för GATT och WTO och under slutandet av bastelekomunikationsavtalet? Om så är fallet, i vad mån har detta fått negativa följder för EU:s position, och i vilken utsträckning har det skadat europeiska företags kommersiella intressen?

Svar

(30 april 1998)

Den rapport som avses i punkt 1 har inte officiellt överlämnats till rådet. Rådet känner inte till de frågor som den ärade parlamentsledmoten tar upp i punkterna 2-4.